

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2003-2004

12 december 2003

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering	1151
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1154
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1157
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie	1161
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	1178
Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1195
Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	1212
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1240
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	1246
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	1247
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering	1259
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1261
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1271
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1275
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	1287

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 1292

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

BART SOMERS

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 16
van 7 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vice-gouverneur Brussel – Functionering

Pas recentelijk kwam aan het licht dat de vice-gouverneur van Brussel sedert de samenvoeging van de Brusselse openbare ziekenhuizen onder de Iris-koepel, niet meer op de hoogte wordt gehouden van de aanwervingen die er gebeuren en derhalve niet kan controleren of die wel in overeenstemming met de taalwetgeving gebeuren, zoals voordien het geval was.

Gedurende jaren repte de vice-gouverneur daar met geen woord over.

1. Was de minister-president hiervan op de hoogte ?
2. Is de vice-gouverneur derhalve niet tekortgeschoten in zijn opdracht om toe te zien op de belangen van de Vlamingen in Brussel ?
3. Geniet de vice-gouverneur terzake nog het vertrouwen van de minister-president ?
4. Onderneemt de minister-president stappen met het oog op het vervangen van de vice-gouverneur van Brussel ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Somers (vraag nr. 16) en minister Van Grembergen (nr. 30).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 18
van 7 november 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK**

Publiek-private samenwerking – Initiatieven

Op 9 juli 2003 werd het ontwerp van decreet betreffende de publiek-private samenwerking (PPS) door het Vlaams Parlement goedgekeurd. Nadat er vier jaar te pas en te onpas in alle discussies met deze term is geschermd, werd op deze wijze het PPS-principe eindelijk decretaal verankerd en ontstond er een wettelijk kader.

Ik stel me bij deze hele PPS-formule steeds de vraag of het hier niet veeleer om een opgeblazen luchtballon gaat, dan om een echt beleidsinstrument.

1. Welke PPS-initiatieven heeft de minister de voorbije vier en een half jaar genomen ?
2. Over welke projecten gaat het ?

Welke private instanties of bedrijven waren hierbij betrokken ?

3. Welke budgetten werden hiervoor uitgetrokken ?

Wat is het juiste aandeel privé-kapitaal in deze projecten ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers nr. 18, Landuyt nr. 21, Vanderpoorten nr. 26, Van Mechelen nr. 29, Van Grembergen nr. 33, Bossuyt, nr.66, Sannen nr. 42, Byttebier nr. 28, Ceysens nr. 13, Keulen nr. 25).

Gecoördineerd antwoord

1. Chronologie van flankerende/structurele maatregelen rond publiek-private samenwerking (PPS) in Vlaanderen

Vlaams regeerakkoord 13 juli 1999

Expliciete vermelding van publiek-private samenwerking (PPS) als aanvullend systeem voor de financiering van overheidsinitiatieven en investeringen (o.m. in wegeninfrastructuur).

Oprichtingsbesluit Vlaams Kenniscentrum Publiek-Private Samenwerking (PPS) op 16 juni 2000.

Stemming PMV (Participatiemaatschappij Vlaanderen)-decreet in het Vlaams Parlement dat deelname van PMV in nieuwe economische activiteiten met PPS-karakter mogelijk maakt op 6 juli 2001.

Installatie raad van bestuur PMV op 18 juli 2001.

Operationele opstart PMV op 1 januari 2002 (installatie manager).

Operationele opstart Vlaams Kenniscentrum PPS op 1 april 2002 (installatie manager) :

– start geïntegreerde Vlaamse PPS-opleiding en dito alumni-werking op 15 januari 2003 (i.s.m. Kluwer Opleidingen) ;

– goedkeuring Vlaams decreet publiek-private samenwerking door het Vlaams Parlement op 9 juli 2003 ;

– oplevering en beschikbaarheid Vlaams PPS-instrumentarium (project/procesaanpak) op 30 september 2003.

Vlaamse PPS-projecten (niet inbegrepen lokale projecten)

Sector/ Status	Infrastructuur	Vastgoed	Stadsvernieuwing	Milieu	Andere (o.m. ICT)
– Eerste verkenning haalbaarheid (publiek – publieke afstemming)		* Zorgflats * School- infrastructuur * Ziekenhuis- infrastructuur			* IDTV/e-VRT
– Verfijning projectvisie & haalbaarheid		* Vlaams Administratief Centrum Gent (VAC)			* CultuurNet Cultuur-data- bank * VDAB/Jobsys
– Keuze definitief PPS-model	* Oosterweel- verbinding (Scheldetunnel)		* Antwerpen "Eilandje" * Stadsver- nieuwingsfonds		* VAC Catering Hasselt
– Gunnings- procedure	* Internationale luchthaven Deurne	* Sociale huisvesting		* Brownfields	
– Operationa- lisatie en/of uitvoering					* PPS-opleiding

2. Duiding bij de projectportefeuille

De meeste grotere PPS-projecten hebben een doorlooptijd (van idee tot contractering) van 2 tot 3 jaar. Vandaar dat de eerste grotere Vlaamse PPS-projecten nu in de "gunnings" fase zijn aanbeland (selectie van de partners is bezig).

Gezien de "status" van sommige projecten is er nog niet altijd duidelijkheid over de definitieve contracteringsvorm (contractueel versus participatief), noch over totaal budget en dito budgetverdeling (publiek/privaat).

In een aantal (de meeste) projecten is niet zozeer het gedeelte private financiering essentieel

(in vele gevallen betreft het hier immers toch een prefinanciering, zeker in de "contractuele" PPS-constructies) maar wel andere PPS-effecten zoals :

- integratie levenscyclus-fases (ontwerpen/bouwen/financieren/onderhouden)
- verbeterde prijs-kwaliteitverhouding
- duidelijker risicoverdeling publiek/privaat
- snelheid van oplevering
- of een combinatie van vorige

(Potentieel) project	(Vermoedelijke) PPS-constructie	Grootteorde totaal budget ('000 euro)	% private partijen (budget)
Oosterweeltunnel	contractueel	1.200.000	vermoedelijk prefinanciering + tol
Internationale luchthaven Deurne	participatief	30.000	50 %
Zorgflats	--	--	--
Schoolinfra.	--	--	--
Ziekenhuisinfra.	--	--	--
VAC Gent	participatief	45.500	prefinanciering volledig
Sociale huisvesting	contractueel	100.000	50 %
Antwerpen "Eilandje"	contractueel	35.000	
Stadsvernieuwingsfonds	contractueel	500.000	--
Brownfields Willebroek	--	10.000	
IDTV/e-VRT	participatief ?	--	
Cultuur-databank	contractueel	2.000	
VDAB – Jobsys	participatief	--	
VAC Catering Hasselt	contractueel	1.500	benefit-sharing
PPS-opleiding	contractueel	200	100% consortium Kluwer/Accenture/ DLA/Caestecker

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 12
van 30 oktober 2003
van de heer JAN LOONES

Campings – Bewegwijzering

Destijds ondervroeg ik de minister aangaande de gebrekkige bewegwijzering naar kampeerterrinen (schriftelijke vraag nr. 15 van 21 december 2000 – Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 16 maart 2001, blz. 1137).

Er waren namelijk geregeld klachten van bezoekers van kampeerterrinen over de slechte bewegwijzering, waardoor ze onnodig lang moesten zoeken of verkeerd reden met hun caravan.

De minister deelde toen mee het probleem te onderkennen, en bijgevolg instructie gegeven te hebben aan Toerisme Vlaanderen om een opdracht te gunnen voor een grondige evaluatie van de toeristische bewegwijzering in Vlaanderen.

Op mijn vraag om terzake één loket per provincie, of zelfs voor het Vlaamse gewest, op te richten, deelde de minister mee dat hij de resultaten van de studie wilde afwachten vooraleer verdere stappen te ondernemen.

Ondertussen merk ik dat de toeristische bewegwijzering nog steeds tot de topprioriteiten behoort op het verlanglijstje van de sector (Recreamagazine dd. 17/10/03 – het vakblad van de Campingfederatie – CKVB).

Daaruit leid ik af dat bovenvermeld probleem nog niet werd verholpen.

1. Wat waren de resultaten van de studie van Toerisme Vlaanderen inzake toeristische bewegwijzering in Vlaanderen ?
2. Wat zijn de eventuele realisaties naar aanleiding van die resultaten ?
3. Werden er stappen ondernomen met betrekking tot een loketfunctie ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Volgende resultaten kwamen naar voren uit de studie.

Algemeen besluit is dat er moet worden gestreefd naar een gelijkschakeling van de bewegwijzering naar toeristische bestemmingen en andere bestemmingen. Er is nood aan inspraak vanuit de toeristische sector voor het goedkeuren van bewegwijzeringsplannen en eventueel kan het inlassen van een beroepsprocedure voor uitbaters overwogen worden. Bij het toewijzen van wegwijzers zou een algemeen principe van een wegingscoëfficiënt kunnen worden ingevoerd waarbij men rekening houdt met de onbekendheid van de bezoeker, het aantal bezoekers en de vervoerswijze. Het aggregatieprincipe dient systematisch te worden toegepast (bundelen van verschillende toeristische bestemmingen onder één benaming). Verder is er ook een verantwoordelijkheid bij de uitbater zelf, die in zijn communicatie (folder, reservatie, website) naar de toerist toe ook een degelijke routebeschrijving dient mee te geven.

2. Op basis van de gedetecteerde knelpunten start Toerisme Vlaanderen met een project om op drie niveaus te streven naar een optimalisering van de geleiding van de toeristenstromen : niveau communicatie, niveau infrastructuur en niveau beleid.
3. Bij de uitwerking van het project zal ook nagegaan worden in hoeverre een loketfunctie in aanmerking kan worden genomen met het oog op een optimalisering van de toeristische bewegwijzering.

Vraag nr. 13
van 30 oktober 2003
van de heer JAN LOONES

Motorhomes – Eénmalige overnachting

Dat een oplossing voor de zwerfauto's – door een besluit van inrichting van kampeerautoparken – eindelijk in zicht is, is een goede zaak. Hopelijk is dit besluit, tegen de tijd dat deze vraag de minister bereikt, reeds goedgekeurd door de Vlaamse regering.

De sector, bij monde van de Zwerfautoklub (een afdeling van Vlaamse Kampeertoeristen), wijst echter op het feit dat daarmee nog niet alle problemen voor de kampeerautogebruikers zijn opgelost.

Daarbij wordt opnieuw verwezen naar het specifieke karakter van de kampeerauto : enerzijds de kampeerauto als een openluchtrecreatief verblijf, die het inrichten van overnachtingsplaatsen noodzakelijk maakt, anderzijds de kampeerauto als voertuig, wanneer hij deel uitmaakt van het verkeer.

Zolang de kampeerautogebruiker op de baan is, rijdt hij met een voertuig waarvan de bestuurder dezelfde rechten en plichten heeft als de andere weggebruikers, ook wat het parkeren betreft, aldus de sector. Het is hem dus toegestaan halt te houden en te parkeren waar dit door het verkeersreglement of door verkeersborden niet verboden is. Daarbij mag er evenwel geen sprake zijn van kampeeractiviteiten, zoals het buiten zetten van tafels en stoelen.

Wat wel zou moeten worden toegelaten, aldus de sector, zijn langere rustpauzes voor de bestuurders van de kampeerauto onderweg (die dan als vervoermiddel wordt beschouwd), waarbij gepleit wordt voor een éénmalige overnachting (een periode van 12 uren). Meerdere overnachtingen op dezelfde plaats zouden niet meer passen in het gebruik van de kampeerauto als vervoermiddel.

In het kampeerdecreet wordt kamperen gedefinieerd als : "Het als overnachtingsgelegenheid gebruiken van een openluchtrecreatief verblijf". Daarbij worden kampeerauto's met name genoemd als openluchtrecreatieve verblijven.

De sector is vragende partij om in het kampeerdecreet te stipuleren dat een kampeerauto die éénmalig geparkeerd staat (teneinde de bestuurder gedurende een periode van 12 uren te laten rusten) niet beschouwd mag worden als een openluchtrecreatief verblijf, maar als een vervoermiddel.

1. Hoever staat het met de oplossing van dit probleem ?

Wordt een wijziging van het kampeerdecreet in het vooruitzicht gesteld zodat het éénmalig parkeren gedurende twaalf uur, van een vervoermiddel geen openluchtrecreatief verblijf maakt ?

2. Zijn er daarover nog besprekingen geweest of gepland met de minister bevoegd voor Mobiliteit ?

Antwoord

Met de uitvoering van het kampeerdecreet sinds 1999 werd de basis gelegd voor een nieuw kampeerbeleid in Vlaanderen. Dit decreet zorgde er tevens voor dat het begrip "openluchtrecreatief verblijf" gedefinieerd werd. Kampeerauto's, woonauto's of iedere andere verblijfsvorm die niet ontworpen is om als vaste woonplaats te dienen en waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning vereist is, vallen tevens onder deze definitie.

Op mijn voorstel keurde de Vlaamse regering op 24 oktober 2003 het besluit voor de inrichting van kampeerautoterreinen goed. Het betreft een wijziging van het besluit betreffende de exploitatie van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven en het besluit tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen op deze terreinen.

Het besluit regelt in hoofdzaak de invoering van een nieuwe vierde vergunningplichtige terreinsoort voor openluchtrecreatieve verblijven, het kampeerautoterrein.

Een terrein, dat ingericht is met het oog op of bestemd voor openluchtrecreatief verblijven, waarop ten minste drie kampeerauto's (kunnen) voorkomen die als overnachtingsgelegenheid gebruikt worden, mag slechts geëxploiteerd of gebruikt worden mits een exploitatievergunning, afgeleverd door de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen. De duur dat de kampeerauto als overnachtingsgelegenheid wordt gebruikt, wordt niet als een criterium voor de vergunningplicht beschouwd.

Deze nieuwe regeling is het afgelopen jaar grondig voorbereid in samenspraak met de sector en tal van organisaties. Er is in een overgangsregeling voorzien van twee jaar. Er is dan ook geen wijziging of bijkomende bespreking gepland.

Vraag nr. 16
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 21 februari 2002 zou ik de minister graag volgende vragen stellen (gecoördineerd antwoord : Bulletin van

Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1677).

1. Welke richtlijnen m.b.t. de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden ?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden ?

2. Zijn er betwistingen m.b.t. de departementen waarvoor de minister bevoegd is ? Zo ja, hoeveel en welke ?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en de laattijdige omzetting tegen te gaan ?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met voorgaande jaren ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 15 ; Landuyt nr. 16 ; Vanderpoorten nr. 22 ; Van Mechelen nr. 22 ; Van Grembergen nr. 27 ; Bossuyt nr. 50 ; Sannen nr. 26 ; Bytebier nr. 23 ; Ceysens nr. 9 ; Keulen nr. 20).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government.

Vraag nr. 19 van 7 november 2003 van de heer JAN VERFAILLIE

Opleidingscheques – Stand van zaken

Voor de ontwikkeling van de loopbaan zijn opleiding en vorming onontbeerlijk, zowel met het oog op het creëren van een betere arbeidsmarktgerichte positie als op het verloop van de carrière.

Hieraan wordt nu gedeeltelijk tegemoetgekomen door een besluit van de Vlaamse regering, waarin terugbetaling van de helft van de kosten wordt opgenomen. Het regeringsbesluit van 18 juli 2003 werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 29 augustus 2003, zodat de juridische basis voor de start op 1 september aanwezig was.

Dit nieuwe stelsel van cheques wil de deelname aan permanente vorming bevorderen. De cheques dienen te worden aangekocht bij de VDAB. De Vlaamse Gemeenschap levert een bijdrage van 50 % in het totaalbedrag met een maximum van 125 euro. Voor 2003 is 7 miljoen euro gepland, voor 2004 tien miljoen.

1. Waarom werd de naam verkort tot opleidingscheque ? Is daardoor geen verwarring mogelijk met de opleidingscheques voor bedrijven ?
2. Waarom werd niet in de verplichting voorzien om de opleidingen in het Nederlands te verstrekken ?
3. Hoeveel cheques werden tot nu toe verkocht ? Hoeveel werd tot nu toe reeds uitbetaald aan instellingen die werden betaald met cheques ?

Antwoord

1. De wettelijke benaming volgens het besluit van 18 juli 2003 is opleidings- en begeleidingscheques voor werknemers, omdat de cheques ook kunnen worden gebruikt voor het volgen van een loopbaanbegeleiding.

In de communicatie naar buiten werd en wordt de benaming beperkt tot opleidingscheques voor werknemers, omdat dit nu eenmaal beter communiceerbaar is dan de volledige benaming. Het is dus het deel begeleiding dat in de benaming is weggefallen en niet het woord werknemer. Door de toevoeging "voor werknemers" wordt ook het onderscheid ten aanzien van het stelsel van de bedrijven beklemtoond. Aangezien er bovendien een andere aanvraagprocedure bestaat inzake beide stelsels, is er in de praktijk geen verwarring vast te stellen.

2. In het besluit wordt een definitie gegeven van het begrip opleiding: onderricht dat niet uitsluitend of hoofdzakelijk op de huidige of toekomstige functie van de werknemer gericht is, maar door middel waarvan bekwaamheden worden verkregen die in ruime mate naar andere ondernemingen of werkgebieden overdraagbaar zijn, zodat de brede inzetbaarheid van de werknemer op de arbeidsmarkt rechtstreeks of onrechtstreeks wordt verbeterd.

In het besluit, noch in een onderrichting, wordt verder een beperking ingevoerd tot opleidingen die verstrekt worden in het Nederlands. Er is geen reden om een opleiding die bijvoorbeeld

in het Engels wordt gegeven en die beantwoordt aan de definitie uit te sluiten voor het systeem. Dit zou alleen maar ten nadele zijn van het individu dat via deze opleiding zijn of haar situatie en mogelijkheden kan verbeteren.

3. Er zijn reeds 78.000 aanvragen voor cheques geregistreerd. Het gemiddeld bedrag aan cheques per aanvraag is 115 euro.

Voor 67.000 van deze aanvragen werd de bestelling uitgevoerd (cheques in het bezit van de aanvrager). De uitvoering gebeurt binnen de vooropgestelde termijn, namelijk binnen 14 dagen volgend op de betaling door de aanvrager van zijn aandeel. Voor 9.000 van de aanvragen zijn de opleidingsverstrekkers ook reeds uitbetaald.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 25

van 7 november 2003

van mevrouw VEERLE HEEREN

Huisonderwijs – Controle

Op 14 februari 2003 werd het Onderwijsdecreet XIV in het Vlaams Parlement goedgekeurd. De artikels 26bis, 26ter en 26quater betreffen het huisonderwijs en beogen het organiseren van een controle op het huisonderwijs om tegemoet te komen aan het recht op kwaliteitsvol onderwijs van elk kind.

Op basis hiervan ontvingen diverse gezinnen die huisonderwijs (basisonderwijs) aan hun kind(eren) verstrekken een schrijven vanwege de administratie Basisonderwijs (overigens gebaseerd op eerder ingediende teksten die afwijken van de op 14 februari 2003 goedgekeurde tekst).

Met haar besluit van 9 mei 2003, geeft de Vlaamse regering invulling aan die artikels van het decreet van 14 februari 2003 die betrekking hebben op het huisonderwijs, met als bijlage een door de ouders jaarlijks te hernieuwen "Verklaring van huisonderwijs" waarbij ze zich ertoe verbinden om:

- 1) onderwijs te verstrekken dat gericht is op de ontplooiing van de volledige persoonlijkheid en de talenten van het kind en op de voorbereiding van het kind op een actief leven als volwassene,

en dat het respect voor de grondrechten van de mens en voor de culturele waarden van het kind zelf en van anderen respecteert ;

- 2) de controle door de onderwijsinspectie te aanvaarden en alle documenten om de uitvoering van deze controle mogelijk te maken, ter beschikking te stellen van de onderwijsinspectie ;
- 3) bij niet aanvaarden van deze controle of bij twee opeenvolgende controles waarbij vastgesteld is dat het verstrekte onderwijs kennelijk niet beantwoordt aan de in 1) omschreven doelstellingen, het kind in te schrijven in een school, erkend, gefinancierd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

We mogen bijgevolg concluderen dat de overheid aan de onderwijsinspectie een volledige discretionaire bevoegdheid geeft om te oordelen over het verstrekte huisonderwijs.

1. Wat wordt bedoeld met "alle documenten om de uitvoering van deze controle mogelijk te maken" ? Over welke documenten gaat het dan ?

Wat wordt bedoeld met "ter beschikking te stellen van de onderwijsinspectie" ?

Voor hoe lang ?

Door middel van welke modaliteiten ?

Bij wie ligt de bewijslast om aan te tonen dat het verstrekte onderwijs gericht is op de voorbereiding van het kind op een actief leven ... ? Moeten de ouders aantonen dat ze wel hieraan voldoen, of ligt de bewijslast bij de inspectie, die moet aantonen dat de ouders hieraan niet voldoen ?

2. Welke specifieke criteria hanteert de inspectie om na te gaan of het huisonderwijs voldoet ?

Welke concrete vragen zullen door de onderwijsinspecteurs worden gesteld c.q. welke lesactiviteiten en documentatiematerialen worden vereist ?

Wat wordt verstaan onder : "De inspectie kan slechts vaststellen dat het huisonderwijs aan voornoemde minimumeisen voldoet, wanneer daarover geen twijfel bestaat, dit wil zeggen dat "ieder redelijk denkend mens" op basis van een afweging van één en ander tot dezelfde conclusie zou komen".

Welke criteria worden gebruikt voor deze "afweging van één en ander" ?

3. Welke zijn de beroepsvoorzieningen waarover de ouders beschikken om tegen de eventuele beslissingen van de inspectie in te gaan ?

Volgens welke modaliteiten dient dit te gebeuren ?

4. Er wordt blijkbaar vooropgesteld dat zowel het weigeren van een controle als het tweemaal na elkaar ondermaats scoren bij een eventuele controle, een afdoend signaal zijn dat de onderwijskwaliteit ontoereikend is. Hier moet het recht op onderwijs van het kind prevaleren op het recht van de ouders om huisonderwijs te geven.

Opnieuw de vraag : welke zijn de criteria die aangeven of er "ondermaats" wordt gescoord bij een eventuele controle ?

Wat indien de ouders andere gegronde redenen kunnen invoeren ?

Welke redenen kunnen als "gegrond" worden aanvaard, bijvoorbeeld om een tijdelijke terugloop van de onderwijskwaliteit te verklaren ?

5. Op basis van welke wetteksten (EVRM, GW, andere) wordt bepaald dat "het recht op onderwijs van het kind moet prevaleren op het recht van de ouders om huisonderwijs te geven" ?

Is dit geen flagrante inbreuk op de "vrijheid van onderwijs" ?

En wie bepaalt dat de rechten van het kind prevaleren op de rechten van de ouders in dit geval ?

Welke rechter zal hierover oordelen ?

6. De minister heeft voorheen gesteld dat het huisonderwijs geen nieuw gegeven is. De decretale onderbouw geeft eindelijk meer zekerheid. De inspectie "doet daar niet mee wat zij willen". De controlerende inspecteurs moeten een verslag opstellen, wat uiteindelijk zal worden opgenomen in het jaarverslag van de inspectiedienst.

In welke mate hebben de ouders inspraak dan wel inzage in dit verslag m.b.t. hun kinderen die huisonderwijs genieten ?

Over welke beroepsmogelijkheden beschikken de ouders in dit geval ?

7. Indien wordt vastgesteld dat het verstrekte onderwijs "kennelijk niet beantwoordt aan de in 1) omschreven doelstellingen", worden de ouders "verplicht" om het kind in te schrijven in een school, erkend, gefinancierd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Wordt de jaarlijks te hernieuwen "Verklaring van huisonderwijs" beschouwd als een "contract" tussen de ouders en de overheid en zo ja, welke rechter is dan bevoegd om hierover te oordelen ?

Op basis van welke wetteksten (EVRM, GW, andere) zal welke overheid bij welke rechtbank een rechtszaak hierover inspannen ?

Kunnen de ouders volgens het Onderwijsdecreet XIV van 14 februari 2003 zonder meer worden verplicht om hun kinderen in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde school in te schrijven zonder rechtsgeding ?

Is dit geen flagrante inbreuk op de "vrijheid van onderwijs" gewaarborgd in onze Grondwet ?

Antwoord

1. Aan de ouders wordt gevraagd aan te tonen hoe zij het onderwijs verstrekken en hoe ze de leerprocessen stofferen en organiseren. Een gesprek hierover kan heel wat nuttige gegevens opleveren. Er kan ook veel worden aangetoond en verduidelijkt aan de hand van concreet materiaal, gebruikte bronnen, documenten die betrekking hebben op leerinhouden die worden aangeboden, leermiddelen, eventueel een planning die het leren van het kind als cumulatief proces aangeeft (gradatie en samenhang), hoe het leren leren wordt aangepakt en hoe de duurzaamheid van het geleerde aandacht krijgt.

Er zijn verschillende concrete middelen en instrumenten waarmee aan het onderwijs inhoud en vorm wordt gegeven. Welke middelen in elk individueel geval worden aangewend, behoort tot de vrijheid van de onderwijsverstrekker.

De inspectie heeft in deze niets op te leggen. Er wordt geen verborgen lijst gebruikt met middelen en instrumenten.

Deze mogelijke middelen of instrumenten (we noemen het documenten) komen enkel aan bod tijdens het bezoek en zeker bij het gesprek met de ouders, waar zij zelf aantonen hoe goed het verstrekte onderwijs is.

2. De inspectie zal zich een zo goed mogelijk beeld vormen over het verstrekte onderwijs en de inspanningen die hiervoor worden geleverd. Ze zal hierbij rekening houden met specifieke situationele gegevens. Met andere woorden de inspectie gaat niet uit van "het huisonderwijs" in het algemeen maar ze wil zich een zo volledig mogelijk beeld vormen van dit huisonderwijs aan dit bepaald kind op dit moment en van de perspectieven m.b.t. de voortgang ervan.

Belangrijke vragen bij de beeldvorming over een onderwijsgebeuren zijn voor de inspectie (ook bij de reguliere schoolbezoeken) :

- krijgt het kind de kans om competenties te ontwikkelen in voor dit kind realistische situaties ;
- wordt er gezorgd voor een gevarieerd, uitdagend en een realistisch aanbod en een krachtige leeromgeving ;
- is er oog voor passende hulp en remediëren bij een mogelijke uitval ;
- is er aandacht voor voldoende samenhang ;
- wordt er een beroep gedaan op meerdere competenties en wordt de totale persoonlijkheid van het kind aangesproken en betrokken ? Met andere woorden is er voldoende en tevens evenwichtige aandacht voor een brede vorming waarbij zowel het cognitieve als het psychomotorische, het sociale en dynamisch-affectieve en het volutionele aandacht krijgen binnen de persoonlijkheidsontwikkeling ;
- hoe wordt omgegaan met de opbrengst (output) van het onderwijs?

3. Het besluit bevat geen beroepsvoorzieningen.

Er kan steeds een klacht worden ingediend bij de rechtbank.

4. Het gaat er in de eerste plaats om te vernemen en vast te stellen hoe het onderwijs verloopt.

Rekening houdende met de eigenheid van situationele factoren (eventueel gegronde redenen: ziekte, tijdelijke familiale omstandigheden, ...) en met de eigenheid van het kind komt de inspectie tot een synthese, een conclusie en een beoordeling.

Indien een tweede bezoek noodzakelijk is, zal concreet worden aangegeven aan welke zaken bijzonder aandacht dient te worden gegeven met het oog op een volgend bezoek door de inspectie. Dit volgend bezoek zal gebeuren door twee inspecteurs.

5. Het decreet bepaalt nergens dat het recht op onderwijs van elk kind prevaleert op het recht van ouders om huisonderwijs te geven. De Vlaamse volksvertegenwoordiger leest beleidsintenties die er helemaal niet zijn. De overheid rekent het, gesteund door het advies van de Raad van state, wel tot haar opdracht een evenwicht te verzekeren tussen deze beide grondrechten in het onderwijs. Het recht op onderwijs heeft in de Grondwet en in de internationale verdragen een kwalitatieve dimensie.

Met name kan worden verwezen naar artikel 29 van het VN-Kinderrechtenverdrag, waarin bepaald is dat het onderwijs aan het kind gericht dient te zijn op precies die aspecten die zijn ingevoegd in het decreet basisonderwijs (zo volledig mogelijke ontplooiing, eerbied voor rechten van de mens en fundamentele vrijheden, voorbereiden op leven in vrije samenleving met bijhorende beginselen van gelijkheid, verdraagzaamheid, eerbied voor de natuurlijke omgeving). Het Kinderrechtenverdrag heeft aldus zelf een aantal minimale onderwijsrechten voor alle kinderen bepaald, waarvoor de overheid de verantwoordelijkheid draagt dat deze rechten ook daadwerkelijk worden gewaarborgd. In het verdrag is het immers de verdragsluitende staat die verondersteld wordt die rechten te garanderen. Op basis daarvan moet zelfs met betrekking tot huisonderwijs, waarvoor geen overheidssubsidie wordt ontvangen, worden gewaarborgd dat de minimale inhoudelijke criteria gewaarborgd zijn.

Deze beperking op de vrijheid van onderwijs vindt dus rechtstreeks steun in het VN-Kinderrechtenverdrag, en beantwoordt trouwens aan de niet te ontkennen werkelijkheid dat ouders met goede bedoelingen of met minder goede bedoelingen niet in staat zijn zelf een huisonderwijs te organiseren dat minimaal beantwoordt aan de genoemde minimale criteria.

Zowel gevallen van verwaarlozing, als gevallen van overbescherming, als gevallen van het bijbrengen van discriminerende of zelfs strafbare overtuigingen kunnen voorkomen.

6. Het verslag wordt integraal aan de ouders bezorgd. Zij mogen er eventuele opmerkingen aan toevoegen.
7. De ouders worden geacht om jaarlijks aan te geven hoe hun kinderen aan de leerplicht voldoen. Dit wordt zelfs jaarlijks via de kranten en tijdschriften megedeeld aan de ouders of diegenen die leerplichtige kinderen onder hun hoede hebben.

Als de toets aan de minimale kwaliteitseisen niet wordt gehaald, is het logisch dat in het belang van de rechten van het betrokken kind een gedwongen inschrijving in een school wordt opgelegd.

**Vraag nr. 29
van 14 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Kunstinitiatie Turkse instrumenten – Taalgebruik

In een brief van 15 september liet de minister aan het gemeentebestuur van Bornem weten dat het tijdelijk project kunstinitiatie Turkse instrumenten kan worden voortgezet.

In dat verband verneem ik dat de lessen voor een deel in het Nederlands en voor een deel in het Turks worden gegeven.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Is dit conform de taalwetgeving ?

Antwoord

Het tijdelijk project kunstinitiatie dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanhaalt, past in het decreet betreffende gelijke onderwijs kansen van 28 juni 2002. De tijdelijke projecten kunstinitiatie hebben de bedoeling om kansarme jongeren, zowel allochtonen als autochtonen, te stimuleren om deel te nemen aan het deeltijds kunstonderwijs. Eén van

de strategieën die het decreet naar voren schuift, is de organisatie van een kunstinitiatie die nauw aansluit bij de leefwereld van de betrokken minderjarigen.

In de gemeente Bornem woont een vrij grote Turkse gemeenschap. Toch was het aantal kinderen van allochtone afkomst dat les volgde aan de academie bijzonder klein. Daarom heeft de academie ervoor gekozen om in het kader van het kunstinitiatieproject Turkse instrumenten aan te bieden. Er zijn daarvoor Turkse leerkrachten aangesteld die echter perfect Nederlands spreken. Maar liefst 35 kinderen hebben zich meteen voor dit project ingeschreven. Gaandeweg is het aantal nog toegenomen.

In het muziekonderwijs leren jongeren niet enkel artistieke en technische vaardigheden om een instrument te kunnen bespelen, maar ze leren dit ook inpassen in een culturele context, in dit geval de Turkse muziekcultuur. Het is logisch dat deze leerinhoud ook elementen van de Turkse taal omvat. De muziekstukken en liederen zijn ontstaan in de traditie van de Turkse volkscultuur. Het zou de authenticiteit van de muziek zeker niet ten goede komen om ze in een andere taal te vertalen. Net zoals opera's van Puccini en Verdi ook best in het Italiaans uitgevoerd worden.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, bepaalt de wet van 30 juli 1963 over taalregeling in het onderwijs dat de onderwijstaal in het Nederlands taalgebied het Nederlands is. Hoewel er in dit project elementen van de Turkse taal aan bod komen omwille van de leerinhoud zelf, is de onderwijstaal duidelijk het Nederlands en niet het Turks. Bijgevolg is er hier geen inbreuk op de taalwetgeving.

Ten slotte wil ik hieraan toevoegen dat het tijdelijk project kunstinitiatie in Bornem een toonbeeld is van hoe respect voor de eigen cultuur en respect voor een andere cultuur hand in hand kunnen gaan. Op het einde van vorig schooljaar was er een toonmoment in de academie waarbij de Turkse kinderen net als hun Vlaamse collega's hun eigen muziek speelden. De voorstelling eindigde met Vlaamse en Turkse leerlingen die samen zongen en musicerden. Het enthousiasme van de kinderen en hun ouders bewijst dat tolerantie en respect voor culturele diversiteit voor hen vanzelfsprekend zijn.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
RUIMTELIJKE ORDENING,
WETENSCHAPPEN EN
TECHNOLOGISCHE INNOVATIE

Vraag nr. 14
van 30 oktober 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Luchthaven Deurne – PPS-dossier

Uit de werking van de voor 100 % in handen van Vlaanderen zijnde NV PMV (Participatiemaatschappij Vlaanderen) blijkt dat deze publieke financier op vraag van de Vlaamse regering bij voorrang werk heeft gemaakt van het dossier Deurne in het kader van de uitbreiding van de luchthaven.

Wij worden dan ook overspoeld met zegebulletins van de CEO Flying Group en voorzitter van de in 1999 opgerichte stichting Abaci Partners. Aldus kwamen ook de volksvertegenwoordigers te weten dat er zes kandidaten bij de PMV een dossier hebben ingediend. Deze zijn dus bereid als commerciële partner te investeren in de nodige PPS-structuur (publiek-private samenwerking), later te personaliseren via een rechtspersoonstructuur.

Naar hun zeggen, is aldus bewezen dat er vanuit de privé verregaande interesse en geloof is in de bestaande Antwerpse luchthaven en de uitbreiding ervan. Uiteraard is het dossier van de Krijgsbaan slechts een onderdeel in een ruimer plan om de luchthaven van Antwerpen aan te passen aan de noden en uitdagingen van de 21ste eeuw.

Voor het beleid betekent dit dat de Vlaamse regering zich duidelijk positioneert, namelijk behoud en uitbreiding van de bestaande regionale luchthavens enerzijds en voorzien in grondgebonden investeringen in Zaventem met het behoud van de nationale luchthaven aldaar anderzijds.

1. Wordt er inzake de luchthaven van Antwerpen gewerkt in het kader van een bepaald masterplan ?
2. Heeft de Vlaamse regering reeds beleidsmatig een kostenplaatje opgesteld m.b.t. de globale investeringen van en voor de luchthaven van Antwerpen ?
3. Wordt voor alle onderdelen van de investeringsdossiers in PPS-constructies voorzien ?

4. Welke zijn de zes groepen die in het kader van het huidige project Deurne, partnershipdossiers bij PMV hebben ingediend ?
5. Welke zijn de tegenprestaties van de openbare sector in de vooropgestelde PPS-structuur van het project Deurne ?

Antwoord

Op 19 juli 2002 gaf de Vlaamse regering aan PMV de opdracht om de mogelijkheden voor een publiek-private samenwerking voor de ondertunneling van de Krijgsbaan aan de luchthaven van Antwerpen te onderzoeken. Verschillende studies stellen immers dat deze ondertunneling noodzakelijk is voor het voortbestaan en de ontwikkeling van de luchthaven van Antwerpen als zakenluchthaven en voor de veiligheid op de luchthaven.

De nieuwe veiligheidsnormen van de internationale burgerluchtvaartorganisatie ICAO bepalen namelijk dat veiligheidszones in het verlengde van de start- en landingsbaan verplicht worden. De Krijgsbaan is volgens deze normen een obstakel direct in het verlengde van de start- en landingsbaan en bijgevolg is de ondertunneling noodzakelijk indien men de bestaande baanlengte, die reeds minimaal is voor een zakenluchthaven, wil behouden.

In het rapport dat PMV in het kader van haar opdracht opleverde, werd een concept voor een publiek-privaat samenwerkingsproject voorgesteld. Het voorstel koppelt daarbij de investering in de tunnel aan de rentabilisering van de luchthaven en de ontwikkeling van een deel van het bestaande luchthavendomein als bedrijventerreinen. Het rapport stelt ook dat er voldoende interesse zou bestaan bij de private sector om een dergelijk project te cofinancieren samen met het Vlaams Gewest.

Daarop besliste de Vlaamse regering op 27 juni van dit jaar, haar principiële goedkeuring te geven aan het voorgestelde participatieve PPS-project, onder de voorwaarden gesteld in het rapport en door de Inspectie van Financiën. Ze gaf daarbij eveneens de opdracht aan PMV om verder te onderhandelen met mogelijke regionale partners en om, in toepassing van de wet op de overheidsopdrachten, een onderhandelingsprocedure te starten voor de selectie van commerciële partners.

De onderhandelingen met de regionale partners, die bestaan uit het havenbedrijf, de GOM Antwerpen en de Hoge Raad voor Diamant, zullen weldra gefinaliseerd worden.

Voor de selectie van de commerciële partners werd een oproep gepubliceerd in het Bulletin der Aanbestedingen en het Europees Publicatieblad. Op basis van deze oproep hebben zes combinaties van bedrijven hun kandidatuur gesteld om als commerciële partner het project mee te financieren en te realiseren. Een jury met vertegenwoordigers van PMV en de administratie Wegen en Verkeer heeft geoordeeld dat hiervan drie combinaties voldeden aan de vooropgestelde selectiecriteria. Het betreft :

- een combinatie bestaande uit Interbuild, Cordeel, Van Laere, Vooruitzicht en BIAC ;
- een combinatie bestaande uit AIM, Flying Group, VLM, Exma Technum en Jacobs ;
- een combinatie bestaande uit London City Airport en Belgian Contractors en Exporters.

De combinaties die niet geselecteerd werden voor het vervolg van de onderhandelingsprocedure zijn :

- een combinatie bestaande uit MBG en Van Welten ;
- een combinatie bestaande uit Strabag Belgium en Strabag AG ;
- een combinatie bestaande uit Pullaar, Eurostation en Talboom.

Aan de geselecteerde combinaties werd inmiddels een uitgebreid bestek bezorgd op basis waarvan ze een voorstel voor het project kunnen indienen. Dit voorstel moet onder andere onderbouwd worden met een uitgebreid businessplan voor de luchthaven en een gedetailleerd ontwerp voor de onder tunneling.

Het kostenplaatje voor het Vlaams Gewest werd opgemaakt en bestaat uit :

- een participatie in het kapitaal van de PPS-vennootschap voor 50 procent van de kostprijs van de tunnel ;
- de kosten voor de hoofdontsluiting van de Krijgsbaan en de onteigening van gronden voor de aanleg van de veiligheidszones ;
- het gedurende tien jaar aanhouden van de dotaties die ook nu jaarlijks naar de luchthaven gaan ;

- een netto opbrengst van gronden die het Vlaams Gewest zelf ontwikkelt buiten de PPS-vennootschap ;
- haar deel van de winst die door de PPS-vennootschap wordt gemaakt (en die zal afhangen van het ingediende businessplan) ;
- na tien jaar een jaarlijkse kostenbesparing omdat het Vlaams Gewest dan nog enkel instaat voor een beperkt aantal diensten op de luchthaven.

Het totaalbedrag van de investeringen die moeten gebeuren op de luchthaven hangt uiteraard af van het businessplan dat door de uiteindelijk gekozen commerciële partner ingediend wordt. Maar daarvoor staat dan niet meer het Vlaams Gewest in, maar de PPS-vennootschap die de luchthaven exploiteert. De PPS-vennootschap verwerft immers het recht om de luchthaven te exploiteren maar moet ook zelf instaan voor alle investeringen op de luchthaven.

Teneinde het project ruimtelijk mogelijk te maken, zal er een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan opgemaakt worden. Verder zal het Vlaams Gewest eveneens een inspanningsverbintenis aangaan om de luchthaven gedurende nog minstens 25 jaar open te houden.

Aan de geselecteerde combinaties is gevraagd om tegen 9 februari 2004 een offerte in te dienen op basis waarvan voort onderhandeld kan worden. Deze onderhandelingen moeten uiteindelijk leiden tot een definitief voorstel voor dit publiek-privaat samenwerkingsproject. Als deze onderhandelingen vlot verlopen, kan het definitieve voorstel in mei aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

Vraag nr. 16
van 30 oktober 2003
van de heer FRANS RAMON

LAR II Kortrijk – Stand van zaken

Bij de afbakening van het stedelijk gebied Kortrijk wordt in ruimte voorzien voor een extra aantal hectares distributiezone.

Er zijn hiervoor verschillende mogelijkheden, onder andere :

- LAR uitbreiden vlakbij de huidige ligging, ten zuiden van de E17 ;

- een nieuwe LAR-zone uitbouwen in Wevelgem, tussen de A19, E403 en vliegveld/spoorlijn.

Een aantal actoren in de streek (gemeenten, Leiedal, Rebak, ...) zou achter de optie uitbreiding ten zuiden van de E17 staan. De milieuverenigingen zijn hier zeer erg tegen gekant. Op Vlaams niveau zouden de meeste administraties (RO, Natuur, ...) gewonnen zijn voor het idee om een uitbreiding ten zuiden van de E17 niet toe te laten, om bijvoorbeeld planologische en landschappelijke redenen.

De keuze is van groot belang voor :

- de gemeenten, die volop bezig zijn met het opstellen van hun gemeentelijk structuurplan of mobiliteitsplan ;
 - de planning van komende infrastructuurwerken ;
 - de landbouwers die eventueel te maken krijgen met de uitbreiding.
1. Is het correct dat de verschillende Vlaamse administraties niet gewonnen zijn voor een uitbreiding van de LAR ten zuiden van de E17 ?
 2. In welke fase bevindt zich het dossier op dit ogenblik ?
 3. Is er overleg geweest met de gemeenten uit de regio en zo ja, wat zijn daarvan de belangrijkste conclusies ?
 4. Welke stappen worden in de nabije toekomst overwogen ?

Antwoord

1, 2 en 3. Ik zal de vragen 1, 2 en 3 samen beantwoorden, gezien de onderlinge relevantie. Het voorontwerp gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan afbakening stedelijk gebied Kortrijk is op 9 juli 2003 voorgelegd aan een plenaire vergadering. In dat voorontwerp waren twee (alternatieve) locaties opgenomen voor een transportzone (Wevelgem Ter Biest en Menen LAR-zuid). Voor beide locaties werden er een aantal positieve en negatieve afwegingen gemaakt.

Tijdens de plenaire vergadering is inderdaad geen consensus bereikt over een voorkeurlocatie. Met name de Aministratie Land en Natuur en de bestendige deputatie van de provincie West-Vlaanderen geven de voorkeur aan

de locatie Wevelgem Ter Biest. De gemeenten hebben in een gezamenlijk standpunt de voorkeur gegeven aan LAR-zuid. De administratie Economie geeft ook de voorkeur aan LAR-zuid.

Voor de volledigheid geef ik nog mee dat de administratie Wegen en Verkeer pleit voor het herbekijken van de ontsluiting van het bedrijventerrein Gullegem-Moorsele naar de A19 en A17. In dat kader kan eventueel ook de ontsluiting van de transportzone Wevelgem Ter Biest bekeken worden.

Na de plenaire vergadering is op 17 september 2003 bijkomend overleg gehouden over enkele beperkte aanpassingen aan het voorontwerp die door de betrokken gemeenten tijdens de plenaire vergadering waren voorgesteld. De keuze LAR-zuid versus Ter Biest is op dat ogenblik niet besproken.

4. Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven het voorontwerp verder aan te passen op basis van de plenaire vergadering en het bijkomend overleg van 9 september 2003.

Vraag nr. 17

van 30 oktober 2003

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Ontsluiting westelijk deel

Dat het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland op het grondgebied van de gemeenten Bornem en Puurs niet van industrialisering kon worden gered, stond al enige tijd vast. Er werd reeds een kaaiveld aangelegd en thans zijn er werken aan de gang om de oude kanaalarm te dempen. De bedoeling daarvan is blijkbaar op termijn de ontsluiting van het industriegebied te vergemakkelijken.

Voorlopig voorzien de plannen in het gebruik van de huidige ontsluitingsweg gelegen aan de rand van het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland. Dat gebied werd op 14 april 2003 door de minister van Leefmilieu onteigend ten algemenen nutte met het oog op de oprichting van een natuurreservaat. De huidige ontsluitingsweg valt net buiten dat gebied.

Op de plannen die door de NV Inter Shipping op het gemeentehuis van Bornem werden neergelegd, is in een tweede fase evenwel ook in een spoorverbinding en een ontsluitingsweg voor zwaar verkeer voorzien. Die loopt wel degelijk over het oostelijk

deel van het Zuidelijk Eiland dat bestemd is als natuurgebied.

De minister van Leefmilieu zegt daarover: "Als de bevoegde minister een ontsluiting wenst die interfereert met het bestaande Habitatrichtlijngebied, wordt hij geacht een passende beoordeling te maken conform de Europese richtlijn en het decreet Natuurbehoud."

1. Is de minister het met dat laatste eens ?
2. Is de minister op de hoogte van de plannen die er inzake ontsluiting op termijn bestaan en zo ja, hoe evalueert hij ze ?
3. Is de minister er overigens van op de hoogte dat de Vlaamse Bouwmeester om praktische en cultuurhistorische redenen tegen het verdwijnen van het oude sas adviseert ?
4. Klopt het dat momenteel de rechtsgeldigheid van de bouwvergunning van 1984 nog in onderzoek is bij de Vlaamse administratie ? Zo ja, is het dan normaal dat het dempen van de oude kanaalarm gewoon wordt voortgezet ?
5. Is er in dit dossier sprake van enige coördinatie tussen de drie bevoegde ministers ?

Antwoord

1. Voor plannen of projecten die mogelijk een negatieve impact hebben op de soorten en habitats waarvoor de speciale beschermingszone (i.c. Habitatrichtlijngebied) is aangeduid, moet de bevoegde instantie inderdaad een passende beoordeling uitvoeren conform de bepaling van het decreet natuurbehoud.
2. Er werd door Inter Shipping NV een aanvraag ingediend op 15 september 2003 voor de oprichting van een productiehal en kantoorgebouw. Aangezien de aanvraag gelegen is in het BPA HIN 2 (MB van 22 december 1987) behoort het tot de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen om de aanvraag zelfstandig te behandelen.

De collegebeslissing van 3 november 2003 tot weigering van de stedenbouwkundige vergunning (o.a. wegens de geplande ontsluiting in fase II en het ontbreken van de passende beoordeling) werd ontvangen op ROHM Antwerpen op 19 november 2003. Het is mij niet bekend of er beroep werd aangetekend tegen deze beslissing.

3. Ik ben niet op de hoogte van het advies van de Vlaamse Bouwmeester hieromtrent.

Gelet op het feit dat er momenteel geen vergunningsaanvragen ter beoordeling voorliggen bij mijn administratie, is er dan ook geen aanleiding om hierover een uitspraak te doen.

4. De rechtsgeldigheid van de bouwvergunning uit 1984 is niet in onderzoek bij mijn administratie.

De vergunde werken en handelingen kunnen worden uitgevoerd voorzover zij niet strijdig zijn met wettelijke bepalingen of vergunningplichten voortvloeiende uit andere regelgeving dan het decreet ruimtelijke ordening.

5. Gelet op de bijzondere problematiek is het aangewezen dat de minister bevoegd voor deze infrastructuurwerken hiertoe het initiatief neemt.

Vraag nr. 18

van 30 oktober 2003

van mevrouw ANNY DE MAGHT-AELBRECHT

Bouwdossiers Oost-Vlaanderen – Behandeldingsduur

De Kamer van Koophandel Oost-Vlaanderen maakt zich zorgen over de achterstand bij de behandeling van bouwdossiers in de provincie. Zowel op gemeentelijk vlak als bij de dienst Stedenbouw (Arohm) Gent liggen heel wat dossiers te wachten.

Voor de gedecentraliseerde dienst Arohm Gent bedraagt het aantal volgens deze bron zelfs 850. Het gaat zowel om dossiers van particulieren, scholen, zorgsector als ondernemingen, samen goed voor 250 miljoen euro. Samen met de gemeentelijke overheden bedraagt het aantal meer dan 1.500.

Dit is slecht voor de economie, luidt het. Door een snelle afwikkeling kan het beschikbare geld in de economie terecht komen, heel wat sectoren er bovenop helpen en voor tewerkstelling zorgen. Los van de interpretatie dat bouwdossiers vaak een gevolg zullen zijn van een "betere" economie in plaats van daar te moeten voor zorgen, is het toch belangrijk dat deze dossiers snel afgewerkt kunnen worden.

Volgens een persbericht van de Kamer van Koophandel Oost-Vlaanderen heeft ook een gebrek aan bevoegd personeel deze achterstand tot gevolg.

1. Hoeveel bouwdoossiers zijn op dit ogenblik in behandeling in de gedecentraliseerde diensten van Arohm in de Vlaamse provincies ?
2. Hoeveel dossiers in Oost-Vlaanderen hebben betrekking op projecten van a) scholen, b) overheden, c) zorgsector, d) ondernemingen en e) particulieren ?
3. Hoeveel personeelsleden zijn in Oost-Vlaanderen bevoegd om de bouwdoossiers af te handelen ?

Is de bestaande formatie volzet ?

Is de formatie al dan niet voldoende ruim om alle dossiers binnen een redelijke termijn te behandelen ?
4. Voorziet de minister in een uitbreiding van het personeel in Oost-Vlaanderen en/of andere provincies ?

Antwoord

In algemene zin verwijs ik naar de reeds eerder beantwoorde vragen in verband met de achterstand (zie onder meer mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 96 van 28 februari 2003 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 2 mei 2003, blz. 2186 – red.*)).

Wat de concrete vragen met betrekking tot Oost-Vlaanderen betreft, kan ik het volgende mededelen.

1. Op 1 november 2003 lagen er 827 adviesaanvragen (art. 43 gecoördineerd decreet) voor behandeling in ROHM Oost-Vlaanderen – exclusief de regularisaties. Op dit ogenblik is er nog geen merkbare vermindering van binnenkomende dossiers artikel 43 vast te stellen.
2. Inclusief de rechtstreekse vergunningsaanvragen aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar (art. 127 DORO) betreft het (op basis van een manuele telling) :
 - a) Scholen : 12 dossiers (art. 43 – adviesaanvragen en art. 127 – vergunningsaanvragen)
 - b) Overheden (technische werken en dgl. – art. 127 vergunningsaanvragen) : 304 dossiers

c) Zorgsector : 19 dossiers (art. 43 – adviesaanvragen en art.127 – vergunningsaanvragen)

d) Ondernemingen : 202 dossiers (art. 43)

e) Particulieren : 620 dossiers (art. 43)

3 en 4. Het huidig aantal dossierbehandelaars en -voorbereiders inzake vergunningsaanvragen bedraagt in Oost-Vlaanderen :

– niv. A : 18 personeelsleden, beperkt tot 14,6 voltijdse equivalenten rekening houdende met langdurig zieken, deeltijdse prestaties en detacheringen.

Hierin zijn ook begrepen de gemachtigde ambtenaar, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren, één gewestelijk planologisch ambtenaar en één contractueel personeelslid met als enige voltijdse activiteit het opvolgen van het vergunningsregister ;

– niv. B : 1 personeelslid ;

– niv. C : 4 personeelsleden, beperkt tot 2,8 equivalenten rekening houdende met deeltijdse prestaties ;

– niv. D : 1 personeelslid

Er is momenteel geen personeelsformatie per afdeling. Voor Arohm zijn niet alle vacatures ingevuld, enerzijds door een gebrek aan valabele kandidaten (wat niveau A betreft), anderzijds door de budgettaire beperking van de personeelsenveloppe (wat de andere niveaus betreft).

Voor ROHM Oost-Vlaanderen en voor ROHM Antwerpen worden desondanks inspanningen gedaan voor een noodzakelijke uitbreiding van het personeelsbestand.

Vraag nr. 19 van 30 oktober 2003 van de heer JOHAN SAUWENS

Vlaamse openbare instellingen – Kasreserve

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 162 van 11 september 2003 wordt vermeld dat de kasreserve bij de Vlaamse openbare instellingen (VOI) eind 2002 282.678 duizend euro bedroeg (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 14 november 2003, blz. 646*).

In het Rapport van de Vlaamse regering over het gevoerde beleid inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap in 2002 (Stuk 32 (2002-2003)) staat als kasstand Centraal Financieringsorgaan (blz. 47) 464.133 duizend euro.

Vanwaar dit verschil ?

Antwoord

De onderstaande tabel met de evolutie van de kasstand van het Centraal Financieringsorgaan (CFO) in 2002 geeft aan dat het kassaldo bij de Vlaamse openbare instellingen 282.678.000 euro bedraagt in december 2002.

Zoals reeds werd geantwoord op onder meer de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger nr. 64 van 17 januari 2003, nr. 145 van 4 juli 2003 en nr. 172 van 19 september 2003, werd op het einde van 2002 een bedrag van 198.300.000 euro bijkomend ter beschikking gesteld van het CFO (*resp.*

Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 28 februari 2003, blz. 1695 ; BVA nr. 2 van 17 oktober 2003, blz. 390 en BVA nr. 3 van 14 november 2003, blz. 653 – red.). Deze transactie had een dubbele functie : vooreerst konden hierdoor mogelijke liquiditeitsproblemen voor het CFO bij het begin van 2003 worden opgevangen en anderzijds was uit arbitrage een meerwaarde van 3 basispunten gebleken wanneer een deel van het kasoverschot bij de Vlaamse Gemeenschap werd geplaatst bij de kassier van het CFO in plaats van bij de eigen kassier.

Omdat de bijkomende storting werd toegevoegd aan de globale cashpooling van het CFO maar nog niet functioneel was verdeeld over de rechthebbende instellingen, was ze niet opgenomen in het antwoord van vraag nr. 162 van 11 september 2003. Inclusief deze bijkomende storting van 198.300.000 euro, bedraagt de totale kasstand van het CFO 464.133.000 euro op het einde van 2002.

In 000 euro	Kasstand CFO begin maand	Kasstand VOI (saldo per maand)	Rekening CFO	Kasstand CFO einde maand
jan/02	780.085	-328.211	-531.900	-80.026
feb/02	-80.026	235.975	-65.121	90.828
mrt/02	90.828	-127.852	14.864	-22.160
apr/02	-22.160	-68.180	2	-90.338
mei/02	-90.338	47.875	2	-42.461
jun/02	-42.461	3.527	7.605	-31.329
jul/02	-31.329	38.147	517	7.335
aug/02	7.335	-63.861	511	-56.015
sep/02	-56.015	48.975	457	-6.583
okt/02	-6.583	-22.349	462	-28.470
nov/02	-28.470	10.924	460	-17.086
dec/02	-17.086	282.678	198.541	464.133

Vraag nr. 20 van 30 oktober 2003 van de heer JOHAN SAUWENS

Investeringsbeleid – Publicatie economische hergroepering

Om een correct beeld te krijgen van de investeringsinspanning van de Vlaamse Gemeenschap

kijkt men best naar de economische hergroepering der begrotingsverrichtingen (algemene begroting + fondsen en autonome instellingen).

Kan de minister voor de periode 1995-2002 de totale investeringsuitgaven (code 7 uit economische hergroepering der begrotingsverrichtingen) bezorgen ?

Antwoord

In onderstaande tabel vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de cijfergegevens van de uitgaven met betrekking tot de code 7 (investeringen) uit de economische hergroepering.

Gerealiseerde gegevens in euro

Periode	Eco. code	Totaal
1995	7	678.259.490,0
1996	7	539.292.363,1
1997	7	497.037.424,5
1998	7	530.456.942,1
1999	7	607.244.936,2
2000	7	707.351.778,3
2001*	7	748.372.561,0
2002	7	781.683.027,9

* Na correctie voor verkeerd verwerkte ESR-code en aanpassing uitvoeringsgegevens

Vraag nr. 21
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 26
 van 30 oktober 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1182

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 22
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europege regelgeving – Stand van zaken

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
 Vraag nr. 16
 van 30 oktober 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1155

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government.

Vraag nr. 23
van 30 oktober 2003
van de heer JOS DE MEYER

Motorcross in agrarisch gebied – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking
 Vraag nr. 27
 van 30 oktober 2002
 van de heer Jos De Meyer
 Blz. 1222

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 25
van 4 november 2003
van de heer CARL DECALUWE

Ruimtelijke structuurplanning en milieu – Afstemming

De Vlaamse regering heeft op 25 februari 2002 naar aanleiding van het Vlaams Bouwoverleg beslist om een bijzondere werkgroep op te richten om de problematiek van de overlappings van de Vogel- en Habitatrichtlijnen voor bedrijventerreinen op te lossen.

Het zou daarnaast ook goed zijn om de afstandsregels inzake ruimtelijke ordening te evalueren en bij

te stellen met aandacht voor de aspecten van effectieve hinder en reëel gevaar voor de omgeving.

Naar aanleiding van mijn interpellatie hierover kondigde de minister-president trouwens aan dat er hieromtrent initiatieven zullen worden genomen.

1. Wat is de samenstelling van deze werkgroep en wat zijn tot op heden de voorstellen en/of resultaten ?
2. Welke initiatieven werden reeds genomen betreffende de problematiek van de afstandsregels ?

Antwoord

Gezien het verband tussen de twee gestelde deelvragen, zullen deze gemeenschappelijk worden beantwoord.

De Vlaamse regering besliste een werkgroep ad hoc te belasten met een onderzoek naar de problematiek van een betere onderlinge afstemming tussen ruimtelijke ordening en andere regelgevingen. De Vlaamse minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening werd gelast hiertoe de nodige initiatieven te nemen.

Volgens artikel 4 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, moeten de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar worden afgewogen. Dit artikel stelt met andere woorden dat andere sectorale wetgeving of de toepassing ervan een invloed kan hebben op de ruimtelijke ordening. De coördinerende en integrerende rol van ruimtelijke ordening komt hiermee duidelijk aan bod, maar er is geen regelgeving die voorrang heeft op de andere regelgeving, wat de situatie vrij complex maakt.

Dat de sectorale wet- en regelgeving stilaan meer en meer impact begint te verwerven op het beleid inzake ruimtelijke ordening is vrij duidelijk.

Deze wisselwerking kan zich uiten vanuit twee invalshoeken :

- enerzijds sectorale regelgeving, zoals de bepalingen in Vlarem II (in het bijzonder de afstandsregels), normeringen volgens de bestemmingstypes in het Vlarem, het gebiedsgericht mestbeleid en het gebiedsgericht natuurbeleid,

het beleid en het beheer van de zeehavens, integraal waterbeleid, ...

- anderzijds de sectorale gebiedsaanduidingen, zoals Europese Vogelrichtlijngebieden en Habitatrichtlijngebieden, Ramsar-gebieden, grensoverschrijdende Benelux-gebieden, mariene reservaten, de aangewezen en erkende natuurresevaten, bossen en erkende bosreservaten, beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, GEN en GENO (samen VEN) en natuurverbindings- en natuurverwervingsgebieden (samen IVON), werelderfgoed, beschermde stads- en dorpsgezichten en monumenten, beschermde landschappen, archeologische sites, stads- en dorpsherwaarderingsgebieden, woningbouw- en woningvernieuwingsgebieden, waterwingebieden en hun bijhorende beschermingszones, overstromingsgebieden en oeverzones zoals afgebakend in een bekken- of deelbekkenbeheersplan, stiltegebieden, enzovoort.

Dat een dergelijke opdracht, die zowat met alle beleidsdomeinen interfereert, geen sinecure is en dat er gestreefd moet worden naar maatregelen op korte en lange termijn kan enkel beaamd worden.

De Vlaamse regering hecht dan ook het grootste belang aan deze problematiek.

Om een probleem op te lossen, moet echter eerst het probleem volledig gekend zijn.

Hierbij kunnen twee aspecten onderkend worden.

1. Een aspect van inventarisatie, waarbij er naar moet worden gestreefd alle relevante gegevens met betrekking tot de bestemming en kwalificaties van een perceel op eenduidige wijze in kaart te brengen en te onderzoeken in welke mate het Geografisch Informatiesysteem (OC GIS-Vlaanderen) daartoe als instrument aangewend kan worden.
2. Een aspect van afweging/toekomstig beleid, waarbij onderzocht moet worden op welke wijze eventuele niet-compatibele bestemmingen of kwalificaties, de doorwerking ervan in de ruimtelijke boekhouding en de mogelijke vertaling daarvan bij de herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de lokale en provinciale structuurplannen verholpen kunnen worden.

Daartoe werd een opdrachthouder belast, die in staat voor het opmaken van een knelpuntenanalyse.

De kenniscel Wetsmatiging van de afdeling Kanselarij besteedde daarnaast op 22 april 2003 een juridische studieopdracht uit omtrent de vereenvoudiging van de regelgeving inzake ruimtelijke ordening, vooreerst op basis van een vijftal concrete vereenvoudigingsvoorstellen (o.a. vereenvoudiging voor de procedure voor de uitbetaling van planshade en het naleven van de termijnen voor het verlenen van stedenbouwkundige en verkavelingsvergunningen).

Bovendien werden deze lopende opdrachten nog doorkruist door tal van andere decretale initiatieven, zoals onder andere het proces Beter Bestuurlijk Beleid, het ontwerp van decreet betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondbank, het Vlaams grondbeleidsplan, het voorontwerp van besluit inzake de plan/project-MER, het project integratie milieubeheersrecht wat zou moeten resulteren in een voorontwerp van decreet betreffende de natuur, de bossen en de wilde flora en fauna, en ten slotte het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, in het bijzonder wat de koppeling tussen de bouw- en de milieuvergunning betreft.

Het is de bedoeling van de Vlaamse regering om de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning te integreren in één allesomvattende vergunning, de "permis unique" zoals deze thans in werking is in de andere gewesten.

Er wordt thans werk gemaakt van een decretaal kader inzake ruimtelijke economie. Bovendien wordt thans een regeling uitgewerkt om verontreinigde sites en panden opnieuw te "recycleren" tot volwaardige bedrijfs- en woonruimtes.

Zowel het studiedocument dat de VCB hieromtrent zelf heeft opgesteld met uitgebreid cijfer- en kaartmateriaal, als andere zeer degelijke studies zoals bijvoorbeeld de eindverhandeling van Wouters E. "Plaats van bestemming" (162 blz., academiejaar 2001-2002), bieden thans voldoende basis om concreet de problematiek aan te pakken. De opdracht hiertoe werd reeds aan de administratie gegeven.

Het is evident dat er ondertussen niet stilgezeten moet worden. Zo zoekt Arohm bijvoorbeeld in het kader van verschillende afbakingsprocessen actief naar de best mogelijke locaties vanuit de wen-

sen van bedrijvigheid én vanuit de mogelijkheden vanuit natuur-, landschaps- en monumentenregeling om conflicten op vlaams niveau te vermijden. Win-winopportuniteiten zijn voorhanden, maar er moet vanuit de verschillende actoren een wil aanwezig zijn.

Eerste actiepunt lijkt hierbij vooral de opmaak van de plannenregisters. Deze zijn momenteel beperkt tot de plannen van aanleg en RUP's, de rooilijnplannen en de onteigeningsplannen. De opmaak van deze plannenregisters komt stilaan op kruissnelheid. Het decreet RO bepaalt dat facultatief ook andere informatie kan worden opgenomen met betrekking tot de bescherming door andere wet- of regelgeving, die een gevolg heeft voor het gebruik van de grond in de zin van het decreet RO.

De vraag om de afbakeningen van andere sectorale regelgeving op te nemen in de plannenregisters (en de vertaling ervan in GIS-Vlaanderen en de ruimtebalans) is dan ook terecht zinvol. De werkgroep zal zich dan ook in eerste instantie moeten buigen over de vraag welke afbakeningen moeten worden opgenomen, de te volgen werkwijze en welk realistisch tijdsplan daarbij gevolgd kan worden.

Deze cijfermatige aspecten kunnen vervolgens vertolkt worden in beleidsmaatregelen.

Wat de maatregelen op korte termijn betreft.

1. In het maatregelenbesluit bij het VEN werd effectief ingebouwd dat geen bouwvergunningen op die basis mogen worden geweigerd en is er in een beroepsprocedure voorzien bij de ministers bevoegd voor Leefmilieu én Ruimtelijke Ordening, zodat een effectieve coördinatie tussen leefmilieu en ruimtelijke ordening is verzekerd. Bij de afbakening van de VEN-gebieden werd er trouwens maximaal voor gezorgd dat bebouwde kavels, potentiële ontginningsgebieden en dergelijke werden uitgesloten.

Het maatregelenbesluit werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op 21 november 2003.

2. In het ontwerpdecreet betreffende de erfgoedlandschappen werd er uitdrukkelijk op toegezien dat de ankerplaatsen op de landschapsatlas geen beoordelingsgrond vormen voor private vergunningen. Dit ontwerpdecreet ligt thans ter bespreking voor in het Vlaams Parlement. De aanduiding van een onroerend goed als "ankerplaats" vormt geen beoordelingsgrond voor het vergunningenbeleid, tenzij deze omgezet wordt

via een ruimtelijk uitvoeringsplan tot "erfgoed-landschap".

Op dat moment is ook de klassieke planschade-regeling van toepassing.

Onder meer op vraag van de Vlaamse Ombudsman, maar ook uit het oogpunt van een praktische implementatie van de planbatenregeling zijn er trouwens twee studieopdrachten lopende.

Enerzijds een rechtsvergelijkende studie over planbaten en planschade in de ons omringende landen. Anderzijds een studie over het huidige systeem zelf m.b.t. de bestaande, arrondissementele correctiefactoren en de concreet genoemde bestemmingswijzigingen die aanleiding kunnen geven tot planbaten (in de wetenschap dat de huidige, opgenomen bestemmingen binnen RUP's een veel ruimer palet bestrijken).

3. Vanuit het decreet "integraal waterbeleid" zullen de bekkenbeheersplannen en de deelbekkenbeheersplannen eveneens binnen twee jaar omgezet moeten worden in RUP's, zo niet worden zij opnieuw in vraag gesteld.

De planschaderegeling is hier eveneens van toepassing, alsook mogelijke financiering naar waterbeheersingswerken via het pas opgerichte Rubiconfonds.

4. De dienstorder LIN met betrekking tot het toepassen van de buffer van 700 m rond de beschermingszones SBZ-V en SBZ-H geldt heden enkel voor de overheid en heeft inderdaad geen juridische waarde.

Er wordt enkel voor overheidsprojecten en -plannen gevraagd een passende beoordeling uit te voeren over eventuele significante, negatieve effecten op de aanwezige natuurwaarden binnen de afgebakende perimeters, die niet automatisch leidt tot weigeringen binnen het vergunningenbeleid maar veelal tot het nemen van mitigerende of compenserende maatregelen.

Deze 700 m buffer doortrekken naar particuliere projecten is momenteel niet aan de orde.

Enkel binnen de beschermde zones (SBZ-V of SBZ-H) zijn een aantal voorwaarden gekoppeld aan particuliere en/of overheidsprojecten, met name :

- het uitvoeren van een evaluatie van de gevolgen van het project voor het gebied ;
- het niet voorhanden zijn van alternatieve oplossingen ;
- het bestaan van dwingende reden van groot openbaar belang ;
- het nemen van compenserende maatregelen.

België heeft in 1999 een ingebrekestelling door de Europese Commissie ontvangen wegens de onvoldoende omzetting van de Habitatrichtlijn in intern recht. In 2000 volgde een met redenen omkleed advies van de Europese Commissie en in 2001 een dagvaarding van het Hof van Justitie. Om de implementatie te verzekeren, werd het natuurbehoudsdecreet dan ook gewijzigd bij decreet van 19 juli 2002.

De reeds afgebakende Vogelrichtlijngebieden en Habitatgebieden¹ herevalueren en opnieuw aanbieden aan Europa is uiteraard steeds mogelijk maar vergt diepgaande wetenschappelijke studies en overleg op Europees niveau, gelet op de moeilijke positie van een dichtbevolkt land als België binnen de Europese regio.

Op het Vlaams Bouwoverlegcomité (VBOC) van 5 november 2003 werd echter principieel afgesproken dat de 700 m-regel ingetrokken en/of aangepast zal worden.

De (Europese) offerteaanvraag voor de opmaak van een kaartenset van afwegingselementen voor de beoordeling van het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden in Vlaanderen werd door mij ondertekend op 22 september 2003. De publicatie hiervan vond plaats op 3 oktober 2003. De offertes worden heden afgewacht.

Naar de toekomst toe moet meer en meer geïntegreerd worden gewerkt. Het samen zoeken – binnen de soms zeer stringente randvoorwaarden – naar gedragen oplossingen lijkt een trager proces, maar is een meer zeker pad om bepaalde objectieven te bereiken. Uiteraard moet hiervoor de nodige tijd worden uitgetrokken en moeten ook alle

¹ VR van 17 oktober 1998 en 20 september 1996 voor SBZ-V, 23 juni 1998 en 17 juli 2000 voor SBZ-H.

VR 24.5.2002 voor SBZ-H en SBZ-V. Deze vaststelling omvatte de herneming van de vroegere aanduidingen van de SBZ-V's (en latere wijzigingen ervan), de vaststelling van nieuwe SBZ-V's en de vaststelling van de SBZ-H's.

betrokkenen bereid zijn om zich een dergelijke vernieuwende aanpak eigen te maken.

Ten slotte wordt momenteel overlegd met OC GIS-Vlaanderen op welke wijze en binnen welk realistisch tijdspad de aanverwante regelgeving digitaal in kaart kan worden gebracht.

**Vraag nr. 26
van 4 november 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Evaluatie

Momenteel loopt de evaluatie en herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV), met onder meer het ingewonnen advies van de gemeenteraden.

Uit de stukken blijkt echter dat er hierbij absoluut geen fundamentele keuzes worden gemaakt, niet-tegenstaande deze noodzakelijk zijn voor een versnelde realisatie van de randvoorwaarden voor nieuwe economische activiteiten.

Er wordt tevens vastgesteld dat de werkgelegenheid kansen misloopt door een tekort aan bouwrijpe strategische terreinen.

1. Wat is de huidige stand van zaken m.b.t. de evaluatie en eventuele bijsturing van het RSV ?
2. In welke mate kan de problematiek van de bedrijventerreinen en van de afbakening van de stedelijke gebieden van elkaar losgekoppeld worden, omdat de procedure van dit laatste bijzonder traag verloopt ?
3. Wordt de erkenning overwogen van een ruimtelijk-economische hoofdstructuur waarbinnen betrokken projecten sneller kunnen worden gerealiseerd ?

Antwoord

Op 21 juni 2002 heeft de Vlaamse regering een synthesesnota over de prioriteiten inzake leefmilieu en ruimtelijke ordening goedgekeurd. In deze nota is aangegeven dat de herziening van het RSV stapsgewijs en weloverwogen wordt aangepakt.

Er is inmiddels werk gemaakt van het formuleren van oplossingsrichtingen voor de dringende problemen rond wonen en werken (RSV – wonen & werken – lopende herziening). Daarnaast zal er

tevens een algemene evaluatie van het bestaande RSV doorgevoerd worden (RSV-bis). Finaal wordt de uitwerking van het RSV II gefaseerd voorbereid.

Lopende herziening RSV ter oplossing van specifieke knelpunten inzake wonen en werken (RSV – wonen & werken)

Op 4 augustus 2003 is het openbaar onderzoek voor de partiële herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen afgerond. Na advies van Vlacoro kan de regering een beslissing nemen en moeten de bindende bepalingen ter goedkeuring aan het parlement worden voorgelegd. Het partieel herziene RSV zou dan rond de jaarwisseling van kracht zijn.

Algemene evaluatie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV-bis)

Het tweede spoor van een algemene evaluatie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen op basis van het veranderingsproces ervan bij andere beleidsniveaus en beleidsdomeinen en op basis van de ervaringen van planningsprocessen op Vlaams niveau en bestaande studies is eveneens in voorbereiding.

Deze evaluatie kan eveneens resulteren in een bijstelling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het gaat hier veeleer om een verdere concrete uitwerking van de bestaande concepten en niet om de fundamentele uitgangspunten van het RSV. In december 2002 zijn alle ministers gevraagd op basis van een eerste screening voorstellen en standpunten met betrekking tot dit tweede spoor te formuleren. De administratie legt de laatste hand aan de verwerking van deze voorstellen en aan een eigen grondige evaluatie van het RSV. Deze resultaten zullen rond de jaarwisseling voorgelegd worden aan de Vlaamse regering, die zal beslissing over de wijze waarop het tweede spoor verder wordt ingevuld.

Vorbereiding hernieuwd Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen in 2007 (RSV II)

De herziening van het RSV tegen 2007 wordt onder andere voorbereid op basis van elementen van een interne evaluatie, een wetenschappelijke evaluatie en een studie naar de doorwerking van het RSV. Hiertoe worden de uitgangspunten voor het RSV II verkend en worden beleidsalternatieven uitgewerkt zodat tegen 2007 een beslissing kan worden genomen over een RSV II.

Het RSV II wordt een strategisch beleidsdocument op Vlaams niveau met betrekking tot de ruimte. Op basis van de beleidsvragen die op de agenda van de regering komen, moet het een afwegingskader aanbieden, waarbinnen een evenwichtige besluitvorming kan tot stand komen. De beleidsbeslissingen die hieruit voortvloeien, moeten op een efficiënte en effectieve wijze in uitvoering kunnen worden gebracht.

Het Vlaams Gewest is verantwoordelijk voor de realisatie van een kwalitatief en gedifferentieerd aanbod in de groot- en regionaalstedelijke gebieden. Het betreft een pakket van 4.100 ha (uit het totaal van 7.000 ha), dat binnen de doelstellingen van het RSV gerealiseerd dient te worden tegen 2007.

De uitvoering van de meeste planningsprocessen op Vlaams niveau is momenteel afgerond en de bestemming van een aanzienlijk pakket aan bedrijventerreinen is volop in voorbereiding. Het betreft met name een pakket van 1.500 ha, dat reeds bestemd is of waarvoor het RUP in procedure of in voorbereiding is. Daarnaast zijn geschikte locaties gevonden voor een pakket van 770 ha in lopende of bijna afgeronde processen. Een pakket van 460 ha dient te worden gereserveerd voor lokale initiatieven in gemeenten die behoren tot de groot- en regionaalstedelijke gebieden en tot de gemeenten van het economisch netwerk Albertkanaal.

Voor het resterend pakket van circa 1.360 ha wordt momenteel nog gezocht naar geschikte locaties in de grootstedelijke gebieden Antwerpen en Vlaams stedelijk gebied rond Brussel en de regionaalstedelijke gebieden Brugge, Hasselt-Genk en Leuven. Er kan eveneens geput worden uit het reservepakket aan bedrijventerreinen dat gevonden werd in het economisch netwerk Albertkanaal (pakket van 350 ha). Het betreft terreinen waarover tot op heden geen consensus kon worden gevonden.

Het is belangrijk te benadrukken dat een deel van de verantwoordelijkheid voor een voldoende aanbod aan bouwrijpe bedrijventerreinen ook ligt bij de economische partners op het terrein, die instaan voor een tijdige en kwalitatieve ontwikkeling van terreinen. Vermits op korte termijn een aanzienlijk aanbod aan bedrijventerreinen zal worden bestemd, is wellicht een ingrijpende strategie aangewezen om op een snelle en efficiënte wijze bedrijventerreinen bouwrijp te maken.

Bovendien kan het aanbodbeleid voor bedrijventerreinen zich niet enkel beperken tot het bestemmen van nieuwe terreinen. Parallel hiermee dient ook op een ernstige wijze gewerkt te worden aan het optimaal benutten van reeds bestemde terreinen, daar waar de spontane ontwikkelingen van de markt geen (kwalitatieve) ontwikkeling vertonen.

Dit is een belangrijk gegeven, rekening houdende met de grote maatschappelijke weerstand die vaak blijkt bij het bestemmen van nieuwe terreinen. Het toenemend Nimby-gedrag maakt het immers steeds moeilijker om ruimtelijk geschikte locaties voor bedrijventerreinen ook effectief te realiseren.

De nood aan een beperkt aantal strategische toplocaties voor het aantrekken van bedrijven op Europees of wereldniveau wordt erkend. In het kader van de evaluatie van het RSV komt dit gegeven eveneens naar voren. Een aantal van deze toplocaties kan wellicht worden gevonden in afbakingsprocessen van grootstedelijke gebieden of bij de nadere uitwerking van het economisch netwerk Albertkanaal (gelegen langs internationale assen die Vlaanderen doorkruisen).

Het voorstel om bestemmingen van bedrijventerreinen los te koppelen van de afbakening van stedelijke gebieden is reeds mogelijk gemaakt in het Zomerakkoord van 2002. Er zijn voor bepaalde bedrijventerreinen waarover binnen lopende afbakingsprocessen consensus bestaat, deelprocessen opgestart. Op die manier wordt vermeden dat in bepaalde gebieden een acuut tekort aan bedrijventerreinen ontstaat wegens de duurtijd van een afbakingsproces. Het betreft onder andere volgende deelprocessen die recentelijk werden opgestart :

- RUP Chartreuzen voor hoogwaardige en innovatieve diensten als voorafname op de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Brugge (circa 30 ha, waarvan 15 ha bedrijventerreinen) ;
- RUP Leuven-Noord als voorafname op de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Leuven.

De doelstelling van het aanbodbeleid bedrijventerreinen, zoals vooropgesteld in het RSV, bestaat erin een voldoende kwalitatief en gedifferentieerd aanbod te realiseren binnen de gewenste economische structuur van Vlaanderen. Deze bestaat uit de economische knooppunten en de poorten. De economische knooppunten zijn alle stedelijke gebieden, de economische netwerken en de specifieke economische knooppunten. De poorten zijn de Vlaamse zeehavens, de internationale luchthaven

en het HST-station Antwerpen. Ook in de hoofdorpen van het buitengebied wordt een aanbod gecreëerd van lokale bedrijventerreinen.

Het aanbodbeleid voor bedrijventerreinen wil de bestaande bundeling van economische activiteiten in economische knooppunten en poorten behouden en waar mogelijk versterken. Dit is essentieel om verdere uitzwerming en wildgroei van economische activiteiten daarbuiten te vermijden. Het principe van gedeconcentreerde bundeling staat dus voorop in dit beleid.

Vandaag wordt vanuit Ruimtelijke Ordening op Vlaams niveau gewerkt aan de versnelde uitvoering van dit aanbodbeleid voor bedrijventerreinen in de groot- en regionaalstedelijke gebieden en in het economisch netwerk Albertkanaal. De monitoring hiervan in het Actieplan Bedrijventerreinen toont aan dat de uitvoering van het aanbodbeleid op Vlaams niveau momenteel reeds ver gevorderd is. Voor meer dan twee derde van het te realiseren pakket tot 2007 zijn immers al geschikte locaties gevonden ; voor het andere deel wordt hieraan volop gewerkt in enkele lopende processen. Binnen het kader van het Zomerakkoord zijn bovendien de nodige mogelijkheden gecreëerd om projecten binnen de in het RSV aangeduide economische knooppunten versneld te realiseren. De wijze waarop dit gebeurt, heb ik hierboven reeds geschetst.

Naast de ruimtelijke analyse in het RSV werd in het Strategisch Plan Ruimtelijke Economie een analyse van de ruimtelijk-economische hoofdstructuur van Vlaanderen gemaakt. Deze stemt in hoofdlijnen overeen met de gewenste economische structuur zoals voorgesteld in het RSV. Zoals hierboven aangegeven, wordt de uitvoering ervan momenteel versneld gerealiseerd.

Voor de gebieden waar de ruimtelijk-economische hoofdstructuur afwijkt van de gewenste economische structuur in het RSV, zal in het kader van de herziening van het RSV tegen 2007 bekeken moeten worden in hoeverre de ruimtelijke concepten die in het huidige RSV zijn opgenomen, dienen te worden aangepast in het licht van een aantal nieuwe ontwikkelingen. Ik zal dan ook binnenkort een opdracht uitschrijven om een overzicht te krijgen van de verschillende wetenschappelijke inzichten terzake.

Anderzijds biedt het concept van "ijzeren voorraad" een interessante piste, welke zeker ten gronde onderzocht dient te worden in het kader van de herziening van het RSV.

Vraag nr. 27
van 4 november 2003
van de heer CARL DECALUWE

Ruimtebalans – Zonevrije bedrijven

Uit de herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) blijkt dat de zonevrije bedrijven niet worden meegerekend in de ruimtebalans, maar wel in de ruimteboekhouding.

In dit perspectief krijgen we een verschuiving van de provinciale taakstellingen.

1. Wat is de motivatie voor deze taakverschuiving ?
2. Waarom worden de zonevrije bedrijven niet meegerekend in de ruimtebalans ?

Antwoord

1. Uitgaande van de voorgestelde herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is het niet correct om te spreken van een "verschuiving" van provinciale taakstellingen. De lopende herziening bevestigt enkel het fundamenteel onderscheid dat nu reeds bestaat tussen de "ruimtebalans bedrijventerreinen" en de "ruimteboekhouding". Beide komen voor in het richtinggevend deel van het RSV in een duidelijk verschillende context. De ruimtebalans bedrijventerreinen heeft tot doel de verdeling van de bijkomende bedrijventerreinen te organiseren tussen de verschillende provincies, maar los van de "tijdelijk en definitief niet realiseerbare terreinen", en los van de ontwikkelingen in de poorten. De ruimteboekhouding bewaakt het evenwicht in bijkomende ruimte vraag tussen de verschillende sectoren. Onderstaande verduidelijking bij de werking en het ontstaan van de ruimtebalans bedrijventerreinen maakt duidelijk dat er feitelijk geen sprake is van een verschuiving.

De cijfers zoals die zijn vermeld in de ruimtebalans (RSV, blz. 443) voor de verdeling van bijkomende bedrijventerreinen per provincie vormen richtgetallen. Op basis van het tewerkstellingsaandeel (1992) in ruimtebehoevende sectoren, en van het vrijliggend aanbod bedrijventerrein, werd in het richtinggevend deel een verdeling voorgesteld van de bijkomende bedrijventerreinen. Voor deze cijfers werd een onderscheid gemaakt tussen "af te bakenen bedrijventerreinen" en "reservebedrijventerreinen". Het onderscheid tussen beide categorieën werd inge-

voerd wegens de grote graad van onzekerheid : "... zich baseren op één enkel scenario of enkel op een extrapolatie van de recente evolutie in de ruimte vraag naar bedrijventerreinen is risikant en kan leiden tot foutieve beslissingen" (RSV, blz. 439). Naast de bovenvermelde indeling in effectieve terreinen en reserveterreinen, werd ook een indeling voorgesteld tussen de oppervlakte bedrijventerrein die gerealiseerd moeten worden in economische knooppunten en buiten economische knooppunten. Deze elementen geven duidelijk aan dat bij de opmaak van het RSV de ruimtebalans beschouwd wordt als een dynamisch gegeven, waarbij vooral de methodiek van belang is. De tabel op bladzijde 443 ("ruimtebalans") is dus vooral indicatief, en moet worden opgevolgd teneinde een periodieke bijsturing te kunnen doen.

De opvolging van deze cijfers bestaat uit twee grote onderdelen, namelijk : (1) het bijhouden van de doorgevoerde bestemmingswijzigingen, en (2) een evaluatie van de assumpties die aan de basis liggen van de doorrekening. Het laatste onderdeel wordt momenteel bestudeerd door IBM-BCS in het kader van de studie "onderzoek naar de evolutie voor ruimtebehoefte voor niet-verweefbare bedrijvigheid". De goedgekeurde bestemmingswijzigingen worden door mijn administratie bijgehouden voor de ruimteboekhouding (RSV, blz. 529 e.v.). Het bewaken van de vooropgestelde trendbreuk (ruimtebalans) in de provinciale verdeling van bedrijventerreinen in economische knooppunten en daarbuiten (pakket 4), is in eerste instantie een taak van de verschillende provincies.

De herziening van het RSV in 2002-2003 heeft als effect dat de herbesteding van op 1 januari 1994 bestaande stedenbouwkundig vergunde bedrijven in de ruimtebalans wordt verrekend als bedrijventerrein dat op 1 januari 1994 "ingenomen" was. Concreet wil dit zeggen dat dergelijke terreinen niet langer afgaan van het onderdeel "totaal extra oppervlakte, nodig in uitvoeringsplannen". Dit betekent dat in de verschillende pakketten ruimte vrijkomt, a rato van de oppervlakte op 1 januari 1994 van bestaande bedrijven die reeds in een plan werden opgenomen in het pakket in kwestie. Het verdelingsmechanisme dat de provincie uitwerkt voor de 80/20-verhouding, de verdeling over hoofddorpen en de verdeling van pakket 3, verandert hierdoor niet.

2. De delen van bedrijven die op 1 januari 1994 bestaan en stedenbouwkundig vergund zijn, worden in de bovenstaande redenering niet lan-

ger beschouwd als "bijkomend aanbod" bedrijventerrein, maar als bedrijventerrein dat op 1 januari 1994 reeds in gebruik is.

Inhoudelijk is het de optie om de plannen die gemaakt worden met het oog op de bestemming van op 1 januari 1994 bestaande, stedenbouwkundig vergunde bedrijven, niet langer te beschouwen als de invulling van een vraag naar ruimte om te ondernemen, maar als de bevestiging van een bestaande situatie.

Op deze manier wordt het mogelijk om flexibel in te spelen op een veranderde maatschappelijke situatie.

De enorme groei van planningsinitiatieven op de drie niveaus voor de bestemming van dergelijke bedrijven was niet te voorzien bij de opmaak van het RSV.

**Vraag nr. 30
van 14 november 2003
van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE**

Strandbebouwing – Beleidscoherentie

Op 7 februari 2003 leverde de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een vergunning af om op het strand Groenendijk in Koksijde, nabij de duinen, een bestaande bebouwing, die als weinig kwalitatief omschreven wordt, te slopen en in de plaats een nieuw gebouw op te richten (gevel van 50 meter, 2 bouwlagen met hellend vlak) met ruimtes voor paardenvissers, meteodienst, watersportschool en surfclub.

Er werd advies ingewonnen van de gemeente, de afdeling Natuur en het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium. De adviezen waren gunstig. Bij het openbaar onderzoek kwamen zes bezwaarschriften binnen, die vooral betrekking hebben op mogelijke hinder door nachtlawaai en verkeersoverlast.

Op het eerste gezicht is er niets in strijd, naar de letter althans, met de stedenbouwkundige voorschriften. Volgens het gewestplan Veurne-Westkust (Groenendijk) ligt het gebouw immers in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen. Wat ik echter wel vaststel : de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft in de procedure, die uiteindelijk geleid heeft tot een gunstige bouwvergunning, de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ), toch verantwoordelijk voor het strandbeheer, niet om een ad-

vies gevraagd. Blijkbaar hoeft dat niet ? En indien dat advies niet hoeft, is dat, mijns inziens, een grote leemte !

Want, inderdaad, naar de geest, en daarmee bedoel ik de actuele visie over het strandbeheer, is een dergelijke strandbebouwing een aanfluiting. Waarom ? Momenteel stelt de provincie West-Vlaanderen in afspraak met het Vlaams Gewest een RUP (ruimtelijk uitvoeringsplan) op inzake strandconstructies en -activiteiten. Welnu, dergelijke bebouwing, vlakbij de duinen, is in die visie uitgesloten. In die zin is het begrip "gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen" op het strand aan herziening toe.

1. Hoeveel van dergelijke "gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen" zijn er op het strand gesitueerd (langs de gehele kust) ?
2. Zullen deze gebieden in- en aangepast worden in het provinciale RUP inzake strandconstructies en activiteiten ?
3. Dienen, hier en nu, stedenbouwkundige bouw-aanvragen niet dringend ook onderworpen te worden aan een advies van zowel de AWZ als de provincie West-Vlaanderen, in het kader van de ABCD-visie (cfr. de ABCD-zonering) ?
4. Zijn er nog andere gebieden op het strand die een goede strandordening in de weg kunnen staan ?

Antwoord

In de vraagstelling hekelt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het feit dat tegen beleidsinzichten in een stedenbouwkundige vergunning zou zijn verleend om op het strand "Groendijk" in Koksijde, nabij de duinen, een bestaande, als weinig kwalitatief omschreven bebouwing te slopen en te vervangen door een nieuwbouw bevattende ruimtes voor de welbekende Oostduinkerse paardenvissers, de meteodienst en een aldaar reeds bestaande watersportschool en surfclub *na het slopen van een bestaand gebouw*.

Uit het onderzoek van de zaak is echter gebleken dat de bouwplaats niet alleen volgens het gewestplan in een gepaste zone gesitueerd is (gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en voor openbare nutsvoorzieningen, zoals overigens ook door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gesteld), maar anderzijds dat het bewuste provinciaal ruimtelijk

uitvoeringsplan (in opmaak), waarnaar hij verwijst en anders dan door hem gesteld, wel in de nodige mogelijkheden voor hetgeen vergund is daar voorziet, namelijk een toeristisch-recreatieve bestemming.

1. Langs de Vlaamse kust zijn nog andere zaken gesitueerd in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, namelijk :
 - in Blankenberge, aan de staketsels van de havengeul ;
 - in Wenduine, ter hoogte van "Wielingen", namelijk het gebouw op de dijk, aanleunend bij de dijkbebouwing ;
 - in Oostende, aan het oosterstaketsel en de "Halve Maan" ;
 - in Oostduinkerke, ter hoogte van de dijk en het zwembad in Oostduinkerke-Bad.

Het gaat echter in elk van die gevallen niet om zaken waar er een overgang is tussen strand en duinen. Enkel Groendijk is zo'n geval.

2. Behoudens de zone in Oostende, worden de andere genoemde bestemmingszones opgenomen in het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan en krijgen ze een toeristisch-recreatieve bestemming, volledig volgens de principes en voorschriften geldig voor het gehele provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan.
3. Het bedoelde dossier was gelegen in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en voor openbare nutsvoorzieningen. Het perceel is eigendom van het gemeentebestuur en er werd een openbaar onderzoek georganiseerd.

De verplichting voor advies van de strandbeheerder en verantwoordelijke voor de zeekering, namelijk de administratie Waterwegen en Zeewezen, is niet wettelijk voorgeschreven. Die adviesplicht invoeren, zou een wijziging van het desbetreffende uitvoeringsbesluit vergen. Ik wil dat overwegen, maar ben anderzijds de mening toegedaan dat hier, onder meer gelet op de reeds bestaande inplanting, rekening is gehouden met eenieders bekommernis en uitgangspunten.

4. Er zijn mij geen dergelijke gebieden gesignaleerd.

Vraag nr. 31
van 14 november 2003
van de heer CARL DECALUWE

Afbakening stedelijke gebieden – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 58 van 20 december 2002 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 14 februari 2003, blz. 1563) zou ik de minister volgende vragen willen stellen.

1. Wat is de stand van zaken in verband met de afbakening van de stedelijke gebieden ?

Welke afbakeningsprocessen zijn reeds afgerond en sedert wanneer ?

Welke afbakeningsprocessen lopen nog of dienen nog opgestart te worden ? Wat is de stand van zaken hiervan per stad ? Wanneer worden deze afbakeningsprocessen gefinaliseerd ?

2. Welke afbakeningsprocessen zijn momenteel geblokkeerd ? Wat is de specifieke reden van deze blokkering ?

Verliep of verloopt de afbakening van de verschillende stedelijke gebieden volgens de vooropgestelde planning ? Zo neen, wat zijn de specifieke redenen voor deze vertraging ?

Hoe worden die processen weer op gang gebracht ?

3. Wat is de kostprijs van de reeds afgeronde en nog lopende afbakeningsprocessen ?

Valt deze kostprijs binnen de vooropgestelde budgetten ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. De afbakeningsprocessen voor groot- en regionaalstedelijke gebieden worden opgevat als open planningsprocessen met diverse partners van de diverse beleidsniveaus en maatschappelijke geledingen. Het zoeken naar de afbakening van het stedelijk gebied gaat gepaard met discussie over het invullen van de taakstellingen inzake bijkomende woningen en bijkomende bedrijventerreinen en belangrijke grensstellende elementen vanuit het buitengebied. Omwille van de kwaliteit en de leefbaarheid van de stedelijke gebieden wordt er tijdens de processen ook gezocht naar "groen" in de vorm van stadsbossen, stedelijke natuurgebieden en randstedelijke groengebieden.

Hieronder wordt een stand van zaken gegeven inzake afbakeningsprocessen op Vlaams niveau.

Stand van zaken en prognoses van afbakeningsprocessen van de groot- en de regionaalstedelijke gebieden

Stand van zaken afbakening	1ste helft 2003	2de helft 2003	1ste helft 2004	2de helft 2004
Definitief vastgesteld gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan	RSG Aalst		RSG Turnhout	RSG Kortrijk
Ontwerp gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan	RSG Turnhout	RSG Kortrijk	GSG Gent RSG Oostende	RSG Mechelen RSG Sint-Niklaas RSG Roeselare
Voorontwerp gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan	RSG Kortrijk		GSG Gent RSG Oostende RSG Mechelen RSG Sint-Niklaas RSG Roeselare	RSG Hasselt-Genk RSG Brugge
Fase van overleg en onderzoek	RSG Sint-Niklaas RSG Roeselare RSG Brugge	RSG Roeselare RSG Brugge GSG Antwerpen	RSG Brugge GSG Antwerpen	GSG Antwerpen GSG Vlaams stedelijk gebied rond Brussel
Startfase	GSG Antwerpen		GSG Vlaams stedelijk gebied rond Brussel	

In juli 2003 werd het eerste gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de afbakening van het stedelijk gebied Aalst definitief goedgekeurd, nadat in 2002 het openbaar onderzoek werd gehouden. De goedkeuring van dit eerste gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor een afbakening van een stedelijk gebied is een belangrijke stap vooruit in de concrete uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Het ontwerp van gewestelijk RUP voor de afbakening van het stedelijk gebied Turnhout is voorlopig vastgesteld op 16 mei 2003. Het openbaar onderzoek wordt afgerond op 16 oktober 2003. De Vlacoro zal begin volgend jaar haar advies geven. Er wordt verwacht dat het plan in het voorjaar van 2004 definitief kan worden vastgesteld.

Over het voorontwerp gewestelijk RUP voor de afbakening van het stedelijk gebied Kortrijk werd in juli 2003 een plenaire vergadering gehouden. Er wordt verwacht dat het plan in het najaar van 2004 definitief kan worden vastgesteld.

Begin 2004 zullen de voorontwerpen van gewestelijke RUP's voor de afbakening van het grootstedelijk gebied Gent en het regionaalstedelijk gebied Oostende in procedure worden gebracht.

In 2004 volgen dan de RUP's voor de afbakeningsprocessen Mechelen, Sint-Niklaas en Roeselare en wellicht ook die van Hasselt-Genk en Brugge.

Een belangrijk proces dat momenteel loopt, is dat van het grootstedelijk gebied Antwerpen. Conform het Zomerakkoord 2002, zal er voor projecten waarover binnen het proces een ruime consensus bestaat tussen de betrokken partners via voorafnames worden gezorgd voor een snelle realisatie.

Begin volgend jaar wordt ook het laatste afbakeningsproces, met name voor het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel, aanbesteed.

2. Het afbakeningsproces voor het regionaalstedelijk gebied Leuven is momenteel opgeschort wegens een gebrek aan consensus over de hypothese van gewenste ruimtelijke structuur.

Inzake de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Hasselt-Genk zijn verschillende informele overlegmomenten georganiseerd geweest met als doelstelling een consensus te verkrijgen in dit dossier. Vanuit Vlaams niveau zal een knelpuntenlijst worden opgemaakt. De belangrijkste knelpunten passen in het debat kantoorstad – industriestad en het samenwerkingsverband tussen beide steden.

3. In de onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van het oorspronkelijke vastleggingsbedrag en de meerkosten na eindafrekening voor de processen in Aalst, Kortrijk, Turnhout, Gent en Sint-Niklaas. Voor de andere processen is nog geen eindafrekening gebeurd. De vermelde bedragen (tussentijdse afrekening) kunnen bijgevolg nog veranderen.

Stedelijk gebied	Prijs	Verhoging	
RSG Aalst	210.173	na eindafrekening	+52.086
RSG Kortrijk	204.694	na eindafrekening	+ 678
RSG Mechelen	208.710	na tussentijdse afrekening	+ 41.471
RSG Turnhout	205.225	na eindafrekening	+ 23.651
GSG Gent	234.741	na eindafrekening	+ 60.622
RSG Sint-Niklaas	203.086	na eindafrekening	+ 91.030
RSG Hasselt-Genk	278.869		0
RSG Leuven	284.802		0
RSG Oostende	243.199		0
RSG Roeselare	288.790		0
RSG Brugge	268.304		0
GSG Antwerpen	739.756		0
VSG rond Brussel	nog geen contract		--

Enkel indien er in de loop van het proces bijkomende prestaties worden geleverd ten opzichte van wat werd vastgelegd in het bestek en de offerte (bijvoorbeeld bijkomende vergaderingen, bijkomende toelichtingen, een gedetailleerde nota over een specifiek knelpunt, ...) vormt dit een aanleiding voor het toestaan van meerkosten.

Op het einde van elk proces wordt een globaal overzicht opgemaakt van toegestane meerkosten en minkosten (prestaties waarin voorzien was maar die niet of ten dele zijn geleverd) en wordt het saldo uitbetaald.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 192
van 4 juli 2003
van de heer ANDRE MOREAU

KVK Tienen en Stade Leuven – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven

Meer en meer verneem ik in de pers dat de nationale voetbalclubs in de toekomst zullen moeten betalen voor de ordehandhaving, de materiële hulp, de technische bijstand van onder meer de gemeenten, enzovoort.

Waarnemers stellen grote verschillen vast in de tegemoetkomingen van de gemeenten en steden aan hun voetbalclubs. Er bestaan geen algemene regels terzake.

In een aantal gemeenten blijft de steunverlening redelijk en aanvaardbaar, in andere wordt de grens van het aanvaardbare wel eens overschreden.

Naar aanleiding van de schriftelijke vragen terzake van 7 februari 2002 van een collega, waarop het aanvullende antwoord wordt ingewacht (vragen nrs. 64 t.e.m. 78), zou ik daar graag gelijkaardige vragen aan toevoegen voor twee voetbalclubs.

1. Welke uitgaven heeft het stadsbestuur van Tienen gedaan m.b.t. de organisatie en de ondersteuning van de activiteiten van voetbalclub KVK Tienen in 1998, 1999, 2000, 2001 en 2002 ?

2. Welke uitgaven heeft het stadsbestuur van Leuven gedaan m.b.t. de organisatie en de ondersteuning van de activiteiten van voetbalclub Stade Leuven in 1998, 1999, 2000, 2001 en 2002 ?

Antwoord

In opvolging van het voorlopig antwoord dat ik reeds verstrekte, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage** de gevraagde gegevens.

Wat de kosten voor ordehandhaving betreft, heeft Tienen gegevens ingestuurd uitgedrukt in het aantal uren dat politiepersoneel en brandweer wordt ingezet. Dit is omgezet in bedragen aan de hand van een forfaitair uurloon van 30 euro.

(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 17 oktober 2003, blz. 416 – red.)

Bijlage

Club Stade Leuven
Gemeente Leuven

Inkomsten

	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	Totaal
Belastingen	364 EUR	364 EUR	364 EUR	1.239 EUR	1.239 EUR	1.239 EUR	0 EUR	4.811 EUR
Concessie	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Huurbrengst	5.280 EUR	8.692 EUR	6.497 EUR	3.844 EUR	4.285 EUR	4.511 EUR	0 EUR	33.109 EUR
Terugbetaling lening	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Terugbetaling energie	6.825 EUR	6.503 EUR	7.294 EUR	4.066 EUR	4.127 EUR	155 EUR	0 EUR	28.971 EUR
Gebruik sporthal	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Standgeld Belevnissen	744 EUR	744 EUR	0 EUR	248 EUR	1.478 EUR	1.478 EUR	1.116 EUR	5.825 EUR

Totaal inkomsten

(lopende vorderingen in betwisting : 6.805 euro)

13.213 EUR

16.303 EUR

14.155 EUR

9.397 EUR

11.139 EUR

7.393 EUR

1.116 EUR

72.717 EUR

Uitgaven

	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	Totaal
Subsidie	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Onderhoud	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Brandweer	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Politie	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Energiekosten	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Investeringssteun	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Leningslasten	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Doorgeeflening	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Infrastructuur en materialen ter beschikking	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	1.815 EUR	1.815 EUR
Renteloze lening	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Waarborg	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Schadefonds	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Werkingskosten	0 EUR	0 EUR	1.039 EUR	660 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	1.699 EUR

Totaal uitgaven

0 EUR

0 EUR

1.039 EUR

660 EUR

0 EUR

0 EUR

0 EUR

1.815 EUR

0 EUR

0 EUR

0 EUR

3.514 EUR

Infrastructuur en materialen ter beschikking	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Renteloze lening	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Waarborg	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Schadefonds	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Jeugdwerking	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR	0 EUR
Totaal uitgaven	4.283 EUR	4.311 EUR	11.876 EUR	14.280 EUR	20.670 EUR	106.800 EUR	228.555 EUR	390.776 EUR				
Verschil jaarlijkse inkomsten en uitgaven	-4.283 EUR	-4.311 EUR	-11.876 EUR	-14.280 EUR	-20.670 EUR	-106.800 EUR	-228.555 EUR	-390.776 EUR				
Gemiddelde van het												
Verschil jaarlijkse inkomsten en uitgaven												-55.825 EUR
Jaarlijkse opbrengst per inwoner	0,14 EUR	0,14 EUR	0,38 EUR	0,45 EUR	0,66 EUR	3,39 EUR	7,27 EUR					
Jaarlijkse kost per inwoner	31.634	31.662	31.488	31.481	31.479	31.501	31.423					
Aantal inwoners												
Waarde waarborg		1.239.468 EUR	1.239.468 EUR	1.239.468 EUR	1.239.468 EUR							

Gemeente is eigendom van infrastructuur en stelt deze gratis ter beschikking (met inbegrip van een grasmachine)

Vraag nr. 25
van 30 oktober 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Kemmelberg en Westhoek Rally – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 14 van 17 oktober 2002 zou ik graag volgende vragen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 2 december 2002, blz. 1082).

1. Wat is de huidige stand van zaken in het dossier van de nieuwe en ruimere bescherming van het landschap van de Kemmelberg ?
2. Wat was het resultaat van de evaluatie die werd gemaakt na de rally van dit jaar ?

Werd er fundamentele schade aangebracht ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Het ministerieel besluit houdende de voorlopige wijziging van de bescherming als landschap van de "Kemmelberg en omgeving" in Heuveland werd getekend op 27 augustus 2003 en betekend aan de eigenaars en bevoegde instanties op 30 september 2003.

Momenteel loopt de procedure van het openbaar onderzoek.

2. De voorwaarden, bepaald in het toelatingsbesluit voor de doortocht van de autorally over de Kemmelberg, werden gevolgd.

Schade op het terrein werd niet vastgesteld, aangezien het publiek zich enkel via een afgebakende corridor kan verplaatsen langs de bestaande horecazaken op de Kemmelberg.

Vraag nr. 26
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 8 februari 2002 zou ik de minister graag volgende vragen stellen (gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1653).

1. Hoeveel werkdagen afwezigheid van één dag wegens ziekte werden genoteerd in de Vlaamse openbare instellingen (VOI) die onder de bevoegdheid van de minister vallen ? Kan de minister de cijfers meedelen voor 2000-2001 en voor 2001-2002 ? Wat is deze stand van zaken voor 2003 ?
 2. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens ziekte, minder dan 30 dagen, werden in dezelfde periodes vastgesteld ?
 3. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens langdurige ziekte (meer dan 30 dagen) werden genoteerd in dezelfde periodes ?
 4. Hoeveel werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte werden voor diezelfde periodes vastgesteld ?
 5. Welke conclusies of adviezen hebben de directies van de betrokken VOI's geformuleerd hieromtrent ?
 6. Werden er in die periodes attesten ingekort ?
 7. Hoe en door wie werden controles uitgevoerd in die periodes ?
 8. Zijn de resultaten inzake ziekteverzuim vergelijkbaar met de privé-sector en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ?
 9. Werden er specifieke acties ondernomen om het ziekteverzuim verder te verminderen ?
 10. Welke evolutie kan worden vastgesteld in vergelijking met voorgaande jaren ?
- N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 14 ; Landuyt nr. 15 ; Vanderpoorten nr. 21 ; Van Mechelen nr. 21 ; Van Grembergen nr. 26 ; Bossuyt nr. 49 ; Sannen nr. 25 ; Byttebier nr. 22 ; Ceysens nr. 8 ; Keulen nr. 19).

Gecoördineerd antwoord

Wat de cijfers met betrekking tot 2000 betreft, kan worden verwezen naar het antwoord op vraag nr. 57 van 8 februari 2002 dat in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van het Vlaams Parlement nr. 15 van 28 juni 2002 werd gegeven (blz. 1664 – red.).

De cijfers met betrekking tot 2003 kunnen pas begin 2004 worden gegeven aangezien het jaar 2003 nog niet ten einde is.

Hierna volgen de gegevens die door de VOI's verstrekt werden over de jaren 2001 en 2002.

1. Aantal werkdagen afwezigheid van één dag wegens ziekte in 2001-2002

VOI	2001	2002
Kind en Gezin ¹		
VIZO	103	120
VHM	438	502
VLOR	60	49,5
VLM	556	603
Export Vlaanderen	87	77
VDAB	4.308	4.480
VMM	46	118
NV Zeekanaal	112	70
Het Gemeenschapsonderwijs	740	705
IWT	71	69
Dienst voor de scheepvaart	265	270
DIGO	78	110
GOM Antwerpen	13	12
GOM Limburg	21	14

VOI	2001	2002
GOM Vlaams-Brabant	8	18
GOM Oost-Vlaanderen	66	59
GOM West-Vlaanderen	24	34
OPZ Geel	88	122
OPZ Rekem ²	88	95
VFSIPH	663	691
UZ Gent ³		926
SERV	47	45
VITO ⁴		322
OVAM	478	614
VREG ⁵	-	2
VMW	1.094	1.090
VVM (De Lijn)	1.196	1.360
Toerisme Vlaanderen	12	26

¹ Kind en Gezin heeft geen gegevens over de bevroegde sub-categorieën (vragen 1 tot 4) enkel over het totaal aantal werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte

² OPZ Rekem : de gegevens hebben betrekking op kalenderdagen

³ UZ GENT : geen gegevens over 2001

⁴ VITO : geen gegevens wegens overschakeling naar een nieuw informaticasysteem

⁵ VREG : de VREG is slechts in december 2001 operationeel geworden

2, 3 en 4. Aantal werkdagen afwezigheid wegens ziekte, van minder dan 30 dagen, langdurige ziekte (>30 dagen) en aantal werkdagen verminderde (deeltijdse) prestaties wegens ziekte in 2001-2002

VOI	Minder dan 30 dagen		Meer dan 30 dagen		Verminderde prestaties	
	2001	2002	2001	2002	2001	2002
Kind en Gezin ⁶					760	1.197,5
VIZO	602	693	1.040	651	177	83
VHM	1.748	1.958,5	1.440	1.510	57	180
VLOR	177,5	145,5	181,5	65	nihil	nihil
VLM	4.522	4.399	2.563	2.655	263	211,5
Export Vlaanderen	631	417	279	158	0	0
VDAB	22.918	24.253	24.408	24.257	2.233	3.014
VMM	3.476	3.674	4.583	5.770	204	228
NV Zeekanaal	1.359	1.503	1.213	953	0	90,5
Het Gemeenschapsonderwijs	3.634	3.530	5.321	4.537	51	377
IWT	383	471	116	69	0	0
Dienst voor de Scheepvaart	3.148	4.279	7.417	6.869	196,5	351,5
DIGO	323	324	80	430	0	45
GOM Antwerpen	264	304	76,5	169	0	0
GOM Limburg	101	138	266	248	0	0
GOM Vlaams Brabant	260	226	260	226	0	0
GOM Oost-Vlaanderen	125	111	112	-	-	-
GOM West-Vlaanderen	54	111	611	89	57	0
OPZ Geel	1.125	1.627	2.331	3.136	160	266,5
OPZ Rekem	2.933	2.719	6.491	5.542	486	961

VOI	Minder dan 30 dagen		Meer dan 30 dagen		Verminderde prestaties	
	2001	2002	2001	2002	2001	2002
VFSIPH	2.474	2.605	1.733	1.848	589	129
UZ Gent	21.191	26.649	38.850	36.952	2.556	2.863
SERV	309	294	731	464	0	0
VITO ⁷		1.567		2.076		171
OVAM	1.113	1.709	361	885	22	105
VMW ⁸					252,5	489
VREG ⁹	0	2	0	39	0	0
VVM (De Lijn)	32.512	37.602	60.464	67.142	548	354
Toerisme Vlaanderen	472	2.535	579	140	0	0

6 Kind en Gezin heeft geen gegevens over de bevroegde subcategorieën (vragen 1 tot 4) enkel over het totaal aantal werkdagen afwezigheid wegens ziekte : 1999 : 14.381 ; 2000 : 14.354

7 VITO heeft geen gegevens over 2001 wegens overschakeling naar een nieuw informaticasysteem

8 VMW : heeft andere berekeningen gemaakt

9 De VREG is slechts in december 2001 operationeel geworden

5. Conclusies of adviezen van de directieraden van de betrokken VOI's

Kind en Gezin

De ziekerapportering wordt niet voorgelegd aan de directieraad ; wel aan het directiecomité.

De aandacht van het directiecomité richt zich vooral naar de langdurig zieken die door de lijnverantwoordelijken als het belangrijkste probleem inzake ziekteverzuim worden ervaren. Vooral bij de regioverpleegkundigen (die 55% van het personeelsbestand van Kind en Gezin vertegenwoordigen) wordt dit van nabij opgevolgd en wordt dit thema geregeld besproken op het directiecomité.

Voor de provinciale afdelingshoofden vormt de groep van deeltijds afwezig en wegens ziekte een steeds groter wordend probleem bij het verzekeren van de dienstverlening aan het publiek. De regelgeving biedt hier weinig mogelijkheden om op te treden tegen het meermaals verlengen van de deeltijdse afwezigheid wegens ziekte. Het aantal deeltijds afwezig en wegens ziekte neemt van jaar tot jaar toe. Daarnaast wordt vastgesteld dat het normale deeltijds werk wordt omgezet naar deeltijds afwezig wegens ziekte, vooral wegens de betere verloning.

Sinds dit jaar worden ook de administratieve personeelsleden op eenzelfde wijze gemonitord als de regioverpleegkundigen.

VIZO

De langdurige afwezigheden zijn in dalende lijn wegens de op pensionering van personeelsleden die het ziektekrediet van 666 dagen hebben overschreden. De directieraad heeft eveneens aanbevolen om in de toekomst een geïntegreerde samenwerking rond welzijn op het werk op te zetten door een nauwe samenwerking tussen de preventieadviseur en de cel HRM. In het welzijnsbeleid worden zowel preventieve als curatieve maatregelen genomen. Er is eveneens een nauwe samenwerking tussen de preventieadviseur en de arbeidsgeneeskundige dienst. De directieraad heeft alle acties vermeld in vraag 9 goedgekeurd.

VHM

Het ziektecijfer 2002 ligt ruim een half procent hoger dan in 2001 (5,16 % ten opzichte van 4,6 %). Dit percentage stemt overeen met een gemiddelde van 13,43 werkdagen afwezigheid per personeelslid. De stijging is procentueel het hoogst bij het kort ziekteverlof en de verminderde prestaties wegens ziekte. Ook het aantal eindafwezigheden (waarvoor geen doktersattest vereist is) en het langdurig ziekteverzuim zijn met bijna een tiende procent gestegen.

De toename van het ziekteverzuim doet zich evenzeer voor bij het statutair als het niet-statutair personeel, behalve voor het langdurig ziekteverzuim, dat gedaald is bij het statutair personeel. Het totaal langdurig ziekteverzuim is de oorzaak van ruim een derde van de verloren werkdagen wegens ziekte. Het grootste deel van dit langdurig ziekteverzuim is voor rekening van het statutair personeel. Dit verschil is

misschien verklaarbaar doordat de gemiddelde leeftijd van het statutair personeel tien jaar hoger is dan het contractueel personeel.

Het aantal ééndagsafwezigheden is goed voor meer dan 12 % van het totaal aan ziektedagen. Dit betekent dat elk personeelslid minimum 1,5 dag per jaar afwezig is wegens ziekte zonder attest.

Het ziekteverzuim ligt hoger bij vrouwelijke personeelsleden dan bij mannelijke personeelsleden en voornamelijk wat de ééndagsziekte zonder attest betreft.

De statutaire personeelsleden zijn meer afwezig wegens ziekte dan de contractuele personeelsleden ; voornamelijk de cijfers van ziekte van meer dan 30 dagen zijn hoger.

VLOR

Er werden geen conclusies of adviezen door de directieraad geformuleerd.

VLM

Er werden geen conclusies of adviezen door de directieraad geformuleerd.

Export Vlaanderen

Er werden geen specifieke adviezen geformuleerd.

VDAB

Via de Balanced Score Card wordt de evolutie maandelijks opgevolgd en intern vergeleken. Het globaal percentage ziekteverzuim bedraagt 5,5 %, wat als normaal kan worden beschouwd.

VMM

Er zijn geen conclusies of adviezen van de directieraad van de Vlaamse Milieumaatschappij omtrent ziekteverzuim.

NV Zeekanaal

Het onderwerp "ziekteverzuim 2001" werd op het BOC besproken maar er werd geen verder gevolg aan gegeven.

Het Gemeenschapsonderwijs

De afwezigheid wegens ziekte wordt in opdracht van de directieraad strikt opgevolgd en de ziektecontroles worden door de hiërarchische chefs gerichter aangevraagd. De dalende trend zet zich voort in het totaal aantal ziektedagen (ook wegens uitstapregeling en pensionering van langdurig zieken). Het aantal ééndagsziektes blijft dalen (gemiddeld per personeelslid minder dan 2 dagen/jaar).

Het blijft een feit dat cijfers m.b.t. afwezigheden wegens ziekte sterk vertekend worden en met de nodige omzichtigheid geïnterpreteerd moeten worden. De langdurige afwezigheid wegens ziekte van een beperkt aantal personeelsleden heeft een grote invloed op het totaalcijfer.

IWT

Eind 2002 werd de controlerichtlijn uit 1996 geactualiseerd en werd overgestapt naar een andere leverancier voor de geneeskundige controle op afwezigheid. Tussen 1 januari 2001 en 31 december 2002 steeg het personeelsaantal van 98 naar 109.

De sterke stijging van het aantal langdurige afwezigheden in 2003 is vooral het gevolg van heelkundige ingrepen of van ernstige ziekten.

Dienst voor de Scheepvaart

Geen conclusies.

DIGO

Geen conclusies.

GOM Antwerpen

Geen conclusies.

GOM Limburg

Geen conclusies.

GOM Vlaams-Brabant

Geen conclusies.

GOM Oost-Vlaanderen

Geen conclusies.

GOM West-Vlaanderen

Geen conclusies.

OPZ Geel

Vanaf 1 januari 2001 is er een controledienst ingeschakeld, namelijk Gecoli. Sindsdien is het ziekteverzuimpercentage aanvaardbaar. Er worden aan het personeel gratis griepinëntingen verstrekt.

OPZ Rekem

Doorgedreven controles ziekteverzuim doorvoeren om ziekteverzuim te beperken.

VFSIPH

Binnen het streven naar het optimaliseren van het welzijn van de eigen personeelsleden heeft de directie van het VFSIPH beslist om in 2003 een tevredenheidsonderzoek onder het personeel te laten uitvoeren. Ook stressfactoren worden onderzocht.

De statistische gegevens van het geneeskundig controleorgaan en de bevindingen van de arbeidsgeneeskundige dienst zullen samen met de resultaten van dit onderzoek geanalyseerd worden.

UZ GENT

Geen conclusies.

SERV

Geen conclusies.

VITO

Geen conclusies.

OVAM

Geen conclusies.

VMW

Het percentage ziekte (verhouding tussen aantal ziektedagen en aantal gewerkte dagen) bedroeg de voorbije drie jaren ongeveer 5,8 %. Het aantal ziektegevallen per personeelslid bedroeg 1,7, het aantal ziektedagen per personeelslid 12. Rekening houdende met het feit dat het personeelsbestand van de VMW voor meer dan de helft bestaat uit arbeiders, is het ziekteverzuim in de VMW gesitueerd rond het gemiddelde bij de Belgische werkgevers. De gegevens inzake ziekteverzuim worden jaar na jaar nauwlettend opgevolgd.

In 1993 werd in de VMW gestart met ziektecontrole, wat leidde tot een daling van het ziekteverzuim gedurende de eerste vijf jaren. Daarna nam het ziekteverzuim gestaag weer toe. Hierop inspeland zal vanaf 2004 de ziektecontrole meer gericht worden uitgevoerd, waarbij het individuele ziekteverleden een belangrijk element zal vormen.

VREG

Geen conclusies.

VVM (De Lijn)

De Lijn bewaakt permanent het absentiepercentage en onderneemt de nodige acties om dit percentage binnen de perken te houden.

Toerisme Vlaanderen

De directieraad evalueert de ziekteverzuimcijfers. Tevens stelt de directieraad vast dat Toerisme Vlaanderen voor controleonderzoeken op de dag van de ziektemelding geen beroep kon doen op de Algemene Geneeskundige Dienst van het Ministerie van Sociale Voorzorg daar deze dienst bureaucratisch georganiseerd is. Voor de controleonderzoeken doet Toerisme Vlaanderen dan een beroep op een externe ziektecontroledienst.

Om het ziekteverzuim onder controle te krijgen, wordt getracht om inzicht te krijgen in de redenen van de afwezigheden wegens ziekte om na te gaan of er organisatorische oorzaken zouden kunnen zijn.

6. Inkorting attesten in de periode 2001-2002

Kind en Gezin

Algemene opmerking : de registratie slaat enkel op de gecontroleerde afwezigheden wegens ziekte. Het inkorten van attesten houdt geen rekening met het werkplan van een deeltijds personeelslid.

2001 : inkorting met 91 kalenderdagen

2002 : inkorting met 39 kalenderdagen

VIZO

2001 : geen

2002 : 2 attesten – totaal 4 dagen

VHM

2001 : inkorting met 9 kalenderdagen
2002 : inkorting met 30 kalenderdagen

VLOR

2001- 2002 : geen inkorting

VLM

2001 : 6,8 %
2002 : 5,3 %

Export Vlaanderen

2001-2002 : geen inkorting

VDAB

Gemiddeld kan worden gesteld dat het aantal ziekte­dagen ingekort werd met 0,14 dagen per personeelslid

VMM

2001 : inkorting met 7 kalenderdagen
2002 : inkorting met 25 kalenderdagen

NV Zeekanaal

2001 : inkorting met 14 kalenderdagen
2002 : geen inkorting

Het Gemeenschapsonderwijs

2001-2002 : geen attesten ingekort

IWT

2001-2002 : geen attesten ingekort

Dienst voor de Scheepvaart

2001 : inkorting met 19 kalenderdagen (4 attesten)
2002 : inkorting met 2 kalenderdagen (2 attesten)

DIGO

2001-2002 : geen attesten ingekort.

GOM Antwerpen

2001-2002 : geen attesten ingekort.

GOM Limburg

2001-2002 : geen attesten ingekort

GOM Vlaams Brabant

2001-2002 : geen attesten ingekort

GOM Oost-Vlaanderen

2001-2002 : geen attesten ingekort

GOM West-Vlaanderen

2001-2002 : geen attesten ingekort

OPZ Geel

2001 : inkorting met 80 kalenderdagen
2002 : inkorting met 99 kalenderdagen

OPZ Rekem

2001 : inkorting met 208 kalenderdagen
2002 : inkorting met 269 kalenderdagen

VFSIPH

2001 : 1 ziekte was ongewettigd (1 dag) – geen inkorting van andere attesten

2002 : geen attesten ingekort

UZ Gent

2001-2002 : geen gegevens

SERV

2001-2002 : geen attesten ingekort

VITO

2001-2002 : geen attesten ingekort

OVAM

2001-2002 : geen attesten ingekort

VMW

2001 : inkorting met 329 kalenderdagen
2002 : inkorting met 196 kalenderdagen

VREG

2001-2002 : geen attesten ingekort

VVM (De Lijn)

In 2001 en 2002 werden telkens attesten ingekort na medische controle.

Toerisme Vlaanderen

2001-2002 : 1 attest ingekort

7. Controles op de afwezigheden wegens ziekte

De ziektecontrole van de personeelsleden van de VOI's verloopt overeenkomstig de bepalingen van hun respectieve personeelsstatuten en de overeenkomsten afgesloten met het ziektecontroleorgaan.

Kind en Gezin

De ziektecontrole wordt uitgevoerd door Gecoli VZW.

VIZO

De controles worden uitgevoerd door Gecoli VZW. De controles betreffen zowel spontane controles door het controleorgaan zelf als aangevraagde controles door het VIZO.

VHM

De controles worden uitgevoerd door en op initiatief van Gecoli of op vraag van de VHM.

VLOR

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

VLM

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

Export Vlaanderen

De controles worden uitgevoerd door Securex.

VDAB

De controles worden uitgevoerd door Gekoli-Hasselt.

VMM

De controles worden uitgevoerd door Gekoli-Hasselt en gebeuren steekproefsgewijs of op vraag van de hiërarchische meerderen.

NV Zeekanaal

De controles worden uitgevoerd door Gekoli-Hasselt op verzoek van de VOI.

Het Gemeenschapsonderwijs

De controles worden uitgevoerd door Securex.

IWT

Tot eind 2002 Gecoli.

Vanaf 1/1/2003 : Securex.

Dienst voor de Scheepvaart

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

DIGO

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

GOM Antwerpen

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

GOM Limburg

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

GOM Vlaams-Brabant

De controles worden uitgevoerd door Contro-Leuven.

GOM Oost-Vlaanderen

De controles worden uitgevoerd vanaf 2001 door Gecoli.

GOM West-Vlaanderen

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

OPZ Geel

Sinds 01/01/2001 worden de controles uitgevoerd door Gecoli. Voordien werden de controles uitgevoerd door de Administratieve Gezondheidsdienst.

OPZ Rekem

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

VFSIPH

De controles worden uitgevoerd door Gekoli.

UZ Gent

De controles werden in 2001 uitgevoerd door een eigen controlearts en in 2002 door Securex.

SERV

De controles worden uitgevoerd door APRA op vraag van de VOI.

VITO

Controles gebeuren op ad hoc basis, uitgevoerd door Gekoli.

OVAM

De controles worden uitgevoerd door de AGD.

VMW

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

VREG

Er werden geen controles uitgevoerd.

VVM (De Lijn)

Voor de entiteiten Antwerpen, Oost-Vlaanderen, Vlaams-Brabant, West-Vlaanderen en de centrale diensten worden de controles uitgevoerd door de controle instantie Securex in Brussel. Voor de entiteit Limburg gebeurt dit door Gekoli gevestigd in Hasselt.

De controles gebeuren al dan niet automatisch naargelang het betrokken personeelslid wel of niet arbeidsongeschikt was wegens ziekte in de voorbije periode van één jaar, of vinden plaats op vraag van de directie.

Toerisme Vlaanderen

Extern ziektecontroleorgaan.

8. Vergelijking gegevens ziekteverzuim met de privé-sector en de diensten van de Vlaamse regering

Uit de analyse van de gegevens van de Vlaamse openbare instellingen blijkt dat men de gegevens over het ziekteverzuim met de nodige om-

zichtigheid moet interpreteren. Het is niet duidelijk hoe de opgegeven kengetallen werden berekend, zodat het moeilijk is om een vergelijking tussen de Vlaamse openbare instellingen onderling en het ministerie te maken.

Het ziekteverzuim binnen de diensten van de Vlaamse regering schommelt reeds jaren rond de 5 % en is als normaal te beschouwen en te vergelijken met de private sector.

9. Specifieke acties om het ziekteverzuim verder te verminderen

Kind en Gezin

De focus ligt op de regioverpleegkundigen, zij verzekeren de dienstverlening aan de klanten en vormen de grootste personeelsgroep (55% van het personeelsbestand). De doelgroep langdurig zieken evenals het deeltijds presteren wegens ziekte worden van zeer nabij opgevolgd.

Binnen de mogelijkheden van de regelgeving worden acties ondernomen om mogelijke misbruiken tegen te gaan. Concreet werden in individuele dossiers al meerdere acties ondernomen tegen misbruik.

VIZO

In het voorjaar van 2001 werd een stressonderzoek afgenomen bij alle personeelsleden met een natraject voor het oplossen van de pijnpunten in alle diensten in de loop van 2002. Er wordt gezocht naar aangepast werk voor mensen die na langdurige voltijdse ziekte deeltijds ziekteverlof willen nemen. Jaarlijks krijgen de personeelsleden de gelegenheid om zich op het werk gratis te laten inenten tegen het griepvirus. Er worden vanuit de instelling ziektecontroles aangevraagd bij het controleorgaan. Bij problemen krijgt men de mogelijkheid om de arbeidsgeneesheer te consulteren, de problemen te bespreken en samen naar een oplossing te zoeken. De preventieadviseur stelt jaarlijks een actieplan op met aandacht voor het luik welzijn op het werk. Vanaf 2004 zal worden gestart met een rookpreventiebeleid.

VHM

Naar aanleiding van de vaststellingen met betrekking tot de ziektecijfers 2002 heeft de directieraad volgende aanbevelingen geformuleerd: leveren van inspanningen om de sfeer op de VHM te verbeteren, een nieuw beroep op de markt voor een contract met eventueel een

nieuw geneeskundig controleorgaan, vermits het contract met Gecoli nu toch reeds zeven jaar loopt. Bij vermoedens van ongewettigde afwezigheden wegens ziekte een controleonderzoek aanvragen, zonder dit op een soort hetze te laten lijken ; gevolg hiervan is dat de collega's merken dat er effectief gecontroleerd wordt, en dat mensen gewettigd afwezig zijn.

VLOR

Er werden geen specifieke acties ondernomen om het ziekteverzuim verder te verminderen.

VLM

Er werd een aantal acties ondernomen, onder meer :

- door gerichte training en opleiding de belastbaarheid van de medewerkers verhogen (time management, inhoudelijke vorming, ...)
- verbeteren van de kwaliteit van het leidinggeven (o.m. via gerichte training, aandacht voor leidinggevende competenties bij selectie voor deze functies,...)
- stressonderzoek waaruit enkele stressfactoren konden worden afgeleid waaraan dan kon worden gewerkt
- teambuildingsactiviteiten
- actief omgaan met taakverrijking en taakverbreding
- verbeteren van de arbeidsomstandigheden : IT, ergonomie,...
- preventieve gezondheidsonderzoeken stimuleren en ondersteunen via de sociale dienst
- aanwijzing (in 1998) van een efficiënter werkend ziektecontroleorgaan Gecoli
- ondersteuning van zieke personeelsleden : herstelwensen van de collega's, de chefs, ziekenbezoeken, ...
- stimuleren van aangepaste werktijdregeling om het werk te hervatten, bijvoorbeeld via deeltijdse prestaties
- verbetering van de informatievoorziening aan de lijnmanagers door verzuimcijfers ter

beschikking te stellen waarop zij kunnen inspelen

- duidelijke afstemming tussen de verschillende actoren (chefs – controleorgaan – personeelsfunctie (personeelsadministratie, sociale dienst, vorming) – directieraad)

Export Vlaanderen

De personeelsleden kunnen een gratis anti-griepinenting krijgen.

VDAB

Het ziekteverzuim wordt maandelijks op de HRM-vergadering specifiek opgevolgd en besproken. De dienst blijft verder een mensvriendelijk beleid voeren. Hij staat positief tegenover het verzoek van vele personeelsleden om met deeltijdse prestaties te werken of loopbaanonderbreking te nemen. Deze politiek zorgt er ongetwijfeld voor dat het absentisme niet aan de hoge kant ligt.

VMM

Er werden geen specifieke acties ondernomen om het ziekteverzuim te verminderen.

NV Zeekanaal

Geregeld dienen alle personeelsleden die afwezig zijn wegens ziekte gecontroleerd te worden door de controlearts. Dit is in opdracht van de administrateur-generaal.

Het Gemeenschapsonderwijs

Op vraag van de directieraad worden de afwezigheden wegens ziekte nauwkeurig opgevolgd door de hiërarchische chefs. De aanvragen van de ziektecontroles aan Securex verlopen veel meer gericht en de resultaten ervan worden geëvalueerd. De vastgestelde daling is mede te wijten aan de uitstapregeling (55+) van 1 november 2000 tot 1 december 2003.

IWT

Eind 2002 werd de controlerichtlijn uit 1996 geactualiseerd en werd overgestapt naar een andere leverancier voor de geneeskundige controle op afwezigheid.

Dienst voor de Scheepvaart

Er werden geen specifieke acties ondernomen.

DIGO

Ja, ook controles bij één dag ziekteverlof.

GOM Antwerpen

Er werden geen specifieke acties ondernomen.

GOM Limburg

Er werden geen specifieke acties ondernomen.

GOM Vlaams Brabant

Er werden geen specifieke acties ondernomen.

GOM Oost-Vlaanderen

Er werden geen specifieke acties ondernomen.

GOM West-Vlaanderen

Er werden geen specifieke acties ondernomen.

OPZ Geel

In 2001 hebben we Gecoli VZW ingeschakeld om controles uit te voeren.

OPZ Rekem

Doorgedreven controles blijven doen door controleorgaan Gekoli.

VFSIPH

De resultaten van het personeelstevredenheids- (en stress)onderzoek worden afgewacht.

UZ Gent

Er werden geen specifieke acties ondernomen om het ziekteverzuim te verminderen.

SERV

Er werden geen specifieke acties ondernomen.

VITO

Er werden geen specifieke acties ondernomen.

OVAM

Er werden geen specifieke acties ondernomen.

VMW

Zie antwoord op vraag 5.

VREG

Er werden geen specifieke acties ondernomen.

VVM (De Lijn)

De Lijn werkt samen met een extern controle-organisme voor de controle van de afwezigheden wegens ziekte. De resultaten hiervan worden geëvalueerd.

De afspraken hierrond worden gemaakt tussen de entiteiten en het betrokken organisme. De specifieke opvolging van individuele situaties gebeurt telkens in de betrokken entiteit.

Toerisme Vlaanderen

Aan langdurig zieken wordt een begeleiding van de VZW Sociale Dienst aangeboden. De personeelsdienst tracht inzicht te krijgen in de redenen van de afwezigheden wegens ziekte en gaat na of er organisatorische oorzaken zouden kunnen zijn om deze via een voorstel aan de directieraad eventueel op te vangen.

10. Evolutie in vergelijking met voorgaande jaren

Kind en Gezin

Bij K&G wordt een onderscheid gemaakt tussen de regioverpleegkundigen en de andere personeelsleden.

Over de periode 1994 tot 1998 werd een positieve evolutie vastgesteld. De stijgende trend wordt doorbroken, de doelstelling wordt bereikt en het ziektecijfer daalt verder.

Vastgesteld wordt dat de laatste vijf jaar de evolutie rond eenzelfde ziekteverzuimpercentage blijft schommelen.

Binnen deze afwezigheden wegens ziekte is er een verschuiving van langdurig ziek naar deeltijds ziek en een omzetting van deeltijds werken in deeltijds ziek.

Voor de andere personeelsleden is er, het jaar 2000 uitgezonderd, een stelselmatige vermindering van de afwezigheden wegens ziekte. Voor de ganse organisatie vermindert, het jaar 2000

uitgezonderd, het aantal afwezigheden wegens ziekte geleidelijk aan.

VIZO

Eendagsziektes en afwezigheden wegens ziekte minder dan 30 dagen zijn in stijgende lijn, afwezigheden wegens ziekte van meer dan 30 dagen zijn in dalende lijn. Het percentage ziekteverzuim is ook in stijgende lijn.

Het gemiddeld aantal ziektedagen per personeelslid bedroeg in 2000 12,4 dagen. In 2001 daalde het ziekteverzuim lichtjes ten opzichte van het vorige jaar. In 2002 is het daarentegen fors gestegen.

VLOR

Er is een daling ten opzichte van de vorige jaren waarneembaar.

VLM

Het ziekteverzuim is sinds 2000 onder de 5%-grens gedaald. In 1997-1998 bedroeg het gemiddeld 6,16%. In 1999-2000 gemiddeld 5,59%.

Cijfers voor de voorbije drie jaar zijn :

2000 : 4,99 %
2001 : 4,48 %
2002 : 4,67 %

Deze ziektepercentages betreffen de verhouding van de ziektedagen ten opzichte van de

reële netto te presteren arbeidstijd (waarbij alle andere verloven en niet-prestatiedagen vooraf werden uitgefilterd).

Export Vlaanderen

Er is geen significatie wijziging ten aanzien van voorgaande jaren.

VDAB

Het ziekteverzuim bij de VDAB blijft vrijwel onveranderd.

VMM

Voor de eendagsziekten is er een ruime daling van het aantal ziektedagen in 2001 en een ruime stijging van het aantal ziektedagen in 2002-2003. Voor de ziekteperiodes van minder dan 30 dagen is er een ruime stijging van het aantal ziektedagen in 2001, een beperkte stijging in 2002 en een ruime daling in 2003. Voor de ziekteperiodes van meer dan 30 dagen is er een ruime stijging van het aantal ziektedagen in 2001-2002 en een ruime daling in 2003. Voor het aantal werkdagen deeltijdse prestaties wegens ziekte is er een ruime stijging van het aantal ziektedagen in 2001 en een beperkte stijging in 2002-2003.

Overzicht ziektedagen 1998-2003

De cijfers tussen haakjes geven het gemiddeld aantal ziektedagen per personeelslid weer.

Categorie ziektedagen	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Aantal ziektedagen van 1 dag	207 (0,329)	214 (0,329)	238 (0,346)	46 (0,065)	118 (0,165)	331 (0,435)
Aantal ziektedagen voor minder dan 30 dagen	2.394 (3,812)	2.913 (4,502)	2.800 (4,075)	3.476 (4,958)	3.674 (5,145)	3.202 (4,213)
Aantal ziektedagen voor meer dan 30 dagen	2.726 (4,340)	4.692 (7,251)	3.565 (5,189)	4.583 (6,537)	5.770 (8,081)	4.267 (5,614)
Aantal werkdagen deeltijdse prestaties wegens ziekte	51 (0,081)	56 (0,086)	44 (0,064)	204 (0,291)	228 (0,319)	288 (0,378)

NV Zeekanaal

Stand van zaken eind 2003 :

- 1 dag ziekte : zal gemiddeld per persoon hetzelfde blijven als 2002 ;
- minder dan 30 dagen : zal in dezelfde lijn liggen als 2002 ;
- meer dan 30 dagen : een lichte daling ten opzichte van 2002 (gunstig aan het evolueren).

Het Gemeenschapsonderwijs

Onverminderd de omstandigheden waar in het verleden reeds naar verwezen werd (omgekeerde leeftijds piramide (nog steeds 47 % 50-plussers), de jarenlange herstructurering die momenteel nog steeds niet is afgerond), blijft het totaal aantal ziektedagen in het Gemeenschapsonderwijs lichtjes dalen. Er wordt vastgesteld dat meer en meer gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid van verminderd presteren wegens ziekte waarbij na ziekte het werk deeltijds wordt hervat nadien gevolgd door volledige hervatting.

IWT

Als men de eendagsziekten en de ziekten van minder dan 30 dagen neemt, dan daalt het aantal verloren dagen in 2003 tegenover 2002, en is het ondanks het gestegen aantal personeelsleden tussen 2001 en 2003 tegenover 2001 ook absoluut gedaald.

De toename zit hoofdzakelijk in de ziekte categorie "langdurige ziekten" en "gedeeltelijke werkhervatting" : langdurige afwezigheden zijn het gevolg van ernstige ziektebeelden of van hospitalisatie, de gedeeltelijke werkhervatting kan men niet anders zien dan het uitvloeisel van een instellingsbeleid gericht op het herinschakelen van personeel onder medische begeleiding na een lange afwezigheid.

Dienst voor de Scheepvaart

1 dag ziekte : gelijk gebleven.
Minder dan 30 dagen : lichte stijging.
Meer dan 30 dagen : lichte daling.

DIGO

Vermindering/daling van de ziekteverloven voor één dag en de ziekteverloven van minder dan 30 dagen.

GOM Antwerpen

Er is een lichte stijging van het ziekteverzuim.

GOM Limburg

Er is een dalende trend vastgesteld in het ziekteverzuim. Bij de afwezigheden wegens langdurige ziekte (meer dan 30 dagen) gaat het hier voornamelijk over één personeelslid. Bij het bereiken van het maximumaantal dagen ziektekrediet zal er een verwijzing gebeuren naar de pensioencommissie.

GOM Vlaams-Brabant

Het aantal werkdagen afwezigheid wegens langdurige ziekte is gestegen daar er twee personeelsleden langdurig ziek zijn, waarvan inmiddels één personeelslid met vervroegd pensioen is wegens arbeidsongeschiktheid en één in vervroegde uitstapregeling (augustus 2003).

GOM Oost-Vlaanderen

Voor de periode 1999-2002 wordt een gunstige evolutie vastgesteld. Het ziekteverzuim blijft dalen.

GOM West-Vlaanderen

Zeer gunstige evolutie wat de afwezigheden wegens langdurige ziekte van meer dan 30 dagen betreft.

OPZ Geel

Sinds 2001 is er een forse daling van het aantal ziektedagen bij stijging van het personeelsbestand.

VFSIPH

Algemeen kan worden gesteld dat eenzelfde trend als de voorgaande jaren wordt vastgesteld. De globale stijging van het aantal ziektedagen is een gevolg van het stijgend aantal per-

soneelsleden. We zien enkele kleine verschuivingen. Er is een lichte stijging van het aantal ééndagsziekten. Er wordt in grotere mate gebruik gemaakt van de formule deeltijds medisch presteren. Het aantal dagen in 2001 lag gemiddeld hoger dan in 2002 wegens twee specifieke dossiers.

UZ Gent

In vergelijking met de vier voorbijaande jaren (1999, 2000, 2001 en 2002) blijkt dat het aantal dagen afwezigheid wegens ziekte, minder dan 30 dagen, op en af gaat met een behoorlijke stijging in 2002. De afwezigheden wegens ziekte boven de 30 dagen kenden de eerste drie jaren steeds een stijging maar hier is er in 2002 een terugval merkbaar. Het aantal verminderde prestaties wegens ziekte blijft jaar na jaar stijgen.

SERV

Het aantal ziektedagen bleef stabiel.

OVAM

De cijfers voor 2002 zijn hoger dan de vorige jaren. Slechts enkele personeelsleden zijn in 2002 ernstig ziek geworden, maar dit heeft het aantal ziektedagen sterk doen stijgen.

VMW

Zie commentaar bij vraag 5.

VREG

VREG is slechts in december 2001 operationeel geworden, bij de beoordeling van de gegevens voor 2002 moet ermee rekening gehouden worden dat het een startjaar was met een onvolledige personeelsbezetting ; er kan dus niet vergeleken worden met voorgaande jaren.

VVM (De Lijn)

De evolutie is grotendeels te verklaren door de groei van het personeelsbestand van De Lijn.

Voor het jaar 2003 nemen we het personeelsbestand eind oktober. Voor het aantal ziektedagen nemen we het cijfer eind 2002 om de evolutie in zekere mate te kunnen becijferen.

In de periode 2000-oktober 2003 is het personeelsbestand met ruim 21 % gestegen.

ziekte 1 dag : +20 %
ziekte < 30 dagen : + 21 %
ziekte > 30 dagen : + 23 %

Toerisme Vlaanderen

Sinds 1999 een daling van het ziekteverzuim met een stijging in 2003. Sinds 2001 is er een merkelijke stijging van de ééndagsziekten.

Vraag nr. 27
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 16
van 30 oktober 2003
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1155

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government.

Vraag nr. 28
van 30 oktober 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vrouwen en jongeren in de politiek – Stand van zaken

De regering nam in 1999 de optie stimuli te geven om meer uitvoerende mandaten aan vrouwen toe te kennen, en dit met de bedoeling de colleges evenwichtiger samen te stellen.

Globaal gaf dit volgend resultaat in het voorjaar 2001

	Vrouwen	Mannen
In provincieraden	35 %	65 %
In bestendige deputaties	13 %	87 %
In gemeenteraden	31 %	69 %
Burgemeesters	7,5 %	92,5 %
Schepenen	20 %	80 %

Ik stel vast dat er de laatste tijd heel wat wissels gebeurden in colleges van burgemeester en schepenen, in gemeente-, OCMW- en provincieraden.

Ik stel vast dat heel wat vrouwen en jongeren afhaken, vaak wegens de onmogelijke combinatie van job, gezin en politiek.

Het lijkt me belangrijk op te volgen of de wissels inderdaad meer gebeuren bij vrouwen en bij jongeren. Dan pas kan er gericht geremedieerd worden met het oog op een echte afspiegeling van de bevolkingsgroepen.

1. Wat is de evolutie van het aantal mannen-vrouwen bij de deputaties, de provincieraden, de burgemeesters, de schepenen, de OCMW-voorzitters, de gemeente- en OCMW-raden ?
2. In welke gemeenten zetelt nu, anno 2003, geen enkele vrouw in het college van burgemeester en schepenen ?
3. Beschikt de minister over gegevens over het al dan niet méér afhaken van jongeren ?
4. Werden in de wisselingen in de politieke organen specifieke evoluties onderkend ?

Werden eventuele oorzaken reeds bestudeerd ?

5. Zijn er reeds beslissingen genomen teneinde een eventueel meer dan normaal afhaken van vrouwen en jongeren te voorkomen ?
6. Neemt de minister op grond van deze resultaten bijkomende maatregelen ? Welke ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Byt-tebier (vraag nr. 24) en Van Grembergen (nr. 28).

Antwoord

Om de evolutie na te gaan van het aantal mannen, vrouwen en jongeren bij de deputaties, de provincieraden, de burgemeesters, de schepenen, de OCMW-voorzitters, de gemeente- en OCMW-raden in Vlaanderen, heb ik een onderzoek aan de provinciegouverneurs gevraagd.

Zodra ik over de informatie beschik, zal ik ze aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen.

GILBERT BOSSUYT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN
EN ENERGIE

Vraag nr. 40
van 30 oktober 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Waterbouwwerken – Aanbesteding

Voor een goed begrip van onderhavig dossier verwijs ik vooreerst volledigheidshalve en formeel naar mijn eerdere schriftelijke vraag nr. 311 van 28 mei 2003 en het antwoord hierop van de bevoegde minister van 1 juli 2003. Het antwoord van de bevoegde minister roept evenwel politiek en administratief een aantal pertinente vragen op (volgorde idem dito als in antwoord van minister) (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 27 juni 2003, blz. 2647).

1. Sub 3a wordt gesteld : "een aantal belangrijke financiële en operationele voordelen ten gunste van de integratie van beide contracten (kusthavens en vaarpassen) tot één contract".

Welke zijn deze voordelen ?

Voor wie zijn deze voordelen ?

Hoe kunnen deze voordelen becijferd worden ?

2. Sub 3a wordt gesteld : "termijnverlenging van het ééngemaakte contract met 8 jaar".

Is het administratief verantwoord en verantwoordbaar dat onderhandse contracten, die dan ééngemaakt worden en bovendien ook nog van partijen veranderen (overdracht van BDC NV naar TV Noordzee & Kust), ook automatisch dergelijke langetermijnverlenging impliceren ?

Is dit eveneens juridisch verantwoord ?

3. Sub 3b wordt gesteld : "marktconformiteit is, post factum, niet uit te maken + samengaan van drie grote Belgische baggerbedrijven is een voordeel".

Strookt deze politiek van de Vlaamse regering met het algemeen aanvaard beleid inzake gezonde concurrentie en Europese spelregels ?

Hoe kan de Vlaamse regering en/of de bevoegde administratie in dergelijke omstandigheden

nog weten of het Vlaams Gewest een gunstige prijs betaalt voor kwestieuze onderhoudscontracten ?

4. Sub 3c wordt gesteld : "kosten der onderhoudsbaggerwerken in Kusthavens en Vaarpassen in Noordzee zijn quasi constant gebleven op € 50 miljoen per jaar".

Is dit wel zo ? Was er in 2001-2002 dan geen sprake van een totale uitgave van 58 miljoen euro, hetzij een toename met 16 % (die trouwens strookt met de toename in wateroppervlakte van 15 %) ?

Wat betekent in financiële termen de stelling dat de gewaarborgde hoeveelheden van het onderhoudscontract in 2001-2002 niet zijn bereikt ? Gaat het hier om extrakosten (compensatieregel) en/of besparingen voor het Vlaams Gewest ?

5. Sub 4c wordt gesteld : "verruiming Westerschelde kosten".

Zijn de opgegeven bedragen inderdaad juist ? Gaat het om 80.091 euro ?

Antwoord

1. De antwoorden op deze vraag worden in extenso behandeld in de nota aan de Vlaamse regering, waarin verantwoording gegeven wordt voor de goedkeuring van de destijds voorgestelde bijakte 15.

De operationele en financiële voordelen zijn daarin uiteengezet en becijferd. De Vlaamse regering hechtte dan ook haar goedkeuring aan de bovengenoemde bijakte 15 in haar vergadering van 23 maart 1994.

2. In dezelfde bovenvermelde nota aan de Vlaamse regering is eveneens uitgebreid het juridisch aspect van de termijnverlenging van het eenge maakte contract behandeld.
3. Het antwoord gegeven op vraag 311 sub 3b is duidelijk en behoeft geen verder commentaar.

Uiteraard zal het nieuwe contract, dat vanaf 1 april 2005 moet ingaan, toegewezen worden in overeenstemming met de huidige Europese regels.

4. Het is correct dat de onderhoudskosten vrijwel constant gebleven zijn op 50 miljoen euro per jaar, niettegenstaande de herziening der eenheidsprijzen met 15 % gestegen is. De aanpassing van de vastlegging naar 57.015.510,70 euro in 2002 is dan ook de aanpassing van de contractuele prijsherziening.

In mijn antwoord op vraag 311 van 28 mei 2003, punt 3, c), tweede paragraaf, werd zowel de herziening van 15 % als het vergroten van de oppervlakte, eveneens 15 %, vermeld als grootte van gedane besparingen. Zo blijft er sedert 2002 nog altijd een optimalisatie op de kosten. Gezien de vergroting van de te onderhouden oppervlakte kan deze optimalisatie grosso modo op 15 % geraamd worden.

Bij het niet bereiken van de gewaarborgde hoeveelheden heeft de aannemer recht op een vergoeding. Deze vergoeding is gelijk aan het verschil tussen enerzijds het bedrag dat aan de aannemer verschuldigd is indien de eenheidsprijzen herberekend zouden worden volgens de principes van het contract met het werkelijk uitgevoerde volume, en anderzijds het uitbetaalde bedrag op basis van de contractuele eenheidsprijzen.

Het betreft hier dus geen extra kosten, maar een aanpassing aan de reëel gemaakte kosten voor de werkelijk uitgevoerde hoeveelheden.

Het is eveneens een besparing voor het Vlaams Gewest daar er geen overbodige hoeveelheden worden uitgevoerd.

5. In de voortgangsrapportage nr.6, stand op 31 december 2002, is het bedrag vermeld van 80.091, weliswaar te lezen in "duizend euro". Het juiste bedrag is dus 80.091.000 euro.

Vraag nr. 41 van 30 oktober 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Ontsluiting westelijk deel

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 241 van 27 augustus 2003 aangaande het Zuidelijk Eiland in Bornem, liet de minister van Leefmilieu weten dat de minister bevoegd voor Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, alsook de NV Zee kanaal reeds meerdere scenario's voor de ontsluiting van het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland

hadden geopperd, zowel via de weg als via het spoor.

De minister besloot met te stellen : "als de bevoegde minister een ontsluiting wenst die interfereert met het bestaande Habitatrichtlijngebied, wordt hij geacht een passende beoordeling te maken conform de Europese richtlijn en het decreet natuurbehoud" (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 17 oktober 2003, blz. 550).

Kan de minister meedelen of die passende beoordeling effectief werd gemaakt ?

Antwoord

Opdracht werd gegeven tot het maken van de passende beoordeling van het totale project. Het rapport terzake wordt ingewacht.

Vraag nr. 42 van 30 oktober 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Oude zeesluis Wintam – Demping

In 1997 verkondigde toenmalig minister Baldewijns in verband met de zeesluis in Hingene dat het gebruik van de nieuwe zeesluis voor pleziervaartuigen ontegensprekelijk niet efficiënt zou zijn. Het heette dat de vermenging van pleziervaartuigen en vrachtschepen een risico vormt dat beter kon worden vermeden. Dat was trouwens de reden waarom de oude sluis in Klein-Willebroek opnieuw werd geopend.

In datzelfde jaar verklaarde de voorzitter van de NV Zeekanaal : "Stel dat er aan de sluis van Hingene heel zware averij zou zijn, of dat het verkeer aldaar zodanig druk zou worden, dat er binnen tien jaar misschien een andere sluis zal nodig zijn, dan hebben we daar nog de oude sluis van Wintam, die mits gepaste renovatie opnieuw in dienst kan worden genomen."

Op dit ogenblik wordt er volop gewerkt aan het dempen van het oude sas.

1. Hoe komt het dat de opmerkingen van zes jaar geleden niet meer relevant zijn ?
2. Waarom wordt het oude sas gedempt ?
3. Op wiens initiatief gebeurt dit, en beschikt men over de nodige vergunningen ?

4. Waar komt het slib vandaan waarmee het dempen gebeurt ?

5. Is de minister op de hoogte van de visie van de Vlaamse Bouwmeester, die stelt dat het opspuiten van deze "landmark" cultuurhistorisch niet verantwoord is en die eveneens waarschuwt dat de combinatie pleziervaart en goederentransport op termijn voor conflicten kan zorgen ?

6. Klopt het dat er geen voorafgaand overleg werd gevoerd met de Vlaamse Bouwmeester ?

7. Hoe komt het dat op de plannen die door de NV Shipping werden ingediend, sprake is van de ontsluiting door middel van een brug over de oude kanaalarm, terwijl er op dit ogenblik werken aan de gang zijn om die te dempen ?

Antwoord

1 en 2. De stelling zes jaar geleden van de toenmalige voorzitter van de raad van bestuur van de NV Zeekanaal was erop gebaseerd dat het volledige gebied rond de oude zeesluis in Wintam aangesproken zou kunnen worden voor industriële ontwikkeling. Deze gedachte was gebaseerd op het feit dat voordien een vergelijk gevonden was tussen de natuurontwikkeling en de industriële ontwikkeling in het gebied. Hierbij werd het noordelijk deel van het gebied (ca. 50 ha), gelegen rond de nieuwe zeesluis, omgezet van industriegebied naar natuurgebied en werd de bestemming van het zuidelijk gebied, gelegen rond de oude zeesluis, behouden als industriegebied.

Deze optie moest toelaten de zeer aanzienlijke investeringen in de aanleg van de nieuwe zeesluis en de nieuwe kanaalarm nog enigszins te kunnen rentabiliseren en maatschappelijk een substantiële rol te laten vervullen in het werkstelligen van een modal shift van wegvervoer naar scheepvaartvervoer.

In 2001 besliste de Vlaamse regering om het gedeelte van het Zuidelijk Eiland tussen de oude zeesluis in Wintam en de Rupel te bestemmen als Habitatgebied. Enkel het gedeelte tussen de oude zeesluis in Wintam en de nieuwe kanaalarm inclusief de toevaargeul, werd behouden als industriegebied. Deze verdere inkrimping van het industriegebied noopte de raad van bestuur van de NV Zeekanaal tot een heroverweging van het dossier.

Om reden van rentabiliteit en om toch nog een klein deel van de oorspronkelijke optie tot werkstelligen van de modal shift mogelijk te maken, werd eind 2001 beslist om de toevaargeul tot de oude zeesluis en de oude zeesluis zelf, aan te vullen en te incorporeren in het industriegebied zoals stedenbouwkundig.

Hierdoor moest weliswaar afgezien worden van de oorspronkelijke optie om de oude zeesluis te blijven beschouwen als een soort reserve van de nieuwe zeesluis. Het was evenwel de enige mogelijkheid om nog zoveel als mogelijk het oorspronkelijk bestemd industriegebied gecreëerd door de aanleg van de nieuwe zeesluis en de nieuwe kanaalarm (ca. 85 ha), te benutten. De grote schaarste aan zulke terreinen en hun exclusieve positie aan het Zeekanaal Brussel-Schelde waren enkele van de determinerende factoren geweest.

In dit geheel werd de oude zeesluis ontmanteld, doch worden de bouwkundige elementen behouden.

3. Het initiatief voor het uitvoeren van deze werken berust bij de NV Zeekanaal. Met deze werken worden de werken van de uitbouw van het zeekanaal in deze omgeving afgewerkt. Hiervoor beschikt de NV Zeekanaal over een bouwvergunning.
4. De specie waarmee de werken in de oude kanaalarm worden uitgevoerd, is afkomstig van andere werken in of aan het Zeekanaal Brussel-Schelde. Op deze wijze wordt werk met werk gemaakt. Voor het aanwenden van deze specie werden vergunningen verkregen.
- 5 en 6. Begin mei 2003 werd door de concessionaris van het gebied het initiatief genomen om over de concrete invulling van het gebied rond de oude zeesluis te overleggen. Daarbij werd door de raadgever van de concessionaris voorgesteld om :

- de oude kanaalarm open te houden ;
- de toegangsweg dieper in het Habitatgebied aan te leggen en het gebied tussen deze toegangsweg en de industriezone te behouden als industriegebied en dit als compensatie voor het verlies aan industriegebied door het niet aanwenden van de oude kanaalarm als industriegebied ;

- compensatie voor het verlies aan Habitatgebied te vinden in het omzetten van het deel van de oude toevaargeul afwaarts de oude zeesluis (Rupelzijde) thans in industriegebied gelegen, in natuurgebied met mogelijkheid tot natuurlijke ontwikkeling van slikken en schorren.

Deze denkpiste werd voorgelegd aan de gemeenten Bornem en Puurs, de NV Zeekanaal en de Vlaamse Bouwmeester.

Deze laatste was bij het overleg betrokken.

De Bouwmeester was deze denkpiste, waarbij dus de oude zeesluis en de oude kanaalarm werden opgehouden, genegen.

De NV Zeekanaal ondersteunde eveneens het voorstel van de concessionaris en was bereid dit ook te aanvaarden voorzover dit eveneens een lokaal draagvlak kon verkrijgen.

Gelet op het ontbreken van dit draagvlak, inzonderheid in Bornem, werd uiteindelijk door de NV Zeekanaal gestart met het realiseren van haar eerdere beslissing.

7. Voorzover ons bekend, is in de door de NV Inter Shipping ingediende bouwvergunningaanvraag sprake van een gefaseerde ontsluiting; dit naargelang de groei van de activiteiten en van de gegenereerde trafieken.

In een eerste fase kan daarbij gebruik worden gemaakt van de wegen die lopen over de bestaande brug ter hoogte van de oude zeesluis.

In een volgende fase is voorzien in een ontsluiting via een nog aan te leggen weg over de aangevulde oude kanaalarm.

**Vraag nr. 43
van 30 oktober 2003
van de heer JOHAN SAUWENS**

Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel – Financieel plan

Bij de oprichting van de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel bij notariële akte werd een meerjarig financieel plan opgesteld.

Kan dit ter beschikking van het Vlaams Parlement worden gesteld ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt hierbij de inhoud van het financieel plan dat destijds neergelegd werd bij de notaris in het kader van de oprichting van de NV BAM.

Activa BAM NV

	Oprichting	31/12/2003	31/12/2004	31/12/2005
Vaste activa	13.490	55.411	161.285	314.748
Immateriële vaste activa	13.490	12.928	21.406	19.022
Materiële vaste activa		42.483	139.879	295.725
Activa in aanbouw		42.483	139.879	295.725
Vlottende activa	20.001	0	0	0
Vorderingen op meer dan één jaar	0	0	0	0
Vorraden en bestellingen in uitvoering	0	0	0	0
Vorderingen op ten hoogste één jaar	0	0	0	
Liquide middelen	20.001	0	0	0
Uit werking (incl. tolheffing)	20.001	0	0	0
Financiële opbrengsten				
Totaal der activa	33.491	55.411	161.285	314.748

Passiva BAM NV

	Oprichting	31/12/2003	31/12/2004	31/12/2005
Eigen vermogen	33.491	31.514	47.090	51.735
Kapitaal (volstort)	33.491	33.491	53.835	63.835
Reserves	0	0	0	0
Overgedragen winst/ (verlies)	0	-1.977	-6.745	-12.100
Schulden	0	23.897	114.195	263.013
Schulden op meer dan één jaar	0	18.785	108.681	257.065
Financiële schulden projecten		18.785	89.377	221.196
Financiële schulden studiekosten		0	19.304	35.869
Schulden op ten hoogste één jaar	0	5.112	5.514	5.948
Financiële schulden	5.112	5.514	5.948	
Totaal der passiva	33.491	55.411	161.285	314.748

Resultatenrekening BAM NV

	31/12/2003	31/12/2004	31/12/2005
Bedrijfsopbrengsten	0	0	0
Bedrijfskosten	1.604	4.366	4.920
Diensten en diverse goederen	520	1.248	1.266
Vergoeding bestuurders	173	414	420
Huisvesting	347	834	846
Bezoldigingen en sociale lasten	522	1.252	1.271
Afschrijvingen en waardeverminderingen	562	1.866	2.383
Immateriële vaste activa	562	1.866	2.383
Bedrijfswinst / (verlies)	-1.604	-4.366	-4.920
Financiële kosten	373	403	434
Werkkapitaal	373	403	434
Winst / (verlies) uit de gewone bedrijfsvoering	-1.977	-4.769	-5.354
Belastingen op het resultaat	0	0	0
Winst / (verlies) van het boekjaar	-1.977	-4.769	-5.354

Hierbij dient te worden aangestipt dat het financieel plan dat bij de notaris neergelegd werd, na goedkeuring van de begroting 2004 door het Vlaams Parlement, niet meer actueel is in de zin dat in de begroting 2004 niet alleen in een verdere volstorting van het oorspronkelijk kapitaal voorzien is ten belope van 24,5 miljoen euro maar ook een bijkomende kapitaalsverhoging ten belope van 100 miljoen euro die volledig volgestort zal worden.

De kapitaalstructuur zal dus steviger zijn dan die welke in het financieel plan dat bij de notaris neergelegd werd, geprojecteerd werd.

Vraag nr. 44
van 30 oktober 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

De Lijn – Abonnementen derdebetalerssysteem

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 418 van 19 september 2003 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 14 november 2003, blz. 700) ontbrak een element, namelijk : hoeveel gratis netabonnementen (Buzzy, andere) werden er verleend per eind 2001, eind 2002, einde maart 2003 en einde juni 2003 in het kader van derdebetalerssystemen ?

Antwoord

In aansluiting op parlementaire vraag nr. 418 van 19 september 2003 kan ik toelichten dat een gemeente een derdebetalerssysteem kan aangaan voor gratis vervoer ten voordele van een bepaalde leeftijdscategorie. Bij de start van het derdebetalerssysteem wordt dan aan alle inwoners van de gemeente die tot die leeftijdscategorie behoren een gratis netabonnement uitgereikt.

Aantal abonnementen in omloop in het kader van het derdebetalerssysteem :

	Einde juli 2002	Einde december 2002	Einde maart 2003	Einde juni 2003
Netabonnement 6-14 jaar	23.975	25.014	25.042	25.117
Netabonnement 6-12 jaar	16.824	16.436	16.521	16.370
Netabonnement 60+	29.599	28.640	28.217	28.181

De gegevens met betrekking tot het einde van het jaar 2001 kunnen niet worden verstrekt vanwege het feit dat de historische omtrent de in omloop zijnde gratis abonnementen slechts twee jaar worden bijgehouden.

**Vraag nr. 45
van 30 oktober 2003
van de heer JOHAN SAUWENS**

De Lijn – Beheersovereenkomst

Onlangs keurde de Vlaamse regering de beheersovereenkomst met De Lijn goed.

Welke veranderingen werden er aangebracht in vergelijking met de versie die wordt vermeld in Stuk 1706 (2002-2003) – Nr. 3, ontwerp van beheersovereenkomst voor 2003-2009, afgesloten tussen de Vlaamse regering en De Lijn ?

Antwoord

Verschillen tussen Stuk 1706 (2002-2003) – Nr. 3 Vlaams Parlement en de beheersovereenkomsten 2003-2009 tussen de Vlaamse regering en De Lijn :

1. Verschillen in de tekst :

Stuk 1706 (2002-2003)

Beheersovereenkomst 2003-2009

Artikel 1

... de heer Patrick DEWAELE ...

... de heer Bart SOMERS ...

Artikel 7. & 1

– Uitvoering

De maatschappij staat in voor een gedeelte van de uitvoering van de exploitatie van stads- en streekvervoer, inclusief de personeels- en voertuiginzet en -gebruik.

Maximum 50 % van de busexploitatie wordt uitbesteed aan derden.

– Uitvoering

De maatschappij staat in voor een gedeelte van de uitvoering van de exploitatie van stads- en streekvervoer, inclusief de personeels- en voertuiginzet en -gebruik.

Voor de busexploitatie wordt er een evenredig beroep gedaan op de maatschappij en de privé-sector (50/50-verhouding).

Artikel 9

§6. (SD6) Verhogen aandeel in de verplaatsingen
De maatschappij streeft naar een verhoging van haar aandeel in de verplaatsingen.

§6. (SD6) Verhogen aandeel in de verplaatsingen
De maatschappij streeft naar een verhoging van haar aandeel in de verplaatsingen, met bijzondere aandacht voor het woon-werkverkeer.

Artikel 11

§3. (OD5) Verdeling van de exploitatiemiddelen binnen de maatschappij

De maatschappij zal geleidelijk overschakelen van een historische verdeling van de financiële middelen tussen de exploitatie-entiteiten naar een verdeling, gebaseerd op objectieve criteria van de basismobiliteit en het netmanagement.

§3. (OD5) Verdeling van de exploitatiemiddelen binnen de maatschappij

De maatschappij zal geleidelijk overschakelen van een historische verdeling van de financiële middelen tussen de exploitatie-entiteiten naar een verdeling, gebaseerd op objectieve criteria van de basismobiliteit en het netmanagement.

De verdeling zal ook rekening houden met onder meer de volgende aspecten :

- de relatie tussen het aanbodniveau en toelage ;
- de reële en potentiële vraag ;
- de bezettingsgraad ;

De verdeling zal ook rekening houden met onder meer de volgende aspecten :

- de relatie tussen het aanbodniveau en toelage ;
- de reële en potentiële vraag ;
- de bezettingsgraad ;

- het al dan niet complementaire aanbod van andere vervoermaatschappijen ;
- het optimaliseren van de aanwending van de beschikbare middelen ;
- de beschikbare en toekomstige interne beheersinformatie ;
- de transparantie en toetsbaarheid ;

De maatschappij verbindt er zich toe om jaarlijks vóór 1 mei de minister te rapporteren over de vorderingen van het voorgaande jaar inzake de implementatie van het in dit artikel beschreven verdelingssysteem.

- het al dan niet complementaire aanbod van andere vervoermaatschappijen ;
- het optimaliseren van de aanwending van de beschikbare middelen ;
- de beschikbare en toekomstige interne beheersinformatie ;
- de transparantie en toetsbaarheid ;

Voor het netmanagement wordt in 2003 een geobjectiverde onderzoeksmethode ontwikkeld. Vanaf 2004 wordt in het kader daarvan gestart met het uitvoeren van potentieelonderzoeken per jaar. In 2006 zullen de resultaten van de eerste onderzoeken vertaald worden in een prioriteitenlijst voor de vervoersgebieden in kwestie. Tegen 2012 zijn op die manier alle vervoersgebieden eenmaal onderzocht.

In 2012, het jaar waarin een prioriteitenlijst "netmanagement" voor het hele Vlaamse grondgebied beschikbaar zal zijn, kan definitief worden afgestapt van een historische verdeling van de exploitatiemiddelen. In dat jaar zijn de potentieelonderzoeken van alle vervoersgebieden uitgevoerd en de projecten netmanagement opgestart. De exploitatiemiddelen kunnen dan evenwichtig en op basis van objectieve normen over de vervoersgebieden en exploitatie-entiteiten worden verdeeld.

De maatschappij verbindt er zich toe om jaarlijks vóór 1 mei de minister te rapporteren over de vorderingen van het voorgaande jaar inzake de implementatie van het in dit artikel beschreven verdelingssysteem.

Artikel 11

§6. (OD8) Kwaliteitsbewaking van het net

...

Na opname van een project in het bestaande aanbod van de maatschappij, wordt een periodieke evaluatie van een samenhangend gebied gehouden.

Artikel 12

...

Maximum 50 % van de busexploitatie wordt uitbesteed aan derden.

Artikel 13 § 1

...

5° De maatschappij maakt, minimaal een week voor de wijzigingen in het aanbod, de nieuwe dienstregelingen consulteerbaar via internet.

...

Nadat een project in het bestaande aanbod van de maatschappij is opgenomen, wordt een periodieke evaluatie van een samenhangend gebied gehouden.

...

Voor de busexploitatie wordt er een evenredig beroep gedaan op de maatschappij en de privé-sector (50/50-verhouding).

...

5° De maatschappij zorgt ervoor dat minimaal een week voor de wijzigingen in het aanbod de nieuwe dienstregelingen via internet geraadpleegd kunnen worden.

III – Verplichtingen van het Vlaamse Gewest

Artikel 18 § 1

De prefiguratie van de exploitatiebegroting, met vermelding van de overheidsbijdragen voor de jaren 2004-2009, is toegevoegd als bijlage 3.

Als referentiebedrag voor de jaarlijkse exploitatiedotatie voor deze beheersovereenkomst geldt de overheidsbijdrage van 2003 die xxx,xxx miljoen euro (bedrag na begrotingscontrole 2003) bedraagt. Deze exploitatiedotatie wordt aangepast overeenkomstig de begrotingsrichtlijnen van de regering en de bepalingen in hoofdstuk 5 van deze overeenkomst.

Artikel 18 § 2

...

Met betrekking tot deze al genomen tariefmaatregelen zal de regering vanaf het begrotingsjaar 2003 jaarlijks en forfaitair een dotatie verstrekken van 19,781 miljoen euro die in twaalfden zal worden betaald.

Deze dotatie zal jaarlijks worden geïndexeerd.

Tijdens de duur van deze beheersovereenkomst zal de maatschappij bij de jaarlijkse begrotingsopmaak en bij de begrotingscontrole de raming van de ontvangsten van de reguliere dotatie aanhouden op het niveau van het begrotingsjaar 2003.

...

Artikel 18 § 3

...

Voor het begrotingsjaar 2003 wordt de toelage vastgesteld op 64,797 miljoen euro. Dat bedrag zal jaarlijks worden geïndexeerd conform de begrotingsnormen van de regering.

...

Nieuwe aanhef :

De financiële bepalingen in dit hoofdstuk binden de Vlaamse regering enkel en alleen voor het begrotingsjaar 2004, zoals aangegeven in de tabel in bijlage 3A.

De prefiguratie van de exploitatiebegroting, met vermelding van de overheidsbijdragen voor de jaren 2004-2009, is toegevoegd als bijlage 3.

Om tegemoet te komen aan de vraag van het Rekenhof om de financiële verbintenissen voor de hele duur van de beheersovereenkomst vast te leggen, zal de Vlaamse regering het initiatief nemen om deze verbintenissen in het ontwerpdecreet houdende de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004 in te schrijven.

Als referentiebedrag voor de jaarlijkse exploitatiedotatie voor deze beheersovereenkomst geldt de overheidsbijdrage van 2004 die 385,299 miljoen euro bedraagt. Deze exploitatiedotatie wordt aangepast overeenkomstig de begrotingsrichtlijnen van de regering en de bepalingen in hoofdstuk 5 van deze overeenkomst.

...

Met betrekking tot deze al genomen tariefmaatregelen zal de regering vanaf het begrotingsjaar 2004 jaarlijks en forfaitair een dotatie verstrekken van 20,125 miljoen euro die in twaalfden zal worden betaald.

Deze dotatie zal jaarlijks worden geïndexeerd.

Tijdens de duur van deze beheersovereenkomst zal de maatschappij bij de jaarlijkse begrotingsopmaak en bij de begrotingscontrole de raming van de ontvangsten van de reguliere dotatie aanhouden op het niveau van het begrotingsjaar 2004.

...

...

Voor het begrotingsjaar 2004 wordt de toelage vastgesteld op 86,545 miljoen euro. Dat bedrag zal jaarlijks worden geïndexeerd conform de begrotingsnormen van de regering.

...

Artikel 18 § 4

...
 Voor het begrotingsjaar 2003 wordt de toelage vastgesteld op 22,157 miljoen euro.
 Dat bedrag zal jaarlijks worden geïndexeerd conform de begrotingsnormen van de regering.

...

Artikel 18 § 6

...
 Als referentiebedrag voor de jaarlijkse dotatie voor deze beheersovereenkomst geldt de overheidsbijdrage van 2003 die 36,805 miljoen euro bedraagt. Deze dotatie wordt geïndexeerd overeenkomstig de begrotingsrichtlijnen van de regering.

...

Artikel 18 § 7

...
 Voor het begrotingsjaar 2003 wordt het beschikbare bedrag vastgesteld op 50,305 miljoen euro (op de administratieve begroting) en 19,394 miljoen euro (op de begroting van het Vlaams Infrastructuurfonds) aan vastleggingskredieten.

...

Artikel 20 § 4

...
 De VZW Pensioenfonds heeft tot doel het beheer van de fondsen opgebouwd met het oog op de uitvoering van de voordelen beschreven in het pensioenplan van de maatschappij, met inbegrip van de administratieve omkadering. De toegekende voordelen komen boven de wettelijke voorzieningen.

De nu via deze VZW gedebudgetteerde aanvullende pensioenen zijn ten laste van de Vlaamse overheid en zijn opgenomen in de begroting van de maatschappij.

Artikel 21

De maatschappij moet haar exploitatierekening minimaal in evenwicht afsluiten.

Artikel 22

Artikel 23

...
 De onderscheiden opbrengsten- en kostenposten worden omschreven in artikel 24 en 25 van deze

...
 Voor het begrotingsjaar 2004 wordt de toelage vastgesteld op 11,509 miljoen euro.
 Dat bedrag zal jaarlijks worden geïndexeerd conform de begrotingsnormen van de regering.

...

...
 Als referentiebedrag voor de jaarlijkse dotatie voor deze beheersovereenkomst geldt de overheidsbijdrage van 2004 die 37,357 miljoen euro bedraagt. Deze dotatie wordt geïndexeerd overeenkomstig de begrotingsrichtlijnen van de regering.

...

...
 Voor het begrotingsjaar 2004 wordt het beschikbare bedrag vastgesteld op 55,286 miljoen euro (op de administratieve begroting) en 19,394 miljoen euro (op de begroting van het Vlaams Infrastructuurfonds) aan vastleggingskredieten.

...

...
 De VZW Pensioenfonds heeft tot doel het beheer van de fondsen opgebouwd met het oog op de uitvoering van de voordelen beschreven in het pensioenplan van de maatschappij, met inbegrip van de administratieve omkadering. De toegekende voordelen komen boven de wettelijke voorzieningen.

In bijlage 11 "Stelsels van aanvullende toelagen aan het wettelijk pensioen, aan de werkloosheidsuitkeringen en aan de mutualiteitsuitkeringen, toepasselijk bij De Lijn" wordt de werking van het pensioenfonds toegelicht.

De maatschappij moet haar exploitatierekening minimaal in evenwicht afsluiten, door toepassing van de waarderingsregels overeenkomstig de Boekhoudwet van 1975.

Punten 4 en 5 : geschrapt

...
 De onderscheiden opbrengsten- en kostenposten worden omschreven in bijlage 9 van deze overeen-

overeenkomst. Deze opsomming kan mits een omstandige verantwoording worden aangepast.

Artikel 24

Artikel 25

Artikel 26

Artikel 27

Artikel 28

Artikel 29

Artikel 30

IX Bijlagen

- (1) Strategisch ondernemingsplan 2002
- (2) Lijst gewenste gegevens waarover de maatschappij wil beschikken
- (3) Prefiguratie van de begroting 2003-2009
- (4) Berekening van het aantal reizigers
- (5) Besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende het netmanagement
- (6) Besluit van de Vlaamse regering van 29 november 2002 betreffende de Basismobiliteit in het Vlaamse Gewest
- (7) Nota Tramvisie
- (8) Nota Beheer van het autobuspark
- (9) Toegepaste prijsherzieningsformules in 2002

komst. Deze opsomming kan mits een omstandige verantwoording worden aangepast.

Verschoven naar bijlage 9

Verschoven naar bijlage 9

Artikel 24 (hernummering)

Artikel 25 (hernummering)

Toevoeging :

Een schematisch overzicht van de indicatoren per doelstelling is bijgevoegd in bijlage 10.

Artikel 26 (hernummering)

Toevoeging :

De maatschappij rapporteert over de uitvoering van het afgelopen jaar. De rapportering omvat de jaarrekening en het jaarverslag met het evaluatierapport van de beheersovereenkomst.

Het laatste jaar wordt er parallel met de jaarlijkse evaluatie en volgens dezelfde procedure ook een evaluatie van de volledige looptijd van de beheersovereenkomst uitgevoerd.

Voor eind september evalueert de Vlaamse regering de uitvoering van de overeenkomst en de overeenkomst zelf op basis van de rapportering.

Artikel 27 (hernummering)

Artikel 28 (hernummering)

IX Bijlagen

- (1) Strategisch ondernemingsplan 2002
- (2) Lijst gewenste gegevens waarover de maatschappij wil beschikken
- (3A) Prefiguratie van de begroting 2004.
- (3B) Indicatieve prefiguratie van de begroting 2005-2009
- (4) Berekening van het aantal reizigers
- (5) Besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende het netmanagement
- (6) Besluit van de Vlaamse regering van 29 november 2002 betreffende de Basismobiliteit in het Vlaamse Gewest
- (7) Nota Tramvisie
- (8) Nota Beheer van het autobuspark
- (9) Opbrengsten en kosten
- (10) Overzicht indicatoren per strategische en operationele doelstelling
- (11) Stelsels van aanvullende toelagen aan het wettelijk pensioen, aan de werkloosheidsuitkeringen

	gen en aan de mutualiteitsuitkeringen, toepasselijk bij De Lijn.
Artikel 31	Artikel 29 (hernummering)
Artikel 32	Artikel 30 (hernummering)
Artikel 33	Artikel 31 (hernummering) Toevoeging : De maatschappij deelt jaarlijks mee welke optimalisaties en kostenbesparingen er werden doorgevoerd.
Artikel 34	Artikel 32 (hernummering)
Artikel 35	Artikel 33 (hernummering)

2. Verschillen inzake bijlagen

Bijlage 3 werd gesplitst in een bijlage 3A "Prefiguratie van de begroting 2004" en een bijlage 3B "Indicatieve prefiguratie van de begroting 2005 – 2009".

Bijlage 9 werd gewijzigd en omvat nu de opbrengsten en kosten, zoals voordien omschreven in artikels 24 en 25.

Een bijlage 10 "Overzicht indicatoren per strategische en operationele doelstelling" werd toegevoegd.

Een bijlage 11 "Stelsels van aanvullende toelagen aan het wettelijk pensioen, aan de werkloosheidsuitkeringen en aan de mutualiteitsuitkeringen, toepasselijk bij De Lijn" werd toegevoegd.

Vraag nr. 46 van 30 oktober 2003 van de heer JACKY MAES

Fietspaden N331-N336 – Programmering

Het fietspad langs de N336 (Ieper-Heuvelland) stond op het goedgekeurd driejarenprogramma 2002-2004, zij het "na 2004". Maar in de versie 2003-2005 stond de aanleg van de fietspaden niet meer geprogrammeerd. Ook het fietspad langs de N331 Kemmel-Nieuwkerke staat niet meer geprogrammeerd, ondanks het feit dat het op de lijst met tien meest prioritaire fietspaden West-Vlaanderen staat (Stuk 15 (2002-2003) – Nr. 8-1, blz. 97).

Er is een grote vraag bij de bevolking dat deze fietspaden zouden worden aangelegd, wegens de huidige onveilige situatie.

1. Waarom is de aanleg van de fietspaden langs de N336 en de N331 niet langer geprogrammeerd ?
2. Wordt de aanleg van deze fietspaden opnieuw opgenomen in het volgende driejarenprogramma ?
3. Zo ja, voor wanneer wordt de uitvoering van de werken gepland, wat houden de werken concreet in en welk bedrag is hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

De genoemde projecten waren in het meerjarenprogramma 2002-2004 gepland voor na 2004, hetgeen niet betekent dat ze in 2005 uitgevoerd zullen worden, maar hetgeen wel betekent dat ze niet tot de meest prioritaire projecten behoren die in aanmerking komen voor uitvoering op korte termijn en dit volledig ten laste van het Vlaams Gewest.

Indien de lokale overheid de uitvoering van deze projecten wenst te versnellen, kan zij dit realiseren door een module 13 bij het mobiliteitsconvenant af te sluiten (80/20-subsidieregeling). In voorkomend geval ligt het initiatief bij de gemeente en staat de gemeente zelf in voor de aanleg van de fietspaden op kosten (ten belope van 80%) van het Vlaams Gewest. De kosten voor de aanleg van vrijliggende fietspaden langs weerszijden van de weg worden voorlopig op 1.150.000 euro (N331) en 1.600.000 euro (N336) geraamd.

Gelet op de verkiezingen van 2004, wordt er geen nieuw meerjarenprogramma 2004-2006 meer voorgesteld, dit is een opdracht voor de volgende regering. Het meerjarenprogramma 2003-2005 blijft richtinggevend voor de investeringen in de loop van het jaar 2004.

Vraag nr. 47
van 30 oktober 2003
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

De Lijn Vlaams-Brabant – Taalgebruik dienstregelingen

Ik verwijs voor deze problematiek naar mijn schriftelijke vraag nr. 334 van 13 juni jongstleden betreffende het taalgebruik voor de dienstregelingen van De Lijn. De minister heeft toen geantwoord dat er overleg moest zijn met zijn collega van Binnenlandse Aangelegenheden (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 3 oktober 2003, blz. 123).

Ondertussen heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in dit dossier op 25 september jongstleden een onderzoek gedaan en werd deze zaak gegrond en ontvankelijk verklaard. Volgens de vaste rechtspraak van de commissie moeten de berichten aan bevolking in de twee landstalen worden gedaan in de gemeenten met een bijzonder taalstelsel.

1. Heeft de minister reeds overleg gehad in dit dossier met minister Van Grembergen ?
2. Werden de nodige onderrichtingen gegeven aan De Lijn om de dienstregelingen aan te passen

aan het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht ?

Antwoord

In antwoord op de eerste vraag kan ik toelichten dat ik terzake effectief overleg heb gepleegd met mijn collega. Mijn collega heeft evenwel bijkomend juridisch advies gevraagd omtrent deze problematiek.

Zodra dit juridisch advies beschikbaar is, zal minister Van Grembergen een standpunt innemen. Dit standpunt zal als basis dienen voor de instructies die aan de VVM gegeven zullen worden.

Vraag nr. 48
van 30 oktober 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Website VREG – Vergelijkingstabel elektriciteitsprijzen

De Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) heeft terecht een rol op zich genomen om de prijstransparantie op de Vlaamse elektriciteitsmarkt te bevorderen, onder meer via een "prijsmodule" op haar website. Bij de "tariefontrafeling" rijzen er echter een aantal vragen.

1. De meeste elektriciteitsleveranciers vermelden volgende bijdragen en heffingen :

Energiebijdrage (1)		0,16497 in eurocent per kWh
Federale bijdrage (2)		0,10078
waarvan	Financiering werkingskosten CREG (3)	0,01049
	Financiering denuclearisatie van sites Mol-Dessel	0,05446
	Financiering van de federale politiek inzake vermindering van de uitstoot van broeikasgassen	0,03583
Openbare dienstverplichting (2)	Bijdrage sociaal fonds	0,03191
Totaal		0,29766

(1) Wet van 22 juli 1993. Op de energiebijdrage van 0,13634 in eurocent per kWh wordt 21 % BTW geheven.

(2) BTW niet van toepassing.

(3) De bijdrage voor de VREG wordt betaald door de netbeheerders, die dit in hun tarief doorrekenen.

Luminus en Citypower vermelden slechts 0,20622 eurocent per kWh en houden blijkbaar geen rekening met financiering denuclearisatie en federale politiek inzake vermindering van de uitstoot van broeikasgassen. Bovendien ramen ze bijdrage sociaal fonds op 0,03122 eurocent per kWh.

Hoe valt dat te verklaren ?

Maken sommige elektriciteitsleveranciers een fout ?

- In de gereguleerde markt waren de elektriciteitsprijzen gebonden aan de ontwikkeling van de parameters N_c (brandstofkosten) en N_e (loon en materiaalkosten). Deze parameters worden door de CREG verder maandelijks berekend en gepubliceerd.

Hanteren de standaardleveranciers en de vrije-marktleveranciers nog steeds dezelfde indexatieformule en parameters ? Indien dit niet het geval is, welke indexatieformule gebruiken ze dan ?

- Alle elektriciteitsnetbeheerders hanteren als transmissiekosten – dat wil zeggen de kosten voor het vervoer over het transportnet van Elia – een tarief van 1,36 eurocent per kWh tijdens de dag en de nacht. Alleen Interelectra hanteert andere tarieven, namelijk 1,19 eurocent per kWh tijdens de dag en 0,52 eurocent per kWh tijdens de nacht.

Als er exclusief 's nachts wordt geleverd, is dat slechts 0,38 eurocent per kWh.

Ik neem aan dat Elia niet mag discrimineren tussen netbeheerders.

Hoe valt dat verschil in transmissiekosten dan te verklaren ?

- Niet alle elektriciteitsnetbeheerders in Vlaanderen kennen een apart nettatarief voor elektriciteitsdistributie 's nachts.

Waarom is dat zo ?

Wat is het begin- en einduur van het nachttarief per elektriciteitsbeheerder ?

Waarom is er een verschil naargelang de netbeheerder ?

Antwoord

De bewering dat City Power en Luminus de federale bijdragen voor de denuclearisatie en het Kyotofonds niet meerekenen in hun tarieven, is gebaseerd op verouderde tariefkaarten. Alle leveranciers rekenen namelijk deze heffingen via de elektriciteitsprijs integraal door aan hun klanten. Op de website van de VREG wordt trouwens in de vergelijking van de jaarlijkse kostprijzen bij de verschillende leveranciers met al deze bijdragen rekening gehouden.

Het verschil in bijdrage voor het sociaal fonds tussen Luminus en City Power (0,03122 eurocent per kWh) enerzijds en de andere leveranciers (0,0391 eurocent per kWh) anderzijds, is eveneens gebaseerd op verouderde informatie. Ondertussen gebruiken alle leveranciers de juiste waarde voor de bijdrage voor het sociaal fonds.

Zowel de standaardleveranciers als verschillende andere leveranciers voorzien nog steeds in de aanpassing van de elektriciteitsprijzen op basis van de evolutie van de brandstofprijzen (N_c) en de uurlozen (N_e). Luminus hanteert in haar contracten een andere indexatieparameter, namelijk NCP2. Deze parameter is gebaseerd op een andere brandstofmix en sluit hierdoor beter aan bij de kostprijsstructuur van de centrales die Luminus bevoorraden.

Ecopower houdt zich het recht voor om de totaalprijs één maal per jaar aan te passen aan de stijging van de consumptieprijsindex.

De vraag over het verschil tussen de transmissie-nettarieven toegepast door Interelectra en de andere distributienetbeheerders kan best worden voorgelegd aan de federale minister van Energie, aangezien de goedkeuring van de distributienettarieven een federale bevoegdheid is.

De distributienetbeheerders kunnen beslissen om in hun tariefvoorstel aan de CREG al dan niet een nachttarief op te nemen. De meeste distributienetbeheerders hebben dat ook gedaan. Het begin- en einduur van het nachttarief verschilt per netbeheerder zoals blijkt uit onderstaande tabel :

Distributienetbeheerder	Daguren	Nachturen
Gaselwest	van 6u00 tot 21u00	van 21u00 tot 6u00
IMEA	van 7u00 tot 22u00	van 22u00 tot 7u00
Imewo	van 7u00 tot 22u00	van 22u00 tot 7u00
Intergem	van 6u00 tot 21u00	van 21u00 tot 6u00
Intermosane	van 7u00 tot 22u00	van 22u00 tot 7u00
Iveka	van 7u00 tot 22u00	van 22u00 tot 7u00
Iverlek		
	Iverlek 1 van 7u00 tot 22u00	van 22u00 tot 7u00
	Iverlek 2 van 6u00 tot 21u00	van 21u00 tot 6u00
	Halle, St.-Pieters Leeuw van 7u00 tot 22u00	van 22u00 tot 7u00
Sibelgas		
	Grimbergen, Meise van 6u00 tot 21u00	van 21u00 tot 6u00
	Machelen, Vilvoorde, Wemmel van 8u00 tot 23u00	van 23u00 tot 8u00
	Havenbedrijf Antwerpen van 7u00 tot 22u00	van 22u00 tot 7u00

De verschillen tussen de begin- en einduren van de nachtperiode bij de verschillende netbeheerders zijn historisch gegroeid om de belastingspiek ten gevolge van het ingaan van de periode voor het nachttarief te spreiden en om te verhinderen dat de zendsignalen die over het net verstuurd worden om het begin van elke periode aan te geven, in de verschillende zendgebieden elkaar zouden storen.

Het verschil tussen begin- en einduren van de nachtperiode bij de verschillende netbeheerders stelt geen probleem voor de werking van de vrijgemaakte elektriciteitsmarkt. Het gebruik van verschillende tariefperiodes bij de netbeheerders blijft bestaan in hun nettarieven. Daarvoor zal de nodige aansturingapparatuur voor de dag- en nachttellers en de exclusief-nachttellers blijvend ingezet worden. Dit is vastgelegd in het Technisch Reglement Distributie Elektriciteit. De leveranciers kunnen in hun eigen eindverbruikerstarieven al dan niet dezelfde onderverdeling tussen dag en nacht gebruiken als de netbeheerders. Deze keuze is evenwel een onderdeel van de vrije concurrentie tussen de leveranciers.

Vraag nr. 49
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 26
 van 30 oktober 2003
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1182

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 50
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
 Vraag nr. 16
 van 30 oktober 2003
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1155

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government.

Vraag nr. 51
van 30 oktober 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Gratis elektriciteit – Regels voor toekenning en berekening

In het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van nadere regels voor de toekenning en de verrekening van gratis elektriciteit voor huishoudelijke afnemers, wordt als eenheidsprijs per kWh voor de berekening van de gratis elektriciteit genomen "de maximumprijs van de verbruikte kWh die geldig is op 1 januari van het factuurjaar en die de federale minister die bevoegd is voor economie heeft vastgelegd...".

1. Het is niet omdat die mogelijkheid van een maximumprijs bestaat, dat ze daarom wordt ingevuld.

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 416 van 16 september 2003 deelt de minister mee dat er thans geen maximumprijs bestaat, maar alleen een engagement van Electrabel om tot eind 2003 maximaal de Controlecomitétarieven toe te passen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 14 november 2003, blz. 698).

Hoe moet het bovenvermelde besluit worden toegepast indien er geen maximumtarieven bestaan ?

2. Bovendien lijkt het nogal ongerijmd dat bij berekening van gratis elektriciteit een hogere prijs wordt gehanteerd dan die welke is gebruikt bij het opstellen van de factuur.

Vallen de heffingen en taksen op de "gratis elektriciteit" ten laste van de netbeheerder of ten laste van de huishoudelijke klant ?

Antwoord

Er moet een onderscheid gemaakt worden tussen maximumprijzen voor elektriciteit in de vrije markt en in de gebonden markt.

Voor de vrije markt kan de federale minister die bevoegd is voor Economie maximumprijzen vaststellen. Dit heeft zij totnogtoe niet gedaan. Behoudens het engagement van Electrabel namens haar dochter ECS, tegenover de toenmalige federale regering, om ook in Vlaanderen tot 31 december van dit jaar de tarieven van de gebonden markt te blijven toepassen, is de prijsvorming van de leveranciers in Vlaanderen geheel vrij, aangezien in Vlaanderen alle afnemers, tot en met de huishoudens, vrij zijn.

De gebonden markt blijft uiteraard wel gereguleerd. In de gebonden markt moet de federale minister die bevoegd is voor Economie maximum-

prijzen vaststellen, wat ook is gebeurd. Artikel 20, § 1, van de elektriciteitswet zegt inderdaad dat de federale minister maximumprijzen vaststelt "geldig voor het gehele grondgebied, voor de levering van elektriciteit aan eindafnemers die geen in aanmerking komende afnemers zijn".

De energiemarkt is nog niet vrij voor de huishoudelijke afnemers in Wallonië en Brussel. Maar ook in Vlaanderen hebben de huishoudelijke afnemers geen vrije keuze wat de elektriciteit betreft die hun gratis wordt geleverd. Het elektriciteitsdecreet zegt inderdaad dat de netbeheerder voor de gratis elektriciteit moet zorgen. Het is dan ook logisch dat de gratis elektriciteit tegen hetzelfde tarief wordt verrekend als de maximumprijs voor de niet in aanmerking komende afnemers, zoals vastgelegd door de federale minister van Economie.

Het kan eigenaardig lijken dat bij de berekening van de gratis elektriciteit een hogere prijs wordt gehanteerd dan de prijs die gebruikt wordt bij het opstellen van de factuur door de leverancier van de overige kWh. Dit is evenwel het gevolg van de liberalisering. Het lijkt mij aangewezen dat de leveranciers lagere prijzen kunnen aanrekenen dan de prijzen die officieel zijn vastgesteld.

Het verrekenen van de gratis elektriciteit tegen een vaste prijs heeft als bijkomend voordeel dat ieder Vlaams gezin met dezelfde gezinssamenstelling dezelfde hoeveelheid gratis elektriciteit tegen dezelfde prijs krijgt. Bovendien is het onmogelijk om de reële kosten van een leverancier m.b.t. de levering van een hoeveelheid gratis elektriciteit te kwantificeren en te controleren. Tenslotte moet de CREG de distributienettarieven van de netbeheerders beoordelen op basis van reële en gerechtvaardigde kosten van openbaredienstverplichtingen. Dit kan alleen als de gratis elektriciteit wordt verrekend op basis van een officieel door de federale minister van Economie gepubliceerd tarief.

De federale minister van Economie stelt de maximumelektriciteitstarieven vast, exclusief BTW, belastingen en heffingen. De vaststelling van de BTW valt onder de bevoegdheid van de federale minister van Financiën en heeft betrekking op het factuurbedrag, niet op de geleverde dienst zelf. Er is met andere woorden voor de eindafnemer geen BTW verschuldigd op de in mindering gebrachte hoeveelheid elektriciteit. Andere belastingen en heffingen worden bepaald op basis van de geleverde hoeveelheid elektriciteit. Aangezien de afnemer de elektriciteit effectief ontvangt, ook al is zij gratis, moet hij bijgevolg ook de taksen en heffingen op basis van het volledige verbruik betalen.

Vraag nr. 52
van 30 oktober 2003
van de heer FLOR ORY

N80 Hasselt-St.-Truiden – Geluidshinder

De aanleg van de N80, de verbindingsweg tussen Hasselt en Sint-Truiden, deelde heel wat dorpen middendoor, met de gemeente Alken als grootste "slachtoffer". De laatste decennia is de bewoning naast deze expresweg uiteraard toegenomen, maar ook het verkeer op deze N80 is in een snel tempo toegenomen en de N80 ontwikkelde zich tot een zeer drukke verbindingsweg. "In 1989 was op de N80 een verkeersdrukte bereikt die deskundigen bij de aanleg van deze weg pas tien jaar later hadden verwacht" (ontwerp mobiliteitsplan Alken). Gevolg : méér mensen ondervinden hoe langer hoe méér overlast van de N80.

Een groot aantal bewoners woonde al in de omgeving van de N80 voor hij werd aangelegd. Zij hebben sindsdien hun levenskwaliteit zeer sterk zien verminderen. Voor mensen en gezinnen die nieuwer in de buurt zijn, is de groeiende hinder evenmin een plezier. Uiteraard treft de hinder in eerste instantie de omwonenden in de directe omgeving van de N80, maar ook mensen die op ruimere afstand wonen, krijgen steeds meer te maken met een permanent achtergrondgeluid van het verkeer op deze weg.

Nieuw is deze vaststelling niet. In het verleden werd dit probleem ook al meermaals aangekaart bij lokale overheden en bij "Bruggen en Wegen". Een reële mogelijkheid om in te spelen op een bijzonder aanbod van de Vlaamse regering – in casu een apart budget voor de bouw van geluidsmuren – werd in diezelfde periode bij mij weten helaas niet verkend en niet benut.

Niets wijst erop dat de geluidshinder veroorzaakt door het verkeer op de N80 in de komende jaren zal verminderen. Integendeel, uit het ontwerp van mobiliteitsplan voor de gemeente Alken blijkt dat het verkeer en dus ook de hinder alleen maar zullen toenemen. Zo valt uit automatische verkeersstellingen af te leiden dat er in 1999 per etmaal (en op werkdagen) 17.400 voertuigen over de N80 reden. Dat aantal zal tegen 2010 oplopen tot 25.000 voertuigen (!) per etmaal.

Deze voorspelling gaat bovendien uit van een "ongewijzigd" beleid. De drukte en de geluidshinder zullen nog veel groter worden indien bestuurders (van personenauto's en vrachtwagens) aangespoord worden om de N80 te gebruiken en niet de

N722 (Steenweg). Letterlijk is het volgende te lezen in het ontwerp mobiliteitsplan van de gemeente Alken : "Maximaal moet het verkeer op de N722 naar de N80 worden geleid".

De omwonenden van de N80, geconcentreerd vanaf de brug van Alken-centrum tot enkele honderden meters richting Sint-Truiden, parallelweg Aardbruggen, wensen dat er dringend maatregelen worden genomen om de geluidsoverlast veroorzaakt door het verkeer op de N80 terug te dringen.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek en zo ja, kan hij begrip opbrengen voor de verwachtingen van de buurtbewoners ?
2. Welke technische oplossingen (geluidsmuren, aangepaste wegdekmaterialen, ...) worden er in het vooruitzicht gesteld ?
3. Tegen wanneer kunnen ze uitgevoerd zijn ?

Komen de betrokken werken in aanmerking voor het bijzonder budget dat het Vlaams Gewest daartoe ter beschikking stelt ?

Antwoord

De problematiek van geluidshinder langs de N80 in Alken is in het verleden onderzocht voor de wijk Sint-Joris en in de Langveldstraat. In 1990 en 1995 werden geluidsmetingen uitgevoerd. Het resultaat van deze metingen was dat de drempelwaarden nergens werden overschreden.

De problematiek van geluidshinder in de buurt van de parallelweg Aardbruggen is nog niet aan de orde geweest. Op verzoek van de betrokkenen of het gemeentebestuur kunnen door mijn administratie geluidsmetingen worden uitgevoerd. Uit de resultaten van deze metingen zal blijken of geluidswerende maatregelen noodzakelijk zijn.

Het nemen van maatregelen langs hoofdwegen en provinciewegen hangt af van het gemeten geluidsniveau en gebeurt in het kader van het mobiliteitsconvenant. De modaliteiten staan vermeld in module 5 en komen hoofdzakelijk hierop neer :

- het gewest neemt maatregelen wanneer bepaalde geluidsniveaus worden overschreden ;
- de lokale overheid betaalt een procentuele bijdrage op basis van de meetresultaten en de ouderdom van de woningen (= gebouwd vóór of na aanleg van de weg).

Op het meerjarenprogramma kunnen steeds kredieten voor geluidwerende maatregelen worden voorzien wanneer de gemeente bereid is de module 5 te ondertekenen en de financiële bijdrage te leveren volgens de procentuele berekening op basis van geluidsmetingen.

LUDO SANNEN

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 18
van 30 oktober 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Ontsluiting westelijk deel

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 118 van 25 april 2003 aangaande de ontsluiting van het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland in Bornem en Puurs, deelde de minister van Ruimtelijke Ordening mee dat hij terzake een voorstel had bezorgd aan de minister van Leefmilieu (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 13 juni 2003, blz. 2562).

1. Kan de minister bevestigen dat hij dit voorstel ook effectief heeft ontvangen ?

Is hij het eens met dat voorstel ?

2. Heeft hij kennis van de plannen van Inter Shipping NV waarbij fase 2 in een definitieve ontsluitingsweg voorziet voor het zwaar verkeer en een treinbedding met dubbelspoor, die dwars door het natuurgebied van het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland loopt ?

3. Is hij er ten slotte van op de hoogte dat op dit ogenblik het oude sas van Wintam wordt gedempt ?

Antwoord

1 en 2. Een officieel voorstel m.b.t. de ontsluiting van het westelijk deel is me niet bekend. Van de afdeling Natuur verneem ik evenwel een voorstel van tracé van de ontsluitingsweg in het kader van een bouwvergunningaanvraag die het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland aansnijdt. Dit gedeelte van het Zuidelijk Eiland

werd door de Vlaamse regering, op voorstel van mijn voorganger, mevrouw Vera Dua, aangeduid als speciale beschermingszone in het kader van de Europese Habitatrichtlijn.

Er is voor dit gebied een door mevrouw Dua goedgekeurd onteigeningsbesluit met het oog op de oprichting van een Vlaams natuurreserveaat, dat momenteel in uitvoering is.

Afdeling Natuur gaf bijgevolg – gezien het gebrek aan passende beoordeling van de effecten op het Habitatgebied – een ongunstig advies over de bouwaanvraag.

3. Ook van deze demping ben ik niet officieel op de hoogte gebracht.

Vraag nr. 19
van 30 oktober 2003
van mevrouw DOMINIQUE GUNS

Schelde – Waterkwaliteit en visbestand

De Boven-Schelde (de Schelde tot Gent) stroomt Vlaanderen binnen in Spiere-Helkijn. Ze sluit aan op de Ringvaart in Gent. De Boven-Schelde is een ten behoeve van de scheepvaart genormaliseerde rivier voorzien van stuwsluizen. Sinds 1990 verbeterde de waterkwaliteit aanzienlijk.

De Zeeschelde is het deel van de Schelde gelegen tussen Gent en de Belgisch-Nederlandse grens. In tegenstelling tot de Boven-Schelde is de Zeeschelde onderhevig aan getijdenwerking. De Boven-Zeeschelde vervoert zoet water, de Beneden-Zeeschelde brak water. Door de toenemende conventionele waterzuivering van industrieel en huishoudelijk afval is de organische belasting van de Zeeschelde gedaald. In de natuurlijke situatie zou men zowel in het zoute als het zoete deel van de Schelde meer vissoorten moeten aantreffen dan in het brakwatergebied.

1. Wat is voor de Schelde de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysicochemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2003 ?

2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren ?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht ?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op de Schelde het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande ?

Antwoord

1. De waterkwaliteit van een oppervlaktewater wordt normaliter beoordeeld op basis van een jaarreeks meet- en analysegegevens. Voor 2003 kunnen daarom nog geen definitieve uitspraken gedaan worden. Wel kan nu reeds worden gesteld dat de uitzonderlijk droge en warme zomer een negatieve invloed heeft gehad op de waterkwaliteit.

Begin de jaren '90 was de Schelde over nagenoeg haar volledige traject zwaar verontreinigd. Momenteel (gegevens tot en met 2002) schommelt de kwaliteit tussen matig en slecht.

Op Vlaams grondgebied zijn de Zwarte en de Grote Spierebeek de eerste beken die op Vlaams grondgebied (Spiere-Helkijn) uitmonden in de Boven-Schelde. Beide ontvangen heel wat ongezuiverd industrieel en huishoudelijk afvalwater afkomstig van respectievelijk Roubaix (Frankrijk) en Moeskroen (Henegouwen). De aangevoerde vuilvracht is aanzienlijk, dit zowel voor de klassieke vervuilingparameters, als wat organische micro-verontreinigingen en zware metalen betreft. In de jaarlijkse VMM-rapporten over de waterkwaliteit komen deze beken steeds opnieuw als black points in het Vlaams oppervlaktewater naar voren. In de nabije toekomst is er wel een aantal saneringsprojecten waarbij onder andere het oppervlaktewater van de Zwarte Spierebeek volledig gezuiverd zal worden, maar de beëindiging van de werken wordt pas begin 2004 verwacht.

Afwaarts de sluizen in Merelbeke wordt wel opnieuw een matige kwaliteit op het tijgebonden deel van de Schelde vastgesteld en deze wordt gehandhaafd tot in Dendermonde. De opstart van verscheidene zuiveringsinstallaties (waaronder de RWZI's Merelbeke, Destelbergen, Weteren, Overschelde en Wichelen) tijdens de voorbije jaren, is daar de oorzaak van.

Stroomafwaarts van Dendermonde is de kwaliteit slechter onder invloed van voornamelijk de Zenne (die de vuilvracht van Brussel aanvoert) en de Dijle.

Dat de Spierebeken een belangrijke, soms doorslaggevende invloed uitoefenen op de kwaliteit

van de Schelde kan geïllustreerd worden aan de hand van de calamiteit die zich in het najaar van 2003 voordeed. De Vlaamse Milieumaatschappij kreeg toen via de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) melding van "zwart water" in de Boven-Schelde ter hoogte van Kerkhove (Avelgem) en Oudenaarde.

Daarbij werd vastgesteld dat het verzadigingspercentage aan opgeloste zuurstof stroomopwaarts de monding van de Grote en de Zwarte Spierebeek ongeveer 60 % bedroeg. Afwaarts de monding van deze beken was dit nog slechts 5 % in de bovenste waterlaag, dus nagenoeg zuurstofloos. Het zuurstofpercentage van de Spierebeken zelf ter hoogte van de monding in de Schelde was nog lager, nl. 2,5 %. Deze anaërobe toestand werd tot in het Kanaal van Zwijn-aarde (Gent) aangetroffen.

Mogelijk hebben een aantal korte stortbuien een extra hoge vuilvracht in de Spierebeken gebracht, met uiterst negatieve gevolgen voor de kwaliteit van de Schelde. Gedurende een lange droge periode bezinkt immers heel wat vuil in de riolen en beken. Bij felle buien kan de stroomsnelheid in riolen en beken plots sterk toenemen, waardoor het bezonken slib meegevoerd wordt. Door dit verschijnsel kan de vuilvracht een veelvoud worden van de "normale" vuillast.

Ook bleek herstel niet snel op te treden, eens het water in een zuurstofloze toestand geraakt was.

Waarschijnlijk zullen calamiteiten een steeds vaker "opgemerkt" probleem gaan vormen. Tot voor een paar jaar was de kwaliteit dermate slecht, dat calamiteiten moeilijk of niet waarneembaar waren. Dank zij de verbeterende waterkwaliteit, zal dit voortaan vaker en sneller worden opgemerkt.

2. Een belangrijk gegeven omtrent de waterkwaliteit van de Boven-Schelde is de grensoverschrijdende verontreiniging vanuit Wallonië en Frankrijk. Hierbij worden de Grote en de Zwarte Spierebeek zwaar belast met industrieel afvalwater afkomstig van respectievelijk Moeskroen en Roubaix, wat zijn invloed heeft op de waterkwaliteit van de Schelde op Vlaams grondgebied.

Een drastische kwaliteitsverbetering is praktisch volledig afhankelijk van de saneringen in Wallonië en Frankrijk. Overleg met beide partij-

en is aldus één van de belangrijkste actiepunten ter sanering van de Boven-Schelde.

Hoopgevend is dat de RWZI Grimonpont (F) in aanbouw is en naar verwachting binnenkort operationeel wordt, wat een zeer aanzienlijke reductie van de vuilvracht aangevoerd door de Zwarte Spierebeek zal teweegbrengen.

Voor de sanering van de Schelde op Vlaams grondgebied wordt de verdere uitbouw van de zuiveringsinfrastructuur op gewestelijk en gemeentelijk niveau voortgezet.

- Het gewestelijk investeringsprogramma voorziet sedert 1991 voor het bekken van de Boven-Schelde in 248 projecten. Hiervan werden er 92 uitgevoerd en zijn er 156 in uitvoering of dienen nog te worden uitgevoerd. Met het programma zal de zuiveringsgraad toenemen tot 73 %. De kostprijs hiervoor bedraagt 293,90 miljoen euro. Hiervan werd eind 2000 reeds 105,36 miljoen euro of 36 % gespendeerd.

Sinds 1991 zijn op het gewestelijk investeringsprogramma voor het bekken van de Beneden-Schelde 235 projecten geprogrammeerd. Hiervan werden er 100 uitgevoerd, 135 zijn in uitvoering of dienen nog te worden uitgevoerd. Met het zuiveringsprogramma zal de zuiveringsgraad toenemen tot 82 %. De kostprijs hiervoor wordt geraamd op 1,2 miljard euro. Hiervan werd reeds 0,9 miljard euro of 79 % gespendeerd.

- Gelet op het landelijke karakter van sommige deelgebieden en de geïsoleerdheid van enkele woonkernen, worden er naast de vijf reeds bestaande KWZI's, nog bijkomend tien KWZI's gepland. Vijf ervan zijn eveneens opgenomen in het gewestelijk investeringsprogramma 2000-2007. De drie bovengemeentelijke KWZI's van het bekken van de Beneden-Schelde zijn opgenomen in het IP 2005-2009, dat nog goedgekeurd moet worden (Schoten-Noord IP 2006-2009, Ophem IP 2006 en Peizegem IP 2006).
- De resterende huishoudelijke vuilvracht zal worden gesaneerd door de bouw van individuele zuiveringsinstallaties. Inwoners die lozen in oppervlaktewater of in riolering, dienen zelf in te staan voor de sanering van hun huishoudelijk afvalwater.

Aanvullend worden door een aangepast vergunningen- en heffingenbeleid de lozingen door industrie en huishoudens verder terugschroefd.

De vooropgestelde maatregelen zijn voor het bekken van de Boven-Schelde echter ontoereikend om te voldoen aan de Nederlandse eutrofiëringsnorm van 2,2 mg stikstof per liter. Voor het bekken van de Beneden-Schelde zijn de vooropgestelde maatregelen voldoende om aan de Nederlandse eutrofiëringsnorm van 2,2 mg stikstof per liter te voldoen. Daarbij wordt evenwel geen rekening gehouden met de eventuele aanvoer van hogere concentraties uit andere bekkens). Wel zullen saneringsinspanningen in de andere bekkens (Dender, Dijle, Nete, ...) een positieve invloed hebben op de waterkwaliteit van de Schelde.

Momenteel werkt VMM in uitvoering van de Europese Kaderrichtlijn Water aan een globale analyse van de druk en de impact op het watersysteem in het Scheldestroomgebiedsdistrict. Al deze informatie, aangevuld met de eerste beschikbare cijfers voor een economische analyse zullen gebruikt worden om een inschatting te maken van de kans dat de doelstellingen van de Kaderrichtlijn Water, met name een goede toestand van alle oppervlakte- en grondwateren bereiken tegen 2015, gerealiseerd kan worden. Deze eerste analyse zal belangrijke informatie opleveren om te weten of het al dan niet noodzakelijk zal zijn om nog aanvullende maatregelen in te stellen teneinde de ambitieuze, maar wettelijk bindende doelstellingen van de Kaderrichtlijn Water te kunnen realiseren.

3. De **Boven-Schelde** werd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer in juni 2002 in het kader van het meetnet zoetwatervis van Pottes (Franse grens) tot de aansluiting met de Ringvaart op 12 locaties bemonsterd. Op de 12 staalnameplaatsen werden er in totaal 19 vissoorten gevangen, nl. paling, brasem, alver, kolblei, gibel, karper, riviergrondel, blauwbandgrondel, winde, blankvoorn, rietvoorn, zeelt, regenboogforel, driedoornige stekelbaars, pos, baars, snoekbaars en de zeldzame soorten kopvoorn en serpeling. Op drie bemonsteringsplaatsen werd geen vis gevangen.

De meest verspreide soort is blankvoorn (gevangen op 9 staalnameplaatsen), gevolgd door gibel (gevangen op 7 staalnameplaatsen). Met maar liefst een aantalpercentage van 73 % en een gewichtpercentage van 34 % is blankvoorn

ook de dominante soort op de Boven-Schelde. Van alver, karper, kopvoorn, winde, serpeling, zeelt en regenboogforel kon de aanwezigheid op de Boven-Schelde vastgesteld worden maar het gaat hier om een zeer beperkt aantal individuen (< 15 exemplaren).

In 1996 werd de Boven-Schelde ook op deze 12 staalnameplaatsen bemonsterd en werden er toen slechts 9 vissoorten gevangen, nl. paling, brasem, kolblei, giebel, karper, blauwbandgrondel, vetje, blankvoorn en zeelt. De Boven-Schelde werd in 1996 echter uitvoeriger bemonsterd met een totaal van maar liefst 42 staalnameplaatsen. Op slechts 15 van deze staalnameplaatsen kon visleven worden vastgesteld. Totaal werden 12 soorten gevangen, namelijk de hierboven genoemde vissoorten, aangevuld met rietvoorn, driedoornige stekelbaars en winde.

Op 9 van de 12 staalnameplaatsen die zowel in 1996 als in 2002 werden bemonsterd is de soortendiversiteit toegenomen. Op de meeste plaatsen is de toename zelfs spectaculair te noemen (zie tabel). Op de staalnameplaatsen waar in 1996 vis werd gevangen trof men een soortendiversiteit aan variërende tussen 1 en 8 soorten, met een gemiddelde van 2,4 soorten per plaats. In 2002 varieert de diversiteit voor de 9 plaatsen waar vis werd gevangen tussen 1 en 15, met een gemiddelde van 8,1 soorten per plaats.

De 3 staalnameplaatsen waar in de campagne van 2002 geen vis werd aangetroffen, zijn gelegen tussen het traject van Pottes tot stroomopwaarts de stuw te Oudenaarde. Op 2 plaatsen, in dit traject gelegen, waar wel vis wordt aangetroffen, beperkt het visbestand zich tot een totaal van 7 soorten. Het bemonsteringspunt met de grootste soortendiversiteit in dit traject is gelegen in Pottes zelf, hier werden 6 soorten aangetroffen. Ook in 1996 werd er in dit traject zo goed als geen vis gevangen, enkel in Kerkhove, Kluisbergen werden toen 3 soorten gevangen.

Net zoals in 1996 treffen we de grootste soortendiversiteit aan stroomafwaarts de stuw in Merelbeke. Op alle staalnameplaatsen van het

traject gelegen stroomafwaarts de stuw in Oudenaarde en de Tijarm in Gent is de soortendiversiteit gestegen met een gemiddelde van 7,1 soorten per bemonsteringspunt.

We kunnen stellen dat de Boven-Schelde, vooral het traject tussen Oudenaarde en Gent, zich langzaam aan het herstellen is. In vergelijking met 1996 is er een duidelijke verbetering. Toch hebben we hier zeker geen evenwichtig visbestand. We treffen in de campagne van 2002 wel al 19 soorten aan. Plaatselijk komen al goede visdensiteiten voor. Toch hebben we nog te maken met een vrij eenzijdig visbestand waarbij blankvoorn dominant is. De overige soorten worden nog slechts met mondjesmaat gevangen. Deze waarnemingen worden bevestigd bij het berekenen van de visindex (IBI) (*Index of Biotic Integrity – red.*). Het gedeelte van de Boven-Schelde van Pottes tot Wortegem-Petegem aan de afwatering van de Molenbeek scoort slecht tot ontoereikend (IBI varieert van 0 tot 1). Dit gedeelte is ook het minst geëvolueerd. Op de andere locaties worden hogere scores verkregen (tot maximaal 2.25) maar de kwaliteit blijft ontoereikend. Toch is de toename van het aantal soorten t.o.v. 1996 heel duidelijk.

Dat de Boven-Schelde zich aan het herstellen is, wordt ook aangetoond door de resultaten van het specifiek jaar-rond onderzoek dat in opdracht van de afdeling Bovenschelde van AWZ in 2002 uitgevoerd werd door het Instituut voor Natuurbehoud ter hoogte van de stuwen van Merelbeke, Asper en Oudenaarde. Er werden in totaal 29 vissoorten aangetroffen, waaronder 10 soorten die volgens de Vlaamse Rode Lijst "zeldzaam" zijn (bot, spiering, rivierprik, kopvoorn, serpeling, beekforel, vetje, winde, bittervoorn en brakwatergrondel) en 1 soort die volgens de Rode Lijst uitgestorven is in Vlaanderen (Europese meerval).

Tabel : Overzicht van de aangetroffen vissoorten, het totaal aantal soorten (N) en de visindex (IBI) op de verschillende staalnamepunten. Op de tweede rij zijn telkens de aangetroffen vissoorten gevangen in 1996 en de IBI voor 1996 aangegeven

Het visbestand van de **Zeeschelde** wordt in het kader van het meetnet opgevolgd door de KU Leuven.

Sinds 1995 wordt de evolutie van het visbestand van de Zeeschelde aan de hand van bemonsteringen met fuiken opgevolgd.

Sinds 2002 wordt de ruimtelijke distributie van het visbestand tweemaal per jaar gemeten op de volgende staalnamestations : Zandvliet, Antwerpen, Steendorp en Kastel. Deze staalnamestations bestrijken de volledige zoet-zoutgradiënt in de Zeeschelde. De temporele veranderingen in het visbestand ter hoogte van de Belgisch-Nederlandse grens (Zandvliet) worden wekelijks opgevolgd tussen eind maart en begin september.

In de campagne van 2002 werden 41 vissoorten aangetroffen : 16 zoetwatersoorten, 19 mariene soorten, 5 anadrome soorten en 1 katadrome soort. De meest voorkomende soorten in de fuiken zijn haring, bot, tong, brasem en blankvoorn.

Tot 2001 werd vastgesteld dat het aantal soorten, de visdensiteit en de visbiomassa afnamen in stroomopwaartse zin. Dit patroon werd niet waargenomen in 2002. Dit komt door de verbetering van de toestand in de Boven-Schelde met hoge zuurstofconcentraties in het voorjaar en een stabilisering van het visbestand in de Beneden-Zeeschelde. De kritisch lage zuurstofconcentraties in de Boven-Zeeschelde tijdens het najaar beletten de ontwikkeling van een permanent visbestand.

Het visbestand ter hoogte van Zandvliet wordt gekenmerkt door een grote variatie in aantallen en gewichten. De gemiddelde visdensiteit bedraagt er 53 vissen per fuik per dag, maar varieert van 0.25 tot 624 vissen per fuik per dag.

In de periode augustus-september werden ongebruikelijk lage visdensiteiten waargenomen. Mogelijk houdt deze lage visdensiteit verband met hoge sedimentconcentraties.

In de periode 1995 – 2002 zijn zowel het aantal soorten als de visdensiteit waargenomen ter hoogte van Zandvliet constant gebleven. Tong, bot, paling en fint kwamen minder voor dan het gemiddelde voor de periode 1995 – 2002. Haring en spiering werden meer aangetroffen.

De ecologische kwaliteit van het Scheldewater ter hoogte van de Belgisch-Nederlandse grens

was in 2002 kritiek. De ecologische kwaliteit werd gemeten in de maand juni met behulp van de visindex. Er is geen verbetering van de ecologische kwaliteit merkbaar in vergelijking met de voorgaande jaren.

**Vraag nr. 20
van 30 oktober 2003
van de heer JAN LOONES**

Zwembaden op campings – Redders

Destijds ondervroeg ik toenmalig minister Dua omtrent de milieuwetgeving inzake zwemgelegenheden op kampeerterreinen (schriftelijke vraag nr. 271 van 3 juli 2000 – Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 17 november 2000, blz. 368).

De minister wees toen onder meer op de mogelijkheid tot een soepele afwijkende regeling wat het vereiste aantal redders betreft, mits aan enkele voorwaarden wordt voldaan door de exploitant.

Ondertussen merk ik evenwel dat de zwembadreglementering nog steeds tot de topprioriteiten behoort op het verlanglijstje van de sector (Recreamagazine Nr. 007 van 17 oktober 2003 – het vakblad van de Campingfederatie-CKVB).

De campinguitbaters vinden volgens de sector nog steeds geen redders en sluiten daarom hun zwembad, en de financiële haalbaarheid van een redder in het laagseizoen schijnt ook nog steeds problematisch te zijn.

Ik lees tevens in Recreamagazine dat de minister de campingfederatie CKVB verzocht heeft een inventaris van de zwembadproblemen aan hem over te zenden ten behoeve van gesprekken met de sector.

Daaruit leid ik af dat bovenvermeld probleem nog niet werd verholpen.

1. Heeft de minister deze inventaris reeds ontvangen ?
2. Voor wanneer plant de minister hierover een gesprek met de sector ?

Antwoord

1. Voor de inhoudelijke aspecten met betrekking tot de aangekaarte redderproblematiek verwijs ik in de eerste plaats naar het antwoord van mijn voorganger op de schriftelijke parlemen-

taire vraag nr. 271 van 3 juli 2000 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger alsook op het antwoord dat ik verstrekte op de schriftelijke parlementaire vraag nr. 231 van 17 juli 2003 van Vlaams volksvertegenwoordiger Dirk De Cock.

Ik kan bevestigen dat ik bij brief van 19 september 2003 aanvullende informatie aan de Campingfederatie had gevraagd, in het bijzonder informatie over de maximale diepte en de oppervlakte van de campingzwembaden enerzijds en over de problemen met het vinden van gebrevetteerde redders anderzijds. Bij brief van 21 oktober 2003 heeft de Campingfederatie mij de gevraagde aanvullende informatie bezorgd.

- Ik heb daarna de afdeling Milieuvergunningen opdracht gegeven de nieuwe gegevens verstrekt door de Campingfederatie te evalueren in overleg met de Gezondheidsinspectie. Vooral zal daarbij worden nagegaan in welke mate de voorgenomen versoepeling van de reddeisen voor zwembaden met een maximum diepte van 1,40 meter en een wateroppervlakte van maximaal 100m² niet kan worden uitgebreid tot zwembaden met een wateroppervlakte groter dan 100 m². Met het oog op de uitwerking van een alternatieve regeling die gelijkwaardige veiligheidswaarborgen biedt en die terzelfder tijd tegemoetkomt aan de problemen waarmee de sector kampt, zal de afdeling Milieuvergunningen de komende weken een nieuw overleg met de Campingfederatie organiseren.

Ik neem mij voor begin volgend jaar vervolgens een voorontwerp van gepast Vlarem-wijzigingsbesluit voor te leggen aan de Vlaamse regering, in het kader van een geplande globale herziening van Vlarem.

**Vraag nr. 21
van 30 oktober 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Grondwatervoorraad – Stand van zaken

Een uitzonderlijk warme zomer met een vrij geringe neerslag is zeker niet zonder gevolgen gebleven voor de grondwatervoorraden. De minister heeft trouwens aan de bescherming van de grondwatersokkel een prioriteit toegekend. Daarbij werd in een verhoging voorzien van de heffing op de winning van grondwater, terwijl anderzijds de bedrijven werden aangespoord over te schakelen op goedkopere alternatieve bronnen. Ook werd aangekondigd dat het afleveren van vergunningen

voor het winnen van grondwater zowel in capaciteit als in tijd zou worden beperkt.

Met de zomer achter de rug kan men zich afvragen hoe het thans met de grondwatervoorraden in het Vlaamse gewest gesteld is.

- Kan men zich reeds een idee vormen van de evolutie van deze voorraden ?
- Hebben de bedrijven gevolg gegeven aan het verzoek van de minister om over te schakelen op goedkopere alternatieve bronnen ?

Welke zijn de aangewende alternatieve bronnen die het meeste succes hebben ?

- Hoe verloopt de uitbouw van de collectieve bedeling van "grijs water" ?

Werden reeds subsidies verleend voor de aanleg van de productie-infrastructuur voor de bedeling van "grijs water" ?

- Hebben de verhoogde heffingen de verwachte resultaten opgeleverd ?

In welke mate is het afleveren van vergunningen voor de winning van grondwater afgenomen ?

Worden regelmatige controles op het gebruik van grondwater uitgevoerd ?

Wordt erop toegezien dat de afbouw van het vergunde debiet wordt gerealiseerd ?

Antwoord

- De evolutie van de grondwaterstanden wordt gevolgd via het bestaande grondwatermeetnet. In de peilbuizen die beschikbaar zijn, worden maandelijkse peilmetingen uitgevoerd. In freatische lagen weerspiegelen de grondwaterstanden klimatologische invloed die vrij vlug merkbaar is. Indien na een droge periode een natte periode volgt, herstellen de peilen zich vlug. In gespannen watervoerende lagen is de klimatologische invloed met vertraging merkbaar en moeilijker te onderscheiden van invloed van waterwinning. In de meeste van de gespannen watervoerende lagen wordt reeds langer een dalende trend waargenomen, tekort aan grondwatervoeiding door droogte zal bij voortdurende monitoring dan ook blijken.

Om de invloed van de zomer 2003 te kwantificeren, moeten de metingen evenwel nog worden voortgezet om conclusies te kunnen trekken.

2. De beleidsvisie van de minister wordt vertaald bij de individuele beoordeling van vergunningsaanvragen. Hierbij wordt nagegaan voor welke doeleinden grondwater door de bedrijven wordt ingezet en welke alternatieve bronnen reeds worden gebruikt. Indien uit de analyse van de individuele dossiers blijkt dat alternatieve mogelijkheden voorhanden zijn, wordt het uitvoeren van een wateraudit opgelegd aan het bedrijf, zodat op basis van degelijk cijfermateriaal en inzicht in het eigen watergebruik tot een overschakeling kan worden overgegaan.

Ter ondersteuning van de doelgroepen worden in opdracht van de administratie voor tal van sectoren proef-wateraudits uitgevoerd. Welke alternatieve waterbron meest succes heeft, hangt van de individuele situatie van elk bedrijf af.

3. Grijs water is in het decreet van 24 mei 2002 betreffende water voor menselijke aanwending, gedefinieerd als tweedecircuitwater. De VMW heeft een eerste dergelijk project gerealiseerd in Maasmechelen-Eisden op de voormalige bedrijfsterreinen van de mijn van Eisden. Ondiep gewonnen en onbehandeld water uit het Maasgrind wordt er sinds september 2001 geleverd aan "Maasmechelen Village", een complex van 50 winkels, 3 horecazaken en een bioscoop met 11 zalen.

De infrastructuur met een capaciteit van 180 m³/uur staat in voor de toepassingen waar een laagwaardige kwaliteit volstaat, zoals toiletspoeling, poetsen, beregening planten en brandbestrijding. Een uitbreiding van "Maasmechelen Village" met nogmaals 50 winkels is in uitvoering.

Inzake de levering van alternatief water in West-Vlaanderen, ter vervanging van sokkelwater, werkt de VMW momenteel een project uit voor de alternatieve bevoorrading van enkele textielbedrijven in de streek van Waregem. De alternatieve bevoorrading zal gebeuren op basis van behandeld effluentwater van het RWZI van Waregem.

Belangrijke voorwaarde voor de effectieve realisatie van dit project is de subsidiëring vanwege de overheid. De Vlaamse regering heeft haar principiële goedkeuring gehecht aan dergelijke subsidiëring. De Europese Commissie zal in de

loop van de volgende maanden bepalen of deze subsidiëring toelaatbaar is, dan wel beschouwd moet worden als een vorm van staatssteun die tot verstoring van de markt kan leiden. Uit informele contacten met de Commissie is echter gebleken dat deze vorm van subsidiëring waarschijnlijk zal aanvaard worden.

Vermits het uitvoeringsbesluit nog niet in werking is, werden nog geen subsidies verleend voor de aanleg van de infrastructuur voor grijs water.

4. In 2001 bedroeg de heffing 14,4 miljoen euro. In 2002 vestigde de Vlaamse Milieumaatschappij 20,4 miljoen euro aan heffingen. Dit is het gevolg van de algemene verhoging van de grondwaterheffing. Het is de bedoeling om bij de invoering van de subsidieregeling voor grijswatercircuits de grondwaterheffing gediversifieerd te verhogen naargelang geografische ligging en grondwaterlaag. Dit is momenteel nog niet het geval. Bovendien moet worden opgemerkt dat uit ervaring met de heffing op de waterverontreiniging gebleken is dat een wijziging in de heffingsregeling (het optrekken van het eenheidstarief of een andere wijziging die resulteert in een hogere heffing) slechts na verloop van 2 à 3 jaar maximaal zichtbaar wordt. De bedrijfs wereld heeft immers tijd nodig om zich aan de gewijzigde situatie aan te passen.

Bij de vergunningverlening wordt rekening gehouden met de draagkracht van de laag. In overbemalen gebieden worden afbouwende vergunningen toegekend.

Controles op het gebruik van grondwater gebeuren telkens naar aanleiding van de beoordeling van belangrijke vergunningsaanvragen. Aan het grondwatergebruik in de diepvriessector is een specifieke studie gewijd en zijn continue metingen van peil en debiet uitgevoerd.

Toezicht op de afbouw wordt gedaan bij de beoordeling van de gemelde gegevens bij de opvraging van de grondwaterstatistiek.

Vraag nr. 23
van 30 oktober 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Vogelpopulatie – Stand van zaken

Een aantal van onze inheemse vogelsoorten wordt steeds schaarser. Volgens het Instituut voor Na-

tuurbehoud staan trouwens niet minder dan 65 soorten op de "rode lijst" van de broedvogels in Vlaanderen.

In deze periode van het jaar vinden vele soorten trekvogels vanuit het hoge noorden hun weg naar het zuiden. Zij trekken daarbij via diverse routes ook over ons land, waar ondanks de bestaande wetten geregeld wordt vastgesteld dat zij daarbij terecht komen in de netten van stropers. In Frankrijk worden ook netten uitgezet – in vele gevallen door vrijwilligers – maar dit gebeurt om de instanties verantwoordelijk voor de natuurbescherming zich een idee te laten vormen van het vogelbestand dat de betrokken streken doorkruist.

1. Wordt ook in het Vlaamse gewest toezicht gehouden op deze vogeltrek ?

Beschikt men over de evolutie van deze trekvogelpopulatie ?

2. Heeft de dalende trend van het vogelbestand in Vlaanderen ook gevolgen voor het nakende jachtseizoen ? Zijn bepaalde maatregelen noodzakelijk om de nog aanwezige inheemse vogelsoorten, zoals de patrijs die thans als bedreigd wordt bestempeld, toch nog een toekomst te verzekeren ?

3. Kan men zich een idee vormen van de omvang van de illegale vogelvangst in Vlaanderen ?

Hoe staat het met de actieve medewerking van de politie met de diensten van Leefmilieu ?

Antwoord

1. Er lopen in Vlaanderen een aantal projecten die de vogeltrek monitoren.

Enerzijds heeft men het project "watervogeltellingen". Het tellen van watervogels kent in Vlaanderen reeds een lange traditie, die in bepaalde gevallen teruggaat tot in de jaren '50 en '60. Het doel van deze tellingen is een inzicht te verkrijgen in de aantallen, de trends en de verspreiding van watervogels die tijdens de winter of de trekperiode in onze wetlands verblijven. Sinds 1979/80 worden in Vlaanderen elke winter zes midmaandelijke tellingen georganiseerd (periode oktober-maart). Bij elke telling worden zoveel mogelijk gebieden bezocht die van belang zijn voor watervogels. Voor het uitvoeren van de tellingen wordt een beroep gedaan op ongeveer 400 amateur-veldornithologen. De

coördinatie van de tellingen en het beheer van de gegevensbank is sinds 1986 in handen van het Instituut voor Natuurbehoud.

In een aantal internationaal belangrijke wetlands voert het Instituut voor Natuurbehoud ook aanvullende, meer frequente tellingen uit van watervogels. In de Oostkustpolders worden de overwinterende ganzenpopulaties al meer dan 40 jaar geteld.

Natuurpunt organiseert jaarlijks trektellingen. In het najaar worden op heel wat plaatsen in Vlaanderen de trekvogels op een gestandaardiseerde manier geteld. De tellingen starten een half uur voor zonsopgang en gaan bij gunstig trekweer door tot 's avonds. Dit gebeurt op min of meer vaste plaatsen die men telposten noemt. De resultaten van die tellingen worden in overzichten gegoten, zodat men een beter beeld krijgen van het patroon van de vogeltrek over Vlaanderen. Ook dagtotalen van afzonderlijke posten kunnen interessant zijn.

Verder worden nog door vrijwilligers vogels gevangen en geringd in het najaar om iets meer te weten te komen over trekpatronen.

2. In Vlaanderen wordt op slechts relatief weinig vogelsoorten de jacht geopend. Met uitzondering van de patrijs gaat het telkens om vogelsoorten die vrij algemeen zijn en/of geen dalende aantaltrend vertonen (bijv. wilde eend, houtduif).

De oorzaak van de achteruitgang van de patrijs moet vooral gezocht worden in veranderingen in het agrarische landschap, zoals schaalvergroting, het verdwijnen van kleine landschapselementen en een toegenomen gebruik van pesticiden (waardoor het voedsel voor de kuikens verdwijnt). Maatregelen voor het herstel van patrijspopulaties moeten dan ook vooral gericht zijn op een verbetering van het biotoop. Dit kan bijvoorbeeld door in akkergebieden bufferstroken braak te laten liggen en het pesticidengebruik te reduceren. Landbouwers kunnen sinds deze legislatuur hiervoor een beheersovereenkomst afsluiten, zodat opbrengstverliezen vergoed kunnen worden.

Hoewel jacht niet de primaire oorzaak is van de achteruitgang van de patrijs, kan ongecontroleerde en niet-weidelijke bejaging een extra druk betekenen op de steeds kleiner wordende populaties. In de nieuwe jachtopeningsbesluiten werd de jacht op de patrijs daarom uitdrukke-

lijk gekoppeld aan een wildbeheerplan waarin maatregelen voor biotoofterstel moeten worden opgenomen.

De Vlaamse jagers beweren dat ze op die manier de populaties in stand kunnen houden en zelfs herstellen. De Vlaamse regering heeft die argumentatie gevolgd. Ik ben evenwel van oordeel dat, indien de dalende trend zich verder doorzet en de jagerij haar engagement niet kan invullen, de jacht op de patrijs bij een volgend openingsbesluit best wordt gesloten.

3. De indruk bestaat dat deze problematiek de laatste jaren toeneemt. In 1997 en 1998 werden door de afdeling Bos en Groen respectievelijk 105 en 102 processen-verbaal opgemaakt voor inbreuken op de vogelbeschermingsregelgeving. Het betreft hier zowel directe vaststellingen van vogelvangst op heterdaad, als andere inbreuken die hiermee verband houden zoals de aanwezigheid van wilde, niet of niet reglementair geringde vogels bij vogelhouders of vogelhandelaars.

In 2001 en 2002 heeft de afdeling Bos en Groen respectievelijk 168 en 152 processen-verbaal opgemaakt, wat een stijging met circa 50 % betekent.

Bij het optreden in het kader van deze problematiek kunnen de diensten van Leefmilieu terugvallen op de medewerking van de politie.

**Vraag nr. 24
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Loden waterleidingen – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 205 van 25 april 2002 zou ik de minister graag volgende vragen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 2002, blz. 123).

De Europese richtlijn inzake drinkwater maakt een vermindering van het loodgehalte in drinkwater verplicht tegen eind 2013.

1. Hoeveel loden leidingen werden door de verschillende drinkwatermaatschappijen tot nu toe vervangen ? Kan dit worden opgesplitst per provincie ?
2. Hoeveel leidingen moeten nog vervangen worden, eveneens per provincie ?

3. Aan de hand van een stappenplan is het mogelijk om in te schatten welke logistieke en financiële implicaties een vervanging van de loden leidingen zal hebben.

Hebben alle drinkwatermaatschappijen reeds een dergelijk stappenplan opgesteld ? Zo ja, wat kan daaruit worden besloten ?

4. In welke mate werden reeds informatiecampagnes verricht ?

Antwoord

1. De vervanging van loden aftakkingen is bij de meeste maatschappijen al meer dan 10 jaar bezig. Op basis van de gegevens van de laatste jaren kan men het aantal vervangingen schatten op jaarlijks :

provincie West-Vlaanderen : 2600
provincie Oost-Vlaanderen : 2000
provincie Vlaams-Brabant : 1400
provincie Antwerpen : 8600
provincie Limburg : 500

2. Het aantal nog te vervangen aftakkingen noodzakelijk om te voldoen aan de loodnorm tegen 2013 kan geschat worden op :

provincie West-Vlaanderen : 60000
provincie Oost-Vlaanderen : 58000
provincie Vlaams-Brabant : 30000
provincie Antwerpen : 74000
provincie Limburg : 13500

Als conclusie kan men stellen dat het aan het huidige ritme gemiddeld voor Vlaanderen nog 15,6 jaar zal duren om de loden leidingen te vervangen, terwijl de norm in 2013 moet behaald zijn. Een aantal drinkwaterleveranciers zal zijn inspanningen dus moeten opvoeren.

Loden distributieleidingen zijn er nog nauwelijks.

3. Alle maatschappijen hebben een eigen aanpak i.v.m. de vervanging van loden aftakkingen. De meeste doen dit naar aanleiding van wegenwerken of andere interventies op het openbaar domein. Sommige maatschappijen gaan ook over tot vervanging wanneer de eigenaar het huishoudelijk leidingennet vervangt of vernieuwt en de maatschappij verzoekt de loden aftakking te vervangen. Sommige maatschappijen werken ook volgens een plan "straat per straat".

Enkel AWW heeft een uitvoerig stappenplan bezorgd aan de administratie. Bij de AWW is de vervanging gekoppeld aan het programma voor installatie van watermeters en zullen vele loden aftakkingen tegen eind 2007 vervangen zijn, tijdstip waarop elke aansluiting moet voorzien zijn van een watermeter.

Bij alle maatschappijen wordt jaarlijks in een budget voorzien voor vervanging van loden aftakkingen. Bij de TMVW bestaat er een "kwaliteitsfonds" waarmee de vervanging gefinancierd wordt. De kostprijs voor de vervanging wordt door de maatschappijen geschat op 400 tot 800 euro per stuk. Het totaal bedrag nodig voor de vervanging van alle resterende loden aftakkingen wordt geschat op 142 miljoen euro.

4. De meeste maatschappijen informeren hun klanten op voorhand wanneer de vervanging van loden aftakkingen zal gebeuren. Sommigen vragen ook aan de klanten om de maatschappij te verwittigen wanneer zij renovatiewerken plannen aan de toegangen, opritten en dergelijke, zodanig dat de vervanging van een loden aftakking hierop kan afgestemd worden.

Een algemene informatiecampagne wordt niet nuttig geacht.

(AWW : Antwerpse Waterwerken ; TMVW : Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening – red.)

Vraag nr. 25
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 26
van 30 oktober 2003
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1182

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 26
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 16
van 30 oktober 2003
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1155

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government.

Vraag nr. 27
van 30 oktober 2003
van de heer JOS DE MEYER

Motorcross in agrarisch gebied – Stand van zaken

Via de pers vernam ik dat het organiseren van een motorcross, zelfs éénmalig, niet meer kan in agrarisch gebied wegens een uitspraak van de Raad van State (RVS).

Het gaat om arrest nr. 118.719 van 28 april 2003 in de zaak A 87.800/VII-19784 van een natuurvereniging uit Wijnegem tegen de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen. Daarbij werd een milieuvergunning voor het jaarlijks organiseren van drie motorcrosswedstrijden vernietigd. En inzake de omzendbrief RO 99/1 van 2 maart 1999, waarbij motorcrosswedstrijden in agrarisch gebied onder bepaalde voorwaarden mogelijk worden gemaakt, zegt de RVS : "(...) dat dienvolgens de omzendbrief 99/01 in de mate dat hij rechtsregels bevat, op grond van artikel 159 van de gecoördineerde grondwet buiten toepassing moet worden gelaten."

Deze uitspraak doet vragen rijzen m.b.t. het terzake gevoerde beleid.

1. Vergunning en melding volgens Vlarem

Volgens Vlarem is het organiseren van één motorcrosswedstrijd met oefenritten meldingsplichtig (klasse 3 – rubriek 32.9.1). Artikel 4.1.1.1 stelt als algemeen voorschrift voor inrichtingen van derde klasse dat de inplantings-

plaats verenigbaar moet zijn met de stedenbouwkundige voorschriften. Artikel 5.32.10.2 stelt m.b.t. bovenvermelde rubriek 32.9.1 een verbod in als het gaat om, samengevat, natuurgebieden of agrarische gebieden.

Is het organiseren van motorcross in agrarisch gebied nu wel of niet mogelijk? Hoe moet dit alles worden samengelezen?

Normaliter moet van elke melding akte worden genomen en kan ze niet worden geweigerd. Wat met meldingen die niet beantwoorden aan 4.1.1.1?

2. Zonevreemdheid – Geldigheid omzendbrief RO 99/01

Bovenvermeld arrest van de RVS vernietigde een milieuvergunning klasse 2 voor drie jaarlijkse wedstrijden wegens zonevreemdheid.

De vergunning was afgeleverd op basis van bovenvermelde omzendbrief RO 99/0 1, die in de mogelijkheid voorziet om omlopen toe te staan in agrarische gebieden mits wordt voldaan aan volgende voorwaarden: maximaal drie activiteiten per jaar, van korte duur, zonder langdurige impact op de omgeving en zonder bouwvergunningplichtige activiteit.

De RVS is van mening dat de omzendbrief, door vermelde afwijkingen mogelijk te maken, geen verfijning of interpretatie meer inhoudt, maar nieuwe rechtsregels, en dat niet bij omzendbrief kan afgeweken worden van een KB (van 28/12/72 inzake gewestplanning). De omzendbrief wordt door de RVS niet vernietigd, maar moet dienaangaande buiten toepassing worden gelaten.

Is er nu al dan niet een rechtsgrond om een melding van een motorcrosswedstrijd in agrarisch gebied te weigeren?

Is die omzendbrief nu wel of niet geldig? Kan men er nog op steunen om motorcross toe te staan in agrarisch gebied?

3. Nieuw wettelijk kader

In publicaties van de betrokken sector wordt gesteld dat het BVR van 26/4/2002 het wettelijk kader wijzigt en de regeling van omzendbrief RO 99/01 vervangt. Hierdoor zou het toch toegelaten zijn om motorcrosswedstrijden te houden in onder meer agrarisch gebied, zij het onder voorwaarden, en het vermelde arrest van

de RVS zou dan helemaal geen gevolgen hebben voor de huidige situatie.

Naar mijn mening betreft het veeleer het BVR van 14 april 2000 m.b.t. de vergunningplichtige functiewijzigingen en de werken (...) waarvoor geen vergunning nodig is. Maar het al dan niet bouwvergunningplichtig zijn, wijzigt toch niets aan het feit dat volgens Vlarem deze activiteiten niet kunnen plaatsvinden in agrarisch gebied?

Wat er ook van zij: is er nu wel of niet een nieuwe wettelijke basis sedert omzendbrief 99/01 en zijn op basis daarvan motorcrosswedstrijden in agrarisch gebied mogelijk?

4. Praktisch

Kunnen de ministers, duidelijk en gecoördineerd, volgende samenvattende praktische vragen beantwoorden:

- a) is het organiseren van motorcrosswedstrijden in agrarisch gebied nu wel of niet mogelijk en zo ja, onder welke voorwaarden;
- b) kan een melding (klasse 3) worden geweigerd en zo nee, heeft een gemeentebestuur dan wel of niet de mogelijkheden om deze activiteit te verhinderen indien het dit zou wensen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Sannen (vraag nr. 27) en Van Mechelen (nr. 23).

Gecoördineerd antwoord

1. Eenmalige motorcrosswedstrijden met bijbehorende oefenritten zijn inderdaad klasse 3-inrichtingen volgens Vlarem I, dit wil zeggen dat een melding volstaat om de activiteit te laten doorgaan. Artikel 4.1.1.1 van titel II van het Vlarem bepaalt echter dat de exploitatie van een in de derde klasse ingedeelde inrichting slechts is toegestaan in zoverre de vestigingsplaats verenigbaar is met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften zoals vastgesteld in het goedgekeurde gewestplan of een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) of in een ander plan van aanleg. Verder stelt artikel 5.32.10.2 van dezelfde titel II een aantal verbods- en afstandsregels vast.

De al dan niet toelaatbaarheid van de exploitatie van een vergunningplichtige inrichting eerste of tweede klasse wordt beoordeeld in het kader van de behandeling van de milieuvergunningen-

aanvraag. Hierbij wordt de aangevraagde exploitatie getoetst aan de bovenvermelde verbods- en afstandsregels van artikel 5.32.10.2 van titel II van het Vlarem en aan de stedenbouwkundige voorschriften.

Wat de derde klasse-inrichtingen betreft kan, trouwens volgens een vaste rechtspraak van de Raad van State, de akteneming van de melding niet worden geweigerd.

Zowel voor de vergunningplichtige als voor de meldingsplichtige inrichtingen moeten evenwel de toepasselijke algemene en sectorale milieuvoorwaarden van titel II van het Vlarem worden nageleefd. De reeds vermelde bepalingen van artikel 4.1.1.1 van titel II van het Vlarem houden in dat een derde-klasse-inrichting – ook al is akte genomen van de melding – niet mag worden geëxploiteerd wanneer de inplantingsplaats niet verenigbaar is met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften. Hetzelfde geldt bij strijdigheid met de verbods- en afstandsregels van artikel 5.32.10.2 van titel II van het Vlarem.

Ik stel vast dat er enige onduidelijkheid is bij het lezen van de verbods- en afstandsregels van artikel 5.32.10.2. In zijn vraag concludeert de Vlaamse volksvertegenwoordiger immers dat “artikel 5.32.10.2 een verbod instelt als het gaat om, samengevat, natuurgebieden of agrarische gebieden”. Ik citeer daarom letterlijk uit dat artikel 5.32.10.2 :

Art. 5.32.10.2 Verbods- en afstandsregels

§1. Het is verboden een richting als bedoeld in artikel 5.32.10.1, §1 te exploiteren :

1° die geheel of gedeeltelijk gelegen is in :

a) een waterwingebied, beschermingszone, woongebied, beschermingszone tot behoud van de Europese vogelstand, natuurgebied met wetenschappelijke waarde, natuurreservaat, natuurpark, bosreservaat, natuurgebied, bosgebied, parkgebied, agrarische gebieden of andere gebieden met ecologisch belang of vallei- en brongebieden ;

b) een landschappelijk waardevol agrarisch gebied in zoverre de inrichting tegelijkertijd, ook geheel of gedeeltelijk gelegen is binnen de perimeter van :

- of de speciale beschermingszones aangeduid door het besluit van de naamse regering van 17 oktober 1988 tot aanwijzing*

van speciale beschermingszones in de zin van artikel 4 van de EG-richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand ;

- of de habitatgebieden in de zin van de EG-richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ;*

- of in de watergebieden van internationale betekenis, in het bijzonder als watervogelhabitat, volgens het verdrag van Ramsar van 1971, goedgekeurd bij wet van 22 februari 1979 ;*

- of de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden aangeduid krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen ;*

- of de beschermde landschappen.*

2° waarvan de tot de omloop van klasse 1 en klasse 2 behorende rijpisten of waterwegen gelegen zijn op een afstand van 500 m of minder en de tot de omloop van klasse 3 behorende rijpisten of waterwegen gelegen zijn op een afstand van 350 m of minder van een stilte-behoevende inrichting, van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, van een natuurgebied met wetenschappelijke waarde, van een natuurreservaat, van een parkgebied of van een gebied voor verblijfsrecreatie ; deze verbodsbepalingen zijn niet van toepassing op tijdelijke inrichtingen ;

3° ...

Ik heb de indruk dat § 1, 1°, a) verkeerd wordt gelezen, en dat men meent dat er een algemeen verbod is volgens Vlarem voor crossen in agrarisch gebied, terwijl er volgens § 1, 1°, a) enkel een verbod is in agrarische gebieden met ecologisch belang. De Vlarem-regels bevatten geen algemeen verbod om motorcrossen te organiseren in agrarische gebieden, maar enkel een verbod in agrarische gebieden met een bijkomende bescherming, zoals de agrarische gebieden met ecologisch belang, de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden die tevens aangeduid zijn als speciale beschermingszone in het kader van de Habitat- of Vogelrichtlijn, ...

2. De vraag of het organiseren van een motorcross al dan niet in agrarisch gebied (zonder bijkomende bescherming) kan, beperkt zich bijgevolg tot de vraag of de inplantingsplaats in dat

geval al dan niet verenigbaar is met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften.

De Raad van State stelt in arrest nr. 118.719 van 28 april 2003 :

"dat het evident is dat het inrichten van motorcrosswedstrijden en bijbehorende oefenritten niet als landbouw in de ruime zin noch als een para-agrarische activiteit kan worden aangemerkt ; dat de verwerende partij dat niet betwist maar zich beroept op de omzendbrief RO 99/01 van 2 maart 1999 "over de advisering m. b. t. de verenigbaarheid van 'omlopen voor wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen' zoals bepaald in rubriek 32.9, 1/ en 2/ van Vlarem I, bijlage 1, vastgesteld bij artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 26 juni 1996" om van het bestemmingsvoorschrift landschappelijk waardevol agrarisch gebied af te wijken ;

3.4.3. Overwegende dat voornoemde omzendbrief in de mogelijkheid voorziet om, mits voldaan is aan bepaalde voorwaarden, "omlopen voor wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen" toe te staan in landschappelijk waardevolle agrarische gebieden ; dat het voorzien in dergelijke afwijkingmogelijkheid op het bestemmingsvoorschrift landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet als een verdere verfijning of interpretatie van het bestemmingsvoorschrift te beschouwen is, maar een rechtsregel inhoudt ; dat evenwel de minister over geen rechtsgrond beschikt om bij wege van een omzendbrief af te wijken van een koninklijk besluit ; dat daarenboven die omzendbrief niet werd voorgelegd aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State, zoals wordt voorgeschreven door artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State ; dat dienvolgens de omzendbrief 99/01 in de mate dat hij rechtsregels bevat, op grond van artikel 159 van de gecoördineerde Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten ; dat de verwerende partij zich dan ook niet rechtsgeldig op deze omzendbrief kon beroepen om af te wijken van artikel 11.4.1. van voornoemd koninklijk besluit van 28 december 1972 ; dat het middel gegrond is, "

Ook al bestaat de omzendbrief RO 99/1 nog formeel, toch is duidelijk dat volgens de Raad vergunningverlenende overheden de omzendbrief buiten beschouwing moeten laten, in die mate dat hij rechtsregels bevat. En de mogelijkheid om motorcross onder voorwaarden toe te

staan in agrarisch gebied houdt volgens de Raad precies een rechtsregel in.

Wat de stedenbouwkundige vergunningplicht betreft, kan inderdaad worden verwezen naar het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is. Het besluit van de Vlaamse regering van 26 april 2002 heeft dit aangevuld, zodat de relevante tekst luidt :

"Art. 3. Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor de volgende werken, handelingen en wijzigingen, die uitgevoerd mogen worden voorzover ze niet strijdig zijn met de voorschriften van stedenbouwkundige verordeningen, bouwverordeningen, verkavelingsverordeningen, ruimtelijke uitvoeringsplannen, plannen van aanleg, verkavelingsvergunningen, bouwvergunningen of stedenbouwkundige vergunningen, onverminderd de bepalingen van andere van toepassing zijnde regelgeving : (...)

27° de tijdelijke reliëfwijzigingen ten behoeve van de organisatie van sportmanifestaties, voorzover :

- a) deze slechts maximaal 3 maal per jaar worden georganiseerd ;*
- b) deze worden georganiseerd in recreatiegebied in de ruime zin, industriegebied in de ruime zin, gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen of agrarisch gebied in de ruime zin ;*
- c) deze niet worden georganiseerd :*
 - in de speciale beschermingszones aangeduid in het besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 tot aanwijzing van speciale beschermingszones in de zin van artikel 4 van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand ;*
 - in de door de Vlaamse regering aangeduide natuurlijke habitats met toepassing van de richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ;*

- *in de watergebieden van internationale betekenis, aangeduid met toepassing van de Overeenkomst inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn in het bijzonder als woongebied voor watervogels, opgemaakt te Ramsar (Iran) op 2 februari 1971 en goedgekeurd bij de wet van 22 februari 1979 ;*
- *in de als beschermd aangeduide duingebieden of als voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden met toepassing van hoofdstuk IX van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud ;*
- *in de beschermde landschappen met toepassing van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg ;*

d) het reliëf wordt hersteld in zijn oorspronkelijke staat binnen 10 dagen na de aanvang van de werken ; "

Hier kan nog een probleem bestaan door de aanhef van het besluit van de Vlaamse regering, dat stelt dat deze vrijstelling enkel geldt indien de werken, handelingen en wijzigingen met strijdig zijn met de plannen van aanleg. De Vlaamse regering had geen andere keus dan het opnemen van dit voorbehoud in het besluit, aangezien het plegen van een inbreuk op de plannen van aanleg sowieso strafbaar is ingevolge de bepalingen van artikel 146, 6° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

In deze past in elk geval nog een algemene bedenking bij de houding die de Raad van State in dit dossier en enkele andere dossiers inneemt.

Meer en meer interpreteert de Raad van State het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen op een zeer letterlijke en minimalistische wijze. Enkel zaken die volledig conform zijn met deze voorschriften kunnen aanvaard worden. Voor zaken die de realisatie van de bestemming niet beletten en horen bij een normaal (mede)gebruik, heeft de Raad van State steeds minder begrip.

Het valt sterk te betwijfelen of de opstellers van de voorschriften van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en

de gewestplannen een dergelijke toch wel zeer rigide interpretatie voor ogen hadden.

Minister Van Mechelen staat een meer realistische interpretatie voor, die rekening houdt met recreatief medegebruik en met de multifunctionaliteit, die eigen is aan bepaalde gewestplanbestemmingen, ook al is dit niet letterlijk in sommige gewestplanvoorschriften terug te vinden. Uiteraard kunnen geen activiteiten worden toegestaan of gedoogd die het voorziene bodemgebruik van de gewestplanbestemming onmogelijk maken of irreversibel maken. Zijn standpunt is en blijft dan ook – en de Vlaamse regering is hem daarin gevolgd bij de goedkeuring van het besluit van 26/4/2002 – dat wat het ruimtelijke orderingsbeleid betreft, het organiseren van motorcrosswedstrijden in agrarisch gebied mogelijk moet zijn, rekening houdende met de plaatselijke omstandigheden, en dat het de lokale overheid is die moet oordelen of de plaatselijke omstandigheden zich daartoe lenen. Dit laatste kan met een gewone toelating of een verbod en wordt best niet geregeld via het instrument van de stedenbouwkundige vergunning. Heden wordt onderzocht of er aanpassingen in het stedenbouwdecreet vereist zijn.

3. Ik wil in de eerste plaats herhalen wat reeds in het antwoord op vraag 1 is verduidelijkt : de inplantingsregels in Vlarem bevatten geen algemeen verbod op het organiseren van motorcrossen in agrarisch gebied.

Wat de besluiten betreft van de Vlaamse regering van 14 april 2000 en 26 april 2002 verwijs ik naar het antwoord op vraag 2.

4. a) Volgens de Vlarem-wetgeving is het organiseren van motorcrosswedstrijden in agrarisch gebied (zonder de genoemde bijkomende beschermingen) in se niet verboden.

Voor milieuvergunningplichtige omlopen (klasse 1 en 2) moet uiteraard wel de vereiste milieuvergunning samen met, in voorkomend geval, de stedenbouwkundige vergunning worden verkregen. Voor het verkrijgen van de milieuvergunning moet een toetsing van de aanvraag gebeuren aan de verbods- en afstandsregels en aan de plaatselijke situatie, maar eveneens een toetsing aan de stedenbouwkundige bepalingen. Gelet op de rechtspraak van de Raad van State moet daarbij echter geconcludeerd worden dat de milieuvergunning niet kan verleend worden. Indien het echter gaat om milieuvergunde

inrichtingen waarvan de verleende vergunning niet is betwist, meen ik dat geen afbreuk kan gedaan worden aan de verleende vergunning.

Voor meldingsplichtige (klasse 3)-inrichtingen is de organisatie van een motorcross in agrarisch gebied om dezelfde redenen in principe onmogelijk : de melding kan niet worden geweigerd, maar de exploitatie kan niet doorgaan gelet op de strijdigheid met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften zoals vastgesteld in het goedgekeurde gewestplan of een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) of in een ander plan van aanleg (artikel 4.1.1.1 van Vlarem II).

- b) Zoals reeds geantwoord op deelvraag 1, kan de aktename van een melding klasse 3 niet worden geweigerd. De exploitatie mag echter enkel gebeuren in zoverre deze verenigbaar is met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften. Is dit laatste niet het geval, dan houdt de exploitatie een overtreding in van artikel 4.1.1.1 van titel II van het Vlarem.

Het toezicht op de naleving van deze Vlaamse voorschriften wordt volgens artikel 58 van titel I van het Vlarem in eerste instantie verzekerd door de door de gemeente aangewezen politieagenten en gemeentelijke technische ambtenaren.

Volgens artikel 65, §2 van titel I van het Vlarem kan de burgemeester – op advies van de toezichthoudende ambtenaren, bedoeld in artikel 58 van titel I van het Vlarem – de stopzetting van een activiteit bevelen, wanneer hij vaststelt dat een derde-klasse-inrichting wordt geëxploiteerd in strijd met de algemene of sectorale milieuvoorwaarden, bijvoorbeeld de niet-naleving van artikel 4.1.1.1 van titel II van het Vlarem. Het plaatshebben van de activiteit kan derhalve wel worden verhinderd.

Vraag nr. 28
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Leegstaande tankstations – Sanering

Leegstaande tankstations worden stilaan een opvallend en visueel vervuilend feit in veel Vlaamse steden en gemeenten.

Veelal blijkt de bodem vervuild te zijn en wordt dit al dan niet gecatalogeerd als historische vervuiling. De hoge kosten van de sanering zijn voor de koper. Hierdoor blijven dergelijke panden leegstaan en worden ze mettertijd opgenomen in de leegstands-inventaris. Er ontstaat veelal verloedering door vervuiling en affiches.

Ondertussen werd een fonds voor sanering van benzinstations opgericht.

1. Beschikt de minister over een inventaris van de leegstaande tankstations, en dit opgesplitst per arrondissement ?
2. Hoeveel aanvragen werden reeds ingediend om gebruik te maken van het fonds voor sanering van benzinstations ?
3. Wat is de geraamde kostprijs om alle vervuilde sites van leegstaande benzinstations in Vlaanderen te saneren ?

Antwoord

1. Over een inventaris van alle leegstaande tankstations in Vlaanderen en dit opgesplitst per arrondissement beschikt de OVAM op heden niet.

Dergelijke info met daaraan gekoppeld de bodemkwaliteit zal in de toekomst wel voorhanden zijn : enerzijds moeten alle terreinen waarop zich ooit een potentieel bodemverontreinigende inrichting bevond of waar een potentieel bodemverontreinigende activiteit plaats had, vóór 2016 minstens éénmaal onderzocht zijn ; anderzijds voorziet het samenwerkingsakkoord betreffende de bodemsanering van tankstations onder meer in een mogelijke bijdrage in de saneringskosten voor tankstations die in gebruik zijn geweest tot 31.12.1992. Deze gedeeltelijk terugwerkende kracht zal tevens bijdragen tot een aanvulling van de inventaris en kennis van de bodemkwaliteit voor deze locaties.

2. Wat de huidige stand van zaken met betrekking tot het fonds voor de bodemsanering van tankstations betreft, is de situatie als volgt.

Reeds diverse jaren zijn besprekingen lopende tussen de overheid en de betrokken sector naar de mogelijkheden tot oprichting van dergelijk fonds. Deze besprekingen hebben geleid tot een samenwerkingsakkoord tussen de drie gewesten en de federale overheid. Dit samenwerkingsak-

koord voorziet onder meer in de oprichting van een fonds voor de sanering van tankstations in België.

De eerstvolgende stap die uiteindelijk zou dienen te leiden tot de erkenning van een fonds voor de bodemsanering van tankstations, is de oprichting van de Interregionale Bodemsaneringscommissie, waarin de gewesten zijn vertegenwoordigd. Hiervan werden reeds door de Vlaamse regering en de Brusselse Hoofdstedelijke regering de leden aangewezen. Zodra de leden in het Waalse gewest zijn aangewezen, kan worden overgegaan tot oprichting van de Interregionale Bodemsaneringscommissie.

Aansluitend hierop kan, zodra bij voormelde commissie het aanvraagdossier tot erkenning worden ingediend, overgegaan worden tot erkenning van het fonds, gevolgd door het daadwerkelijk operationeel zijn van het fonds. Streefdatum hiervoor is januari 2004.

Aangezien er op heden nog geen erkenning is van het fonds, kunnen er nog geen aanvragen voor een bijdrage worden ingediend.

3. Aangezien er op heden geen volledige inventaris is van alle leegstaande tankstations in Vlaanderen, is het niet mogelijk een raming te geven van de totale saneringskosten.

Indicatief kan wel reeds aangegeven worden dat op basis van huidige saneringen de gemiddelde saneringskosten van de bodemvervuiling bij tankstations (gesloten/in exploitatie) in de grootte-orde liggen van 100.000 euro per tankstation.

Tevens werd in het kader van het fonds voor de sanering van tankstations een raming gemaakt van de totale saneringskosten voor de tankstations in België. Dit uiteraard rekening houdende met de bepalingen in het samenwerkingsakkoord. De totale kostprijs op basis van een "best guess" werd toen geraamd op 425 à 450 miljoen euro.

Vraag nr. 29
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Bodembeheerorganisaties – Toezicht

Artikel 63 van het Vlaams Reglement op de Bodemsanering (Vlarebo) bepaalt dat de erkenning

van bodembeheerorganisaties kan worden geschorst of ingetrokken zodra de aflevering van de bodembeherrapporten niet langer op een onafhankelijke wijze zal gebeuren.

1. Volgens welke criteria wordt gewerkt om deze onafhankelijkheid te beoordelen ?
2. Wie is verantwoordelijk voor het toezicht op deze bodembeheerorganisaties ?
3. Hoe wordt de traceerbaarheid van de gronden, van plaats van herkomst tot plaats van gebruik, georganiseerd, wanneer er straks tientallen bodembeheerorganisaties worden erkend ?

Antwoord

1. Voor de beoordeling van de onafhankelijkheid kan vooreerst verwezen worden naar het Vlarebo art 63, § 1 : De Vlaamse minister kan te allen tijde de erkenning (...) schorsen (of opheffen) in het geval : ... 5° bij "een erkende bodembeheerorganisatie, wanneer de onafhankelijkheid tegenover de betrokkenen bij een project (herhaaldelijk) niet gegarandeerd wordt".

De OVAM werkt momenteel aan een richtlijn in verband met de onafhankelijkheid van erkende bodembeheerorganisaties tegenover de betrokkenen bij een project. Deze richtlijn zal worden opgebouwd rekening houdende met de volgende elementen :

- de onverenigbaarheden overeenkomstig artikel 20 (Vlarebo) wat de erkende bodemsaneringsdeskundigen betreft ;
- de representativiteit en de statutaire doelstellingen van een bodembeheerorganisatie overeenkomstig artikels 58, 2° en 3° (Vlarebo) ;
- andere regelgeving zoals de wet op de mededinging, de wet op de overheidsopdrachten en de normering EN 45011 betreffende de criteria voor certificatie-instellingen.

2. Onverminderd de bevoegdheid van de andere toezichthoudende ambtenaren aangewezen krachtens andere wetten en decreten, oefenen de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren van OVAM toezicht uit op de uitvoering van de bodemsanering en op de naleving van de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten in het

algemeen (artikel 21, § 1 van het bodemsaneringsdecreet).

De in artikel 21 van het decreet bedoelde toezichthoudende ambtenaren van de OVAM worden, op voorstel van de administrateur-generaal van de OVAM, door de Vlaamse minister aangewezen. Deze ambtenaren maken zich bekend door een legitimatiebewijs, ondertekend door de administrateur-generaal van de OVAM (artikel 69 van het Vlarebo). Daarnaast kunnen dus ook andere administraties zoals Aministratie-inspectie toezicht houden.

3. Eén van de erkenningsvoorwaarden is dat de bodembeheerorganisatie dient te beschikken over een procedure die haar in staat stelt de uitgegraven bodem waarvoor ze een bodembeheerrapport aflevert, te traceren (= erkenningsvoorwaarde). Een andere erkenningsvoorwaarde is dat de bodembeheerorganisatie alle bodembeheerrapporten gedurende een termijn van vijf jaar in een register moet bijhouden.

Deze twee erkenningsvoorwaarden zijn essentieel bij de organisatie van de traceerbaarheid. Iedere bodembeheerorganisatie moet zelf de traceerbaarheid van de gronden waarvoor zij bodembeheerrapporten aflevert, organiseren. Onafhankelijk van het aantal erkende bodembeheerorganisaties, wordt de traceerbaarheid van uitgegraven bodem door iedere bodembeheerorganisatie zelf georganiseerd.

De externe controle zal verlopen via een administratieve controle en via een controle op het terrein.

De administratieve controle zal verlopen via het register van bodembeheerrapporten. Ieder bodembeheerrapport bevat de nodige verwijzingen naar het technisch verslag. Indien de uitgegraven bodem getransporteerd wordt, bevat het bodembeheerrapport eveneens verwijzingen naar de transportdocumenten.

De administratieve controle op deze documenten zal worden ondersteund door een controle op het terrein, zowel op de plaats van bestemming, als op de plaats van herkomst en op het transport. De controle op het terrein kan uitgevoerd worden door de OVAM (bevoegdheid op de erkenningen) en door Aministratie Milieu-inspectie (algemene handhaving).

**Vraag nr. 30
van 30 oktober 2003
van de heer JAN LOONES**

Zwerfvuil – Werkgroep

Naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag aan voormalig minister van Leefmilieu Dua omtrent het probleem van de vervuiling door sigarettenpeuken (vraag nr. 86 van 9 januari 2002 – Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1268), maakte de minister gewag van een in 2001 opgerichte werkgroep die zich buigt over het zwerfvuilprobleem in Vlaanderen.

De toenmalige minister stelde dat de werkgroep in de fase zat waarin de omvang van het probleem zo goed mogelijk geïnventariseerd zou worden, en waarin de strategie voor aanpak van het probleem bepaald zou worden.

In een latere fase, aldus nog mevrouw Dua, zou deze werkgroep ook voorstellen formuleren inzake de problematiek van de sigarettenpeuken.

1. Kan de minister meedelen tot welke bevindingen de betrokken werkgroep gekomen is ?
2. Werd er reeds een strategie voor aanpak van het zwerfvuilprobleem in Vlaanderen uitgewerkt ? Zo ja, welke ?
3. Werden ondertussen voorstellen geformuleerd inzake de problematiek van de sigarettenpeuken ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Zoals voormalig minister van Leefmilieu mevrouw Vera Dua inderdaad al aangegeven had, acht de stuurgroep van het project Zwerfvuil het heel belangrijk om zich bij het uitwerken van een strategie van aanpak voor de zwerfvuilproblematiek te baseren op een grondige analyse van het zwerfvuil in Vlaanderen.

De voorbereiding van deze analyse – waarin een weloverwogen selectie van locaties in Vlaanderen opgemaakt werd – was heel tijdrovend. Hierdoor is de (eerste) daadwerkelijke bemonstering op het terrein pas voorzien voor het voorjaar van 2004. De aandacht gaat hier naar een dertigtal types locaties die relatief vaak met zwerfvuil bezaaid liggen (bijv. directe

omgeving van een bushalte, een strook van een autosnelweg, ...)

2. Pas na het zien van de eerste resultaten van deze zwerfvuilanalyse (zoals hierboven beschreven) wenst de stuurgroep een globale strategie en specifieke doelstellingen voor de aanpak van de zwerfvuilproblematiek in Vlaanderen op papier te zetten.

Omdat de stuurgroep inziet dat een dergelijke objectieve en betrouwbare zwerfvuilinventarisatie niet van vandaag op morgen gerealiseerd kan worden, werd beslist tegelijkertijd al te starten met de ondersteuning en opvolging van twee lokale proefprojecten : één in Aalst (maart 2003 – juni 2004) en één in Gent (maart 2003 – maart 2004). Deze twee lokale besturen hebben immers hun enthousiasme laten blijken om op een weldoordachte manier het zwerfvuilprobleem in hun stad te willen aanpakken.

Afhankelijk van de resultaten van deze twee proefprojecten zal in een latere fase dan beslist worden of het interessant is de gevolgde werkwijzen ook toe te passen in andere delen in Vlaanderen.

3. Neen, voorstellen van acties of maatregelen om ervoor te zorgen dat specifiek de sigarettenpeuken niet meer op de grond zouden terechtkomen, werden (nog) niet geformuleerd door de stuurgroep.

Volgens de stuurgroep is het efficiënt zich te richten op de veroorzakers van het zwerfvuil door hen steeds in deeldoelgroepen te benaderen. Hierbij wordt uitgegaan van het principe "continu confronteren", zodat de grote doelgroep consumenten telkens in een andere situatie als deeldoelgroep (bijv. als roker, als feestvierder, als chauffeur) bereikt wordt. De consument erop wijzen dat zijn/haar gedrag van achtteloos afval op de grond te laten vallen verkeerd is, moet hierbij centraal staan.

Vraag nr. 31
van 4 november 2003
van de heer CARL DECALUWE

Grondverzetregeling – Operationalisering

Vanaf 1 januari 2004 dient elke burger en elk bedrijf in Vlaanderen bij gebruik van meer dan 250 m³ grond over een bodembeheerrapport te be-

schikken. Dit zal in de bouwwereld een revolutie veroorzaken. Het zou de bedoeling zijn van deze wetgeving, die door voormalig minister Dua werd uitgewerkt, om het Vlaams leefmilieu beter te beschermen.

Het zou vanaf 1 januari 2004 niet langer mogelijk mogen zijn dat verontreinigde grond (uitgegraven bodem) nog langer in het leefmilieu zou worden verspreid. Er is momenteel nog steeds geen enkele controle op de miljoenen tonnen grondverzet die er jaarlijks plaatsvinden. Bouwgronden van particulieren worden ongebreideld opgehoogd met grond, zonder enige controle op vervuiling. Hetzelfde geldt voor natuur- en landbouwgebied.

De bodembeheerrapporten die vanaf 1 januari 2004 worden afgeleverd, zullen er echter moeten voor zorgen dat er nergens in Vlaanderen nog op een ongecontroleerde wijze grote hoeveelheden grond zullen kunnen worden verzet en dat ongewild nog nieuwe bodemverontreiniging zal kunnen ontstaan.

1. Welke modaliteiten inzake wetgeving (erkenning, omzendbrieven, uitvoeringsbesluiten) dienen nog uitgewerkt te worden vooraleer men effectief operationeel zal zijn op 1 januari 2004 ?
2. In welke mate zal dit op een transparante manier vanuit de overheid gecommuniceerd worden aan alle betrokken actoren ?
3. Welke middelen inzake informatie en duiding werden hiervoor vrijgemaakt vanuit de overheid ?

Antwoord

1. Met de huidige wetgeving kan het grondverzet effectief operationeel van start gaan op 1 januari 2004. Daar het hier om een totaal nieuwe benadering gaat zal de praktijk uitwijzen of aanpassingen nuttig of noodzakelijk zullen zijn.

Op basis van de tot op heden opgedane ervaring worden nu reeds een aantal aanpassingen gepland. In het programmadecreet is een aanpassing van artikel 48 van het bodemsaneringsdecreet voorgesteld. Hierdoor kan de Vlaamse regering een site aanduiden waar onder strikte omstandigheden afgeweken kan worden van de algemene regelgeving van hoofdstuk X van het Vlarebo.

Op basis van de bevindingen opgedaan binnen de ambtelijke werkgroep grondoverschotten onder het voorzitterschap van de secretaris-generaal van het departement LIN, en meer bepaald na evaluatie van de resultaten van de Grondbank VZW van de verschillende dossiers die nu al in behandeling zijn, kan bekeken worden of de huidige normen voor vrij hergebruik en eventueel de bodemsaneringsnormen bijgestuurd moeten worden.

De milieuvergunningsrubriek voor tussentijdse opslagplaatsen voor uitgegraven bodem wordt voorzien in een lopende Vlarem-aanpassing.

- De regelgeving naar de betrokken actoren wordt gecommuniceerd door middel van persberichten, een gratis infobrochure, infosessies en via een reeks 'veel gestelde vragen' bij de Vlaamse Infolijn. Al deze informatie, evenals de technische informatie (de codes van goede praktijk voor het werken met uitgegraven bodem) is beschikbaar op de website van de OVAM. Ook is een ministeriële omzendbrief in voorbereiding naar de gemeenten om hen nogmaals te wijzen op de inwerkingtreding van de regelgeving.

Wij kunnen de Vlaamse volksvertegenwoordiger verzekeren dat de omzendbrief, zoals voorgesteld door de ambtelijke werkgroep onder het voorzitterschap van de secretaris-generaal van het departement LIN, eerstdaags wordt verstuurd. Bovendien kunnen wij meedelen dat de OVAM in samenwerking met LIN, de nodige stappen onderneemt om bijkomende infosessies voor de technische ambtenaren van de provinciale en gemeentelijke besturen te organiseren.

- De OVAM stelt de middelen ter beschikking voor het opstellen van het nodige drukwerk en voor het verzorgen van de mailings naar de diverse actoren.

De OVAM verleent altijd zijn medewerking aan infosessies, in die zin dat de OVAM een spreker afvaardigt om het wetgevende kader toe te lichten. De OVAM werd hiervoor reeds gecontacteerd door verschillende organisaties (vb. Grondbank VZW met infosessies naar de betrokken gemeenten en diverse federaties, Nacebo, GOM, Vlario, Kamer van Handel en Nijverheid, ...). Vanuit hun ervaring binnen het proefproject "grondverzet" in het kader van het dienstorder LIN2003/001 vaardigt het departement LIN eveneens sprekers af naar de gemeentelijke infosessies.

Vraag nr. 32
van 4 november 2003
van de heer CARL DECALUWE

Bodembeheerorganisaties – Erkenning

De bodembeheerrapporten van het grondverzet zullen niet door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) worden opgesteld en uitgereikt, maar door bodembeheerorganisaties die door de minister zijn erkend. Dit zijn VZW's voor de openbare dienstverlening van de uitreiking van de bodembeheerrapporten.

Tot op vandaag zou slechts één VZW erkend zijn, de VZW Grondbank. Andere VZW's zoals VZW Bodembeheer uit Limburg en VZW Terra Nova uit het Antwerpse, dingen nog naar de erkenning van deze openbare dienstverlening.

- Op welke wijze kunnen deze bodembeheerorganisaties de "gebruiker" en dus ook de particulier of het gezin met pas aangekochte bouwgrond, beschermen ?

Hoe kunnen deze bodembeheerorganisaties ertoe bijdragen dat er door de aangevoerde grond wel degelijk nieuwe verontreinigingen worden voorkomen ?

- Hoe kunnen deze bodembeheerorganisaties, waarvan de bedrijven die zelf de grond aanvoeren naar een bepaalde plaats ondertussen ook zelf zitting hebben in de raad van bestuur van deze VZW's, op een onafhankelijke wijze bodembeheerrapporten afleveren aan hun eigen bedrijf ?

Hoe betrouwbaar is dan dit bodembeheerrapport voor de consument ?

- Bestaat er geen gevaar dat de leden-bedrijven van deze VZW's via deze officiële erkenning afspraken kunnen maken en elkaar kunnen indekken ?

- Klopt het dat de minister nu overweegt om bodembeheerorganisaties te erkennen die nog niet volledig voldoen aan de erkenningsvoorwaarden ?

- Vreest de minister niet dat er op de duur een veelheid aan erkende VZW's zal ontstaan, waarbij de aangesloten bedrijven zichzelf zullen beginnen controleren ?

6. Eén van de voorwaarden voor erkenning is dat men "representatief" moet zijn voor de verschillende deelsectoren van het grondverzet.

Gaat de minister ervan uit dat de VZW's waarvan de aannemerij vertegenwoordigd is door twee aannemers, inderdaad representatief zijn voor de sector van de aannemerij? Gaat hij er eveneens van uit dat deze bedrijven werkelijk in naam spreken van de hele sector?

7. Vreest de minister niet dat hij door de erkenning van talrijke bodembeheerorganisaties aan het meewerken is aan een kartelvorming binnen de sector?

Vreest hij niet dat enkele grote bedrijven in de sector gebruik zullen maken van deze erkenning om de markt van het grondverzet te monopoliseren?

8. Heeft de minister voorafgaandelijk aan deze erkenningsprocedure het advies ingewonnen van de Raad voor de Mededinging?

9. In welke mate zal de erkenning van deze VZW's aanleiding geven tot een vermindering van de controle op bedrijven die actief zijn in het grondverzet?

Vreest de minister niet dat door de erkenning van bedrijven die slechts enkele bedrijven vertegenwoordigen, op de duur heel Vlaanderen zal starten met de oprichting van bodembeheerorganisaties en zichzelf zal beginnen te controleren?

10. Vreest de minister niet dat door dit soort VZW's te erkennen de goedbedoelde regelgeving wordt ondergraven, aangezien de burgers met een vals gevoel van veiligheid worden opgezadeld als ze een duur bodembeheerrapport moeten aanvragen waarvan de uitgever uiteindelijk de leverancier is van het product zelf?

Antwoord

1. De gebruiker van uitgegraven bodem zal met behulp van het bodembeheerrapport worden beschermd. Het bodembeheerrapport, afgeleverd door de erkende bodembeheerorganisatie, is opgemaakt op basis van een technisch verslag, opgemaakt door een erkende bodemsaneringsdeskundige, waarin de bodemkwaliteit beschreven staat. De onafhankelijkheid van erkende bodemsaneringsdeskundige moet garan-

deren dat de aangevoerde bodem voldoet aan het beoogde gebruik. Het bodembeheerrapport vormt het sluitstuk van het grondverzet en bevestigt aldus dat het grondverzet geregeld is conform de wettelijke bepalingen.

Het traceerbaarheidssysteem van de erkende bodembeheerorganisatie omvat de gegevens van de plaats van herkomst (technisch verslag), de gegevens van het transport van de uitgegraven bodem (transportdocumenten) en de gegevens van de plaats van bestemming (bodembeheerrapport) en moet garanderen dat de uitgegraven bodem op de juiste plaats van bestemming gebruikt wordt, zodat in ieder geval geen nieuwe bodemverontreiniging wordt veroorzaakt.

2. De onafhankelijkheid van de erkende bodemsaneringsdeskundige garandeert dat de kwaliteit van de uitgegraven bodem éénduidig bepaald wordt. Wat het afleveren van bodembeheerrapporten betreft, werkt de OVAM aan een nadere invulling omtrent de onafhankelijkheid van de erkende bodembeheerorganisaties. Deze beleidslijn moet de onafhankelijkheid van de bodembeheerorganisatie tegenover de betrokkenen bij een project garanderen. Overeenkomstig artikel 63 voorziet Vlarebo bovendien uitdrukkelijk in de mogelijkheid om de erkenning te schorsen indien de bodembeheerrapporten niet op een onafhankelijke wijze worden afgeleverd.

De administratieve controle en de controle op het terrein door de OVAM (bevoegdheid op de erkenningen) en door Aminoal Milieu-inspectie (algemene handhaving) zal de consument verzekeren van de betrouwbaarheid van het afgeleverde bodembeheerrapport. Bovendien blijft het bodemsaneringsdecreet steeds van kracht. Dit betekent onder andere dat de aannemer die door het gebruik van uitgegraven bodem bodemverontreiniging veroorzaakt, objectief aansprakelijk blijft voor deze bodemverontreiniging. Deze bepaling zal er mee voor zorgen dat de bodembeheerorganisaties de nodige beroepsernst in acht zullen nemen, ongeacht de leden-bedrijven.

3. Artikel 58 van de erkenningsvoorwaarden voorziet dat een bodembeheerorganisatie voldoende representatief moet zijn voor de verschillende sectoren van het grondverzet. Deze voorwaarde biedt de garantie van een structurele onafhankelijkheid daar de representativiteit bedoeld is

om te vermijden dat individuele commerciële belangen het overwicht zouden krijgen

4. Wat de voorwaarde voor gekwalificeerd personeel betreft, wordt in een opstartfase aanvaard dat de persoon/personen met de vereiste grondige kennis in dienst zijn van de bodembeheerorganisatie via een arbeidsovereenkomst, dan wel een contract van aanneming van diensten. Bij een hernieuwing van de erkenning moet de betrokken persoon/persoon in dienst zijn via een arbeidsovereenkomst.

In een opstartfase kan eveneens aanvaard worden dat de sector van de bouwheren nog niet in de bodembeheerorganisatie vertegenwoordigd is. Op termijn, en dit in ieder geval bij de verlenging van de erkenning, moet de sector van de bouwheren wel voldoende representatief in de bodembeheerorganisatie vertegenwoordigd zijn.

5. De OVAM heeft hieromtrent een beleidslijn aan mij voorgelegd. Na mijn akkoord werd de beleidslijn op 7 oktober 2003 door de OVAM gefinaliseerd.

Deze beleidslijn voor de erkenning van bodembeheerorganisaties wordt voldoende streng geacht, zodat geen veelheid aan VZW's kan ontstaan.

Hierbij mag men evenmin uit het oog verliezen dat deze VZW's voor substantiële investeringskosten (personeel, infrastructuur, informatica-toepassingen) staan.

6. De verschillende sectoren die betrokken zijn bij het gebruik van uitgegraven bodem moeten in de bodembeheerorganisatie vertegenwoordigd zijn. Op zijn minst moeten de bouwheren en bouwbedrijven/aannemers vertegenwoordigd zijn in de bodembeheerorganisatie.

Om controleerbaar te zijn moet de erkende bodembeheerorganisatie voldoende schaalgrootte kunnen garanderen. De erkende bodembeheerorganisatie moet de voldoende schaalgrootte aantonen met behulp van cijfergegevens en met bronvermelding van deze cijfergegevens. Deze bedrijfsgegevens moeten worden vergeleken met de totale marktsituatie van de subsector in Vlaanderen.

Via deze werkwijze is het onmogelijk dat slechts twee aannemers representatief zijn voor de volledige sector van het grondverzet.

7. Het voorkomen van talrijke bodembeheerorganisaties draagt ertoe bij dat men niet meer afhankelijk zal zijn van één organisatie waarvan de leden de markt kunnen monopoliseren.

De verschillende sectoren die betrokken zijn bij het gebruik van uitgegraven bodem moeten in de bodembeheerorganisatie vertegenwoordigd zijn. Op zijn minst moeten de bouwheren en bouwbedrijven/aannemers vertegenwoordigd zijn in bodembeheerorganisatie. Hoewel de erkende bodembeheerorganisaties voldoende schaalgrootte moeten aantonen, is dit volgens de uitgeschreven beleidslijn van de OVAM van 7 oktober 2003 niet het enige criterium.

8. Artikel 58, 2° stelt dat een erkende bodembeheerorganisatie voldoende representatief moet zijn voor de verschillende sectoren die betrokken zijn bij het gebruik van uitgegraven bodem. Ook hier dient de onafhankelijkheid van de erkende bodemsaneringsdeskundige bij het opstellen van een technisch verslag te garanderen dat de kwaliteit van de uitgegraven bodem één-duidig bepaald wordt.

Het commercieel optreden van een erkende bodembeheerorganisatie wordt in geen geval toegestaan, wegens onverenigbaarheid met het hele systeem van grondverzet zoals uitgewerkt in het Vlarebo in het algemeen en met de voorwaarde van artikel 58, 3° Vlarebo in het bijzonder.

9. Deze controle wordt doorgevoerd ongeacht het aantal VZW's. De administratieve controle op bodembeherrapporten zal worden ondersteund door een controle op het terrein, zowel op de plaats van bestemming, als op de plaats van herkomst en op het transport. De controle op het terrein kan worden uitgevoerd door de OVAM (bevoegdheid op de erkenningen) en door A-minal Milieu-inspectie (algemene handhaving). De frequentie van de controles wordt niet bepaald door het aantal VZW's maar door het volume grondverzet. Bovendien is er een intensere controle gepland van VZW's waarvan het vermoeden bestaat dat ze de hun toebedeelde taken niet objectief uitvoeren.

Op basis van de richtlijnen van 7 oktober 2003 opgesteld door de OVAM wordt de erkenningsprocedure voor bodembeheerorganisaties voldoende streng geacht, zodat geen veelheid aan VZW's kan ontstaan.

10. De administratieve controle op de bodembeheerrapporten zal ondersteund worden door een controle op het terrein, zowel op de plaats van bestemming, als op de plaats van herkomst en op het transport.

Overeenkomstig artikel 63 voorziet Vlarebo vervolgens uitdrukkelijk in de mogelijkheid om de erkenning te schorsen indien de bodembeheerrapporten niet op een onafhankelijke wijze worden afgeleverd.

Hier kan de OVAM nauwlettend toezien op de werking van de erkende bodembeheerorganisaties.

Vraag nr. 34
van 4 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Baggerspecie Schelde – Gebruikscertificaten

Enige tijd geleden diende de administratie Waterwegen en Zeewegen bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) een aanvraag in voor het verkrijgen van gebruikscertificaten m.b.t. de specie afkomstig van een aantal zandplaten in de Schelde.

Door het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en de uitvoeringsbesluiten die vanaf 1998 in werking traden, zijn er inderdaad gebruikscertificaten nodig om het uitgebaggerde zand te kunnen gebruiken. Door het uitblijven daarvan ontstaat er op de Schelde evenwel een probleem van aanzanding. Dat is onder meer het geval ter hoogte van Sint-Amands.

Kan de minister meedelen wat de stand van zaken is met betrekking tot het toekennen van bovenvermeld certificaat ?

Antwoord

Het klopt inderdaad dat er bij de OVAM aanvragen voor het verkrijgen van gebruikscertificaten met betrekking tot de specie afkomstig van een aantal zandplaten de Schelde zijn ingediend door de administratie Waterwegen en Zeewezen, afdeling Zeeschelde.

De aanvragen gebeurden op 12 september 2003. De aanvragen hadden op volgende zandplaten betrekking :

- de plaat van Sint-Amands in Hamme ;
- de plaat van de Kont te West in Hamme ;
- de plaat van de Kont te Oost in Hamme ;
- de plaat van de Onbekende in Bornem ;
- de plaat van het Buitenland in Temse ;
- de plaat van Groenendijk in Bornem.

Gelet op het feit dat er nog bijkomende analyses dienden te worden uitgevoerd ter vervollediging van de dossiers, kon pas op 27 oktober met de behandeling van de verschillende aanvragen door de OVAM worden gestart. Op verzoek van de aanvrager werden eerst de platen van de Kont te West en te Oost te Hamme zeer dringend behandeld.

Op 10 november 2003 werden de gebruikscertificaten voor deze beide platen door de OVAM afgeleverd. De behandeling van en een uitspraak over de overige dossiers door de OVAM wordt verwacht tegen het einde van de maand november 2003.

Vraag nr. 38
van 7 november 2003
van de heer CARL DECALUWE

Vogel- en Habitatrichtlijngebieden – Herziening

In zijn antwoord op mijn interpellatie van 9 oktober 2003 over de vraag van de Vlaamse bouwsector om overheidsopdrachten, deelde de minister-president mee dat hij de minister van Leefmilieu zou verzoeken om het dienstorder dat de perimeter van 700 meter oplegt rond de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden te herzien en te beperken tot wat de Europese regelgeving voorschrijft. De minister-president erkent ook dat de Vogelrichtlijngebieden, afgebakend in 1988, dringend aan herziening toe zijn.

Zo zullen wellicht heel wat gebieden in Vogel- en Habitatrichtlijngebieden vallen die van minder belang zijn voor het behoud van habitats en fauna en flora. Daarnaast zullen ook heel wat gebieden die wel aan de criteria voldoen, niet opgenomen zijn in Vogel- en Habitatrichtlijngebieden.

1. In welke mate werd de minister reeds op de hoogte gesteld om het dienstorder te herzien en te beperken tot wat de Europese regelgeving oplegt ?

Welke procedure dient hiertoe gevolgd te worden ?

Welke timing wordt hier vooropgesteld ? Wanneer wordt de aanpassing doorgevoerd ?

2. De Vogelrichtlijngebieden, in 1988 afgebakend, zijn dringend aan herziening toe.

In welke mate werden hiervoor reeds stappen ondernomen ?

Welke procedure dient hiertoe gevolgd te worden ?

Welke timing wordt hier vooropgesteld ?

Antwoord

1. De dienstorder van 15 mei 2002 werd reeds aangepast door de LIN-dienstorder 2003/7 naar aanleiding van de omzetting van de Europese Habitat- en Vogelrichtlijn in intern recht. Ik benadruk nogmaals dat deze LIN Dienstorder Procedure Beschermingsgebieden enkel geldt voor gewestelijke RUP en voor de aan stedenbouwkundige of milieuvergunningplicht onderworpen projecten van het departement LIN. (*LIN : Leefmilieu en Infrastructuur ; RUP : ruimtelijk uitvoeringsplan – red.*)

In deze nieuwe dienstorder is een verduidelijking geformuleerd over de perimeter van 700 meter rond een vogel- of habitatrichtlijngebied. Dit is immers louter een richtinggevende afstand voor een zogenaamde “aandachtszone” rond een speciale beschermingszone. Het betreft hier geen perimeter met juridische basis. In de nieuwe dienstorder staat dan ook uitdrukkelijk “Louter richtinggevend wordt een afstand van 700 meter voorgesteld. Deze afstand is louter indicatief en moet naar alle redelijkheid worden toegepast.” Deze perimeter geeft de ambtenaren van het departement LIN enige houvast bij de beoordeling van hun eigen projecten, maar is dus niet bindend t.a.v. derden.

De 700 meter is als dusdanig gesteld naar voorbeeld van de reeds bekende in aanmerking te nemen zone bij een inplanting van windmolen(s). Dit is dus louter een praktische benadering, zeker geen juridisch vastgestelde perimeter.

Gezien deze praktische uitwerking om tegemoet te komen aan de verplichtingen van de Europese richtlijnen, en aangezien dat het hier

om een louter richtinggevende en praktische benadering betreft van de procedure voor LIN-projecten en gewestelijke RUP's, wordt geacht dat er geen nieuwe herziening van deze dienstorder nodig is.

2. Er is inderdaad gesteld dat de Vogelrichtlijngebieden aangewezen in 1988 zouden worden herzien en tevens de aanvulling met de vermelde IBA (Important Bird Areas) zou bekeken worden. Hiervoor werd in een samenwerking tussen de afdeling Natuur en het Instituut voor Natuurbehoud een stappenplan uitgewerkt waarin de criteria worden toegelicht voor de aanpassing van de perimeter van bestaande vogelrichtlijngebieden en voor de afbakening van de nieuwe gebieden, en waarin een tijdsschema is aangegeven.

Totale duur van het project komt op ongeveer één werkjaar – dit betreft dan de voorbereiding van de kaarten, onderbouwing op basis van ornithologische gegevens. Daarna dient in uitvoering van het decreet "natuurbehoud" zoals gewijzigd op 19 juli 2002 nu ook eerst een vaststelling te gebeuren door de Vlaamse regering en dan de procedure van publieke consultatie te worden doorlopen.

Er werd ook beslist om dit project niet op te starten zolang de procedure van de afbakening VEN 1e fase lopende was en de voorbereiding van de 2e fase intensief beslag legt op diezelfde groep medewerkers van het IN (*Instituut voor Natuurbehoud – red.*) en van afdeling Natuur. Het project werd opgenomen in het jaarwerkplan 2004 van het IN.

Belangrijkste stappen in de procedure

1. Bijeenbrengen en analyseren oude verspreidings- en aantalsgegevens voor de verschillende vogelsoorten.
2. Aanmaken kaartenset 1/10.000, met aanduiding bebouwing, habitats (BWK), harde bestemmingen, met : (bestaand gebied) originele afbakening en (analoog) uitwerken van voorstellen voor grenscorrecties, (nieuw gebied) analoog uitwerken van afbakeningsvoorstel.
3. Bespreking van de voorstellen in overleg met gebiedskenners op het IN en bij de afd. Natuur, eventueel terreinverificatie.
4. Eventueel informeel overleg met de Europese Commissie over het ganse voorstel.

5. Digitaliseren van de grenscorrecties, nummering van alle polygonen en motiveren in een Access-databestand.
6. Finale toetsing en eindrapportering voor kabinet : samenstellen van een dossier met alle (ook analoge) bewijsstukken en actualiseren/aanmaken van de Natura 2000-formulieren per gebied voor de Vlaamse regering => vaststelling van de voorgestelde gebieden.
7. Procedure publieke consultatie + op basis van adviezen al of niet aanpassen van de kaarten, digitale bestanden en onderbouwing.
8. Opmaak van de finale versie van de Natura 2000-fiches + dossier digitaal en analoog voor de Europese Commissie, voorbereiding dossier voor de aanwijzing van de gebieden voor Vlaamse regering.

Vraag nr. 39
van 7 november 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

NV DEC (Niel) – Geurhinder

Meermaals heb ik de bevoegde ministers onderzocht over de geurhinder bij de NV SILT, nu DEC. Het bedrijf werd door de Milieu-inspectie aangemaand een aantal bijkomende maatregelen te nemen.

Op 22 juli werd door voormalig minister Dua een overleg georganiseerd met alle betrokken partijen. Overigens werd ook een evaluatiecommissie opgericht naar aanleiding van een vonnis van 19 april 2001 in kortgedingprocedure. Er zijn dus al een heleboel initiatieven genomen, maar de buurtbewoners zijn nog steeds niet gevrijwaard van geurhinder.

Volgens sommige buurtbewoners zou er nu ook slachtafval aangeleverd worden, wat volgens hen niet kan.

1. Kan de minister meedelen of dit bedrijf slachtafval mag verwerken ?
2. Werden er nog klachten ingediend, sinds het overleg dat voormalig minister Dua heeft georganiseerd naar aanleiding van geurhinderklachten ?

Zo ja, werden deze klachten ontvankelijk verklaard, en welke initiatieven werden er genomen tot opvolging van de klachten ?

3. Wat is de stand van zaken m.b.t. de evaluatiecommissie ?
4. Heeft het gemeentebestuur van Niel inmiddels zijn onderzoek afgerond, en wat zijn de conclusies ?

Antwoord

1. Het bedrijf is vergund voor het verwerken van baggerspecie uit havens en rivieren, ruimingspecie uit onbevaarbare waterlopen, rioolslib, straatkolkenslib, zuiveringsslib van openbare en private installaties en drinkwaterproductieslib.

Het bedrijf is niet vergund voor het verwerken van slachtafval. De afdeling Milieu-inspectie heeft de aanvoer van slachtafval bij het bedrijf ook nooit vastgesteld.

Na de overlegvergadering met alle betrokkenen in juli 2002 op initiatief van mijn voorganger Vera Dua, zijn de geurklachten beduidend verminderd. De installatie van een geursas naar aanleiding van dit overleg, heeft hier zeker toe bijgedragen.

De afdeling Milieu-inspectie heeft via de gemeente Niel acht klachten ontvangen over geurhinder van DEC. Uit onderzoek is gebleken dat vier van de acht klachten onterecht waren, de overige vier waren te wijten aan onbeduidende technische storingen die vrijwel onmiddellijk opgelost konden worden, bijvoorbeeld het klemraken van een poort door een hevige windstoot.

De gemeente Niel informeerde mij tevens rechtstreeks over enkele geurklachten in november en december 102, na een praktisch probleemloze periode in juli-september. De politie van de gemeente Niel maakte enkele malen een proces-verbaal op. Naar aanleiding van de klachten werd de NV DEC door mijn voorganger aangeschreven en verzocht om een verklaring. De NV DEC meldde slechts één klacht van de gemeente Niel te hebben ontvangen en kon hiervoor geen eenduidige oorzaak aangeven. Het bedrijf gaf aan dat het om geïsoleerde meldingen ging, die geen structureel karakter vertoonden. Dit werd bevestigd door een praktisch geurloze periode die hierop volgde en

door het zesmaandelijks omgevingsonderzoek in uitvoering van de milieuvergunning. Indien nieuwe aanhoudende klachten zich zouden voordoen, zal ik nagaan welke eventuele vervolgstappen nodig zijn om deze hinder aan te pakken.

3. In het kader van een verzoeningsprocedure tussen de gemeente Niel en het bedrijf heeft de burgerlijke rechtbank beslist om een evaluatiecommissie op te richten die de geurnorm, opgelegd in de bijzondere voorwaarde van de milieuvergunning, zou onderzoeken. Hiervoor werd een taakverdeling afgesproken tussen de drie deskundigen (Enviro-Consult voor DEC, VITO voor de gemeente Niel en Joveco als onafhankelijke derde deskundige). De commissie is reeds vijfmaal bijeengekomen.

De snuffelploegmetingen en de geurdagboeken bij omwonenden werden reeds afgerond. Het belangrijkste dat nog te gebeuren staat, zijn de modelberekeningen. De evaluatiecommissie heeft de intentie om de door de rechtbank voorziene verlenging van haar werkzaamheden aan te vragen. De commissie verwacht in april 2004 met haar advies klaar te zijn.

4. Van een bijkomend onderzoek door de gemeente Niel ben ik niet op de hoogte. De Vlaamse volksvertegenwoordiger informeert zich daarvoor best bij de gemeente zelf.

Vraag nr. 40
van 7 november 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Recyclage elektrische apparaten – Stand van zaken

In een Europese richtlijn wordt de lidstaten van de EU opgelegd de passende maatregelen te treffen, teneinde het hergebruik van elektrische en elektronische huishoudapparatuur te stimuleren. Dit veronderstelt initiatieven die erop gericht moeten zijn zoveel mogelijk onderdelen van de afgeschreven toestellen aan te wenden bij de fabricage van nieuwe.

In bovenvermelde recyclage-richtlijn wordt de lidstaten opgelegd daarbij te streven naar een hergebruik van vier kilo.

1. Werd het door de EU vastgelegde streefdoel reeds bereikt? Welke problemen zijn daarbij gerezen?

2. Door welke gespecialiseerde firma's wordt de ontmanteling van de verouderde toestellen verzekerd?

Door welke instantie wordt gecontroleerd of voldoende aandacht besteed wordt aan de verwijdering van bij de productie gebruikte gevaarlijke materialen?

3. Is er voldoende belangstelling vanwege de industrie om gebruik te maken van gerecycleerde apparatuur in nieuwe, alleszins meer moderne toestellen?

Kan een percentage van hergebruikte onderdelen van oudere apparatuur opgegeven worden?

4. Worden bepaalde onderdelen, na hun ontmanteling, voor hergebruik uitgevoerd om daar verwerkt te worden of omgebouwd?

Worden eventuele gevaarlijke materialen vóór hun uitvoer verwijderd?

Beschikt men over installaties waar deze gevaarlijke materialen kunnen worden geneutraliseerd en zo ja, waar?

Antwoord

1. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger wellicht weet, is op 1 juli 2001 de milieubeleidsovereenkomst inzake de inzameling en het beheer van afgedankte elektrische en elektronische apparaten (AEEA) in werking getreden. In het kader van de overeenkomst hebben de federaties van de betrokken bedrijven de VZW Recupel opgericht, die instaat voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de MBO. Voor een gedetailleerde beschrijving van de behaalde resultaten, willen wij verwijzen naar het jaarverslag 2002 van Recupel, evenals naar de OVAM-evaluatie. Deze werden op 5 juni 2003 verzonden naar de leden van de Commissie voor Leefmilieu.

De inzameldoelstelling van de EG van 4 kg/inwoner werd in 2002, anderhalf jaar na de operationalisering van het inzamelsysteem van Recupel, al bijna bereikt: in België werd in totaal 35.875.268 kg AEEA ingezameld of 3,59 kg/inwoner. Dit jaar is tot op heden reeds 4,5 kg/inwoner ingezameld. Van deze hoeveelheid werd 69 % in Vlaanderen ingezameld, 28 % in Wallonië en 3 % in het Brusselse gewest. 70,20 % van het AEEA werd ingezameld via de container-

parken van gemeenten en intercommunales, 14,59 % via kringloopcentra en 15,21% rechtstreeks bij de eindhandelaars en verkopers van elektrische toestellen.

De problemen die sinds de operationalisering van Recupel zijn gerezen, zijn de volgende.

- De organisatie en de financiering van de selectie op hergebruik van alle ingezamelde toestellen (via Regionale Overslagstations of ROS'en) komt slecht van de grond.

Tot op heden werd de selectie op hergebruik uitgevoerd door de kringloopcentra, die louter de AEEA ingezameld op containerparken konden uitsorteren, op basis van plaatselijke overeenkomsten met intercommunales of gemeenten. Op basis van de MBO en de milieuwetgeving (Vlarea), hebben de drie gewestelijke overheden Recupel meermaals aangemaand om prioriteit te verlenen aan de selectie op hergebruik boven materiaalrecyclage. Recupel werkt momenteel in samenwerking met enkele intercommunales en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) aan een studie waarbij de financiering en de totale logistiek van een ROS proefondervindelijk worden geanalyseerd. De oprichting van de ROS'en gefinancierd door Recupel, wordt verwacht tegen juli 2004.

- De transparantie van de resultaten van materiaalrecyclage van de ingezamelde AEEA laat nog te wensen over.

De rapportage van de recyclageresultaten en de procesbeschrijvingen van de installaties waar het ingezamelde AEEA wordt verwerkt, werd op verzoek van de administraties bij de eerstelijns-operatoren gecertificeerd door een onafhankelijk expertisebureau. De administraties (voor Vlaanderen OVAM) vragen echter transparantie van de verwerkingsresultaten en procesbeschrijvingen van alle subcontracten (ook in het buitenland). Recupel zal deze eis opnemen in het volgende lastenboek en zal duidelijk stellen dat ook subcontracten moeten voldoen aan dezelfde voorwaarden als de eerstelijns-operatoren.

- Alle recyclagedoelstellingen van de MBO zijn al in 2002 behaald, behalve de 100 %

nuttige toepassing van kunststoffen en 90 % hergebruik en recycling van de grote huishoudtoestellen.

Momenteel worden de doelstellingen van de MBO geëvalueerd door Recupel en de bevoegde administraties. Het al dan niet aanscherpen van de niet-behaalde doelstellingen wordt bediscussieerd. De doelstellingen voor deze fracties zijn echter nog steeds strenger dan de verwerkingsvoorwaarden opgelegd in de EU-richtlijn.

- Er wordt momenteel ongeveer 16,5 kg elektrische en elektronische apparatuur per inwoner op de Belgische markt gebracht. Tegelijk wordt slechts ongeveer 4,5 kg via het Recupelsysteem ingezameld. Er zijn aanwijzingen dat een groot deel van het AEEA verkocht wordt voor export, als herbruikbare toestellen of rechtstreeks aan de schroothandelaar voor metaalrecuperatie.

2. De operatoren die door Recupel werden aangewezen voor de verwerking van de teruggenomen toestellen, hebben een contract afgesloten voor de duur van drie jaar. De operatoren werden volgens de in de MBO vastgelegde procedure aangesteld, na goedkeuring door de bevoegde administraties, rekening houdende met de vergunningstoestand en de geografische spreiding van de installaties over de drie gewesten.

Het gaat meer bepaald om de volgende bedrijven :

Koel- en vriesapparatuur :

Apparec in Tisselt-Willebroek
Coolrec in Eindhoven (NL)
Recydel in Luik

Groot witgoed en grote huishoudelijke apparaten :

Comet Sambre in Charleroi
Galoo Metals in Menen
Apparec in Tisselt-Willebroek
Recydel in Luik

TV's en beeldbuis houdende apparatuur :

Apparec in Tisselt-Willebroek
Recydel in Luik

Andere kleine huishoudelijke apparatuur en ICT materiaal :

Galloo Metals in Menen
Comet Sambre in Charleroi
Recydel in Luik.

In het Brusselse gewest ageert Brussel Net in samenwerking met Sita als ophaler van alle AEEA-fracties, in Vlaanderen treedt de groep Van Gansewinkel op als ophaler.

In de MBO zijn de wettelijk bepaalde voorwaarden opgenomen voor de milieuverantwoorde ontmanteling en verwijdering van alle gevaarlijke componenten uit het AEEA (VLA-REA, art 3.5.3 §1). Elk gewest heeft haar eigen bevoegde autoriteit om toezicht te houden op de naleving van de milieuwetgeving bij de aangewezen afvalverwerkers. In Vlaanderen worden alle betrokken operatoren gecontroleerd door de toezichthoudende ambtenaren van OVAM. De EG-richtlijn legt echter een nog verder doorgedreven ontmanteling van de AEEA op dan momenteel in Vlarea is bepaald. Zo zullen na de implementatie van de richtlijn ook printplaten met een oppervlakte groter dan 10 cm² en kunststoffen met broomhoudende brandvertragers verwijderd moeten worden uit de afgedankte apparaten. Uiterlijk tegen juli 2005 moet de richtlijn worden omgezet.

3. Er is momenteel geen vraag vanuit de industrie (producenten) naar hergebruik van ingezamelde toestellen of van onderdelen ervan. Er bestaan hierover ook geen cijfers.

De bedrijfswereld blijkt wel geïnteresseerd in de meerwaarde van "ecodesign" of "design for recycling". Recupel heeft in dat verband een studie-opdracht toegewezen aan VITO. Momenteel wordt het nut van deze studie in vraag gesteld, omdat de EG-richtlijn een aparte melding van de milieubijdrage op termijn niet meer zal toelaten. In België wordt momenteel de milieubijdrage zichtbaar aangeduid bij de aankooprijks van een nieuw toestel. Ik heb aan OVAM gevraagd met Recupel te bespreken om deze aanduiding niet langer noodzakelijk te maken. Uiteindelijk is nu algemeen bekend dat er een milieubijdrage is voor de inzending en verwerking van AEEA.

Op het niveau van de distributie bestaan er wel systemen om gerecycleerde onderdelen te hergebruiken via eigen herstellingsdiensten, waarbij apparaten worden teruggenomen hetzij om

onder garantie vervangen te worden, hetzij voor herstelling. Wanneer het toestel niet meer herstelbaar is, worden herbruikbare (veelal waardevolle) onderdelen in stock gehouden voor de reparatiediensten. De onderdelen die hierbij vrijkomen komen echter niet in het Recupel-systeem terecht.

De aanvaardingsplicht is van toepassing op toestellen van huishoudelijke oorsprong of van gelijkaardige toestellen bij bedrijven. Momenteel werkt Recupel aan een netwerk van ROS'en om een selectie te laten uitvoeren op de hele partij ingezamelde AEEA afkomstig van huishoudens, op herbruikbaarheid van de volledige toestellen. De Koepel van Kringloopcentra biedt hierbij zijn diensten aan (eigen hergebruiks- of herstellingscentra).

4. Neen, er zijn geen duidelijke gegevens van uitvoer van onderdelen voor hergebruik. Zoals in vraag 1 werd vermeld, is tot op heden een beperkte selectie op herbruikbaarheid uitgevoerd op de ingezamelde toestellen, afkomstig van het Recupelcircuit, door de kringloopcentra. Dit betreft hergebruik van gehele toestellen.

Na demontage van de AEEA bij de gecertificeerde operatoren, worden de gevaarlijke componenten afgevoerd naar diverse vergunde verwerkers in België. Enkel een deel van het beeldbuisglas gaat naar Duitse verwerkers.

Verscheidene gesorteerde materiaalfracties, ontstaan van gevaarlijke componenten, worden uitgevoerd voor materiaalrecyclage naar andere Europese landen, evenals naar China, Japan, Taiwan en Turkije.

Vraag nr. 41
van 7 november 2003
van de heer JAN LOONES

IJzermonding – Zwerfvuil

Destijds ondervroeg ik voormalig minister Stevaert omtrent voortdurend aanspoelend zwerfvuil op de schorren van de IJzermonding (vraag nr. 78 van 12 november 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 29 maart 2002, blz. 929). Het initiatief om een oplossing hiervoor te bieden, moest namelijk komen van de AWZ (administratie Waterwegen en Zeewezen), afdeling Waterwegen Kust, die de IJzer (als waterloop) beheert, en bijgevolg ook moet instaan voor de verwijdering van het zwerfvuil.

Het antwoord van minister Stevaert maakte duidelijk dat het zwerfvuil dat aanspoelt op de schorren van de IJzermonding in Nieuwpoort zowel vanuit de zee, de haven en de IJzer zelf komt, als vanuit de waterlopen die uitmonden in de IJzer.

Hij deelde toen mee dat de afdeling Waterwegen Kust een aanbesteding uitschreef om het drijvend vuil uit de waterlopen onder het beheer van de afdeling Waterwegen Kust, te verwijderen. Een Oostendse firma zorgt er nu voor dat op geregelde tijdstippen het zwerfvuil uit die waterlopen (waaronder de IJzer, het Kanaal Plassendale- Nieuwpoort en het Kanaal Nieuwpoort-Duinkerke) wordt verwijderd. Op deze kanalen zou nu haast geen zwerfvuil meer aanwezig zijn.

Er werd wel vastgesteld dat er bij grote wassen op de IJzer veel zwerfvuil komt uit de wateringeng die in de IJzer uitmonden, en dat dit zwerfvuil verder uitstroomt naar zee. Om daarvoor een oplossing te bieden, zou minister Stevaert zijn administratie Waterwegen en Zeewezen opdracht geven de collega's van Aminoal (administratie Milieu-, Natuur-, Land en Waterbeheer) te contacteren, aangezien de onbevaarbare waterlopen onder de bevoegdheid van de minister van Leefmilieu vallen.

1. Kan de minister mededelen of zijn administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminoal) gecontacteerd werd door de administratie Waterwegen en Zeewezen omtrent dit probleem ?
2. Werde dit onderwerp besproken op het bekkencomité-overleg ?
3. Welke oplossing heeft de betrokken administratie (Aminoal) voorgelegd aan de minister ?

N B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Bossuyt (nr. 64).

Antwoord

1. De afdeling Water West-Vlaanderen werd op 17 november 2003 door de administratie Waterwegen en Zeewezen aangesproken over de problematiek van het zwerfvuil.
2. Volgens de verantwoordelijken van het IJzerbekken werd het probleem nog niet in het bekkencomité besproken.
3. De afdeling Water heeft één project gerealiseerd dat specifiek tot doel had te beletten dat

zwerfvuil in de IJzer terecht komt. Het betreft het rooster op de noodoverlaat van de Ieperlee naar het Kanaal Ieper-IJzer.

Dit neemt niet weg dat meerdere werken op waterlopen van de Ie categorie de toevoer van zwerfvuil verminderden :

- de roosters op de Verdrongen Weiden, die geïnstalleerd werden om vuil uit de overwelfde IJzerwegbeek te houden, houdt zwerfvuil naar de Ieperlee tegen ;
- de slibvang op de Handzamevaart houdt in mindere mate ook zwerfvuil tegen langs de randen ;
- dergelijke slibvang wordt in de toekomst ook op de Martjesvaart gebouwd ;
- de inrichtingswerken van de Handzamevaart in Diksmuide zullen door hun esthetisch karakter de bewoners ervan weerhouden vuil in de waterloop te dumpen.

Het is ook belangrijk aan te geven dat er slechts zes waterlopen van 1e categorie zijn die zwerfvuil naar de IJzer kunnen afvoeren. Daarnaast zijn er ook nog tien waterlopen van 2e categorie, 10 waterlopen van 3e categorie en enkele niet geklasseerde waterlopen die in de IJzer uitmonden.

Deze waterlopen worden door de provincie, de gemeenten en de polders beheerd. Ook deze instanties dienen dus te worden betrokken in de strijd tegen het zwerfvuil op de IJzer.

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 19
van 30 oktober 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Decreet etnisch-culturele minderheden – Uitvoering

Het decreet etnisch-culturele minderheden dateert van 28 april 1998.

Deze vragen hebben alle betrekking op het jaar 2002.

1. Welk bedrag ontving het Vlaams Overlegcentrum voor personeel, secretariaat, werking, infrastructuur ?

Hoeveel personeelsleden stelt het tewerk ?

2. Welk bedrag ontving het Forum van Etnisch-Culturele Organisaties voor personeel, secretariaat, werking, infrastructuur ?

Hoeveel personeelsleden stelt het tewerk ?

3. Welke zijn de drie ondersteuningscentra ?

Welk bedrag ontvingen zij voor personeel, secretariaat, werking, infrastructuur ?

Hoeveel personeelsleden stellen zij tewerk ?

4. Welke zijn de provinciale integratiecentra ?

Welk bedrag ontvingen zij voor personeel, secretariaat, werking, infrastructuur ?

Hoeveel personeelsleden stellen zij tewerk ?

5. Welke zijn de lokale integratiediensten ? Graag een volledige lijst.

Welk bedrag ontvingen zij voor personeel, secretariaat, werking, infrastructuur ?

Hoeveel personeelsleden stellen zij tewerk ?

6. Welke zijn de lokale steunpunten bij de provinciale integratiecentra zoals bedoeld in artikel 33 van het decreet ?

Welk bedrag ontvingen zij voor personeel, secretariaat, werking, infrastructuur ?

Hoeveel personeelsleden stellen zij tewerk ?

7. Welke projecten werden gesubsidieerd op basis van artikel 43 van het decreet ? Graag een lijst met project, uitvoerder en toegekend bedrag.

8. Wat is aldus het globale bedrag dat in 2002 werd uitgegeven in het kader van het decreet van 1998 ?

9. Van alle bovenvermelde personeelsleden, hoeveel ervan hebben niet de Belgische nationaliteit ?

Hoeveel ervan werden aangeworven na een vergelijkend examen met jury ?

Antwoord

1. In 2002 werd in de minderhedensector een enveloppenfinanciering ingevoerd. Dit houdt in dat niet langer afzonderlijke middelen voor werking, basistoelage en personeel worden toegekend. Bij deze en de volgende vragen kan dan ook enkel het bedrag van de enveloppe worden opgegeven. Deze bedragen kunnen in de praktijk nog iets lager liggen, aangezien de saldoberekening nog niet volledig is afgerond.

Voor het Vlaams Minderhedencentrum bedroeg de enveloppe 2002 1.769.776,76 euro. Hiermee kon het centrum 31,00 personeelsleden voor de eigen werking en 10 personeelsleden voor de cellen voor woonwagen- en vluchtelingenwerk tewerkstellen.

2. De enveloppe voor het Minderhedenforum bedroeg in 2002 73.999,62 euro. Het Forum stelde hiermee 1,5 personeelsleden tewerk.

3. Er is een ondersteuningscentrum voor allochtonen (OCA), een voor vluchtelingen (personeelsleden overgekomen van het OCIV) en een voor woonwagenwerk (het vroegere VCW). Deze ondersteuningscentra hebben geen afzonderlijke erkenning, noch financiering. De personeelsleden maken deel uit van het Vlaams Minderhedencentrum, dat de juridische en inhoudelijke werkgever is.

4. Er zijn provinciale integratiecentra in elke Vlaamse provincie. Daarnaast zijn er integratiecentra in Brussel, Antwerpen en Gent. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de centra, hun enveloppe voor 2002 in euro en hun personeel.

PIC West-Vlaanderen	388.444,29	8,25
PICO Oost-Vlaanderen	869.423,65	19
ING Gent	540.017,13	12
PRIC Vlaams-Brabant	686.635,21	14
PRIC Limburg	408.313,56	9,5
De Acht Antwerpen stad	1.549.058,05	31,5
PRICMA Antwerpen prov.	905.323,42	19
PI Brussel Foyer	730.042,42	13,8

5. Ook de integratiediensten hebben een enveloppefinanciering. Dit was reeds opgenomen in het decreet van 28 april 1998. Hun enveloppe wordt jaarlijks aangepast aan de index van de con-

sumptieprijsen en de anciënniteit. Voor starten de integratiediensten kan ter voorbereiding van de erkenning een werkingstoelage worden verleend van 20.125 euro. Het decreet voorziet voorts in een cofinanciering van de lokale besturen ten belope van 1/3 van het subsidiebedrag.

De tabel hieronder geeft een overzicht van de personeelsformaties en de middelen in 2002.

Diensten	Totale subsidie	Personeel
Aalst	50.223,33	1
Antwerpen	100.446,67	2
Beringen	75.335,00	1,5
Dilsen-stokkem	50.223,33	1
Genk	284.260,00	6
Gent	146.400,00	3
Halle	50.223,33	1
Hasselt	50.233,33	1
Heusden-Zolder	192.353,33	4
Houthalen-Helchteren	123.423,33	2,5
Kortrijk	50.223,33	1
Leopoldsburg	50.223,33	1
Leuven	50.223,33	1
Lokeren	50.223,33	1
Lommel	50.223,33	1

Diensten	Totale subsidie	Personeel
Maaseik	50.223,33	1
Maasmechelen	100.446,67	2
Mechelen	100.446,67	2
Mol	50.223,33	1
Oostende	50.223,33	1
Sint-Niklaas	100.446,67	2
Willebroek	75.335,00	1
Totaal	1.901.573,33	41,5

6. Sinds de invoering van de enveloppenfinanciering worden de steunpunten niet langer extra gefinancierd. De eventuele steunpunten maken integraal deel uit van de integratiecentra : zij bepalen waar het personeel wordt ingezet aan de hand van een omgevingsanalyse van hun regio.

Al het personeel is in dienst van het integratiecentrum. Het staat hen vrij om al dan niet met plaatselijke ankerpunten of steunpunten te werken.

7. Hieronder volgt een overzicht met de projecten, de uitvoerders en het toegekende bedrag van de experimentele projectsubsidies 2002.

Organisatie	Titel	Toegekend en vastgelegd bedrag in euro
Romano Dzuvdipe VZW (Het leven van de Roma)	Uitbouw van een laagdrempelige inloopplaats waar Kosovaarse Roma gezinsondersteuning krijgen	33.000
Turkse Unie van België VZW	Ondersteuningsprogramma "onderwijs en opvoeding" Turkse gemeenschap Limburg	48.945
Federatie van Migranten-vrouwengroepen-Wereldvrouwen	Medet-foon	75.000
Almanar VZW	Ouder worden in Vlaanderen als allochtoon	64.910
Vereniging voor Ontwikkeling en Emancipatie van Moslims VOEM VZW	Ouder worden in Vlaanderen : Een brug bouwen tussen allochtone senioren en ouderenvoorzieningen	36.100
Dünya VZW	Mantelzorg ? Vrouwtelzorg?	28.285
Antwerpriza VZW – Russisch Cultureel Centrum	Jeugd Cultuur en Integratie	2.500
Nationaal Comité van Woonwagenbewoners VZW	Directe hulp aan doortrekkers (woonwagenbewoners)	6.400

Organisatie	Titel	Toegekend en vastgelegd bedrag in euro
El Wahda – De Eenmaking VZW	Opleiding van ervaringsdeskundigen en ontwikkeling van methodieken voor vorming rond drugs	65.000
Stichting Afrikaanse Hoop VZW	Waardig Anders Ouder : een oriënterings- en bemiddelingsdienst voor bejaarden uit de doelgroep etnisch-culturele minderheden	19.600
Turks-Belgisch Cultuur-, Hulpverlenings- en Ontmoetingscentrum Heusden-Zolder	Taalstimulering voor 5-jarige allochtone kleuters	55.260
Gemeentebestuur Mortsel	Onderwijsproject ROM-zigeuners	22.000
Intercultureel Centrum Migranten – Forum	Vorbereiding van de verzelfstandiging en versterking van het Forum van Organisaties van Etnisch-Culturele Minderheden	28.000

8. Het totale bedrag dat werd vastgelegd voor de integratiesector en het Forum op de begroting 2002 bedroeg 10.029.107,38 euro. Hierin zijn ook de middelen voor de schipperswerking VZW De Schroef begrepen.

Voor de experimentele projectsubsidies bedroeg het vastleggingsbedrag 485.000 euro. De reële uitgaven zullen als gevolg van de saldoberekeningen in de praktijk lager liggen.

9. Het personeelsbeleid van de centra en diensten ligt in eigen handen van de lokale besturen, de provincies en de betrokken VZW's. Er wordt geen informatie opgevraagd omtrent nationaliteit of selectieprocedures.

De centra en diensten worden gesubsidieerd op basis van overeenkomsten waarin concrete resultaten worden opgenomen. Voor de evaluatie geldt het al dan niet behalen van de resultaatverbintenis.

**Vraag nr. 20
van 30 oktober 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Geestelijke gezondheidszorg – Teams kinderpsychiatrie

Dat er lange wachtlijsten zijn voor kinderen die doorverwezen worden naar geestelijke gezondheidszorg, is niet aanvaardbaar.

Bij navraag blijkt dat er in de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG) op de meeste plaatsen kinderteams aanwezig zijn. Het zijn meestal zeer kleine teams die in de vakantieperiode, en zeker als men meerdere oudere zorgverstrekkers (45/50-jarigen met extra vakantiedagen) in dienst heeft, geruime tijd niet volwaardig als multidisciplinair team kunnen functioneren. Extra personeel inzetten is moeilijk, én wegens het ontbreken van de middelen, én om organisatorische redenen.

Iedereen is het erover eens dat kinder- en jeugdpsychiatrie veel sneller op de bal zou moeten kunnen spelen : een permanent voldoende aanbod aan zorgverstrekkers beschikbaar in elke regio is hiervoor noodzakelijk.

1. Bestaan er normen/parameters die men hanteert om te oordelen of het aanbod van psychiatrische zorg voor kinderen en jongeren in een regio voldoende aanwezig is ?

Welke omschrijving voor regio wordt hierbij gehanteerd ?

2. Hoeveel kinderteams zijn er in elke vestigingsplaats van elk CGG aanwezig en wat is de verhouding aanwezige teams tegenover kinderen/jeugd in de regio ?

3. Waar lopen er speciale aanvullende projecten gericht op geestelijke gezondheidszorg voor kinderen/jeugd, en wie zijn de partners ?

Antwoord

1. Voor de extramurale geestelijke gezondheidszorg bestaan er geen exacte normen of parameters om te bepalen of het aanbod van psychiatrische zorg voor jongeren in een regio voldoende is.

- De epidemiologische gegevens over het voorkomen van psychiatrische problemen zoals die bijvoorbeeld door de Wereldgezondheidsorganisatie worden verstrekt, zijn meestal te algemeen om te kunnen dienen als basis voor een programmatiebeleid.
- Het is dikwijls ook een moeilijke afweging of probleemgedrag bij jongeren aanleiding moet geven tot psychiatrische hulpverlening, dan wel tot het herzien van een bepaalde opvoedingsstijl of het gebruik maken van zorgverbredingsprogramma's in het onderwijs. Een van de bedoelingen van het concept Integrale Jeugdhulpverlening is het verhogen van de doelgerichtheid en de doelmatigheid van de hele zorgverlening door een betere afstemming van wat al bestaat.

Wat de normen en/of parameters betreft gehanteerd voor het aanbod van residentiële psychiatrische zorg voor kinderen en jongeren in een regio werd vroeger gebruik gemaakt van het concept van provinciale programmatie op het Vlaamse niveau. Dit concept wordt nu verlaten omwille van de kleinschaligheid van de diensten en ook om in Brussel Vlaamse initiatieven mogelijk te maken.

Welke omschrijving voor regio wordt hierbij gehanteerd ?

Door de residentiële sector wordt nu overgeschakeld op het concept van zorgregio.

Programmatiecriteria voor de residentiële psychiatrische sector worden federaal bepaald, de Vlaamse Gemeenschap is bevoegd voor de toepassing ervan en de toewijzing. Residentieel wordt de parameter van 0,32 % K/k-bedden gehanteerd.

Het ontbreken van exacte parameters voor de ambulante psychiatrische zorg betekent evenwel niet dat niet gestreefd zou kunnen worden naar een optimalisering van de verdeling van de nu beschikbare middelen over verschillende doelgroepen en regio's.

De schaalvergroting en de versterking van het management in de CGG-sector zullen wellicht aanleiding geven tot een betere spreiding van de bestaande hulpverleningscapaciteit. De inspectie stelt in haar contact met de directies vast dat er een bereidheid bestaat om over te gaan tot een zekere herschikking van de bestaande middelen indien zou blijken dat een bepaalde doelgroep of regio manifest onderbedeeld wordt. De nieuwe regelgeving in de CGG-sector maakt dit beter mogelijk dan vroeger.

Voor de CGG wordt het concept regio in eerste instantie ingevuld door artikel 27 van het decreet betreffende de geestelijke gezondheidszorg van 18 mei 1999 waarin het werkgebied van een CGG wordt omschreven als een sociologisch geheel van aaneensluitende gemeenten dat minimum 400.000 inwoners bevat. Het begrip regio is in de praktijk altijd wat relatief :

- in principe heeft de cliënt nog steeds de vrije keuze van voorziening waar hij hulpverlening wil zoeken ;
- de bestaande werkingsgebieden kunnen evolueren indien de CGG-directies de bovenvermelde herschikking zouden doorvoeren, niet enkel binnen de eigen organisatie, maar ook in overleg met andere ;
- de geleidelijke implementatie van het decreet op de zorgregio's kan ook voor verschuivingen zorgen.

2. Binnen de 21 fusiecentra – in totaal 89 vestigingen – wordt in 73 vestigingen hulpverlening voor kinderen aangeboden. De basishulpverlening voor volwassenen wordt in 85 vestigingen aangeboden. De groep van jongeren wordt dus inderdaad nogal eens onderbedeeld in vergelijking met de volwassenen.

Daar zijn verschillende redenen voor :

- de meeste CGG zijn opgestart met een volwassenenwerking en zijn pas in tweede instantie aan de oprichting van een kinderteam begonnen ;
- de aanzienlijke stijging van het budget voor de sector is in de voorbije jaren besteed aan een noodzakelijke harmonisering van de verloningen, een versterking van het management en een verhoging van de subsidieerbaarheid van de werkingskosten. Er is dus

slechts beperkte groei geweest van de effectieve hulpverleningscapaciteit ;

- het blijkt nog steeds moeilijk om kinderpsychiaters en goed opgeleide kinderpsychologen te vinden.

3. Er werden verschillende kleinschalige proefprojecten opgestart, gefinancierd met federale middelen, onder andere :

- gezinsverpleging ten behoeve van kinderen van 4 tot 12 jaar, met als partners OPZ Geel en 1 CGG (15 opvangplaatsen),
- outreachingproject tussen KPC Genk, PC Sancta Mario en 2 CGG,
- outreachingproject tussen PC Dr. Guislain en UZ Gent.

Op dit ogenblik zijn er binnen de Vlaamse begroting geen middelen voorhanden om de subsidie-enveloppes van de CGG dermate te verruimen dat er meer hulpverleners voor kinderen en jeugdigen kunnen worden ingezet. Het is evenwel beslist niet uitgesloten dat op termijn nieuwe investeringen in deze zorgsector nodig zullen blijken.

Ondertussen is het evenwel wenselijk dat het project Integrale Jeugdhulpverlening een betere afstemming realiseert van de reeds bestaande voorzieningen.

Vraag nr. 21
van 30 oktober 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Communicatiebegeleiding – Opdracht CVBA Choco

Volgens het rapport inzake de samenstelling van de ministeriële kabinetten werd door het kabinet van de minister een bedrag van 6.680 euro uitgegeven aan "communicatiebegeleiding" door CVBA Choco (Stuk 35 (2002-2003) – Nr. 1).

1. Welke communicatie werd door Choco begeleid ?

Gedurende welke periode ?

Welke prestaties werden concreet door Choco geleverd ?

2. Hoe werd deze opdracht toegewezen ?

Hoeveel communicatiebureaus werden gecontacteerd ?

3. Waarom werd deze opdracht aan CVBA Choco toegewezen ?

Antwoord

Welke communicatie werd door Choco begeleid ?

- Communicatieadvies en begeleiding persdienst kabinet : woordvoerders adviseren en bijstaan ; persteksten adviseren, voorbereiden en evalueren ; media-optredens adviseren, voorbereiden en evalueren
- Toespraken allerhande : advies en voorbereiding
- Communicatiecampagnes : strategisch advies

Gedurende welke periode?

- December 2002

Welke prestaties werden door Choco geleverd?

- Wekelijkse briefings op het kabinet met twee communicatieadviseurs
- Voorbereiding en verwerking briefings
- Communicatieadvies op persteksten en toespraken
- Research vormelijke begeleiding minister
- Imagoadvies en begeleiding
- Uitwerken nieuwjaarskaarten, inclusief foto-rechten en drukwerk

Hoe werd deze opdracht toegewezen?

- Via de verkorte aanbestedingsprocedure na raadpleging van verschillende communicatiebureaus

Hoeveel communicatiebureaus werden gecontacteerd?

- Drie

Waarom werd deze opdracht aan CVBA Choco toegewezen?

- Na advies van de woordvoerders en gelet op de voordeligste prijs en de aantoonbare ervaring die het bureau heeft met overheidscommunicatie

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE,
BUITENLANDS BELEID EN
E-GOVERNMENT

Vraag nr. 8
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 26

van 30 oktober 2003

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1182

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 10
van 4 november 2003
van de heer JAN LAURYS

Economische missie Vietnam – Kostprijs

Van 11 tot 18 oktober 2003 was er een economische missie naar Vietnam. Deze missie werd georganiseerd door de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel, Export Vlaanderen, de Brusselse dienst voor buitenlandse handel Brussel Export, AWEX en de provincie Oost-Vlaanderen.

Aan deze missie namen ongeveer honderd vertegenwoordigers van bedrijven deel, naast nog een vijftigtal begeleidende officiële.

1. Wat was de kostprijs van deze missie voor de Vlaamse overheid ?
2. Hoeveel ambtenaren zijn er meegegaan en wat was hun opdracht ?
3. Reisden de ambtenaren in economy class, dan wel in business class ?

Antwoord

1. Met een totaal bedrag van 24.000 euro aan inschrijvingsgeld vanwege de deelnemende bedrijven en totale organisatie- en deelnamekosten van circa 26.000 euro bedroeg de kostprijs voor de Vlaamse overheid circa 2.000 euro.
2. Twee ambtenaren van Export Vlaanderen werden afgevaardigd.

Eén ambtenaar vertegenwoordigde Export Vlaanderen in de officiële delegatie voor deelname aan het officiële programma. De tweede ambtenaar vertegenwoordigde Export Vlaanderen in de bedrijfsdelegatie voor de coördinatie en ondersteuning van de individuele programma's van de zakenlui ter plaatse.

3. De ambtenaar van Export Vlaanderen afgevaardigd voor de officiële delegatie reisde in business class (zoals de andere leden van de officiële delegatie).

De ambtenaar van Export Vlaanderen afgevaardigd voor de bedrijfsdelegatie reisde in economy class.

Vraag nr. 11
van 7 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – Kantoor Seattle

In een vraaggesprek met VEV-snelbericht van oktober verklaart de nieuwe directeur-generaal van Export Vlaanderen dat het Ford-drama ons leert dat we vanuit Vlaanderen voldoende antennes moeten hebben op het hoogste niveau van de moederbedrijven.

Daartegenover staat dat op 18 augustus 2003 het kantoor van Export Vlaanderen in Seattle (Verenigde Staten) werd gesloten. Nochtans komt het mij voor dat er nogal wat belangrijke bedrijven hun hoofdzetel in deze Amerikaanse stad hebben.

Kan de minister verduidelijken hoe het ene met het andere rijmt ?

Antwoord

Een van de hoekstenen van de nieuwe strategie voor FIT is de optimalisatie van de geografische structuur en bezetting van het buitenlands netwerk. De geografische structuur van het buitenlands netwerk wordt beoordeeld op basis van objectieve criteria, waarbij vooral aandacht wordt besteed aan potentieelcijfers, benchmarking en werklast. Anderzijds wordt de geografische structuur beoordeeld op grond van de regiofocusstrategie.

In het kader van die nieuwe regiostrategie voor Nafta is de keuze gemaakt voor een optimalisering van het netwerk van kantoren binnen de VSA. Er werd gekozen voor een beperkt aantal, maar meer slagkrachtige kantoren. De krachten van het buitenlands netwerk van Export Vlaanderen of EV (ondersteunen van de Vlaamse export) en het netwerk van Dienst Investeren Vlaanderen of DIV (aantrekken van investeringen naar Vlaanderen) worden gebundeld. In de praktijk werden beide kantoren (EV + DIV) in Chicago al gefusioneerd, terwijl gelijkaardige plannen bestaan voor de samenvoeging van Boston (DIV) en New York (EV), San Francisco (DIV) en Los Angeles (EV), Dallas (DIV) en Atlanta (EV).

Hierin past ook de sluiting van Seattle (EV). Waarom de keuze voor Seattle ?

De vraag rijst waar FIT in de Verenigde Staten fysiek aanwezig dient te zijn om toch het leeuwendeel van de Amerikaanse economie te kunnen bewerken.

FIT beschikt momenteel op de Westkust over drie kantoren, met name in Seattle (EV), in Los Angeles (EV) en in San Francisco (DIV). Om budgettaire redenen werd gekozen voor één enkele locatie op de Westkust. Uit een studie van de United States Conference of Mayors (<http://www.usmayors.org/70thAnnualMeeting/madisonmetro061402.asp>) die peilde naar het belang van de metropolitan areas in de Amerikaanse economie, blijkt dat, als men een rangschikking zou maken van de verschillende metropolitan area's naar bruto regionaal product, men voor deze regio tot volgende vergelijking kan komen :

– San Francisco-Oakland-San José : 311,5 miljard USD

– Los Angeles-Long Beach-Orange County-Riverside-San Bernardino : 674,9 miljard USD

– Seattle-Bellevue-Everett-Tacoma : 145,02 miljard USD

Vanuit deze vaststelling is het dan ook aangewezen om, in het kader van optimalisatie, de sluiting van Seattle te laten primeren boven deze van San Francisco of Los Angeles. Het is logisch om permanent fysiek aanwezig te blijven in die gebieden die het meest dynamisch zijn en economisch het zwaarst wegen.

Uiteraard biedt de regio ook commerciële mogelijkheden voor Vlaamse bedrijven, in het bijzonder inzake IT (communicatietechnologie), biotechnologie en traditionele sectoren als sportuitrusting, visverwerking, houtverwerking, ... Er zijn effectief grote multinationals aanwezig als Boeing, Microsoft, Costco, Nordstrom, Amazon.com, AT&T Wireless Group en andere. Het is evenwel belangrijk aan te geven dat het allerbelangrijkste bedrijf in de regio, zijnde Boeing, in 2001 besliste zijn hoofdkwartier te verhuizen naar Chicago.

Om bovengenoemde reden is het dus zeker aangewezen om deze regio te blijven bewerken. Daarom werd beslist de jurisdictie van het kantoor in Seattle (EV) op te delen : de Canadese provincies British Columbia, Alberta en Saskatchewan werden toegevoegd aan de jurisdictie van het EV-kantoor in Toronto, terwijl de Amerikaanse staten Alaska, Idaho, Montana, Oregon, Washington en Wyoming werden toegevoegd aan de jurisdictie van het kantoor van Export Vlaanderen in Los Angeles.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 21
van 4 november 2003
van de heer CARL DECALUWE

Verkoop sociale woningen – Evaluatie

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 18 van 21 november 2002, zou ik de minister graag volgende vragen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 17 januari 2003, blz. 1364).

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal huurwoningen dat aan zittende huurders werd verkocht in 2002, en dit opgesplitst per erkende vennootschap en per provincie ?

Op welke manier werd de prijs bepaald ?

2. Kan de minister eveneens een overzicht geven van de verkregen opbrengsten van 2002 per erkende vennootschap ?

Hoeveel nieuwe woningen werden met deze middelen aangeschaft, en dit per erkende vennootschap en per provincie ?

3. Welke invloed kan de massale verkoop van sociale huurwoningen hebben op de huurinkomsten van een erkende vennootschap ?

Antwoord

1. Overzicht van het aantal aan zittende huurders verkochte sociale huurwoningen per sociale-huisvestingsmaatschappij (SHM) en per provincie (werkjaar 2002)

1.1 Aantal verkochte sociale woningen per shm :

SHM	Aantal verkochte woningen	Verkoopopbrengst
101 De Ideale Woning	6	510.660,66 euro
105 Onze Woning	2	161.313,56 euro
1155 Geelse Bouwmaatschappij	16	1.182.645,52 euro
117 Eigen Haard	1	75.986,00 euro
121 Mechelse Goedkope Woning	9	510.972,20 euro
126 Sociale Bouwmaatschappij Schelle	1	46.000,00 euro
131 De Voorkempen HE	1	84.283,80 euro
2228 Providentia	2	171.092,88 euro
235 Huisvesting Zennevallei – Halle	7	532.959,79 euro
261 Huisvesting Tienen	1	13.718,25 euro
263 Inter-Vilvoordse Maatschappij voor de Huisvesting	8	329.712,66 euro
306 Het Lindenhof	1	114.031,02 euro
310 Interbrugse Maatschappij voor de Huisvesting	8	601.172,89 euro
315 't Heist Best	1	82.500,00
320 Ons Onderdak	1	66.931,25 euro
323 Goedkope Woning	1	72.880,70 euro
328 Ons Dorp	4	247.117,76 euro
332 De Oostendse Haard	1	52.260,00 euro
333 De Mandel	1	74.739,90 euro
338 Tieltse Bouwmaatschappij	1	88.491,00 euro
339 Veurnse Bouwmaatschappij	1	93.424,87 euro
341 Helpt Elkander	1	88.498,00 euro
407 Dendermondse Volkswoningen	1	71.750,30 euro
416 Volkshaard	2	173.525,46 euro
418 Huisvesting Scheldevallei	1	60.151,00 euro
420 SHM Denderstreek	2	187.960,00 euro
422 Tuinwijk	1	74.739,90 euro
428 De Nieuwe Haard	1	54.809,26 euro

SHM	Aantal verkochte woningen	Verkoopopbrengst
700 Kantonnale Bouwmaatschappij van Beringen voor Huisvesting	17	974.055,52 euro
7015 Maaslands Huis	4	175.418,94 euro
703 Nieuw Dak	25	1.923.685,49 euro
7055 Limburgs Tehuis	1	93.704,00 euro
7064 Kempisch Tehuis	6	456.088,37 euro
707 Ons Dak	1	87.184,00 euro
709 Nieuw Sint-Truiden	2	127.057,83 euro

1.2. Aantal verkochte sociale huurwoningen per provincie :

Provincie	Aantal verkochte woningen	Verkoopopbrengst
Antwerpen	36	2.571.861,74 euro
Vlaams-Brabant	15	1.047.483,58 euro
West-Vlaanderen	21	1.582.047,39 euro
Oost-Vlaanderen	8	622.935,92 euro
Limburg	56	3.837.194,15 euro

Hieruit blijkt dat de gemiddelde verkoopprijs ligt tussen 68.000 en 75.000 euro.

De verkoopprijs werd in principe als volgt bepaald : men vertrekt vanuit een vergelijking tussen enerzijds de geactualiseerde waarde van de woning en anderzijds de raming van de ontvanger der registratie of van de commissaris van het Comité tot Aankoop. De prijs mag daarbij normaliter nooit lager zijn dan het hoogste van beide genoemde bedragen. Het verschil tussen het bovengenoemde hoogste bedrag en de effectieve verkoopprijs mag echter (behoudens omstandig gemotiveerde uitzondering) niet hoger zijn dan 15 % (= potentiële winstmarge). In (andere) uitzonderlijke gevallen (en eveneens mits voldoende motivatie) kan worden verkocht aan een prijs die lager is dan de geactualiseerde waarde, maar dan moet er wel verkocht worden aan een prijs die minstens gelijk is aan de schattingswaarde.

2. Voor de opbrengsten : zie derde kolom van bovenstaande tabellen.

Het is niet mogelijk op dit ogenblik een correct beeld te geven van het aantal nieuwe woningen dat met deze middelen werd aangeschaft. Voor eerst zou het wel om een zeer snelle herinvestering moeten gaan : verkoopopbrengsten uit 2002 in datzelfde jaar reeds herinvesteren in nieuwbouw. Ik herinner er in deze context aan dat in

het zogenaamde overdrachtenbesluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1999 (bijlage III, artikel 6) nu slechts sprake is van een herinvesteringsplicht van de opbrengsten binnen een periode van vijf jaar.

Investerings van de verkoopopbrengsten, zowel diegene die in 2002 als diegene die voorheen zijn gerealiseerd (en een onderscheid hierin, ook t.o.v. het aantal woningen, is niet te maken), gebeuren thans in het kader van nieuwbouw enkel voor subsidieprojecten en bedragen dus slechts een gedeelte van een investering ; zij maken in principe voor 40 % deel uit van de werken, als aanvulling op de toegekende projectsubsidie. Daarnaast worden investeringen die wel tot een snelle aangroei van patrimonium aanleiding geven, zoals de aankopen van goede (bestaande) woningen uit de privé-sector, geprogrammeerd op het jaarlijks VHM-investeringsprogramma en niet gefinancierd via mogelijke verkoopopbrengsten.

Verkoopopbrengsten worden bovendien ook ingezet voor andere verrichtingen dan nieuwbouw, met name voor de verwerving van gronden en voor de renovatie van het eigen patrimonium van de SHM's.

In het nieuwe ontwerpbesluit tot wijziging van genoemd besluit zijn wel (nog) striktere regels ter opvolging (door de VHM) van de herinves-

teringen ingeschreven en moeten die investeringen, weliswaar de bouwstart, reeds plaatsvinden binnen een periode van drie jaar.

3. Invloed van een massale verkoop van sociale huurwoningen op huurinkomsten van een sociale huisvestingsmaatschappij.

In de eerste plaats is het de vraag of er wel massaal zal worden aangekocht. Indien dat toch zou gebeuren, zullen die inkomsten natuurlijk sterk dalen, zeker wanneer men er niet in zou slagen met de verkoopopbrengsten het patrimonium op een adequate wijze te herstellen. Dat laatste zal echter, zoals reeds gesteld, strikt opgevolgd worden en verder tijdig aan een evaluatie onderworpen worden. De verkoopopbrengsten zullen op de rekening-courant van de SHM bij de VHM geboekt worden en een creditrente van 2,5 % opbrengen en aldus tijdelijk een deel van de gedeerde huuroopbrengst compenseren.

Verwacht wordt wel dat vooral de sociale huurders met een relatief hoog inkomen geïnteresseerd zullen zijn in de aankoop van de woning die zij huren (cfr. ook de nodige solvabiliteit voor het verkrijgen van een hypothecaire lening). Als deze vooronderstelling klopt, zullen het dus wel de hogere huurinkomsten zijn die wegvallen, waardoor de totale huuroopbrengst zal dalen. Ook die hogere huurinkomsten moeten echter opnieuw in het leven geroepen worden door de tegenbeweging van het tijdig en nauwgezet opgevolgd herinvesteren. Ook een eventuele verhoging van de inkomensgrenzen kan een instroom van huurders die hogere huren betalen, met zich mee brengen.

Naast die tegenbeweging is het uiteraard ook verder de bedoeling het bestaande patrimonium op ruime schaal verder uit te breiden, onder andere via de PPS-constructies.

Vraag nr. 22
van 4 november 2003
van de heer CARL DECALUWE

Sociaal patrimonium – Leegstand

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 61 van 21 februari 2002, zou ik de minister graag enkele vragen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1690).

1. Hoe is de leegstand in het sociaal patrimonium sinds eind 2001 geëvolueerd ?

Kan de minister een overzicht geven per arrondissement van het aantal sociale huurwoningen en appartementen die meer dan één jaar leegstaan ?

2. Wat is de verhouding tussen het leegstandspatrimonium en het totale patrimonium ?
3. Wat is de gemiddelde duurtijd van de leegstand in sociale huurwoningen ?
4. Wat zijn de meest voorkomende oorzaken voor de leegstand ?

Antwoord

1. Voorafgaande opmerking : alle cijfergegevens zijn op datum van 31 december en betreffen dus een momentopname.

Vanaf 1999 tot 2001 was er een merkbare stijging van het aantal woningen dat leegstond voor renovatie : van 63 % van alle leegstaande woningen in 1999 en 65 % in 2000 naar 67 % in 2001. Voor 2002 is er een stagnering : ook 67 %.

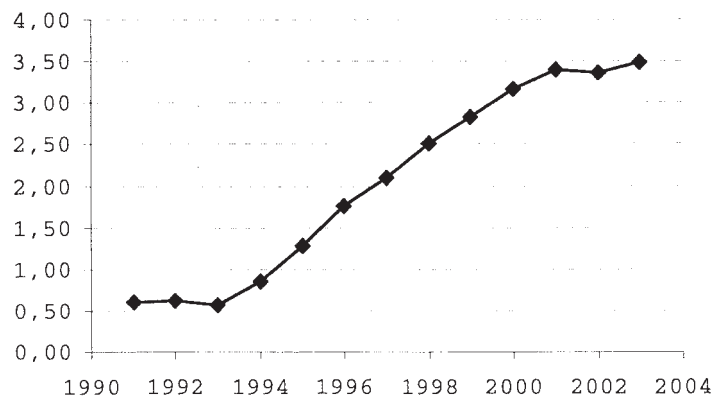
Het overgrote percentage leegstand wegens renovatie, sloping en de ermee gepaard gaande herhuisvesting samen, is in 2002 gedaald tot 76 %. Voor de jaren 1999 en 2000 bedroeg dat percentage 78 % en voor het jaar 2001 80 %.

In 2002 stond 5 % van deze woningen meer dan 6 maanden leeg. Voor 2001 noteren we hetzelfde percentage en voor 1999 en 2000 noteren we een leegstand van 3 %.

Als **bijlage** wordt een overzicht gegeven, per arrondissement, van de leegstand van sociale woningen/appartementen die minder dan één jaar en meer dan één jaar leeg staan (toestand op 31 december 2002). De gegevens werden geleverd door de sociale huisvestingsmaatschappijen.

2. Op 31 december 2002 stonden in totaal 4.572 woningen leeg waarvan 1.822 meer dan één jaar. Dat is respectievelijk 3,49 % en 1,39% van het totale patrimonium.

Figuur 1 : Leegstand binnen de sociale huisvestingssector

3. Dat gegeven is niet beschikbaar. De voorhanden zijnde gegevens (als **bijlage**) zijn opgedeeld in leegstand van minder dan één jaar en meer dan één jaar.

4. De redenen voor de leegstand voor de 4.572 woningen kunnen als volgt worden onderverdeeld (som van alle redenen = 100 % – toestand op 31 december 2002) :

- 67 % van de woningen stonden leeg wegens aan de gang zijnde renovatiewerken of met het oog op nog uit te voeren renovatiewerken ;
 - 5 % van de woningen stonden leeg voor sloping ;
 - 4 % van de woningen stonden leeg voor de herhuisvesting van huurders die hun woning moeten ontruimen voor uit te voeren renovatiewerken of van wie de woning gesloopt zou worden ;
 - 5 % van de woningen stonden leeg door de weigering van kandidaat-huurders (leegstand meer dan 6 maanden) doordat de aangeboden woning niet voldoet aan de wensen van de kandidaat-huurder (enkel structurele leegstand ingevolge ligging, staat, ... van de woning) ;
 - 2 % stonden leeg wegens het overlijden van de huurder ;
 - 17 % van de woningen stonden leeg om andere dan de voormelde redenen :
- kieskeurigheid bij de toewijzing van een huurwoning : indien er voor een bepaalde locatie sociale woningen zijn met een verschillend comfortniveau worden de minder kwalitatieve woningen dikwijls geweigerd ;
 - opfrissing en kleine herstellingswerken van woningen bij huurderswissel ;
 - huurderswissel ;
 - uitdrijving van huurders.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 23
van 4 november 2003
van de heer CARL DECALUWE

Huurachterstallen SHM's – Minnelijke schikkingen

Het nieuwe artikel 1344 septies van het Gerechtelijk Wetboek, uit de programmawet van 24 december 2002, impliceert dat de hoofdvordering inzake de aanpassing van de huurprijs of inzake de invordering van achterstallig huurgeld of inzake huisuitzetting, verplicht vooraf aan de rechter dient te worden voorgelegd. Het verzoek tot minnelijke schikking kan mondeling of schriftelijk worden gedaan ter griffie.

1. Kan de minister een overzicht geven per socia-
 lehuisvestingsmaatschappij (SHM) van het aantal dossiers dat aan de rechter werd voorgelegd

volgens deze nieuwe wettelijke bepaling voor de hoofdvordering van huuraanpassing, -invordering of huisuitzetting ?

2. Vooraleer de feitelijke gerechtelijke procedure ten gronde kan worden gestart, moet nu eerst de procedure voor het verzoek tot een minnelijke schikking worden gevolgd.

In welke mate kunnen de socialehuisvestingsmaatschappijen hierop anticiperen ?

Ondervinden zij in hun werking hinder door het tijdsverloop van deze procedure ?

3. De SHM's kunnen in principe zelf en in eerste instantie de huuropzeg betekenen zonder gerechtelijke tussenkomst.

Kan de minister een overzicht geven van het aantal huuropzeggingen zonder gerechtelijke tussenkomst sedert begin dit jaar, en dit opgesplitst per arrondissement ?

Is er hier sprake van een stijging ? Zo ja, wat is de reden ?

Antwoord

Het nieuwe artikel 1344 septies van het Gerechtelijk Wetboek, uit de programmawet van 24 december 2002, impliceert dat de hoofdvordering inzake de aanpassing van de huurprijs of inzake de invordering van achterstallig huurgeld of inzake huisuit-

zetting, verplicht vooraf aan de rechter dient te worden voorgelegd. Het verzoek tot minnelijke schikking kan mondeling of schriftelijk worden gedaan ter griffie.

1. De gegevens zijn momenteel niet beschikbaar.

De gewijzigde procedure wordt in principe toegepast vanaf 2003.

De gegevens over het jaar 2003 (toestand op 31 december 2003) met betrekking tot de uitgevoerde opzeggingen via een gerechtelijke procedure (al dan niet met uitdrijving) worden normaliter in de loop van het eerste trimester van 2004 aan de VHM bezorgd, waarna ze worden verwerkt.

2. De gevraagde gegevens zijn momenteel niet beschikbaar.

3. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van het aantal huuropzeggingen zonder gerechtelijke tussenkomst, opgesplitst per arrondissement, voor de jaren 2001 en 2002 (gegevens voor 2003 – toestand op 31 december 2003 moeten nog worden opgevraagd).

Uit de gegevens blijkt dat het aantal huuropzeggingen zonder gerechtelijke tussenkomst in het recentste jaar sterk is gedaald.

Deze daling is nagenoeg volledig in de provincie Antwerpen gesitueerd.

Bijlage

Uitgevoerde opzeggingen SHM zonder gerechtelijke procedure

De cijfers zijn gebaseerd op gegevens die werden verstrekt door de sociale-huisvestingsmaatschappijen	2001	2002
Arrondissement Antwerpen	185	74
Arrondissement Mechelen	113	69
Arrondissement Turnhout	4	3
Subtotaal provincie Antwerpen	302	146
Arrondissement Hasselt	9	1
Arrondissement Maaseik	0	0
Arrondissement Tongeren	0	0
Subtotaal provincie Limburg	9	1

De cijfers zijn gebaseerd op gegevens die werden verstrekt door de sociale-huisvestingsmaatschappijen	2001	2002
Arrondissement Aalst	0	1
Arrondissement Dendermonde	1	1
Arrondissement Eeklo	1	0
Arrondissement Gent	72	58
Arrondissement Oudenaarde	3	22
Arrondissement Sint-Niklaas	5	4
Subtotaal provincie Oost-Vlaanderen	82	86
Arrondissement Halle-Vilvoorde	2	8
Arrondissement Leuven	117	111
Subtotaal provincie Vlaams-Brabant	119	119
Arrondissement Brugge	1	4
Arrondissement Ieper	2	4
Arrondissement Kortrijk	4	5
Arrondissement Oostende	0	0
Arrondissement Roeselare	0	1
Arrondissement Tielt	0	1
Arrondissement Veurne	0	0
Subtotaal provincie West-Vlaanderen	7	15
Totaal voor Vlaams Gewest	519	367

Vraag nr. 24
van 4 november 2003
van de heer CARL DECALUWE

Herziening sociale huurprijs – Gehandicapten

Bij de huur van een sociale woning is een tussentijdse herziening van de reële huurprijs in enkele gevallen mogelijk.

Dit is onder meer zo in geval van overlijden of pensionering van de huurder of van de persoon met wie hij wettelijk of feitelijk samenwoont. Het gebeurt tevens wanneer het inkomen van de huurder gedurende drie opeenvolgende maanden met 20 % gedaald is ten opzichte van dat van het referentiejaar, of wanneer personen met een inkomen komen inwonen.

Voor de toepassing van de herziening in geval van overlijden of pensionering is een daling van de inkomsten met minstens 20 % niet vereist.

Wanneer een persoon invalide wordt en hierdoor een inkomstenvermindering van bijvoorbeeld 15 % heeft, is er geen herziening mogelijk. Zijn inkomen moet immers met minstens 20 % gedaald zijn.

Waarom geldt de 20 %-regel ook voor inkomensverlies door invaliditeit ?

Wordt er een aanpassing van de regelgeving in het vooruitzicht gesteld en zo ja, binnen welke termijn ?

Antwoord

De sociale huurprijs wordt vastgesteld op basis van het inkomen. Die huurprijs wordt voor alle huurders jaarlijks herzien op 1 januari. Een tussentijdse herziening van de huurprijs werd beperkt tot de gevallen waarbij er kon worden van uitgegaan dat het inkomen significant zou dalen, zoals in geval van pensionering, overlijden of indien een inwoner met inkomen de woning verlaat.

Er mag geredelijk worden van uitgegaan dat in de meeste gevallen waar het inkomen uit arbeidsprestaties vervangen wordt door een invaliditeitsuitkering (waarvan enkel het inkomensvervangend gedeelte in aanmerking wordt genomen voor de vaststelling van het inkomen), dit gepaard gaat met een inkomensdaling van 20 % zodat een herberekening kan gebeuren op grond van dat huidig inkomen uit invaliditeit.

Momenteel wordt in de sociale huurreglementering reeds rekening gehouden met het feit dat de huurder of een gezinslid als ernstig gehandicapte is erkend, namelijk :

- een persoon met een handicap wordt als persoon ten laste beschouwd, hetgeen een invloed heeft op de hoogte van de inkomensgrens (inschrijving en toewijzing), de te betalen huurprijs (inkomenscoëfficiënt), eventueel huurvermindering vanaf 3 personen ten laste ;
- de meeste personen met een handicap ontvangen een integratietegemoetkoming en een inkomensvervangende tegemoetkoming. Enkel de inkomensvervangende tegemoetkoming wordt in aanmerking genomen voor de vaststelling van het inkomen ;
- het inkomen van familieleden tot de tweede graad (ouders, grootouders, kinderen, kleinkinderen, broers, zusters) die erkend zijn als ernstig gehandicapt wordt niet in aanmerking genomen voor de vaststelling van het inkomen.

Er zijn bijgevolg geen onmiddellijke aanwijzingen dat een bijkomende tegemoetkoming ten aanzien van de persoon met een handicap noodzakelijk is.

Vraag nr. 26
van 7 november 2003
van de heer CARL DECALUWE

Woonkwaliteitsbewaking – Evaluatie

De afdeling Financiering Huisvestingsbeleid is bevoegd voor de woonkwaliteitsbewaking in het Vlaamse gewest. Sinds 1996 voert zij technische onderzoeken uit naar de woongeschiktheid van huurwoningen.

In november 2001 werd binnen deze afdeling de Vlaamse Wooninspectie operationeel, bevoegd voor het strafrechtelijk opsporen en vaststellen van wanbedrijven. Hierover zou ik de minister graag enkele vragen stellen.

1. Hoeveel woningen werden reeds geïnventariseerd als ongeschikt en hoeveel als onbewoonbaar ?

Kan de minister de cijfers geven voor 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002 en totnogtoe

voor 2003 ? Kan dit eveneens per provincie en per wooneenheid (kamer, studio, appartement, ééngezinswoningen, ...) ?

2. Welke gebreken worden vastgesteld bij ongeschikte en onbewoonbare woningen ?
3. Hoeveel acties heeft de Vlaamse Wooninspectie totnogtoe ondernomen ? Graag eveneens per provincie, per jaartal en per wooneenheid.
4. Wat zijn de resultaten van de acties van de Vlaamse Wooninspectie ? Hoeveel misbruiken werden vastgesteld ?
5. Tot welke bevolkingsgroepen behoren de huurders van ongeschikte of onbewoonbare woningen ?
6. Welke sancties worden tegen de eigenaar genomen bij vaststelling van misbruik ?
7. In welke mate worden eigenaars van ongeschikte en/of onbewoonbare woningen gestimuleerd om de woning te herwaarderen en in welke mate gebeurt dit ?
8. Welke evolutie geven deze cijfers weer ?

Is de evolutie van die aard dat de minister nieuwe maatregelen terzake noodzakelijk acht ? Zo ja, welke nieuwe maatregelen zullen worden genomen ?

9. In welke mate wordt er samengewerkt en worden er afspraken gemaakt met de lokale besturen ?

Antwoord

1. Op 19 november 2003 werden in totaal oit 6.835 woningen geïnventariseerd als ongeschikt en/of onbewoonbaar. Hiervan is bijna de helft opgeknapt, waardoor er momenteel nog 3.483 woningen op de inventaris staan.

De evolutie van de inventaris vanaf 1996 is in onderstaande tabel weergegeven, per provincie :

Provincie	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Antwerpen	242	303	347	508	690	860	1005	1039
Limburg	173	180	172	224	256	293	314	290
O.-Vlaanderen	355	402	437	534	704	896	990	1122
Vl.-Brabant	73	85	96	150	195	251	292	308
W.-Vlaanderen	96	138	170	273	355	521	656	724
Vlaanderen	941	1111	1225	1690	2201	2822	3258	3484

De inventaris maakt geen onderscheid tussen zelfstandige en niet-zelfstandige woningen.

Uit een analyse van de technische verslagen kan evenwel worden afgeleid dat van al de onderzochte woonentiteiten met een advies voor ongeschiktheid 15 % een niet-zelfstandige woning (kamer) betreft. Dit houdt in dat er ongeveer een 500-tal kamers op de inventaris staan als ongeschikt en/of onbewoonbaar.

2. In het kader van de administratieve procedure zijn er van 1998 tot juni 2003 door het Vlaams Gewest 5.760 technische onderzoeken in woningen en kamers uitgevoerd.

Voor 73 % van de onderzochte woonentiteiten werd een advies van ongeschiktheid en/of onbewoonbaarheid afgeleverd.

Bij deze woonentiteiten worden gemiddeld 9 gebreken vastgesteld : 75 % heeft ernstige vochtproblemen, 61 % een risico op elektrocutie of brand, 36 % een gevaar op CO-vergiftiging en 16 % een gevaar op gasontploffing of brand, en bij 43 % zijn stabiliteitsproblemen vastgesteld. Bij 40 % ontbreekt er een toilet, lavabo en/of bad/douche en in 11 % is er geen sanitaire voorziening. Bij 67 % zijn ramen en deuren in slechte tot zeer slechte staat.

3. De afdeling Financiering Huisvestingsbeleid werkt aan een rapport inzake de Vlaamse Wooninspectie waar de resultaten van de acties van de 2 werkjaren worden geanalyseerd en geëvalueerd. Een eerste rapport werd vorig jaar reeds verspreid en handelde over de werking en de acties van het eerste werkjaar. Het tweede rapport zal eind dit jaar of ten laatste begin volgend jaar worden afgerond. Voorlopig kunnen volgende bevindingen reeds meegedeeld worden.

In het eerste werkjaar werden 59 acties gevoerd, in het tweede werkjaar 76. In totaal, voor

de 2 werkingsjaren samen, werden door de Vlaamse Wooninspectie 135 acties gevoerd. Hierbij werd in totaal voor 532 woonentiteiten een PV opgesteld.

Een overzicht per provincie is in onderstaande tabel weergegeven :

Provincie	Acties
Antwerpen	38%
Limburg	15%
O.-Vlaanderen	31%
Vl.-Brabant	3%
W.-Vlaanderen	13%
Vlaanderen	100%

In de strafrechtelijke procedure ligt de verhouding kamers/woningen enigszins anders dan in de administratieve procedure (15 %). Van de in totaal (voor de beide werkjaren) 532 onderzochte en geverbaliseerde woonentiteiten betreft 56 % een kamer. Dit percentage lag hoger in het eerste (65 %) dan in het tweede werkingsjaar (53 %).

Het percentage studio's of appartementen bedraagt 34 % (25 % in het eerste en 35 % in het tweede werkingsjaar). 10 % is een ééngezinswoning (8 % in het eerste en 11 % in het tweede werkingsjaar).

Een 8-tal entiteiten konden niet als woning worden beschouwd.

4. In het eerste werkjaar werd voor 59 panden met in totaal 189 woonentiteiten een PV opgesteld, in het tweede werkjaar werd voor 123 panden met in totaal 343 woonentiteiten een PV opgesteld. Dit betekent ongeveer een verdubbeling tegenover het eerste werkingsjaar.

In totaal, voor de 2 werkingsjaren samen, werden door de Vlaamse Wooninspectie 182 panden met 532 woonentiteiten geverbaliseerd.

Een overzicht per provincie is in onderstaande tabel weergegeven :

Provincie	Panden	Woonentit.
Antwerpen	35%	47%
Limburg	11%	11%
O.-Vlaanderen	41%	34%
Vl.-Brabant	3%	1%
W.-Vlaanderen	10%	7%
Vlaanderen	100%	100%

Van het totaal aantal woonentiteiten die in de strafrechtelijke procedure onderzocht en geverbaliseerd zijn geweest, waren bij 72 % de gebreken zodanig ernstig dat er veiligheids- en gezondheidsrisico's aan verbonden waren. In 72 % van de gevallen werd dus een onbewoonbare woning of kamer verhuurd. De overige woonentiteiten waren ongeschikt en/of overbewoond. In totaal ligt het gemiddeld aantal strafpunten in de strafrechtelijke procedure op 49 voor woningen en 38 voor kamers.

Van al de verhuurders die geverbaliseerd zijn geweest (121), verhuurt 40 % minstens 4 slechte woonentiteiten. De 10 verhuurders met het grootste aantal geverbaliseerde woonentiteiten verhuren 35 % (186 woonentiteiten) van het totaal aantal geverbaliseerde woonentiteiten.

De acties van de Vlaamse Wooninspectie worden vaak verricht op vraag van de politionele of gerechtelijke autoriteiten. Het opzetten van een gecoördineerde actie houdt in deze gevallen verband met de aanpak van andere misdrijven die gerelateerd zijn aan de woonsituatie.

Wanneer er sprake is van andere misdrijven, wordt ernaar gestreefd om de actie van de Vlaamse Wooninspectie in te bedden in een ruimer gerechtelijk kader (bv. gerechtelijke acties inzake inbreuken op de vreemdelingenwetgeving).

5. Door de Vlaamse Wooninspectie worden de gegevens met betrekking tot de huurders bijgehouden in een databank.

Voor de beide werkjaren samen kon van 453 geverbaliseerde woonentiteiten achterhaald wor-

den hoeveel mensen er woonden. Hier trof men in totaal 982 bewoners aan.

Het betreft voor meer dan de helft alleenwonenden (55 %). De meeste bewoners zijn vreemdelingen (85 %) en deze zijn voornamelijk afkomstig uit Oost-Europa, ex-USSR en ex-Joegoslavië (63 %).

Van de vreemdelingen waarvan het statuut bekend is (298), verbleef 46 % legaal in het land en was 26 % illegaal.

6. De Vlaamse Wooninspectie is gericht op de niet-conforme huurmarkt. Woningen of kamers die de minimale normen niet halen en die desondanks toch worden verhuurd, kunnen het voorwerp zijn van het strafrechtelijk optreden. De vaststellingen worden via het PV geformaliseerd, dat wordt overgezonden aan het parket. Het parket vormt de cruciale schakel binnen de handhaving omdat het effectief instaat voor de vervolging.

In een aantal gevallen is er door de correctionele rechtbank reeds een vonnis uitgesproken over de inbreuken met betrekking tot de woonnormen. Dat is het geval voor 3 verhuurders van slechte panden in Gent, 2 in Antwerpen en 1 in Lokeren. Telkens werd een geldboete opgelegd (variërend van 1.250 euro tot 50.000 euro) en werden de huurinkomsten verbeurd verklaard. In 2 gevallen werd bovendien, op basis van een andere regelgeving, een voorwaardelijke celstraf van 1 jaar opgelegd en in 2 andere gevallen ging het om een effectieve gevangenisstraf van 1 jaar.

7. Via de administratieve procedures van ongeschiktheid en onbewoonbaarheid en het opleggen van administratieve maatregelen (zoals de heffing) wordt de eigenaar aangemaand de woning kwalitatief te verbeteren, zodat ze gerecupereerd kan worden voor de reguliere woonmarkt. Er wordt vastgesteld dat er een effectieve werking van uitgaat : bijna de helft van de op de inventaris opgenomen ongeschikte en onbewoonbare woningen werden inmiddels van de inventaris geschrapt. De heffing zet de eigenaar dus aan om de woning te renoveren.

Gebreken worden vaak nog hersteld vooraleer de procedure beëindigd is, dus nog voor de burgemeester een eindbeslissing neemt. Dit is het geval bij gebreken die op relatief korte termijn hersteld kunnen worden. Uiteraard worden deze woningen niet geïnventariseerd. Het aantal

woningen waar herstel wordt gerealiseerd voor de woning op de inventaris wordt geplaatst, is groter dan het totaal aantal inventarisaties laat vermoeden. In het totaal werden in het Vlaamse gewest naar raming ongeveer 10.000 woningen op hun geschiktheid onderzocht.

Wanneer de woonnormen flagrant geschonden worden of als de verhuring blijft voortbestaan, ondanks het besluit van de burgemeester tot ongeschiktheids- of onbewoonbaarverklaring, dan kan er strafrechtelijk worden opgetreden.

8. Tijdens de strafrechtelijke procedure worden vooral bewoners aangetroffen die gekenmerkt worden door een sociaal-economisch zwakke positie. Ze zijn kwetsbaar en hebben globaal genomen weinig maatschappelijke perspectieven (voornamelijk vreemdelingen en kansarme Belgen). Door de schaarste op de woonmarkt en de aanhoudende prijsstijgingen is het voor deze groep zeer moeilijk om een geschikte én betaalbare woning te vinden. Hierdoor kan het slechte segment op de huurmarkt gehandhaafd blijven.

De Vlaamse Wooninspectie stelt vast dat er nog vele woningen en kamers van ondermaatse kwaliteit verhuurd raken, ongeacht of deze reeds door de burgemeester ongeschikt of onbewoonbaar zijn verklaard. Het personeel en de middelen die worden ingezet, zijn echter beperkt in verhouding tot de omvang en de ernst van de problematiek. Vandaar dat bij de acties het accent wordt gelegd op een aantal prioriteiten en de acties voornamelijk gericht zijn op de grotere steden.

Het is van belang dat de gewestelijke overheid blijvende inspanningen levert om de kwaliteit van het woonpatrimonium te verhogen en maatregelen neemt om de woonsituatie van de precare bewonersgroepen structureel te verbeteren. Vanuit het eerder vermelde rapport zullen hiertoe een aantal beleidsaanbevelingen gemaakt worden.

9. Een breed draagvlak en het uitbouwen van een structureel samenwerkingsverband zijn noodzakelijk om het handhavingsbeleid te kunnen dragen. Dit vormde dan ook het cruciale uitgangspunt bij de opstart van de Vlaamse Wooninspectie.

In de handhavingspraktijk worden de lokale instanties actief betrokken bij het uitbouwen van het strafrechtelijke luik. Medewerking van in-

stanties die een eerstelijnsfunctie vervullen – en die bijgevolg dagelijks geconfronteerd kunnen worden met slechte woontoestanden – is essentieel. De wijkagenten, het OCMW, hulpverleningsorganisaties kennen de plaatselijke situatie goed en spelen een belangrijke rol in het detecteren van de problemen. Er is ook een nauwe samenwerking met de stad om te kunnen anticiperen op mogelijke problemen zoals herhuisvesting, ontruiming, et cetera.

Ook de politionele diensten en de gerechtelijke instanties worden betrokken. Zo is de ondersteuning van de reguliere politie vaak nodig en staan zij tevens in voor het verbaliseren van de andere misdrijven.

Ten slotte zijn communicatie en het overleg met het parket belangrijke voorwaarden voor een efficiënt handhavingsbeleid.

**Vraag nr. 28
van 14 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

E-government en digitale televisie – Brusselse Vlamingen

Met haar e-bestuursprogramma wil de Vlaamse overheid een geïntegreerd overheidsloket creëren dat ervoor zorgt dat alle burgers, bedrijven, organisaties en dergelijke met een interactieve overheid kunnen communiceren. Het heet dat alle overheden samenwerken om iedereen in Vlaanderen, onafhankelijk van plaats en tijd, een efficiënte dienstverlening van de overheid aan te bieden.

Eén van de beleidsinstrumenten die daartoe worden ingezet, is de interactieve digitale televisie. Als ik minister Van Mechelen deze zomer op de radio goed heb begrepen, heeft hij in dat verband een overeenkomst afgesloten met de drie televisiezenders en de twee grote Vlaamse kabeldistributie-maatschappijen.

Kan de minister mij in dat verband verzekeren dat de Brusselse Vlamingen evengoed als de andere Vlamingen via het instrument van de interactieve digitale televisie met de Vlaamse overheid zullen kunnen communiceren ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Ceysens (vraag nr. 17) en Keulen (nr. 28).

Antwoord

Zullen de Brusselse Vlamingen evengoed als de andere Vlamingen via het instrument van de interactieve digitale televisie met de Vlaamse overheid kunnen communiceren?

Op 3 september 2003 werd een overeenkomst gesloten met betrekking tot het project "Vlaanderen Interactief : Onderzoek en Ontwikkeling interactieve Digitale Televisie Vlaanderen (iDTV)". Partijen bij deze overeenkomst zijn de Vlaamse regering (vertegenwoordigd door minister Van Mechelen) en het IWT enerzijds, en een consortium bestaande uit de twee belangrijkste Vlaamse distributienetwerkorganisaties (Telenet en Interkabel) en de drie belangrijkste Vlaamse omroeporganisaties (VRT, VMMA en VT4) anderzijds. Voor de realisatie van het iDTV-project ontvangt het consortium een steun van de Vlaamse overheid ten belope van nagenoeg 12,4 miljoen euro, 50 % van de totale begroting van het project.

De bedoeling van het iDTV-project is tweevoudig :

- een prototype bouwen van een open en gemeenschappelijk platform voor interactieve digitale televisie dat toegankelijk is voor alle huidige en toekomstige, grote en kleine spelers uit de betrokken waardeketen ;
- de met dit platform gerelateerde menswetenschappelijke problemen onderzoeken, mede dankzij de inbreng van diverse Vlaamse onderzoeksinstellingen.

Het betrokken platform voor interactieve digitale televisie zal niet alleen toegang bieden tot de klassieke interactieve televisietoepassingen en tot een verhoogd aanbod van "premium" kanalen, het zal ook toegang bieden tot (weliswaar aangepaste) toepassingen van de internetwereld. Daarbij wordt een zekere universele dienstverlening nagestreefd, onder meer doordat het platform de mogelijkheid biedt om overheidsdiensten te gebruiken (e-government).

Bovendien wordt via het iDTV-project een bijdrage geleverd tot het dichten van de digitale kloof : het televisie-medium is goed ingeburgerd, laagdrempelig en gebruiksvriendelijk zodat via dit medium meer burgers toegang krijgen tot de informatiemaatschappij en actief de voordelen ervan kunnen benutten.

De ontwikkeling van iDTV en de toegang ertoe voor het grote publiek zijn niet alleen economisch maar ook maatschappelijk van belang, bijvoorbeeld in de context van de algemene toegankelijkheid van overheidsdiensten. Eén van de doelstellingen van het platform is immers om via de televisie en zijn afstandsbediening op een vertrouwde, eenvoudige manier – vergelijkbaar met het consulteren van teletekst – overheidsdiensten (e-governmenttoepassingen) ter beschikking te stellen. De laagdrempeligheid van het televisie-medium kan zorgen voor een betere penetratie van dit soort dienstverlening bij die lagen van de bevolking voor wie de thuiscomputer gekoppeld aan het internet minder evident is.

Het consortium zal een partnershipprogramma opstarten (Vlaanderen Interactief Partnerprogramma) waarbij andere geïnteresseerden in Vlaanderen uitgenodigd worden om voor hun onderzoek en ontwikkelingsactiviteiten gebruik te maken van het laboratorium en de veldtestopstellingen van het consortium. Dit partnershipprogramma kan een oplossing aanreiken voor de Brusselse Vlamingen. UPC Belgium bijvoorbeeld heeft belangstelling om, eerst in de regio Leuven en later in de regio Brussel, testen uit te voeren met het MHP-platform. Rechtstreekse deelname aan het consortium wordt niet opportuun geacht, gezien het laattijdig karakter van hun belangstelling enerzijds en gezien het marginale aandeel van deze kabeloperator in het betrokken kabellandschap. Ook met de andere Brusselse kabelmaatschappijen beoogt men gesprekken aan te knopen, onder meer met Brutélé, actief in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest en in het Waalse gewest. Formeel kunnen deze gesprekken pas starten wanneer de verkoop van Canal Plus zal zijn afgerond.

De bedoeling van dit overleg is om te bereiken dat de Brusselse Vlamingen op termijn ook toegang krijgen tot e-governmenttoepassingen die worden aangeboden door de Vlaamse overheid. Hetzelfde doel wordt ook nagestreefd door de openbare omroep : de VRT zal – in het kader van het iDTV-project – onderzoek doen naar de mogelijkheden om met behulp van DVB-T-zendinstallaties, via aardse stralen en DVB-T/MHP-ontvangers, onder meer de Brusselse Vlamingen te laten genieten van de digitale MIIIIP-uitzendingen van de VRT die via de kabel te zien zijn, evenwel zonder interactiviteit.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

BART SOMERS

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 7
van 15 oktober 2003
van de heer JOHAN SAUWENS**

*Ford Genk – Toelichting gang van zaken
2002-2003*

1. Begin 2002 (23.1.2002) vindt er een ontmoeting plaats tussen toppolitici en de Europese Ford-directie. Aanwezig zouden zijn geweest : J. Gabriels (toenmalig Vlaams minister van Economie), zijn kabinetschef (Hinoul), de kabinetschef van toenmalig minister-president Dewael en de toenmalige kabinetschef van premier Verhofstadt (Coene) ; Ford presenteert cijfers over de relatieve prestaties van Ford Genk binnen de groep die "de aanwezigen even deed slikken". Onder meer de hoge kosten van ploegenarbeid worden aangekaart.

- a) Waren er nog aanwezigen langs Belgische kant ?
- b) Wie was aanwezig langs de kant van Ford Europe en Ford Genk ?
- c) Welk gevolg werd gegeven aan het veront-rustende nieuws ?
- d) Werd er een beraadslaging in de schoot van de Vlaamse regering aan gewijd ?

2. Begin april 2003 wordt bekend dat de heer Heller, oud-directeur van Ford Genk, door Patrick Dewael en de Vlaamse regering werd aange-zocht om mee te werken aan het uitstippelen van een strategische visie voor Limburg. P. Heller zou een contract sluiten met de Limburgse Reconversiemaatschappij (LRM) en tegen einde 2003 rapporteren aan de Vlaamse rege-ring.

Heeft de aanstelling van P. Heller – die plots uit de lucht kwam vallen – iets te maken met de kennis van nakend onheil bij Ford Genk ?

3. Midden juni 2003 bleek het wegens de tegenval-lende autoverkoop nodig om in 2003 de produc-tie bij Ford Genk te verminderen met 30.000

eenheden. Dit zou zich vertalen in tijdelijke werkloosheid, al dan niet alleen voor de nacht-ploeg.

Toen er op 26 juni 2003 vragen werden gesteld in het Vlaams Parlement over de toekomst van Ford, antwoordde minister Ceysens dat uit in-formele contacten was gebleken dat de geplan-de productievermindering tijdelijk was en geen weerslag had op het investeringsproject. De mi-nister beloofde overleg met de directie van Ford. Op 27 juni heeft ze de directie van Ford ontvangen. "De directie heeft mij toen verze-kerd dat het investeringsplan uitgevoerd zou worden. Ondanks alle geruchten heeft Ford Genk nooit formeel gezegd dat de geplande in-vesteringen niet zouden doorgaan".

- a) Met wie is minister Ceysens in juni in contact geweest en op wiens initiatief vond die ont-moeting plaats ?
- b) Wat deelde Ford exact mee ? Wat is er afge-sproken ?
- c) Heeft er beraadslaging in de schoot van de Vlaamse regering plaatsgevonden ?

4. Midden juli 2003 verscheen in de Franse krant La Tribune het bericht dat Ford met de gedach-te speelde om Ford Genk te sluiten. De resulta-ten van het tweede kwartaal waren desastreus. Het bericht werd ontkend en de nieuwe investe-ringen bevestigd.

De toenmalige minister-president Dewael (met vakantie in Frankrijk) werd opgeschrikt. Hij neemt contact met P. Heller, oud-directeur van Ford Genk, met de vraag om aan de Ford-direc-ties in Europa en Amerika te laten weten dat "de overheden bereid zijn tot extra inspannin-gen om Ford in Genk te houden". In het Belang van Limburg van 9 oktober 2003 spreekt hij over 100 miljoen bovenop de beloofde expan-siesteun.

- a) Aan welke steun dacht hij dan ?
- b) Werd dit "plan" besproken in de Vlaamse re-gering en/of met betrokken collega's ?

5. Op 10 oktober 2003 verschijnt er een bericht in het Belang van Limburg dat stelt dat de Staats-veiligheid eind juni 2003 uit Amerikaanse bron had vernomen dat de grote problemen bij Ford naar saneringen gingen leiden in "landen die

zich weinig coöperatief hadden opgesteld" in verband met Irak en aanverwanten.

Werd de Vlaamse regering of een Vlaams minister hiervan op de hoogte gesteld door de federale regering of de Staatsveiligheid ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Somers (vraag nr. 7) en minister Ceysens (nr. 5).

Gecoördineerd antwoord

Begin 2002 vond er een ontmoeting plaats tussen toenmalig minister van Economie Jaak Gabriels, zijn toenmalige kabinetschef Martin Hinoul, de toenmalige kabinetschef van de minister-president Luc Houbrechts en de toenmalige kabinetschef van premier Verhofstadt, Luc Coene. Er waren geen andere aanwezigen van overheidswege. Namens de Ford-directie waren Jan Gijsen en Hans Schardt aanwezig. Op deze vergadering werd door de Ford-directie een aantal aandachtspunten voor het Vlaamse en federale overheidsbeleid aangehaald.

De hoge kosten voor ploegenarbeid kwamen op dat moment niet aan bod.

Tijdens deze meeting werd een presentatie gegeven door de heer Schardt waarin Ford Genk werd gebenchmarkt met de overige plants van Ford in Europa. Deze nota werd niet overhandigd door de Ford-directie. Het spreekt voor zich dat er wel nota werd genomen van wat er toen werd gezegd. Belangrijkste elementen die toen aan bod kwamen, waren bijvoorbeeld de lagere productiviteit, het hogere ziekteverzuim, de langere werkpauses, de problematiek van de loonkosten, ... Naast deze positionering van Ford Genk die inderdaad weinig rooskleurig was, werd tegelijkertijd door de heer Schardt de strategische visie van Ford Europe toegelicht. In hun businessplan ging men ervan uit dat Ford in Europa een marktaandeel van 1,7 miljoen wagens kon halen. Deze 1,7 miljoen wagens zouden moeten worden geproduceerd in vier plants van om en bij de 450.000 auto's per plant. In tegenstelling tot vroeger zou het om flexibele plants gaan, of met andere woorden, verschillende modellen zouden gelijktijdig in elk van deze vestigingen worden geproduceerd. Op deze wijze wenste Ford snel te kunnen inspelen op marktfluctuaties. Er werd duidelijk gesteld dat er in dit businessplan zeker nog een toekomst voor Ford Genk was weggelegd, maar eveneens dat er inspanningen moesten worden geleverd door elk van de betrokken

partijen. In de eerste plaats de werknemers, voorts het management, ten derde de regionale Vlaamse overheid en tot slot de federale overheid.

Met deze kennis in het achterhoofd is de Vlaamse regering niet bij de pakken blijven zitten. De Ford-problematiek werd trouwens geïntegreerd in een breder kader rond enkele rondetafels met betrekking tot de automotive-sector in Vlaanderen. Deze vonden plaats in het Errera-hotel op 19 maart en 14 mei 2002.

Op basis van de daar verkregen inzichten en verdere gesprekken met de Ford-directie werd uiteindelijk een expansiedossier uitgewerkt voor Ford en zijn directe toeleveranciers. Gelet op het feit dat Europa een maximale steun toeliet van 4,2 % op het totale investeringsbedrag, kwam men uiteindelijk tot een subsidievoorstel van 55 miljoen euro. Dit voorstel werd nog in december 2002 door de Vlaamse regering bekrachtigd en de nodige vastleggingen werden gedaan in het Hermesfonds. De cheque was op dat ogenblik dus al gedekt. Uitkering kon pas na goedkeuring door de Europese Commissie en de feitelijke start van de investeringen. Anders gesteld, tot op heden is er nog geen euro van de gereserveerde expansiesteun uitgekeerd.

In een gesprek tussen de Ford-directie – in casu de heer Schardt – en de heren Patrick Dewael en Jaak Gabriels in februari 2003 gaf men duidelijk aan dat de beslissing van de Vlaamse regering een belangrijk signaal was geweest voor Ford Europe om effectief Ford Genk te selecteren als één van de vier core-plants in Europa. Ook de CAO – geldig voor vier jaar – die kon worden genegotieerd met de werknemersvertegenwoordigingen bleek een positief element.

Toen in de zomer enkele persberichten aanleiding gaven tot nogal wat commotie rond het Ford-dossier, werd de heer Gijsen van Ford Genk ontboden om toelichting te geven over de status van het dossier. Op dat ogenblik werd opnieuw verzekerd dat de geplande investeringen zouden doorgaan zoals gepland.

Uit dit kort relaas moet dus ook duidelijk blijken dat de Vlaamse regering tot feitelijk dit najaar geen reden had om te twijfelen aan de strategische opties van de Ford-directie.

De aanstelling van de heer Peter Heller bij de Limburgse Reconvertiemaatschappij in april 2003 was niet gerelateerd aan de besprekingen inzake Ford.

De contacten die voormalig minister-president Dewael in augustus laatstleden had met de heer Heller waren geen onderwerp van bespreking in de schoot van de Vlaamse regering.

De Vlaamse regering heeft binnen de Taskforce Ford, die samen met de federale regering werd opgericht om de Ford-problematiek in de schoot van de Vlaamse regering en de federale regering te onderzoeken, vanaf begin oktober 2003 geregeld contacten gehad en overleg gepleegd met een delegatie van de Ford-vakbonden en de Ford-directie (vergadering van 8 oktober 2003, 15u, kabinet van minister-president Somers met Ford-directie Europa, beperkte Taskforcevergadering van 22 oktober 2003, 13u30, kabinet van minister-president Somers met Ford vertegenwoordigers, beperkte Taskforcevergadering van 12 november 2003, namiddag, met Ford-vertegenwoordigers). Deze besprekingen maakten het mogelijk om de stand van zaken en de verzuchtingen van zowel de Ford-vakbonden als van de Ford-directie te kennen. De Taskforce Ford heeft een maatregelenpakket voor Ford met federale en Vlaamse steunmogelijkheden binnen het bestaande beleidskader uitgewerkt, dat werd meegedeeld aan de Ford-directie per 12 november 2003.

De Ford Europe-directie heeft ons trouwens meegedeeld dat de steun van de Vlaamse en federale regering, die meegedeeld werd per 12 november 2003, mede aanleiding is geweest om de raad van bestuur van Ford op 13 november 2003 aan te zetten tot de gunstige beslissing die toen genomen is en die erin bestaat dat naast de nieuwe Mondeo ook twee andere modellen in de toekomst in Genk zullen worden geassembleerd.

De Vlaamse regering en de functioneel bevoegde minister zijn nooit op de hoogte gebracht door de federale regering of door de Staatsveiligheid over een link met het dossier Irak.

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 11
van 24 oktober 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Westoria Diksmuide – Subsidiëring

Westoria in Diksmuide was sinds juli 2000 de nieuwste en grootste toeristische binnenhuisattractie in de Westhoek, een bestemming van pure verwondering.

Drie jaar later is de pure verwondering veranderd in pure ellende. De procedure is ingezet tot vereffening van de VZW die Westoria beheert. Dit betekent het einde van deze grootste toeristische binnenhuisattractie van de Westhoek.

1. Kan de minister vice-president meedelen welke financiële engagements niet werden nagekomen in dit toeristisch project ?
2. Werden er subsidies buiten het Kustactieplan door het Vlaams Gewest uitbetaald voor het project van Westoria ?

Zo ja, om welk bedrag gaat het ?
3. Hoe gaat de minister de middelen die gestopt werden in het project in het kader van het Kustactieplan terugvorderen ?
4. Waarvoor gaan de vrijgekomen middelen (terug te vorderen subsidies ten bedrage van 632.000 euro) gebruikt worden ?
5. Heeft de minister vice-president er een idee van wat er nu gaat gebeuren met de Westoria-gebouwen ?

Antwoord

1. De beloofde private inbreng, inclusief de inbreng van het gebouw, werd niet nagekomen. Deze private inbreng was een belangrijke voorwaarde voor de verdere inbreng van middelen vanuit de Vlaamse overheid.

De uitbetaling van subsidies, op basis van het koninklijk besluit op de toeristische uitrusting van 14 februari 1967, van Toerisme Vlaanderen werd eveneens stopgezet op het ogenblik dat onzekerheid ontstond over de continuïteit van het project. De private inbreng was immers een garantie voor de instandhouding van de toeristische attractie voor minstens 15 jaar, hetgeen een voorwaarde is in het koninklijk besluit van 14 februari 1967.

2. Toerisme Vlaanderen betaalde een subsidie van 139.440,11 euro uit voor het project op basis van het koninklijk besluit van 14 februari 1967.

3 en 4. Toerisme Vlaanderen diende een aangifte van schuldvordering in bij de curator voor de subsidie, uitbetaald op basis van het koninklijk besluit van 14 februari 1967. Toerisme Vlaanderen beschikt bovendien over een hypotheekwaarborg van eerste orde.

Teruggevorderde bedragen worden steeds aangewend voor een ander toeristisch investeringsproject.

5. Het betreft hier een vraag die niet tot mijn bevoegdheid behoort.

De Vlaamse overheid is geen eigenaar van het project of gebouw. Wel zal ik de mogelijke en wenselijke ondersteuning bieden om een eventueel toekomstig toeristisch project in Diksmuide mee te ondersteunen.

**Vraag nr. 14
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Inspectie Werkgelegenheid – Controles topsport

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 32 van 17 januari 2002 zou ik de minister vice-president graag volgende vragen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1253).

De Vlaamse Arbeidsinspectie controleert de Vlaamse professionele topsportploegen.

1. Wat waren de resultaten van het onderzoek van de Vlaamse Arbeidsinspectie bij de diverse sporttakken in 2002 en totnogtoe in 2003 ?

2. Welke conclusies kunnen uit deze resultaten worden getrokken ?

Wat is de trend ? In welke mate werden noodzakelijke sancties genomen ?

In hoeverre werden verdere afspraken gemaakt met de respectieve sportfederaties ?

3. Welke concrete afspraken bestaan hieromtrent met de federale overheid ?

4. Op basis van welke criteria worden de sporttakken gekozen om controle uit te voeren ?

Antwoord

Voor het sportseizoen 2002 – 2003 werd een controleplanning uitgewerkt die erin bestond dat zowel de Vlaamse voetbalclubs van eerste, tweede en derde klasse heren en eerste klasse vrouwen werden gecontroleerd en opgevolgd, alsook de hoogste reeks van de Vlaamse volleybal-, handbal- en basketbalploegen, en dit zowel bij de mannen als de vrouwen. In totaal werden aldus 92 sportploegen gecontroleerd.

1. Volgende tabellen geven een globaal overzicht van het aantal vaststellingen en inbreuken bij de verschillende sportploegen enerzijds, en van de getroffen maatregelen anderzijds.

Tabel 1: Globaal overzicht vaststellingen / inbreuken sportploegen

	Eerste klasse		Tweede klasse		Derde klasse		Derde klasse		Eerste klasse		Basketbal		Volleybal		Handbal		To- taal			
	PJ	VO	PJ	VO	PJ	VO	PJ	VO	PJ	VO	PJ	VO	PJ	VO	PJ	VO				
Migratie			1	1	1	1	1				1	1		1	3		11			
Verblijf		3			1				3			2		1	1		12			
Bemiddeling	1	11	2	9	2	6	1	2			9		2	5	1	2	53			
Andere (1)	3	2								3	2	2		1			13			
Totaal	3	16	1	3	11	1	2	7	1	3	3	1	13	4	2	4	10	1	2	89

PJ : Pro Justitia

PV : PV van waarschuwing

VO : Verder onderzoek noodzakelijk

(1) : Onder andere : onduidelijke terbeschikkingstelling, lonen niet in orde, personeelsregister niet aanwezig of niet in orde, ...

Tabel 2 : Globaal overzicht getroffen maatregelen

	Voetbal	Basketbal	Volleybal	Handbal	Totaal
Pro Justitia	5	1	2	0	8
PV van waarschuwing	7	13	4	1	25
Verder onderzoek	40	4	10	2	56
Totaal	52	18	16	3	89

Bij de controles tijdens het sportseizoen 2002-2003 werden acht processen-verbaal opge maakt, waarvan vijf in de voetbalsector, één in het basket en twee bij volleybalploegen, en dit voornamelijk voor het opstellen of tewerkstellen van een buitenlandse speler zonder geldige arbeidskaart en/of verblijfsvergunning. Drie processen-verbaal hebben betrekking op de loonproblematiek en werden door de Inspectie van de Sociale Wetten opgesteld, na informatie van de afdeling Inspectie Werkgelegenheid.

In totaal werden 25 PV's van waarschuwing opgesteld. 72 % van deze waarschuwingen werd gegeven voor een beroep doen op of samenwerken met een niet-erkende bemiddelaar. De overige zijn gesitueerd op het vlak van taaldecreet (12 %) of migratie (16 %), met name het opstellen van een speler zonder geldige arbeidskaart en/of verblijfsvergunning of het niet terugbezorgen van de arbeidskaart aan de bevoegde overheid bij een vroegtijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst.

In 56 gevallen was en is verder onderzoek of een opvolgingscontrole aangewezen. Van deze opvolgingscontroles zijn er 34 (61 %) gesitueerd op het vlak van arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars. In de helft van deze gevallen diende het commissieloon op het einde van het seizoen opnieuw gechecked te worden. Door de sterk variabele looncomponent bij sportbeoefenaars is het immers in bepaalde gevallen vrijwel onmogelijk om na te gaan of de 7 %-norm niet werd overschreden en of het geschatte brutojaarinkomen van de sporter een realistische weergave is van het effectieve brutojaarinkomen. De andere helft van de verdere onderzoeken op het vlak van bemiddeling omvat voornamelijk het uitvoeren van opvolgingscontroles bij makelaars, zowel erkende als niet-erkende. Deze opvolgingscontroles zijn momenteel nog in uitvoering. Veertien andere verdere onderzoeken zijn gesitueerd op het vlak van migratie,

en er dienen acht algemene opvolgingscontroles uitgevoerd te worden.

Globaal genomen werd aldus in 33 gevallen opgetreden, hetzij via een proces-verbaal, hetzij via een PV van waarschuwing. Dit betekent dat bij gemiddeld één op drie gecontroleerde sportploegen onregelmatigheden en onvolkomenheden werden vastgesteld.

- Algemeen moet worden gesteld dat in de sportsector heel wat minder inbreuken met betrekking tot de tewerkstelling van vreemde werknemers (zogenaamde "migratie") werden vastgesteld.

Binnen de voetbalsector zijn vastgestelde en ge verbaliseerde inbreuken sterk verminderd ten opzichte van de vorige controleronde 2001-2002. Daartegenover staat dat in 40 gevallen elementen werden aangetroffen die nopen tot verder onderzoek, waarbij eventueel verbaliserend zal worden opgetreden. Bij de overige sportploegen werden voornamelijk waarschuwingen gegeven, daar deze sporttakken in de voorbije controleronde slechts voor de eerste maal aan een globaal onderzoek onderworpen werden.

Het kan niet worden ontkend dat de intensieve en doortastende controles en de daarbij horende informatie en sensibilisering vanwege de overheid de nodige effecten hebben gehad en de naleving van de wetgeving betreffende de tewerkstelling van vreemde werknemers sterk hebben verbeterd. De clubverantwoordelijken treden duidelijk alerter en correcter op ten aanzien van de naleving van de van toepassing zijnde wetgeving betreffende de tewerkstelling van vreemde werknemers.

Het valt niet te ontkennen dat alle actoren, waaronder de diverse sportbonden, door de omstandigheden, al meer aandacht hebben geschonken aan de correcte toepassing van de

wetgeving betreffende de tewerkstelling van vreemde spelers. Toch moet worden aangestipt dat sommige door de sportbonden aangegane engagementen inzake informatiedoorstroming en doorgeven van feiten aan de inspectie, zoals overeengekomen tijdens vroeger overleg, niet systematisch worden gerespecteerd.

Tevens heeft de inspectie geen kennis van interne reglementsaanpassingen bij de diverse bonden, derwijze dat intern sancties (kunnen) worden getroffen bij overtredingen en dat omgekeerd ingevolge inbreuken vastgesteld in de loop van voorgaande controles blijkbaar niet telkens interne sancties werden genomen.

Het dient te worden aangestipt dat er in bepaalde gevallen sprake kan zijn van een zekere dubbelzinnige en onduidelijke houding ten aanzien van sommige bemiddelingsactiviteiten. Hierdoor kunnen goede intenties, onder meer de wil om de mensenhandel mee te helpen bestrijden, worden ondermijnd. Bijzondere aandacht is aldus blijvend nodig onder meer via de cellen Mensenhandel. Op dit vlak is evenwel een lichte kentering in positieve zin waarneembaar. Zo meldde de KBVB dat hij het werken met niet-erkende makelaars afwijst.

Anderzijds dient opnieuw aandacht te worden geschonken aan het feit dat het fenomeen van de testspelers, voornamelijk in eerste klasse, en daarnaast ook de problematiek van spelers van buiten de EER-ruimte die na ontslag of na de beëindiging van hun contract verdwijnen, blijven bestaan. In dit laatste geval worden de uitgereikte arbeidskaarten niet steeds terugbezorgd aan de bevoegde overheid.

Ten slotte dient te worden aangehaald dat controle naar correcte en volgens de wet bepaalde loonbarema's moeilijk blijft. Enerzijds kan het uitbetaalde loon slechts worden gecontroleerd wanneer het belastbaar inkomen finaal bekend is. Anderzijds is er bij de niet- of onvoldoende uitbetaling geen onmiddellijke maatregel mogelijk ten aanzien van de afgeleverde arbeidskaart. Deze werd immers afgeleverd op een vastgesteld loon dat overeenstemt met het barema voor betaalde sportbeoefenaars.

Met betrekking tot het aspect arbeidsbemiddeling dient vooraf te worden gestipuleerd dat bij deze controles initieel werd geopteerd voor een sensibilisering en inventarisering. Daarom werden alle inbreuken en vaststellingen samenge-

voegd, en kan op die manier momenteel op meer doeltreffende wijze worden opgetreden.

De aandacht dient erop te worden gevestigd dat bij vrijwel elke controle personen en/of bureaus zonder erkenning ten tonele verschijnen die bemiddelingsactiviteiten uitvoeren. Tijdens de controleronde 2002-2003 werden zo niet minder dan 83 bureaus/makelaars aangetroffen. Van deze 83 beschikken er tot op heden 28 over een erkenning van het Vlaams Gewest. Een groot deel van deze erkende bureaus (22) werden reeds in vorige controlerondes aangetroffen.

Over de periode 2001-2003 werden aldus 139 sporen of aanwijzingen naar makelaars of bemiddelingsactiviteiten aangetroffen, waarvan 31 erkende en 108 niet-erkende. Van deze laatste bureaus is het grootste deel evenwel in het buitenland gesitueerd.

In dit kader werd bovendien vastgesteld dat een aantal clubs het optreden van een niet-erkende makelaar reglementair trachten te laten verlopen door erkende makelaars als tussenpersoon te laten fungeren. Een ander probleem rijst rond het aspect "globale adviesverlening", waarbij mogelijk als bemiddelaar wordt opgetreden, maar waar één en ander moeilijk aangevoeld kan worden. Daarbij is het niet eenvoudig betalingsbewijzen voor geleverde diensten, zoals facturen, aan te treffen.

Ook bij de erkende bureaus blijven een aantal problemen rijzen, zoals :

- grote onduidelijkheid inzake de correcte toepassing van de 7 %-norm bij het commissie-loon. Bovendien worden allerlei constructies opgezet die de controles bemoeilijken. In het bijzonder gaat het om de samenstelling van de commissie, de wijze van inning en de betalingen ;
- de niet-correcte naleving van een aantal elementen vervat in de bij de wetgeving horende gedragscode en rechten en plichten ;
- de nogal eenzijdige en "exclusieve" bindingen tussen de spelers en de makelaar ;
- de werknemers van makelaarsbureaus die in eigen naam optreden.

Eén en ander toont aan dat blijvende controles in de sector noodzakelijk zijn.

Afspraken met sportfederaties

Betreffende de Koninklijke Belgische Voetbalbond moet blijvend worden aangestipt dat door hen voorzover geweten, geen of weinig sancties worden opgelegd op basis van de interne reglementering, hetzij op basis van de reglementering met betrekking tot de tewerkstelling van vreemde werknemers, hetzij ten aanzien van niet-erkende bureaus die bemiddelingsactiviteiten uitoefenen in het Vlaamse gewest en bovendien FIFA-erkend zijn. In dat verband wordt, te pas en te onpas, de verantwoordelijkheid louter bij de clubs en spelers gelegd.

Zoals hierboven reeds vermeld, is op dit vlak echter een kentering in positieve zin waarneembaar.

Toch is het wenselijk dat de KBVB zijn engagement op een zichtbare en verifieerbare wijze zou aantonen door het bezorgen van inlichtingen en het verrichten van interne controles ten aanzien van clubs, makelaars en spelers. Tevens zouden zij nog meer een informerende rol op zich kunnen nemen, onder meer via de blijkbaar bestaande eigen "makelaarsopleiding", publicaties, enzovoort.

De basketbalsector heeft een protocol afgesloten met het engagement de naleving van de regelgeving te bevorderen. Toch werden heel wat buitenlandse, niet-erkende bureaus aangetroffen. De clubs verklaren dat zij moeilijk rechtstreeks een gewenste (buitenlandse) speler kunnen benaderen, daar deze enkel via een makelaar willen werken, die meestal niet erkend is.

In de volleybalsector werd een gelijkaardige afspraak met hetzelfde engagement gemaakt.

- De diepgaande controles in en doorlichting van de sportsector zijn ontstaan naar aanleiding van de problematiek rond mensenhandel. Dientengevolge passen alle afspraken, het beleid en de uitvoering van de controles onder andere in het geheel van afspraken en voorstellen naar aanleiding van diverse resoluties in het kader van de mensenhandel, die onder meer in de bevoegde senaatscommissie werden en worden besproken. Het Vlaams Gewest doet op die manier, binnen zijn bevoegdheden, een inspanning om de mensenhandel te bestrijden.

Andere concrete afspraken zijn tot op heden niet gemaakt, maar dit sluit niet uit dat door de Inspectie Werkgelegenheid actief wordt geparticipeerd aan de acties van het zogenaamd mini-

protocol betreffende de samenwerking inzake de bestrijding van de mensenhandel, afgesloten tussen het federaal Ministerie van Sociale Zaken (SI), Volksgezondheid en Leefmilieu en de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg (TSW). In dit kader worden gezamenlijke controles uitgevoerd op eigen initiatief in sectoren met verhoogd risico voor mensenhandel a rato van één actie per maand per gerechtelijk arrondissement. Meestal worden deze acties geïntegreerd binnen deze van de arrondissementele inspectiecellen. (*SI : Sociale Inspectie ; TSW : Algemene Directie Toezicht op de Sociale Wetten – red.*)

Aanvullend neemt de afdeling Inspectie Werkgelegenheid ook actief deel aan de maandelijkse vergaderingen van de cel Mensenhandel. Deze vergaderingen worden geleid door het parket van de procureur des konings en regelen de samenwerking tussen de arbeidsauditoraten, diverse politiediensten en de inspectiediensten.

Ook in het nieuw op te stellen samenwerkingsprotocol – overeenkomstig de bepalingen, inzonderheid artikel 8, 2° van de wet van 5 mei houdende oprichting van de Federale Raad voor de strijd tegen de illegale arbeid en de sociale fraude, het Federale Coördinatiecomité en de Arrondissementscellen – kunnen deze controles systematisch gebeuren en concrete afspraken worden vastgelegd.

Tot slot moet worden herinnerd aan het feit dat thans het ontwerp van decreet inzake de bevoegdheden van de Vlaamse sociaalrechtelijke inspectie, evenals de mogelijkheid tot het opleggen van administratieve geldboeten, in de commissie Werkgelegenheid van het Vlaams Parlement ter bespreking ligt.

- In de planning van de afdeling Inspectie Werkgelegenheid worden sinds 2001 controles in de sportsector opgenomen. Dit houdt in dat ook in het seizoen 2003 – 2004 opvolgings- en nieuwe controles in diverse sporttakken zullen worden georganiseerd.

Over de globale periode 2001 – 2004 zullen aldus diverse ploegen in de grote sporttakken gecontroleerd zijn : voetbal, basketbal, volleybal, handbal, zaalvoetbal, en andere.

Bij de keuze van de te controleren sportploegen laat de afdeling Inspectie Werkgelegenheid zich leiden door verschillende criteria, waaronder :

- gevoeligheid van de sporttak ;

- aanwezigheid van buitenlandse en allochtone spelers ;
- het optreden van bemiddelaars in bepaalde sporttakken ;
- naar aanleiding van kennisname van documentatie, publicaties, ... ;
- ervaringen uit vorige controles.

Volledigheidshalve moet nog worden vermeld dat de afdeling Inspectie Werkgelegenheid ook controles uitvoert op vraag van andere diensten, op basis van klachten en naar aanleiding van aanvragen tot het verkrijgen van een arbeidsvergunning.

**Vraag nr. 15
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 26
van 30 oktober 2003
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1182

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 17
van 30 oktober 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Minderhedendecreet – Voortgangsrapport 2002

Het decreet etnisch-culturele minderheden bepaalde dat elke minister voor zijn bevoegdheden alle genomen maatregelen die een impact hebben op de doelgroepen van het minderhedendecreet zou doorgeven.

Bedoeling was hiermee jaarlijks een voortgangsrapport te maken. Decretaal moesten de ministers dus aan ICEM hun bijdrage leveren. Dit jaar wor-

den de gegevens over 2002 niet centraal naar buiten gebracht.

Mag ik de minister vice-president vragen wat de bijdrage was voor elk van zijn bevoegdheidsdomeinen tot het rapport over 2002 ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister vice-president Landuyt (vraag nr. 17) en minister Vanderpoorten (nr. 23).

Antwoord

Voorafgaandelijk dient te worden opgemerkt dat het impulsbeleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden gesitueerd is binnen het bredere kader van een beleid van evenredige arbeidsdeelname en diversiteit dat zich tot meerdere doelgroepen richt, in uitvoering van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt. De maatregelen, acties en instrumenten laten – waar nodig – wel ruimte om categoriale accenten te leggen.

Wat de kansengroep etnisch-culturele minderheden betreft, verdienen vier onderdelen van het beleid bijzondere aandacht :

- het Vesoc-actieplan 2002 "Evenredige arbeidsdeelname en diversiteit" ;
- de rondetafelconferentie "Evenredige participatie op de arbeidsmarkt" van 15 oktober 2002, die uitmondde in de gemeenschappelijke platformtekst van 2 december 2002 afgesloten tussen de Vlaamse regering, de Vlaamse sociale partners en de allochtone gemeenschappen ;
- de sectorconvenants;
- het inwerkingsbeleid en de trajectwerking van de VDAB.

1. Wat het Vesoc-actieplan 2002 "Evenredige arbeidsdeelname en diversiteit" betreft, werd met drie centrale instrumenten gewerkt : diversiteitsplannen en beste praktijken in ondernemingen en instellingen, en diversiteitsprojecten.

Er werden in totaal 236 actieplannen ingediend, waarvan 209 diversiteitsplannen en 27 beste praktijken. Hiermee werd het centrale doel dat Vesoc zich vooropgesteld had, met name 225 actieplannen en 25 beste praktijken, grotendeels bereikt. De plannen waren net als in het verleden sterk gespreid over de regio's (met een uit-

schieter naar boven wat Limburg betreft) en de sectoren, met een goede mix van kleine en grote ondernemingen en instellingen. In het Vesoc-plan 2002 werd een geïntegreerde aanpak over de kansengroepen heen beoogd via het instrument van de diversiteitsplannen.

Concreet zien we in de totaliteit van de actieplannen volgende aandacht naar de diverse kansengroepen :

- Allochtonen : in 204 actieplannen
- Oudere werknemers : in 123 actieplannen
- Arbeidsgehandicapten : in 72 actieplannen
- Vrouwen : in 139 actieplannen

Dit betekent ook dat in heel wat actieplannen meerdere kansengroepen beoogd worden, hetgeen we met de verruiming van positieve-actieplannen naar diversiteitsplannen beoogden. Verdringing tussen de kansengroepen is niet vast te stellen, wél zal blijvende aandacht naar allochtonen nodig zijn.

Voor het eerst sedert de invoering van de maatregel in 1999 dienden de bedrijven en organisaties in 2002 streefcijfers op het vlak van instroom, doorstroom en opleiding te bepalen. Dat gaf volgend resultaat :

	Instream	Doorstroom	Opleiding
Allochtonen	860	47	1373
Ouderen	204	269	1219
Gehandicapten	100	25	446
Vrouwen	528	166	2862
Anderen	10	145	1516
Totaal	1702	652	7416

Het gaat om streefcijfers, niet om quota : een inspanningsverbintenis van de ondernemingen en instellingen, geen resultaatsverbintenis waarop zij worden afgerekend. Aangezien de meeste diversiteitsplannen 2002 nog in uitvoering zijn of net werden afgerond, is het nog niet mogelijk om reëel behaalde resultaten te geven.

Het Vesoc-actieplan 2002 "Evenredige arbeidsdeelname en diversiteit" voorzag tevens in de mogelijkheid om diversiteitsprojecten te subsidiëren. Naast een aantal technische voorwaarden dienden de aanvragen gesitueerd zijn bin-

nen vastgelegde prioritaire actieterreinen, namelijk : instroomprojecten in samenwerking met sociale partners en/of organisaties van de kansengroepen; uitvoering van het decreet evenredige participatie op de arbeidsmarkt; versterken van de betrokkenheid bij het beleid van de georganiseerde kansengroepen; vorming en training; ervaringsuitwisseling (onder andere tussen ondernemingen met een diversiteitsplan); versterking van de monitoring en opvolging van het beleid. Alle projecten dienden te werken aan methodiekontwikkeling of –verfijning, en hun ervaringen en producten te dissemineren.

In totaal werden 37 projectaanvragen ingediend. 31 projecten (voor een totaalbedrag van 1.019.976,37 euro) werden uiteindelijk goedgekeurd, na advies door de administratie en experts en na voorlegging op Vesoc. Binnen deze goedgekeurde projecten is de aandacht voor etnisch-culturele minderheden prominent aanwezig. Sommige projecten (toeleidingsprojecten van vier allochtone federaties, instroomacties ten behoeve van allochtone OCMW-klienten, hoe omgaan met discriminerende klienten) richten zich vrijwel uitsluitend op etnisch-culturele minderheden. Slechts vijf goedgekeurde diversiteitsprojecten richten zich uitsluitend op andere kansengroepen dan etnisch-culturele minderheden.

De meeste diversiteitsprojecten bevinden zich momenteel in hun afrondingsfase. Tegen voorjaar 2004 kunnen de resultaten, methodieken en producten verwacht worden.

2. De rondetafelconferentie "Evenredige participatie op de arbeidsmarkt" van 15 oktober 2002 bracht allochtone gemeenschappen, sociale partners, academici, NGO's en overheid samen om in het kader van de doelstellingen van het Pact van Vilvoorde verder te werken aan een verhoogde participatie van etnisch-culturele minderheden op de Vlaamse arbeidsmarkt.

De conferentie formuleerde zes conclusies : een meer afdwingbaar diversiteitsbeleid, met concrete engagementen van elke partner ; objectieve registratie van de kansengroepen allochtonen om de beleidseffecten te kunnen opvolgen als tijdelijke maatregel ; duidelijke streefcijfers en een Vlaams groeiscenario ; een diversiteitscommissie binnen de SERV ; aandacht voor zowel nieuwkomers als oudkomers, met aandacht voor de valorisatie van elders verworven

competenties; de voorbeeldfunctie van de overheid versterken.

Met de partners van de rondetafel werd aan deze conclusies verder gewerkt binnen Vesoc, wat geleid heeft tot de gemeenschappelijke platformtekst van 2 december 2002 afgesloten tussen de Vlaamse regering, de Vlaamse sociale partners en de allochtone gemeenschappen met betrekking tot "evenredige arbeidsdeelname en diversiteit 2010". Naast een groeiscenario om de kloof in de werkzaamheidsgraad tegen 2010 ongedaan te maken of minstens sterk te verkleinen, bevat de gemeenschappelijke platformtekst (zie **bijlage**) bovendien concrete engagementen van alle ondertekende partijen, waaraan in 2003 begin van uitvoering werd gegeven.

3. Het instrument van de sectorconvenants heeft zich in de loop van 2002-2003 verder ontwikkeld. De sectorconvenants hebben als gemeenschappelijke doelstelling de uitbreiding en de versterking van de reeds bestaande samenwerking tussen de sector en de Vlaamse regering. Door het afsluiten van een enkele convenant per sector wordt gestreefd naar de harmonisering en de integratie van bestaande initiatieven.

Via een convenant neemt de sector in een aantal werkdomeinen kwantitatieve en kwalitatieve engagementen op. Acties in het kader van een verhoging van de arbeidsmarktdeelname van kansengroepen, een verbeterde aansluiting tussen het onderwijs en de sector alsook de verspreiding van de cultuur van het levenslang leren en het competentie management behoren minimaal tot het afsprakenpakket. Het bevorderen van de kwaliteit van de arbeid door middel van opleidingskrediet of zorgkrediet en het

verbeteren van de mobiliteit behoren tot het facultatieve luik van de overeenkomst.

Er is momenteel met 21 sectoren een overeenkomst in uitvoering. In totaal zijn er 79,5 consulenten (VE) toegewezen voor een bedrag van bijna 4,3 miljoen euro. De convenants zijn afgesloten voor een periode van twee jaar. Voor een eerste reeks van acht sectoren lopen deze contracten tegen januari 2004 ten einde.

De engagementen binnen het diversiteitsluik verschillen van sector tot sector. Sommige sectoren hebben een uitgewerkt en concreet werkplan opgesteld, met duidelijke doelstellingen omtrent het aantal diversiteitsplannen dat ze bij hun leden willen (helpen) opstarten en kwantitatieve doelstellingen rond opleiding (trajecten) voor kansengroepen; andere sectoren bevinden zich nog meer in het stadium van sensibilisatie en bewustmaking, en komen voorlopig nog niet tot een uitgewerkt actieplan met kwantitatieve en kwalitatieve doelstellingen.

4. De allochtone werkzoekenden zijn relatief sterk vertegenwoordigd in de trajectwerking en de opleidingsmodules van de VDAB. In 2002 bleef de deelname van allochtonen ongeveer op het peil van 2001 : 17 % in de trajectwerking en 19 % in de opleidingsmodules tegenover 16 % allochtonen in de totale populatie werkzoekenden. Uit de verdeling per module blijkt dat de deelname van allochtonen enkel bij de persoonsgerichte vorming zeer hoog (43 %) ligt (module 5 met onder andere NT2), in de andere modules zijn ze licht ondervertegenwoordigd.

Tabel 57 : Trajectwerking per doelgroep, Vlaams Gewest, 2002

	Deelnemers trajectwerking (module 7) Aantal	Aandeel in trajectwerking algemeen %	Aandeel in opleidings- trajecten (modules 3-6) %	Aandeel in NWWZ- populatie (31/12/2002) %
Vrouwen	67.718	51	51	53
Laaggeschoolden	75.496	57	55	56
Jongeren	55.292	42	35	27
50-plussers	5.312	4	3	8
Etnische allochtonen	22.545	17	19	16

Bron: VDAB

De VDAB voorziet in het kader van het inburgeringsbeleid in een gespecialiseerde begeleiding van nieuwkomers. Zij stromen van het primair inburgeringstraject (in het onthaalbureau), na keuze voor een arbeidsmarktgericht vervolgentraject, via een "warme overdracht" door naar de VDAB. Ook oudkomers die zich voor de eerste maal aanbieden op de arbeidsmarkt komen in aanmerking voor deze begeleiding. Die verloopt volgens een specifieke methodiek bestaande uit loopbaanoriëntering met portfolio en Erkenning van Elders Verworven Competenties (EVC), geïntegreerd NT2 en collectieve en individuele begeleidingsmomenten.

Uit alle ervaringen blijkt dat hoe krachtiger de leeromgeving is, hoe beter en vlotter het taalverwervingsproces verloopt én hoe sneller de beroepskwalificatie wordt behaald. Een krachtige leeromgeving vereist echter maatwerk en is arbeidsintensief, waardoor de kostprijs hoog wordt. De aangepaste begeleidingsmethodiek werd in 2002 verder ontwikkeld. Uit de experimenten in 2001 bleek bijvoorbeeld dat de loopbaanoriëntatie onvoldoende was aangepast aan de behoeften en het taalniveau van de doelgroep. Ook het luik portfolio met EVC diende methodisch verder uitgewerkt te worden. Hieruit groeide het Saida-project (Succesvol Anderstaligen Integreren via Duurzame Arbeid), en – in het verlengde daarvan – het project EVC Nieuwkomers Elektriciteit. In het kader van deze projecten werd een aangepast Loopbaanoriënteringsprogramma (LO) uitgewerkt en werden (taalneutrale) competentieeetinstrumenten ontwikkeld. Met de onthaalbureaus werden de nodige afspraken gemaakt. De opleidingen van het VDAB-personeel lopen of zijn gepland. De methodieken kunnen in 2003 in heel Vlaanderen geïmplementeerd worden.

Wat de kwantitatieve aspecten van het inwerkingsbeleid betreft, zien we een stevige groei in 2002. In 2001 werd 2,7 miljoen euro aan bijkomende middelen aan de VDAB toegekend voor de uitvoering van inwerkingstrajecten, in 2002 was dat 5,7 miljoen euro. De VDAB engageerde zich om 1.959 inwerkingstrajecten te realiseren bovenop de 2.677 trajecten die binnen de gewone dotatie worden uitgevoerd. Voor de uitwerking van het inwerkingsbeleid werd binnen de VDAB een projectstructuur opgezet. Deze bestaat eind 2002 dankzij de bijkomende middelen uit 28 consultants, vijf coördinatoren en 48,5 VE instructeurs.

Wat het aantal deelnemers en trajecten betreft, zijn in 2002 ruim 1.300 nieuwkomers vanuit de onthaalbureaus doorgestroomd, en werden in totaal 4.806 inwerkingstrajecten voor de ruime doelgroep georganiseerd. Ter vergelijking: de potentiële doelgroep van het inburgeringsbeleid op jaarbasis bedroeg in 2002 – nieuwkomers en in aanmerking komende oudkomers samen – 15.583 werkzoekenden. Met de huidige middelen wordt dus, ondanks de geleverde inspanningen en de bijkomende middelen, slechts 31 % van de doelgroep bereikt.

Het inwerkingstraject zelf omvat naast de trajectbepaling en de trajectbegeleiding een combinatie van verschillende modules, naargelang de behoefte van de nieuwkomer. Het betreft sollicitatietraining (module 3), technische opleiding (module 4), persoonsgerichte vorming (in dit geval bijna uitsluitend NT2 (Nederlands Tweede Taal), module 5) en opleiding/begeleiding op de werkvloer (module 6). In onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van het aantal nieuwkomers per module.

Tabel 59: Aantal nieuwkomers per opleidingsmodule van de trajectwerking van de VDAB, Vlaams Gewest, 2000- 2002

	2000	2001	2002
Module 3 Sollicitatietraining en begeleiding	93	268	469
Module 4 Beroepsspecifieke opleidingen	493	1.378	2.041
Module 5 Persoonsgerichte vorming	1.119	3.289	4.312
Module 6 Opleiding en begeleiding op de werkvloer	346	849	1.269

Bron: VDAB, mei 2003

Uit deze gegevens valt de stijgende deelname van de doelgroep op, alsook de relatief beperkte deelname aan module 6 (opleiding/begeleiding op de werkvloer), terwijl die nochtans voor deze doelgroep een sterk instrument is op weg naar duurzaam werk. Dit hangt uiteraard samen met hun taalniveau. Nieuwkomers hebben nog zeer vaak behoefte aan taalondersteuning op de werkvloer bij stages en IBO (individuele beroepsopleiding). Zoals reeds gezegd, vergt dit een creatieve, flexibele en arbeidsintensieve aanpak die ook de nodige middelen vereist.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

(Antwoord Marleen Vanderpoorten : blz. 1274 – red.)

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 6
van 3 oktober 2003
van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Overstap loopbaanonderbreking-ouderschapsverlof

Personeelsleden van het secundair onderwijs die een gedeeltelijke of volledige loopbaanonderbreking nemen, kunnen overstappen naar ouderschapsverlof. Dat ouderschapsverlof schort dan de loopbaanonderbreking niet op, maar beëindigt ze. Na het ouderschapsverlof kan het betrokken personeelslid dan ofwel zijn opdracht opnieuw opnemen, ofwel opnieuw een volledige loopbaanonderbreking nemen, ofwel een ander verlof- of afwezigheidsstelsel opnemen.

Vermits het besluit betreffende de loopbaanonderbreking voor alle personeelsleden, uitgenomen deze van het hoger onderwijs, hetzelfde is, neem ik aan dat voor de personeelsleden van de andere onderwijsniveaus de regelgeving op dezelfde wijze wordt toegepast.

Kan de minister dit bevestigen? Zo neen, waarom niet?

Antwoord

De reglementering met betrekking tot de loopbaanonderbreking is voor de onderwijspersoneelsleden geregeld in het besluit van de Vlaamse regering van 16 december 1997 betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan van de personeelsleden van het onderwijs en de psychosociale centra en dus op gelijke wijze geregeld voor alle personeelsleden van het onderwijs. Voor de personeelsleden van de hogescholen is het besluit van de Vlaamse regering van 24 mei 2002 van toepassing.

1. De algemene principes

Dit besluit stelt dat het personeelslid dat zijn loopbaan wenst te onderbreken, daartoe een aanvraag moet indienen bij zijn inrichtende macht met vermelding van de datum van aanvang en beëindiging. Voor het onderwijzend personeel kan een loopbaanonderbreking worden toegestaan voor een periode beginnend de eerste dag van de eerste of de tweede maand van het school-, academie- of dienstjaar en eindigend de laatste dag van dit school-, academie- of dienstjaar, zomervakantie inbegrepen. Tijdens de onderbreking van zijn beroepsloopbaan is het personeelslid met verlof. Het ontvangt geen wedde of weddetoelage.

Een personeelslid dat zijn loopbaan heeft onderbroken kan slechts om uitzonderlijke familiale redenen van de minister, bevoegd voor Onderwijs of zijn gemachtigde, de toelating krijgen om zijn ambt opnieuw op te nemen vooraleer de periode van onderbreking is verstreken. Deze opzegging moet worden gericht aan de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs door tussenkomst en met akkoord van de inrichtende macht. De Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs of zijn gemachtigde brengt, binnen vijftien dagen na de beslissing, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening op de hoogte van de datum waarop het personeelslid een einde maakt aan zijn loopbaanonderbreking. De personeelsleden kunnen in geen geval hun ambt weer opnemen of opnieuw volledig uitoefenen na 1 mei van het school- of dienstjaar.

2. Wat het ouderschapsverlof betreft

Het besluit regelt, naast de volledige en gedeeltelijke loopbaanonderbreking, ook de specifieke vormen van loopbaanonderbreking zoals ouderschapsverlof (palliatieve zorgen, beroepsopleiding) in het kader van de loopbaanonderbreking.

In twee vormen van loopbaanonderbreking is expliciet als een recht voorzien, namelijk voor het verstrekken van palliatieve verzorging en voor de verzorging van een kind, zijnde ouderschapsverlof. Beide zijn een recht en dus niet aan de algemene voorwaarden van aanvraag verbonden, noch aan mogelijke weigering. De mededeling met toevoeging van een attest van de behandelende geneesheer indien de aanvraag geldt voor het verstrekken van palliatieve verzorging, of de mededeling met vermelding van begin- en einddatum indien de aanvraag het ouderschapsverlof betreft, zijn voldoende.

Ouderschapsverlof moet worden genomen voor een aaneengesloten periode van drie maanden. De personeelsleden hebben recht op dit ouderschapsverlof binnen een periode van vier jaar die aanvangt bij de geboorte en die eindigt als het kind vier jaar wordt. Voor het kind dat voor ten minste 66 % getroffen is door een vermindering van lichamelijke of geestelijke geschiktheid, is er een afwijkende regel.

Omdat het ouderschapsverlof een recht is in hoofde van het personeelslid – op voorwaarde dat aan alle reglementaire voorwaarden is voldaan – kan een personeelslid van een gedeeltelijke of volledige loopbaanonderbreking overstappen naar ouderschapsverlof. In dat geval moet de gedeeltelijke of volledige loopbaanonderbreking volgens de hierboven geschetste procedure worden opgezegd, waarna ik – of mijn gemachtigde – mijn beslissing bezorg aan de RVA. Voor het ouderschapsverlof moet een nieuwe aanvraag worden ingediend.

Na het ouderschapsverlof kan het personeelslid zijn opdracht opnieuw opnemen, maar kan het ook opnieuw een volledige loopbaanonderbreking aanvragen, als dit vooraf (d.w.z. vóór de aanvraag van het ouderschapsverlof) zo werd aangevraagd.

Het besluit laat met andere woorden een aantal combinaties toe in het kader van de loopbaanonderbreking, die het de ouders mogelijk moet maken om maximaal hun kind zelf te kunnen opvoeden.

Vraag nr. 7
van 3 oktober 2003
van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Ouderschapsverlof

In de vierde Vlaamse collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) voor het onderwijs van 1 april 1999 staat dat het vaderschapsverlof bedoeld in artikel

39 van de arbeidswet zal worden ingevoerd en dat het bestaande borstvoedingsverlof zal worden omgevormd tot ouderschapsverlof. Deze bepalingen zouden in werking treden op 1 september 1999.

1. Heeft de minister deze CAO-bepaling reeds uitgevoerd ? Zo neen, waarom niet en wanneer zal dit dan gebeuren ?
2. Mag ik ervan uitgaan dat de bedoelde personeelsleden toch al het vaderschapsverlof kunnen genieten ? Werden de scholen hiervan op de hoogte gesteld ?

Antwoord

De maatregelen en hun uitwerking

1. Het vaderschapsverlof bedoeld in artikel 39 van de arbeidswet van 16 maart 1971

Het betreft de omzetting voor vastbenoemde personeelsleden van bevallingsverlof naar vaderschapsverlof bij overlijden of hospitalisatie van de moeder. In geval van overlijden of bij langdurige hospitalisatie van de moeder kan de moederschaprust omgezet worden in vaderschapsverlof indien de vader dit wenst en op voorwaarde dat hij werknemer is onder het RSZ-stelsel. Indien de vader dus een vast benoemd personeelslid is in een openbare dienst of in het onderwijs of zelfstandig is, kan hij deze regeling niet genieten. De maatregel in de CAO heeft tot doel dit ook voor de vastbenoemde vaders in het onderwijs toepasbaar te maken.

Voor het hoger onderwijs zullen deze maatregelen uitgewerkt worden in een volledig nieuwe verlofregeling voor de personeelsleden van de hogescholen. Voor de andere onderwijsniveaus wordt een volledige harmonisatie van de verlofstelsels uitgewerkt. Het is de bedoeling om een vademecum van verlofstelsels op te maken bestaande uit twee luiken, die het de personeelsleden mogelijk maakt meer klaarheid te krijgen in alle mogelijke bestaande verlofsystemen. Een eerste luik omvat de zogenaamde sociale verloven, waar personeelsleden recht op hebben, een tweede luik omvat de verloven waar personeelsleden in het kader van hun loopbaanopbouw een keuze kunnen maken op grond daarvan. Het eerste luik van deze verloven, waarin de in de vraag gestelde maatregel opgenomen is, wordt binnenkort aan de regering voorgelegd.

Tot heden wordt de maatregel nog niet toegepast wegens ontbreken van de besluitvorming terzake. Let wel, dit is enkel voor de vastbenoemde perso-

neelsleden, de personeelsleden die binnen het RSZ-stelsel vallen (tijdelijke personeelsleden), kunnen wel aanspraak maken op dit verlof.

2. De omzetting van het bestaande borstvoedingsverlof tot ouderschapsverlof

Kort na het afsluiten van de CAO werd het ouderschapsverlof in het kader van loopbaanonderbreking toegekend aan de personeelsleden uit het onderwijs. Dit laatste biedt ook mannelijke personeelsleden de mogelijkheid om ouderschapsverlof op te nemen.

Wat de onderwijsniveaus met uitzondering van het hoger onderwijs betreft, wordt het ouderschapsverlof in het kader van de loopbaanonderbreking geregeld in het besluit van de Vlaamse regering van 16 december 1997 betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan van de personeelsleden van het onderwijs en de psycho-medisch-sociale centra en de omzendbrief "Personeelsleden van het onderwijs en van de centra voor leerlingenbegeleiding gefinancierd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap – Ouderschapsverlof in het kader van de loopbaanonderbreking van 28 juni 2002 PERS/2002106 (13BC/IDV)". In het kader van harmonisering van verlofstelsels lijkt het niet aangewezen om twee vormen van ouderschapsverlof in te voeren en personeelsleden twee maal de mogelijkheid te bieden verlof te nemen naar aanleiding van een zelfde gebeurtenis (geboorte).

Ouderschapsverlof is daarenboven gunstiger dan het huidige borstvoedingsverlof, aangezien het laatste niet betaald wordt.

Wat het hoger onderwijs betreft, wordt het ouderschapsverlof in het kader van loopbaanonderbreking voor de personeelsleden – vrouwelijke of mannelijke – van de hogescholen geregeld in het besluit van 24 mei 2002. Dezelfde filosofie (vereenvoudiging en het gunstigere regime van ouderschapsverlof in het kader van de loopbaanonderbreking) zal worden gevolgd in de nieuwe verloffregeling voor de personeelsleden van de hogescholen.

Vraag nr. 8
van 3 oktober 2003
van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Uitzonderlijk verlof samenwonenden

In de vierde Vlaamse collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) voor het onderwijs van 1 april 1999 staat dat de bepalingen van het uitzonderlijk verlof en het uitzonderlijk verlof wegens overmacht zullen worden uitgebreid tot de samenwonenden, en dat wat dit laatste verlof betreft de bestaande bepalingen zullen worden aangepast derwijze dat dit verlof niet enkel kan worden verkregen wanneer ten gevolge van uitzonderlijke omstandigheden de aanwezigheid thuis is vereist.

Deze bepaling zou in werking treden op 1 september 1999.

1. Is deze CAO-bepaling reeds verankerd in wettelijke bepalingen? Zo neen, waarom niet en wanneer zal dat dan gebeuren?
2. Hoe wordt deze bepaling momenteel toegepast? Zijn de scholen hiervan op de hoogte?

Antwoord

1. Verandering in wettelijke bepalingen

Leerplichtonderwijs

Deze CAO-bepaling is opgenomen in het "ontwerpbesluit betreffende sommige verloven voor de personeelsleden van het onderwijs" dat eerlang aan de Vlaamse regering zal worden voorgelegd.

Zowel het uitzonderlijk verlof als het uitzonderlijk verlof wegens overmacht vallen hier onder het nieuwe verlofstelsel "omstandigheidsverlof".

Samenwonende personeelsleden

Het nieuwe omstandigheidsverlof (ook wegens overmacht) zal de discriminatie tussen gehuwden en samenwonenden wegwerken. De vroegere vermelding 11 "echtgeno(o)t(e)" wordt vervangen door "echtgeno(o)t(e) of samenwonende partner".

Uitzonderlijk verlof wegens overmacht "aanwezigheid thuis vereist"

Het ontwerpbesluit stelt duidelijk dat uit een medisch attest moet blijken dat de aanwezigheid van het personeelslid *bij zijn gezin* vereist is.

De bedoeling is niet dat de interpretatie nog langer wordt verengd tot "de aanwezigheid thuis". De aanwezigheid van het personeelslid bij zijn/haar gezin kan immers ook elders vereist zijn, bijvoorbeeld bij het dringend naar het ziekenhuis brengen van een kind.

Het KB van 15 januari 1974 ter toepassing van artikel 160 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen, bepaalde eveneens dat uit een medisch attest moest blijken dat de aanwezigheid van het personeelslid bij zijn gezin vereist was. In de omzendbrieven hierover en bij de uitbreiding van deze bepalingen tot het gesubsidieerd onderwijs werd die bepaling echter verengd tot een medisch attest waaruit moest blijken dat de aanwezigheid thuis vereist was.

Het ontwerpbesluit zal dit probleem dus oplossen.

Hogescholen

Het uitzonderlijk verlof voor samenwonenden moet voor de personeelsleden van de hogescholen worden bekeken in het licht van de globale discussie rond de nieuwe verlofregeling. Deze discussie zal eerstdaags opnieuw worden opgestart.

2. Huidige toepassing bepaling

Leerplichtonderwijs

In afwachting van de uitvoeringsbepalingen worden deze CAO-bepalingen al toegepast. Daar er nog geen reglementaire teksten beschikbaar zijn, moet de schoolleiding hierin wel haar verantwoordelijkheid opnemen. Indien de schoolleiding op basis van de bestaande regelgeving weigert om de CAO te volgen, is er geen reglementaire basis om daar tegen in te gaan.

In de cursus schoolsecretariaten, die raadpleegbaar is op de website van het departement Onderwijs, is, in afwachting van de reglementaire aanpassingen, reeds rekening gehouden met de

CAO-afspraken. Ook de gids voor leraren is in die zin opgesteld.

Hogescholen

Gezien het ontbreken van een reglementaire grondslag kunnen de CAO-bepalingen nog niet worden toegepast.

Vraag nr. 9 van 3 oktober 2003 van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Uitvoering CAO's

Tot op heden werden er zes collectieve arbeidsovereenkomsten (CAO) afgesloten voor de personeelsleden van het onderwijs.

Graag vernam ik van de minister aan welke bepalingen van deze CAO's nog geen of nog geen volledige uitvoering is gegeven.

Waarom is een eventuele vertraging dan te wijten ?

Wanneer neemt de minister terzake een initiatief ?

Antwoord

In antwoord op de vraag met betrekking tot de maatregelen opgenomen in de CAO's die nog geen uitvoering hebben gekregen, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat momenteel een volledig overzicht van de maatregelen per CAO wordt opgemaakt in tabelvorm met de verwijzing in welke regelgeving de maatregel uitwerking vindt.

De niet uitgevoerde maatregelen zullen worden toegelicht.

Vraag nr. 23 van 30 oktober 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Minderhedendecreet – Voortgangsrapport 2002

Het decreet etnisch-culturele minderheden bepaalde dat elke minister voor zijn bevoegdheden alle genomen maatregelen die een impact hebben op de doelgroepen van het minderhedendecreet zou doorgeven.

Bedoeling was hiermee jaarlijks een voortgangsrapport te maken. Decretaal moesten de ministers dus aan ICEM hun bijdrage leveren. Dit jaar worden de gegevens over 2002 niet centraal naar buiten gebracht.

Mag ik de minister vragen wat de bijdrage was voor elk van haar bevoegdheidsdomeinen tot het rapport over 2002 ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister vice-president Landuyt (vraag nr. 17) en minister Vanderpoorten (nr. 23).

Antwoord

In antwoord op haar interpellatie op 7 oktober in de commissie Welzijn heeft minister Byttebier de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds verduidelijkt dat de bijdragen van de betrokken beleidsdomeinen – waaronder Onderwijs – dit jaar niet hun gebruikelijke vorm kenden (*Handelingen Commissievergadering nr. 15, blz. 1 e.v. – red.*).

In plaats van zich te beperken tot het afgelopen beleidsjaar, in casu 2002, heeft het departement Onderwijs een overzicht aangeleverd van de beleidsmaatregelen zoals die van 1996 tot en met 2002 gelden of golden. Deze informatie is verwerkt tot een globale evaluerende kijk op het minderhedenbeleid zoals dat in de betrokken periode is gevoerd.

Deze verwerking gebeurde door prof. dr. A. Martens en gaf aanleiding tot de publicatie "Het Vlaams Minderhedenbeleid gewikt en gewogen. Evaluatie van het Vlaams Minderhedenbeleid (1996-2003)".

Deze publicatie heeft de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds in haar bezit.

(Antwoord Renaat Landuyt blz. 1267 – red.)

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 18
van 17 oktober 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven

Naar aanleiding van het Europees Jaar van Personen met een Handicap vroegen wij toenmalig bevoegd minister Vogels of het niet zinvol was om (naar analogie van de federale regering) iedere minister minstens één wettelijk onderbouwde beleidsmaatregel te laten nemen in het kader van de gehandicaptenproblematiek. We stelden dan ook op 27 november 2002 een actuele vraag, waarop zij zich aansloot bij ons verzoek. "Ik zal de ministers van de Vlaamse regering vragen om tegen 1 januari 2003 een lijstje op te stellen met tien haalbare voorstellen om de integratie van personen met een handicap in Vlaanderen te bevorderen." (*Handelingen Plenaire Vergadering nr. 16 van 27 november 2002, blz. 7-8*).

Nadien ondervroegen wij de minister nog via een vraag om uitleg (op 21 januari 2003) en een interpellatie (op 1 april 2003). Zo gaf ze op onze vraag in januari ootmoedig toe nog niet over een dergelijke lijst te beschikken (resp. *Handelingen Commissievergadering nr. 105 van 21 januari 2003, blz. 7-8*, en *Handelingen Commissievergadering nr. 192 van 1 april 2003, blz. 1-3*).

Op 1 april antwoordde de minister dat niet elke minister op dat moment geantwoord had op haar formele vraag om tegen eind januari een initiatief ten voordele van de gehandicapten voor te stellen. "Ik heb antwoorden gekregen van minister Dua, van minister Landuyt, van minister Van Mechelen, van ex-minister Stevaert – nu vervangen door minister Bossuyt – en van minister Vanhengel." En vervolgens gaf ze een overzicht van de te verwachten initiatieven van de respectieve ministers en van de initiatieven die ze zelf ging nemen.

De reden van deze schriftelijke vraag is dan ook te weten te komen of de op 1 april gelanceerde voorstellen effectief uitgevoerd zijn en welke andere initiatieven er alsnog genomen zijn.

De voorganger van de minister ging terzake volgend initiatief nemen :

"Ikzelf doe bijkomende inspanningen naar aanleiding van de begrotingscontrole. Ik herinner u ook aan de coördinatie die binnen het Vlaams Fonds gebeurt. We hebben ervoor gekozen om veel projecten te laten bloeien en groeien van onderuit. Op dit ogenblik lopen die projecten tamelijk goed en hebben ze heel wat weerslag op het lokale niveau."

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen, in het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap ?

2. Zijn deze initiatieven reeds uitgevoerd of in uitvoering? Zo ja, wat is het resultaat? Zo nee, waarom nog niet en wanneer dan wel?
3. Welk budget is hiervoor in de begroting ingeschreven?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 9, Landuyt nr. 10, Vanderpoorten nr. 19, Van Mechelen nr. 12, Van Grembergen nr. 19, Bossuyt nr. 36, Sannen nr. 15, Byttebier nr. 18, Ceysens nr. 7, Keulen nr. 13).

Gecoördineerd antwoord

Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

1. Genomen initiatieven

- A. Een rondetafelconferentie voor en met personen met een handicap op 2 december 2003

Op 2 december aanstaande organiseer ik een rondetafel georganiseerd met betrokkenheid van sociale partners, overheid, sectororganisatie en gebruikersorganisaties. Centraal staan de engagementen van de Vlaamse overheid, de sociale partners en de sector van de gehandicaptenorganisaties met betrekking tot de verbetering van de arbeidsmarktpositie van personen met een handicap. Uitgangspunt is een overeen te komen groeiscenario voor de doelgroep op het vlak van arbeidsdeelname. Tevens komt de integratie van de deelbevoegdheid "tewerkstelling van personen met een handicap" binnen het beleidsdomein Economie, Werkgelegenheid en Toerisme aan bod.

Voor een deel van de inhoudelijke voorbereiding werd er een beroep gedaan op de VZW GRIP om een bevraging te doen bij gebruikersgroepen en personen met een handicap en deze te vertalen in beleidsvoorstellen op het vlak van werkgelegenheid. Deze voorstellen staan centraal in de voorbereiding van de rondetafelconferentie van december. De inspanning van GRIP in dit kader wordt gefinancierd als een diversiteitsproject in het kader van het "Vesoc-actieplan evenredige arbeidsdeelname 2002".

In voorbereiding van de rondetafelconferentie op 2 december en ter afstemming van de engagementen van de betrokken partners worden er op 13 en 21 november overlegtafels georgani-

seerd met overheid, sociale partners en vertegenwoordigers van de sector en doelgroep.

- B. Een training voor de sectorconsulenten "diversiteit" en de STC-projectontwikkelaars uitgevoerd door de organisatie Handoria Disability Awareness Training in de maanden november en december 2003

Het gaat om een diversiteitsproject in het kader van het Vesoc-actieplan 2002.

De training is bestemd voor de diverse groepen en consulenten die op het terrein actief zijn rond diversiteitsmanagement en in de economische sectoren en bedrijven komen om diversiteitsbeleid en evenredige arbeidsdeelname te introduceren en via actieplannen te begeleiden. De training is gericht op methodologische ondersteuning en kennisverbreding van deze groep. In totaal nemen ongeveer 50 mensen deel.

- C. Recognize ability : project dat uitgevoerd wordt door de organisatie Handoria binnen de Trivisiooproep in ESF-zwaartepunt 6 (experimenten en proefprojecten) en dat loopt tot december 2004. Project heeft tot doel : het ontwikkelen van een transparant en duidelijk pakket van informatieve instrumenten ten behoeve van werkgevers. Dit pakket zal bestaan uit info over het wettelijk kader, over redelijke aanpassing en ervaringsdeskundige inzichten.

- D. Andere projecten en initiatieven met specifieke aandacht voor personen met een handicap

In de zogenaamde structurele projecten van de sociale partners zoals uitgewerkt in het kader van de rondetafelconferentie allochtonen op 2 december 2002 en opgenomen in het sociaal akkoord 2003-2004, wordt aandacht gegeven aan de verbetering van de arbeidsmarktpositie van personen met een handicap.

- De werknemersorganisaties (ABVV, ACLVB en ACV) zetten diversiteitsconsulenten in om vakbondsafgevaardigden in bedrijven te sensibiliseren en begeleiden op vlak van diversiteit.
- Unizo heeft een KMO-servicepunt Diversiteit opgezet, met consulenten die KMO's ondersteunen en sensibiliseren op dit vlak.
- VEV zet een netwerk van jobconsulenten in via het project Jobkanaal ; dit kanaal zorgt

voor een optimale match tussen vacatures in bedrijven en de toeleiding van kandidaten van kansengroepen.

E. In de diversiteitplannen in het kader van het beleid voor evenredige arbeidsdeelname is er sinds 2002 integrale aandacht voor de kansengroep "personen met een handicap" naast allochtonen en ouderen. In diverse initiatieven met STC's (bv. regionale ervaringsuitwisseling rond arbeid en handicap met STC Leuven) en initiatieven van sectoren (sectorconvenants) wordt aandacht besteed aan de integratie van personen met een arbeidshandicap.

2. Realisatiestatus

De structurele projecten van de sociale partners zijn in de tweede jaarhelft van 2003 opgestart.

In 2002 werden in 72 van in totaal 240 diversiteitsplannen specifieke acties voor personen met een arbeidshandicap opgenomen.

3. Financiering

Bij bijzondere dotatie aan de VDAB werden in 2002 en 2003 middelen uitgetrokken voor 1.000 extra trajecten in het kader van het Vesoc-actieplan voor arbeidsgehandicapten : 991.936 euro op het begrotingsjaar 2003.

GRIP-diversiteitsproject Vesoc-actieplan 2002 : "Werk in perspectief-perspectief op werk" , januari 2003-januari 2003 : 75.000 euro.

DAT (Handoria) gesubsidieerd voor 28.435 euro in het kader van de diversiteitsprojecten evenredige arbeidsdeelname en diversiteit van de oproep voor 2002/2003.

Recognize ability (coördinerende partner Handoria) : totaal projectbudget 196.000 euro waarvan maximaal 45 % ESF-financiering in het kader van ZWP 6 in EPD3.

Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

Genomen initiatieven, realisatiestatus en financiering

Het vestigen van de aandacht op de problematiek van een bepaalde doelgroep door middel van de organisatie van een Europees Jaar, zoals dat in 2003 betrekking heeft op personen met een handicap, wil ik ten volle onderschrijven. De vraag naar volwaardige deelname of inclusie binnen verschil-

lende maatschappelijke domeinen wordt steeds duidelijker gesteld door personen met een handicap. Het is dus terecht dat dit in het licht geplaatst wordt.

De vraag van het Vlaams Parlement, om naar analogie van het federale niveau waar de ministers opgeroepen werden om binnen hun beleidsdomein één haalbaar en concreet initiatief te nemen met betrekking tot de gehandicaptenproblematiek, is in die context te verdedigen. Het zou echter spijtig zijn dat de versterkte aandacht en het nemen van concrete maatregelen beperkt zouden blijven tot de periode van een dergelijk aandachtsjaar.

Daarom was ik in reactie op de vraag van de toenmalige minister Vogels van oordeel dat het beter was de initiatieven over de gehele legislatuur in aanmerking te nemen en niet één bepaalde maatregel naar voren te schuiven.

In dit perspectief vind ik het belangrijk om als eerste element te vermelden dat de discussie over een vernieuwd beleid voor het onderwijs aan leerlingen met speciale onderwijsbehoeften via de discussienota "Maatwerk in samenspraak" de aandacht voor de problematiek voor kinderen en jongeren met een handicap op de onderwijsagenda heeft gehouden. Op korte termijn zal de discussie, die een belangrijke aanzet kreeg met de hoorzittingen en de reacties die ik via mail mocht ontvangen, worden voortgezet in vier overleggroepen. Mensen uit de onderwijspraktijk nemen hierbij een belangrijke plaats in. De gesprekken zullen rekening houden met de reacties, bekommernissen en voorstellen die tijdens de hoorzittingen werden geuit. Het is de bedoeling te komen tot een meer geconcretiseerd plan van aanpak voor de toekomst. Het moet een belangrijke inhoudelijke bijdrage leveren voor de onderhandelingen over een nieuw Vlaams regeerakkoord.

Andere initiatieven die genomen werden, zijn :

- het betrekken van scholen voor buitengewoon onderwijs bij de vorming van scholengemeenschappen in het basisonderwijs.

Dit laat scholen voor gewoon en buitengewoon onderwijs toe op bestuurlijk niveau samen te werken. Dit maakt de weg vrij om ook op pedagogisch-didactisch vlak samen te werken. Bijvoorbeeld voor kinderen met moeilijkheden ;

- het project inclusie voor kinderen met een matige of ernstige verstandelijke handicap werd uitgebreid en kreeg een meer organieke regeling.

De regeling van het geïntegreerd onderwijs, waar geen decretale aanpassingen vereist waren, werd aangepast. Hiermee wordt al gedeeltelijk tegemoetgekomen aan de verzuchtingen van het veld. Beide initiatieven zijn tevens de uitvoering van een aantal belangrijke onderdelen uit de met redenen omklede moties over het geïntegreerd en inclusief onderwijs van 16 januari 2003 (moties van zowel meerderheid als oppositie).

Voor de continuering en uitbreiding van de mogelijkheden voor inclusie van leerlingen met een matige of ernstige verstandelijke handicap is op jaarbasis een budget van 507.000 euro uitgetrokken.

- Een andere initiatief dat dit jaar genomen werd, is de opstart van een aantal projecten in het basis- en secundair onderwijs voor kinderen met autismespectrumstoornissen. Ik ben daar naar aanleiding van een vraag om uitleg van de heer Luc Martens op een eerder moment dieper op ingegaan. Het budget waarin hiervoor is voorzien, bedraagt 600.000 euro.
- In het kader van het Europees Jaar werd door het Vlaams Fonds een oproep gelanceerd om lokale initiatiefnemers aan te zetten tot het organiseren van evenementen waarbij personen met en zonder handicap mekaar kunnen ontmoeten: 24 van de 140 initiatieven die een subsidiebedrag toegekend kregen, houden direct verband met de onderwijswereld.
- In het kader van de Vlaamse participatie in het European Agency for Development in Special Needs Education nam een Vlaamse delegatie van jongeren met een handicap in de leeftijdsgroep van 12-21 jaar deel aan een hoorzitting in het Europees Parlement op maandag 3 november jongstleden.

De jongeren kregen de mogelijkheid om vanuit eigen ervaringen hun verwachtingen te formuleren met betrekking tot het onderwijs. Het European Agency for Development in Special Needs Education is een samenwerkingsverband tussen alle Europese lidstaten, Noorwegen, IJsland en Zwitserland. De Baltische staten en Tsjechië zijn kandidaat-leden en hebben momenteel nog de status van observator. Het European Agency zorgt voor het samenbrengen en verspreiden van informatie over het onderwijs aan kinderen met speciale onderwijsbehoeften. Het wordt

hierin financieel gesteund vanuit de Europese Commissie.

- Een symposium over inclusief onderwijs dat zal plaatsvinden op vrijdag 16 januari 2004 (het Europees Jaar loopt af einde maart 2004) is in voorbereiding.

Tijdens het symposium zal de klemtoon liggen op de mogelijke hefboomen voor inclusie vanuit het samenspel Onderwijs-Welzijn. Het Vlaams Fonds, het departement Onderwijs en de cel Gelijke Kansen Vlaanderen werken hiervoor samen. De voorzitter van de Commissie Onderwijs heeft reeds een vooraankondiging ontvangen ten behoeve van de leden.

- De verhoging van het richtgetal voor de berekening van de paramedische omkadering voor type 3 (emotionele en / of gedragsproblemen) is een feit. Het geeft de mogelijkheid om via versterking van de paramedische omkadering meer specifiek gerichte hulp aan alle kinderen te bieden.
- Verhoging van het budget voor speciale onderwijsleermiddelen (SOL) met bijzondere aandacht voor de doventolken (gebarentolken en schrijftolken) is jaar na jaar opmerkelijk. In 2002 bijvoorbeeld was er hiervoor een budget van 609.000 euro. Dit is gestegen in 2003 tot 774.000 euro.
- Nieuwe regeling in verband met de stages van leerlingen in het BUSO. Deze regeling biedt kansen om de stages meer af te stemmen op de individuele behoeften van iedere leerling, waardoor zij meer praktijkervaring opdoen en de kansen tot ongekwalificeerde uitstroom verminderen.
- Door de subsidiëring van onderwijs in K-diensten (jeugd- en kinderpsychiatrie) is het mogelijk de onderwijsachterstand van de patiënten te beperken en hun reïntegratie in het schoolmilieu voor te bereiden. Voor 2003 betreft het kosten van 2.503 euro die zullen worden gesubsidieerd per erkende plaats.

Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie

Noch vanuit het departement Wetenschappen en Technologische Innovatie, noch vanuit het departement Financiën en Begroting zijn in het kader van

het Europees Jaar voor Personen met een Handicap initiatieven genomen.

Bevoegdheidsdomein Ruimtelijk Ordening

Genomen initiatieven en hun realisatiestatus

Zoals reeds eerder verklaard, ben ik bereid te onderzoeken in welke mate maatregelen kunnen worden genomen in het kader van de gehandicaptenproblematiek.

Het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening geeft immers een aantal aanknopingspunten om deze problematiek te behandelen. Artikel 54, 7° van hetzelfde decreet biedt bijvoorbeeld de mogelijkheid over te gaan tot de opmaak van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening. Artikel 100, §4 van hetzelfde decreet laat toe de stedenbouwkundige vergunning te weigeren wanneer niet voldaan is aan de regels betreffende de toegang van personen met verminderde beweeglijkheid tot al dan niet bebouwde onroerende goederen of delen ervan toegankelijk voor het publiek, tot installaties en wegen zoals deze bij wet of door de Vlaamse regering worden vastgesteld.

Het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid diende daartoe in opdracht van de toenmalige Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen Mieke Vogels een advies voor te bereiden met betrekking tot de actualisering en bijsturing van de huidige regelgeving inzake toegankelijkheid van publiek toegankelijke gebouwen en het openbaar domein. De opmaak hiervan heeft echter blijkbaar meer tijd in beslag genomen dan oorspronkelijk gepland was.

De adviesnota "Actualisering van de wetgeving inzake de toegankelijkheid van de publieke ruimte in Vlaanderen" werd mij uiteindelijk begin april 2003 overgezonden en werd een eerste maal toegelicht op 7 mei 2003.

De adviesnota is echter ruim opgevat en stelt veel eerder een algemeen kadervoorschrift voorop in plaats van concrete maatregelen, die in een stedenbouwkundige verordening kunnen worden opgenomen. In een stedenbouwkundige verordening kunnen verder ook enkel voorschriften van louter stedenbouwkundige aard worden opgenomen. Het is dan ook niet evident om de diversiteit en complexiteit van de integrale benadering te vatten binnen een vaste set van normen en voorschriften, zoals trouwens wordt aangegeven in deze adviesnota van het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid.

Voorts wordt er ook op gewezen dat het wenselijk is reeds op het moment van het opmaken van de vergunningsaanvraag voldoende aandacht te besteden aan de principes van Integrale Toegankelijkheid. Een aangewezen middel hiertoe is een concrete leidraad ter beschikking stellen van ambtenaren en ontwerpers waarnaar men zich bij de opmaak en evaluatie van het ontwerp kan richten.

Momenteel wordt vanuit het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening nagegaan welke aanpak het meest aangewezen is om deze aanbevelingen op een meer realistische en rechtszekere wijze in de praktijk te vertalen. Het is mijn intentie om op korte termijn hieromtrent een concreet voorstel te formuleren.

Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Bevoegdheidsdomein Ambtenarenzaken

Vooreerst wens ik op te merken dat, indien ik tegen 1 april 2003 aan minister Vogels geen antwoord gegeven heb, het hier dan zonder twijfel een misverstand betreft, aangezien een aantal gegevens die ik nu verstrek, ook toen al gegeven kon worden.

1. Genomen initiatieven en hun realisatiestatus

Het personeelsbeleid van de Vlaamse overheidsadministratie is ten aanzien van personen met een handicap een inclusief beleid. Van de verschillende afdelingen die bezig zijn met personeelsbeleid wordt aandacht gevraagd voor kansengroepen op de arbeidsmarkt, waaronder ook personen met een handicap.

De dienst Emancipatiezaken werkt aan diversiteit en gelijke kansen voor mannen/vrouwen, allochtonen en personen met een handicap. Jaarlijks wordt een positieve-actieplan voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Voor 2003 bevatte dit volgende actiepunten specifiek voor personen met een handicap.

- Het opmaken en verspreiden van een werkmap om de kansen van personen met een handicap en allochtonen binnen de Vlaamse overheid te bevorderen.
- Een onderzoek naar de positie voor personen met een handicap bij wervingstesten. Dit onderzoek is een deel van een ruimer onderzoek dat de mogelijke verschillen nagaat voor gender, allochtonen en personen met een handicap bij

wervingstesten. Eventueel zullen ook voorstellen tot bijsturing worden geformuleerd. Het deelrapport personen met een handicap werd afgeleverd in oktober 2003.

- Er gebeurde een diepgaand toegankelijkheids-onderzoek van twaalf gebouwen van de Vlaamse overheid. Het is relatief positief gesteld met de basistoegankelijkheid. Evacuatiemogelijkheden voor personen met een handicap blijken het grootste knelpunt te zijn. Op basis van de detailgegevens zal een actieplan worden opgemaakt om de toegankelijkheid verder te optimaliseren.
- 2003 was na een inlooperperiode in 2002, het eerste jaar met een centraal budget binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor arbeidspostaanpassingen voor personen met een handicap. De eerste tussentijdse evaluatie in september 2003 leverde een positief resultaat op.

Maar er zijn ook andere te vermelden initiatieven in 2003.

- Alle leidend ambtenaren van de Vlaamse overheidsadministratie kregen voor het derde jaar een diversiteitsdoelstelling opgelegd. Hierin zien we een groeiende aandacht voor personen met een handicap.
- In het voorjaar had er een arbeidsmarktcampagne plaats waarin personen met een handicap een uitgesproken plaats hadden. Deze campagne werd door vele werkzoekenden met een handicap als een positief signaal ervaren. Het beeldmateriaal kan worden bekeken op www.vlaanderen.be -> campagnes -> Ben je gek op Vlaanderen.
- De administratie werkte in 2003 aan het uitvoeringsbesluit van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige deelname op de arbeidsmarkt. Hierin wordt het beleid ten aanzien van personen met een handicap verankerd in het diversiteitsbeleid.
- In januari 2003 werd de maatregel ingevoerd dat personeelsleden met een handicap die niet met het openbaar vervoer kunnen komen vanwege hun handicap, toch een verplaatsingsvergoeding voor woon-werkverkeer kunnen krijgen.
- In het proces van Plannen en Evalueren (Ploeg) voor personeelsleden werden aandachtspunten ingevoerd opdat leidinggevendenden beter kunnen

inspelen op de specifieke situatie van personen met een handicap.

De administratie bereidt momenteel een project voor dat de toegankelijkheid van alle websites van de Vlaamse overheid drastisch moet verhogen. Het aandeel van digitale informatie bij en vanuit de Vlaamse overheid neemt toe. De toegankelijkheid ervan is uitermate belangrijk voor de burger en de personeelsleden met een handicap. Dit toegankelijkheidsproject is ambitieus omdat het heel de organisatie zal beslaan. Hierdoor kan de Vlaamse overheid haar voorbeeldfunctie op dit terrein terdege opnemen. Dit project zal starten in 2004. De aanpak is afgestemd op de vraag van de Europese Commissie om in het Jaar van Personen met een Handicap initiatieven omtrent webtoegankelijkheid te nemen¹.

2. Financiering

De actiepunten waaraan de dienst Emancipatiezaken werkt, maken integraal deel uit van het werkingsbudget van de dienst en zijn voor het merendeel niet als dusdanig af te splitsen.

Volgende acties zijn wel apart in de begroting opgenomen.

- Het eerste deelonderzoek met betrekking tot wervingstesten kost 59.010 euro. Het tweede deel komt ten laste van de minister van Tewerkstelling, de heer Landuyt.
- Voor arbeidspostaanpassingen is in 2003 in een bedrag van 100.000 euro voorzien.
- Het toegankelijkheidsonderzoek kost 28.801 euro.
- De arbeidsmarktcampagne kost 40.868 euro.
- Voor het project omtrent webtoegankelijkheid is in de begroting van 2004 50.000 euro uitgetrokken. Het project was eerst voor hetzelfde bedrag ingeschreven in de begroting van 2003 maar werd geschrapt door de Inspecteur van Financiën op basis van de begrotingsrichtlijn van minister Van Mechelen.

Bevoegdheidsdomein Cultuur

Genomen initiatieven, realisatiestatus en financiering

Het initiatief dat ik voor dit bevoegdheidsdomein nam ten aanzien van de doelgroep van de gehandi-

capten is te passen binnen de nieuwe regelgeving betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk die door het Vlaams Parlement op 2 april 2003 werd goedgekeurd.

In deze nieuwe en vernieuwende regelgeving wordt een apart hoofdstuk vrijgehouden voor de vormingsinitiatieven die zich richten naar personen met een handicap en hun omgeving. Met het oog op een betere afstemming van het huidige (versnipperde) aanbod verplicht het decreet tot samenwerking via de subsidiëring van drie federatieve verbanden waarbinnen de huidige vormingsinitiatieven zich naar keuze kunnen verenigen.

Hiertoe voorziet de decreetgever in een bijkomende subsidiëring.

¹ Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's : "e-Europa 2002: Toegankelijkheid van Websites van de Overheid en de Inhoud daarvan", Brussel, 25.09.2001, COM(2001) 529 definitief

Bevoegdheidsdomein Monumenten en Landschappen

Genomen initiatieven, realisatiestatus en financiering

Tijdens de legislatuur werd er in mijn bevoegdheid voor Monumenten en Landschappen een nieuw besluit van de Vlaamse regering genomen houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten. Hierin werd de mogelijkheid opgenomen om de specifieke aanpassingswerken, die de toegankelijkheid voor personen met een handicap bevorderen, a rato van 60 % door het Vlaams Gewest te subsidiëren. Door in deze mogelijkheid niet enkel te voorzien, maar ook subsidiabel te stellen, heb ik een belangrijke stimulans gegeven om voor die monumentale gebouwen die er zich toe lenen, ook daadwerkelijk de toegankelijkheid actief te bevorderen.

Zo werd er recentelijk een onderzoek gedaan naar de toegankelijkheid van de begijnhoven die op de lijst van het Werelderfgoed staan. Hieruit bleek dat heel wat sites reeds vlot toegankelijk zijn voor personen met een handicap, behoudens een aantal uitzonderingen.

Om de begaanbaarheid van de gekasseide wegen te verbeteren, werden in toepassing van deze nieuwe regelgeving bijvoorbeeld in de begijnhoven van Brugge en Diest proefstroken met kasseien uitgevoerd. Ook in Gent (OLV ter Hoye) werd er een strook vlakke platines tussen de hobbelige kassei-

en aangelegd om de toegankelijkheid te verbeteren. Verder voorziet fase 3 van de restauratie van de Sint-Margaretakerk van Lier in de plaatsing van een hellend vlak bij de linkerzij-ingang, zodat ook daar de toegankelijkheid gerealiseerd kan worden.

Uit deze recente voorbeelden blijkt duidelijk dat er reeds heel wat initiatieven zijn genomen, waarvan nu reeds kan worden gesteld dat zij de toegankelijkheid in sterke mate hebben verbeterd.

Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

1. Genomen initiatieven en realisatiestatus

A. Openbaar vervoer

Meer bussen en trams met lage vloer, knielsysteem en uitschuifplatform

Alle nieuw aangekochte autobussen zijn van het laagvloertype en zijn voorzien van een knielsysteem en uitschuifplatform.

Dit maakt de voertuigen niet alleen toegankelijker voor rolstoelgebruikers, maar ook voor andere klanten, zoals senioren, personen met bewegingsbeperkingen of reizigers met kinderwagens.

Belbushalte aan de eigen woning van rolstoelgebruikers

Het initiatief waarbij (elektrische) rolstoelgebruikers, die een uitkering krijgen van het VFSIPH (Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap), in de mogelijkheid gesteld worden om een belbushalte aan de eigen woning aan te vragen, werd recentelijk positief geëvalueerd.

De Lijn heeft daarop de beslissing genomen om het initiatief uit te breiden naar alle rolstoelgebruikers (zowel elektrisch als manueel) die een uitkering krijgen van hetzij het Vlaams Fonds, hetzij het Riziv. De mogelijkheid van een belbushalte aan huis is beperkt tot die gebieden waar reeds een belbusexploitatie bestaat.

Informatie en signalisatie voor personen met een visuele handicap – Auditief halte-aankondigings-systeem op kusttram en op nieuwe trams

Sinds de zomer 2003 bestaat er een proefproject van auditieve halte-aankondiging op de tramvoertuigen en informatiebordjes in braille aan de haltes aan de Kust. De resultaten van dit proefproject zijn bevredigend.

Ook de nieuwe tramvoertuigen (Hermelijn II), die in het voorjaar van 2004 geleverd zullen worden, zijn uitgerust met een visueel én auditief halte-aankondigingssysteem.

Voordelige tarieven

Gratis netabonnement voor personen met een handicap

Personen met een handicap die zijn ingeschreven bij het VFSIPH of die een uitkering krijgen van de Federale Overheidsdienst voor Sociale Zekerheid hebben recht op een gratis netabonnement (Omnipas of Buzzy Pass). Rechthebbenden krijgen automatisch een aanvraagformulier toegestuurd om het gratis netabonnement aan te vragen.

Kaart voor Begeleider

Mensen met een handicap kunnen op vertoon van een medisch attest een gratis Kaart voor Begeleider aanvragen. Mits zij zelf beschikken over een geldig vervoerbewijs, kunnen zij zich laten vergezellen door een begeleider, die op vertoon van bovenvermelde kaart gratis kan reizen.

Normenbundel Toegankelijkheidsbureau

In opdracht van De Lijn werd een technische normenbundel voor toegankelijk openbaar vervoer opgesteld door het Toegankelijkheidsbureau. De inbreng van de gehandicaptenorganisaties via enquêtes en groeps gesprekken was essentieel omdat De Lijn een referentiedocument wenste met een breed draagvlak.

De Lijn heeft zeer onlangs een nieuw contract afgesloten met het Toegankelijkheidsbureau VZW voor het verstrekken van advies over een periode van drie jaar :

- het bureau zal De Lijn bijstaan bij het oplossen van problemen bij de concrete toepassing van de normenbundel ;
- het levert advies bij de implementatie en evaluatie van proefprojecten ;
- het bureau zal het aanspreekpunt zijn voor gebruikers met een handicap en hun verenigingen. Het Toegankelijkheidsbureau verzamelt hun opmerkingen en suggesties en vertaalt ze naar voorstellen tot aanpassing van de technische normenbundel ;

- De Lijn rekent op het Toegankelijkheidsbureau voor de organisatie van opleidingen voor medewerkers.

Om het toegankelijkheidsproject van De Lijn vorm te geven, werden een stuurgroep en een projectteam Toegankelijkheid opgericht. Beide werkgroepen zorgen voor een geïntegreerde en gestructureerde aanpak van de problematiek, de implementatie van maatregelen en de evaluatie. Zo is het projectteam bezig met het toetsen van de normenbundel op haalbaarheid en efficiëntie. Het team zal zijn bevindingen voorleggen in een nota aan de directie en aan de raad van bestuur van De Lijn, die uiteindelijk zal beslissen welke maatregelen voor de verbetering van de toegankelijkheid in aanmerking genomen worden. De goedgekeurde maatregelen zullen later worden opgenomen in de operationele plannen en lastenboeken.

Stadscentra

Verwezen kan worden naar het proefproject "Toegankelijkheid stadsnet Hasselt", waarbij rolstoelgebruikers – mits reservatie – gegarandeerd en veilig vervoer (binnen de vooropgestelde dienstregeling) aangeboden krijgen. Bij dit initiatief gaat het niet om een halte aan huis, maar dient de verplaatsing te gebeuren tussen twee haltes van het Hasseltse stadsnet.

Na een positieve evaluatie van dit proefproject besliste De Lijn om ook in de entiteiten Antwerpen, Vlaams-Brabant, Oost- en West-Vlaanderen een dergelijk proefproject te starten. Tegen februari 2004 moet per entiteit een stedelijk gebied geselecteerd en een implementatieplan uitgewerkt zijn.

B. Wegen

In augustus 2003 publiceerde de administratie Wegen en Verkeer het Vademecum Voetgangersvoorzieningen. In zes hoofdstukken wordt uitgebreid stilgestaan bij respectievelijk het belang van een voetgangersvriendelijk beleid, de basisuitgangspunten voor voetgangersroutes, de juridische aspecten, ontwerprichtlijnen voor infrastructuur, signalisatie en reglementering, en onderhoud.

Speciale aandacht wordt hierbij besteed aan voorzieningen voor diegenen die om welke reden ook minder beweeglijk zijn, diegenen die slechtziend zijn of diegenen die zich met een rolstoel verplaatsen.

Dit vademecum werd ondertussen bezorgd aan de technische diensten van de gemeenten, bibliotheken et cetera.

Er werd in 2003 aan de Vlaamse Federatie van Gehandicapten een projectsubsidie verleend van ongeveer 6.000 euro. Met deze subsidie wil de federatie burgers, rijsscholen, gemeentebesturen en politiediensten sensibiliseren met als doel meer en beter gelegen voorbehouden parkeerplaatsen te verkrijgen die bovendien beter door de andere weggebruikers worden gerespecteerd. Om dit doel te bereiken, zet de federatie onder andere een hele reeks informatiemiddelen in.

C. Waterwegen

Bij de waterwegen wordt er in het algemeen gestreefd naar een grotere toegankelijkheid van de veerdiensten voor rolstoelgebruikers. Zo zullen de vaste veersteigers, waar technisch mogelijk, geleidelijk aan vervangen worden door vlottende steigers, gespreid over verschillende begrotingsjaren. Bij andere veerdiensten zullen aanpassingen gebeuren zodat de toegankelijkheid steeds verzekerd wordt.

De belangrijkste projecten die voor de korte termijn gepland worden, zijn :

Schelde : veerdienst Hamme Moerzeke – Baasrode ;

Durme : veerdienst Tielrode – Hamme ;

Boven-Schelde : veerdienst tussen Drongen en Sint-Martens-Latem.

De veerboten in eigen beheer zoals de Zuiderven op de Schelde en de twee autoveren op het Kanaal Gent-Terneuzen zijn normaal reeds toegankelijk voor rolstoelgebruikers. Er kunnen nog wel aanpassingswerken worden uitgevoerd om een optimale toegang te verschaffen tot alle passagiersruimtes.

Bij de ontwerpcriteria voor de bouw van twee nieuwe fiets- en voetgangersveren over de havengeulen van Nieuwpoort en Oostende, is expliciet vermeld dat de veren toegankelijk moeten zijn voor rolstoelgebruikers. Deze veerdiensten zullen in de loop van de volgende jaren worden gerealiseerd.

De hoge voetgangersbrug in Wulpen-Koksijde voldoet niet aan de voorwaarden inzake toegankelijkheid voor mindervaliden. Deze brug zal dan ook

vervangen worden door een nieuwe vlakke beweegbare brug. De studie hiervan is aangevat.

2. Financiering

De bovenvermelde initiatieven van de VVM De Lijn worden mede mogelijk gemaakt door de investeringsdotatie die de Vlaamse Vervoermaatschappij jaarlijks ontvangt van het Vlaams Gewest. De middelen die specifiek voor de betere toegankelijkheid van het stads- en streekvervoer worden uitgetrokken, kunnen moeilijk achterhaald worden omdat deze uitgaven vervat zijn in het gehele investeringsproject.

De personen met een handicap die door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap zijn erkend en personen die door het federaal Ministerie van Sociale Voorzorg zijn erkend, krijgen een vrijkaart op het volledige net van de VVM. Hiervoor wordt ongeveer 1,5 miljoen euro op jaarbasis uitgetrokken.

Voor het uitvoeren van de initiatieven in het kader van de waterwegen zijn voor deze toegankelijkheid geen aparte budgetten in de begroting ingeschreven. Deze kosten zitten ofwel vervat in de budgetten van de investeringsprojecten of worden mee opgenomen binnen de lopende onderhoudskredieten.

Ludo Sannen, Vlaams minister Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

1. Genomen initiatieven en relatiestatus

In het Vlaams Bezoekerscentrum De Otter van de afdeling Natuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, gesitueerd in Woumen (deelgemeente van Diksmuide), werd in juni 2003 een liftplateau geplaatst om de kelderverdieping, die reeds voor rolstoelpatiënten toegankelijk was, te verbinden met de gelijkvloerse verdieping, waar zich een tentoonstellingsruimte bevindt.

De lift werd op 23 juni 2003 opgeleverd en was klaar voor de Vlaanderen-dag. Op de Vlaanderen-dag werd de lift door drie rolstoelpatiënten gebruikt. De lift wordt sindsdien sporadisch, vooral tijdens het weekend, gebruikt. Het Medisch Pedagogisch Instituut van Woumen heeft er reeds enkele keren met leefgroepen van rolstoelpatiënten gebruik van gemaakt.

In het Bezoekerscentrum De Watersnip zijn voorzieningen aangebracht die rekening houden met de toegankelijkheid van personen met een handicap.

Zo is de toegang tot het centrum en het sanitair in het centrum aangepast. Recentelijk werden in de buitenomgeving verbeteringen aangebracht die zorgen voor een optimalere bereikbaarheid van het Bezoekerscentrum. Het Bezoekerscentrum krijgt geregeld bezoek van groepen en personen met een handicap. Er vielen tot nu toe nog geen klachten te noteren vanwege deze bezoekers.

Vertrekkend vanuit het Bezoekerscentrum kunnen in de omgeving wandelingen worden gemaakt via bewegwijzerde wandelpaden. Inmiddels is een wandelpad ook aangepast voor personen met een handicap. In de nabije toekomst worden nog wandelpaden in die zin aangepast.

Het Heidemuseum in Maasmechelen past in het geheel van de uitbouw van het Nationaal Park Hoge Kempen. Voor het Nationaal Park Hoge Kempen is in een Masterplan een nieuwe visie ontwikkeld naar toegankelijkheid van de aanwezige natuurgebieden. In deze visie worden de bezoekers aangestuurd vanuit toegangspoorten. Daarom is door de stuurgroep op dit moment afgestapt van een snelle modernisering van het Heidemuseum. In het Masterplan voor het Nationaal Park Hoge Kempen wordt als een van deze toegangspoorten De Salamander in Maasmechelen voorgesteld.

Er wordt stelselmatig gewerkt aan de uitbouw en inrichting van de toegangspoorten, zoals bepaald in het Masterplan. Er wordt momenteel voorrang gegeven aan de hoofdboort in Dilsen-Stokkem. De afdeling Natuur zal toezien, in de overlegorganen, dat de nodige initiatieven genomen worden voor de toegankelijkheid van de personen met een handicap.

De meeste paden in de IJzervalleimondding zijn toegankelijk voor rolstoelgebruikers. Dit natuurontwikkelingsproject werd in het voorjaar opgesteld.

De verbeterde toegankelijkheid van het Zoerselbos voor rolstoelgebruikers zal worden meegenomen bij de voorbereiding en de realisatie van het natuurinrichtingsproject dat daar momenteel wordt voorbereid voor de afdeling Natuur en de VLM.

2. Financiering

Er is geen afzonderlijk budget opgenomen op de begroting.

De kosten voor de toegankelijkheid worden aangerekend op het MINa-fonds bij de investeringsuitga-

ven. Vaak is het ook niet eenvoudig om binnen de aanbesteding de kosten voor de toegankelijkheid van rolstoelpatiënten te detecteren. Bij de aanleg van een wandelpad worden in het bestek bijvoorbeeld een aantal vereisten opgenomen opdat de toegankelijkheid gegarandeerd zou zijn. In praktijk kunnen de meerkosten relatief beperkt zijn. Indien specifiek voorzieningen worden getroffen voor rolstoelpatiënten is de juiste kostprijs uiteraard wel bekend. De lift in de Otter kostte bijvoorbeeld 27.484,82 euro.

De initiatieven rond het Nationaal Park Hoge Kempen worden financieel gestimuleerd door LRM Limburg.

Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

In antwoord op de schriftelijke vraag kan ik bij deze bevestigen dat mijn voorgangster, mevrouw Mieke Vogels, effectief het Vlaams Fonds schriftelijk mandateerde "om de overlegmomenten inzake de activiteiten binnen het EJPH op te volgen, en de concretisering binnen de Vlaamse Gemeenschap te coördineren".

1. De genomen initiatieven

- Het startschot van het EJPH in Vlaanderen werd gegeven op 23 november 2002, tijdens de jaarlijks ingerichte Europadag door het Vlaams Fonds. Deze dag was naast een academisch gedeelte in belangrijke mate gericht naar en mee opgezet door personen met een handicap zelf. Het initiatief kreeg ruime media-aandacht.
- In het voorjaar van 2003 startte een speciaal daartoe samengestelde stuurgroep, op initiatief van het Vlaams Fonds, de oproep- en selectieprocedure op om de Europese projectsubsidies die ter beschikking stonden, gericht toe te wijzen. Van de 500 ingediende projectvoorstellen werden 140 projecten geselecteerd. De volledige activiteitenkalender – ook van de niet-geselecteerde activiteiten – is terug te vinden op de website van het Vlaams Fonds "www.vlafo.be".
- De organisatie door het Vlaams Fonds van de Vlaanderendag op 27 april 2003 werd aangegrepen om het EJPH te promoten.
- In de loop van 2003 startten de voorbereidende werkzaamheden op ter organisatie van een symposium over inclusief onderwijs op 16 januari 2004. Dit in nauwe samenspraak met het depar-

tement Onderwijs en tal van relevante actoren uit zowel de onderwijs- als de welzijnssector.

- Het traject van de Europese bus die ter promotie van het EJPH werd ingezet, deed verscheidene Vlaamse steden aan : Gent (22.07.03), Oostende (1.8.03), Antwerpen (4.8.03), Hasselt (5.8.03) en Leuven (6.8.03). De programma-in-vulling geschiedde door de betrokken provinciale afdeling van het Vlaams Fonds in samenwerking met het desbetreffende stadsbestuur.
- De VVSG werd bereid gevonden om in nauwe samenspraak met de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen een pocket over toegankelijkheid uit te geven. Daarin worden praktische tips voor steden en gemeenten gegeven die rond de toegankelijkheidsproblematiek willen werken.
- Zowel nationale instellingen zoals De Post en de NMBS, als regionale en nationale media, maar ook steden en gemeenten, scholen en andere instanties werden schriftelijk en anderszins opgeroepen om bijzondere aandacht te schenken aan het EJPH.
- De Europadag die het Vlaams Fonds op 22 november 2003 organiseert, staat volledig in het teken van het EJPH. Via de website van het Vlaams Fonds kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger kennis nemen van het volledige dagprogramma.

2. Realisatiestatus

- Tal van lokale initiatieven hebben reeds plaatsgevonden, terwijl evenzeer heel wat lokale projecten nog in werking moeten treden. Veel van deze projecten kregen ruime belangstelling in de lokale media.

Wat de 140 geselecteerde projecten betreft die met Europees geld gesubsidieerd worden, merk ik op dat één van de selectiecriteria net de garantie betrof dat het genomen initiatief zou kunnen worden voortgezet in de nabije toekomst.

- De VVSG – publicatie wordt verwacht tegen het tijdstip van de organisatie van de Europadag 2003.

3. Financiering

Het is zeer moeilijk om één enkel bedrag te vermelden, niet alleen gelet op het feit dat de activiteiten betrekking hebben op zowel begrotingsjaren

2002, 2003 als 2004, maar ook omdat cofinancieringsregels van toepassing zijn, in afspraak met de diensten van de Europese Commissie. Toch kan ik specificeren :

- dat voor de 140 gesubsidieerde lokale projecten in een totaalsubsidiebedrag is voorzien van 321.924 euro (ongeveer 13 miljoen oude fr.), waarbij maximum 2.500 euro per project werd toegekend. 90 % van het toegewezen bedrag per project werd bij wijze van voorschot in betaling gesteld ; 10 % na evaluatie van elk project bij beëindiging ;
- dat het Vlaams Fonds voor de organisatie van de Europadag telkens ook cofinancieringsmiddelen aanvraagt en ontvangt via de EC middels een zogenaamd "global grant agreement" ;
- dat de ingediende begroting voor de Europadag 2003 23.190,61 euro in totaal betreft. Het Vlaams Fonds engageerde zich contractueel om hierin minstens voor 20 % bij te dragen;
- dat het Vlaams Fonds is aangewezen als "designated authority" voor Vlaanderen wat de ondertekening van de overeenkomst tussen de EC en de lidstaten betreft. In het kader van het EJPH is "by global grant agreement" een bedrag toegewezen van 211.750 euro;
- dat de federale overheid afstand deed van haar aandeel in het budget ter subsidiëring van activiteiten in het kader van het EJPH ten bedrage van 83.947 euro, waarbij Vlaanderen een bijkomend subsidiebedrag van 50.787,94 euro kan besteden.

Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-governement

De reden waarom mijn voorganger op 1 april 2003 niet had gereageerd op de vraag van de toenmalig bevoegde minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, is mij onbekend.

Bevoegdheidsdomein Buitenlands Beleid

Genomen initiatieven, realisatiestatus en financiering

In mijn hoedanigheid van minister van Buitenlands Beleid heb ik in het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap een specifiek initiatief genomen, om de integratie van personen met een handicap in Vlaanderen te bevorderen.

De reden hiervoor is dat het bevoegdheidsdomein Buitenlands Beleid zich niet leent tot het nemen van dit soort initiatieven gericht op personen met een handicap in Vlaanderen. Initiatieven en acties voor gehandicapte personen zijn vooral gesitueerd in inhoudelijke sectoren zoals welzijn, onderwijs, enzovoort die elk vanuit hun eigen invalshoek ook het Europees kader opvolgen.

Derhalve werd er hiervoor geen budget in de begroting ingeschreven.

Bevoegdheidsdomein Economie

Binnen het bevoegdheidsdomein Economie is het antwoord gelijkaardig : er werden geen concrete acties ondernomen in het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap.

Er werden geen budgetten in de begroting ingeschreven.

Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport

1. Genomen initiatieven en realisatiestatus

Zoals aangekondigd door mijn voorganger Guy Vanhengel, zijn momenteel in het Bloso-centrum in Blankenberge de werken in uitvoering voor de bouw van een zwembad- en saunacomplex, dat aangepast is aan alle doelgroepen van personen met een handicap. De werken die begin 2003 van start gingen, zouden eind maart 2004 moeten beëindigd zijn, weliswaar afhankelijk van de weersomstandigheden.

Teneinde de uitbouw van een volwaardig sportgehandicaptencentrum voort te zetten, zal in 2004 in het Bloso-centrum in Blankenberge worden gestart met de bouw van tien nieuwe overnachtingseenheden, die optimaal tegemoetkomen aan het gebruik door personen met een handicap. Bovendien zullen de bestaande overnachtingschalets en het restaurant gerenoveerd en aangepast worden aan het gebruik door personen met een handicap. De beëindiging van deze werkzaamheden is gepland voor 2005.

Inzake de sportactiviteiten voor personen met een handicap, werd op 21 oktober 2003 door Bloso en de provinciale sportdienst in Zolder een zogenaamde Vroemdag voor mentaal gehandicapten georganiseerd. Hieraan namen 300 deelnemers deel, die een zeer verscheiden aanbod van sporttakken hebben beoefend.

Binnen de bevoegdheid van de afdeling Jeugd en Sport, werd de opdracht gegeven voor de uitvoering van een wetenschappelijk onderzoek naar de determinanten van sportgedrag bij personen met een handicap in Vlaanderen, in het bijzonder de meerkosten van deze vorm van sportbeoefening.

Er werd een overeenkomst gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Katholieke Universiteit Leuven. Het contract loopt van 31 oktober tot en met 31 december 2003. Het onderzoek wordt opgevolgd door een stuurgroep met vertegenwoordigers van het kabinet Sport, de afdeling Jeugd en Sport, het Bloso, de provincies en de erkende gehandicaptensportfederaties. Eind april 2003 werd een tussentijds evaluatierapport van het onderzoek ingediend. Het eindrapport wordt verwacht tegen eind december 2003.

2. Financiering

De realisatie van het zwembad- en saunacomplex wordt geraamd op 3.326.601,43 euro, exclusief BTW.

Hiervan wordt 23 % gesubsidieerd via EFRO ; 27 % van de investeringslasten wordt gedragen door het stadsbestuur van Blankenberge, met een maximum van 669.312,52 euro. Het resterend investeringsbedrag zal door het Bloso worden gedragen. Hiervoor werden de nodige kredieten ingeschreven op de Bloso-begrotingen 2002, 2003 en 2004.

De nieuwbouw en de aanpassing/renovatie van de verblijfsaccommodaties worden geraamd op 1.587.877 euro, exclusief BTW.

Hiervan zal 23% worden gesubsidieerd via EFRO, met een maximum van 184.743 euro. Een aanvraag voor een verhoging van deze toelage werd inmiddels door het Bloso ingediend. Ik besliste bovendien om via de FFEU-kredieten van de Vlaamse Gemeenschap dit project ook te ondersteunen met een investeringstoelage van 867.627,34 euro, ingeschreven op de begroting 2003. Het resterend investeringsbedrag zal door het Bloso worden gedragen. Op de Bloso-begroting 2004 werd hiervoor reeds een bedrag van 470.000 euro ingeschreven.

Voor het wetenschappelijk onderzoek naar de determinanten van sportgedrag bij personen met een handicap in Vlaanderen werd een budget ingeschreven van 124.000 euro op de begroting van 2002, programma 45.1, basisallocatie 12.23.

De European Championships Wheelchairrugby vonden plaats van 24 tot en met 31 maart 2003.

Aan de VZW Sport & Handicap, Hees 9, 3920 Lommel werd, als tegemoetkoming in de kosten voor organisatie, communicatie, promotieactiviteiten en drukwerken, een subsidie van 4.500 euro toegekend (basisallocatie 33.33, programma 45.1 van de begroting 2003).

De Wereldkampioenschappen Dressuur voor Gehandicapten vonden plaats van 2 tot en met 7 september 2003. Toekenning van een subsidie : aan de VZW Quadrille, Brandemolenweg 5, 8540 Deerlijk werd als tegemoetkoming in de kosten voor organisatie, communicatie, promotieactiviteiten en drukwerken, een subsidie van 12.500 euro toegekend (basisallocatie 33.33, programma 45.1 van de begroting 2003).

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 24
van 30 oktober 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Vrouwen en jongeren in de politiek – Stand van zaken

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 28
van 30 oktober 2003
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1194

Antwoord

1 en 2. Deze materies behoren tot de bevoegdheden van de Vlaamse minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden.

3. en 4. Neen. Wel loopt er momenteel een onderzoek naar "de positie van Vlaamse lokale politica's". Dit onderzoek zal cijfers opleveren over de eventuele uitstroom van (jonge) vrouwen en inzicht geven in de oorzaken.

De resultaten van dit onderzoek worden verwacht tegen eind 2004.

5. Gelijke Kansen in Vlaanderen subsidieerde tijdens de afgelopen jaren verscheidene initiatieven die (jonge) politica's ondersteunen :

- de Machtswijzer, een instrument om de werking van machtsmechanismen te herkennen in vergaderingen en/of besluitvormingsprocessen. Hierbij hoort ook een handleiding en vormingspakket
- gendertrainingen voor politici
- Sofia Politica, een mentorproject

Zowel gendertrainingen, opleidingen in het gebruik van de Machtswijzer als Sofia Politica worden nog steeds op aanvraag georganiseerd en gefinancierd door Gelijke Kansen in Vlaanderen.

Meer details hierover zijn terug te vinden in het Pekingverslag, dat op 14 november 2003 door de Vlaamse regering is goedgekeurd en vervolgens doorgestuurd is naar het Vlaams Parlement.

6. De resultaten van het vermelde onderzoek worden afgewacht.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

**Vraag nr. 15
van 30 oktober 2003
van de heer FREDDY SARENS**

Sociale huurders – Inkomensvoorwaarde en schuldenlast

Ik verwijs hierbij naar schriftelijke vraag nr. 91 van 6 juni 2002 van mijn collega Vlaams volksvertegenwoordiger de heer Carl Decaluwe, en het antwoord hierop van de toenmalige minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, de heer Jaak Gabriels (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 2002, blz. 257).

Hierin werd gesteld dat de mogelijkheid tot inschrijving op een wachtlijst voor sociale huurwoningen afhangt van de hoogte van het inkomen van de aanvrager. Bij dit inkomen wordt geen rekening gehouden met eventuele schulden. Een inschrijving kan toch gebeuren, indien blijkt dat het inkomen boven de inkomensgrens ligt in het referentiejaar, maar in het jaar van de aanvraag onder die inkomensgrens daalt.

Voor een bepaalde categorie van mensen is het evenwel niet gunstig dat in het huurbesluit geen rekening wordt gehouden met de hoogte van de schulden voor het bepalen van het inkomen. Voor iemand die onder een regime van collectieve schuldenregeling valt, blijven normaliter de inkomsten even hoog, alleen het beschikbare inkomen daalt naargelang de ernst van de schulden.

Aan de hand van dit probleem stelde de heer Carl Decaluwe onder meer volgende vraag aan de minister: wordt een aanpassing van de regelgeving terzake overwogen of zijn er nu ook al mogelijkheden om met dergelijke situaties rekening te houden ?

Hierop antwoordde toenmalig minister Jaak Gabriels dat er in 2002 een uniform sociaal huurstelsel uitgewerkt zou worden voor alle verhuurders van sociale huurwoningen. Er zou worden onderzocht of er rekening kon worden gehouden met het besteedbaar inkomen van de (kandidaat-)huurder. Ook zou aandacht besteed worden aan het probleem dat ontstaat doordat een collectieve schuldenregeling een invloed heeft op het besteedbaar inkomen.

1. Welke maatregelen werden er reeds getroffen ?
2. Wat zijn de conclusies ?
3. Kunnen de aanvragen van personen die onder het regime van collectieve schuldenregeling vallen, nu reeds ingeschreven worden als kandidaat-huurders ?

Antwoord

In de beleidsbrief van 2002-2003 werd aangekondigd dat een nieuw sociaal huurbesluit zou worden uitgewerkt dat van toepassing zou zijn op alle sociale verhuurders, zowel sociale huisvestingsmaatschappijen als sociale verhuurkantoren (*Stuk 1411 (2002-2003) – Nr. 1 – red.*). Het huidige sociaal huurbesluit van 20 oktober 2000 is alleen van toepassing op de sociale huisvestingsmaatschappijen.

Bij de voorbereiding van dit uniform sociaal huurbesluit kwamen een aantal knelpunten aan de oppervlakte die onder meer te maken hebben met de gevolgen van een grotere responsabilisering van de sociale verhuurders op het lokale woonbeleid, bijvoorbeeld op het vlak van toewijzingsbeleid. Deze knelpunten gaven dan ook aanleiding tot nieuwe inzichten met als gevolg dat er meer tijd nodig was om werkbare systemen te vinden om die nieuwe

inzichten te evalueren en eventueel te concretiseren.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds verzekeren dat in het nieuwe uniforme sociaal huurbesluit aandacht zal worden besteed aan de door hem aangehaalde problematiek in verband met het besteedbaar inkomen, dat inderdaad een heel stuk minder kan bedragen dan het inkomen, gedefinieerd als de som van de aan de personenbelasting onderworpen inkomsten of de niet-belastbare vervangingsinkomsten. Er zullen dan ook mogelijkheden worden ingelast om in een aantal gevallen met het besteedbaar inkomen rekening te houden.

Zolang echter het nieuwe uniforme sociaal huurbesluit nog niet is gefinaliseerd en goedgekeurd, blijft het sociaal huurbesluit van 20 oktober 2000 van kracht. De kandidaat-huurders moeten bijgevolg momenteel aan de inschrijvings- en toelatingsvoorwaarden zoals bepaald in dat besluit, voldoen.

Vraag nr. 16 van 30 oktober 2003 van mevrouw ANN DE MARTELAER

VHM – Rapporten speciaal adviseur

Vorig jaar werd overgegaan tot de aanstelling van een speciaal adviseur ten behoeve van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM). De persoon die hiervoor werd aangenomen, kreeg een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur, concreet lopende van 23 juli 2002 tot 30 juli 2003.

De specifieke opdracht van de speciaal adviseur werd als volgt omschreven : "Vanuit de missie en de visie van de instelling, het opzetten, het uitwerken, het geven van een aanzet tot implementatie van financiële, administratieve en HRM-systemen. Rapportage aan de bevoegde minister van huisvesting en de RVB van wie hij opdrachten krijgt. Samenwerking met de administrateur-generaal. Samenwerking met de veranderingsmanager in het kader van het beter bestuurlijk beleid".

Inzake de evoluties in deze dossiers diende de speciaal adviseur tussentijdse rapporten af te leveren. Bij het bereiken van de doelstellingen zou de speciaal adviseur een bonus van 10 % op zijn jaarsalaris ontvangen.

1. Werd het tijdelijk contract van de speciaal adviseur verlengd of is zijn taak afgelopen ?

2. Bereikte de speciaal adviseur de beoogde doelstellingen ?

Op welke wijze werd dit geëvalueerd en door wie ?

3. Werd de bonus toegekend ?

4. Zijn de tussentijdse en definitieve rapporten beschikbaar ?

Antwoord

1. Het contract werd niet verlengd. De taak van de speciaal adviseur is afgelopen.

2. De speciaal adviseur heeft de beoogde doelstelling bereikt. Hij heeft over de vorderingen in zijn taak gerapporteerd aan de minister bevoegd voor Huisvesting en aan de raad van bestuur. Hij heeft ook de zittingen van de raad van bestuur bijgewoond en regelmatig de vorderingen in zijn werk toegelicht. Op basis hiervan heeft de raad van bestuur de taak van de speciaal adviseur geëvalueerd.

3. De bonus werd toegekend.

4. De uitvoering van het contract van de speciaal adviseur is in eerste instantie een aangelegenheid van de VHM.

Aldus hoort het de VHM toe om te oordelen over de beschikbaarheid van deze rapporten.

Vraag nr. 17 van 30 oktober 2003 van de heer JOHAN SAUWENS

Alesh-operatie – Schuldovername door VHM

Tijdens het overleg tussen de federale regering en de gewesten en gemeenschappen is er naar verluidt overeengekomen om tegen het einde van 2003 via een zogenaamde Alesh-operatie (Amortisatiefonds van de Leningen voor de Sociale Huisvesting) de Maastrichtschuld te verminderen.

De uitstaande schulden van Alesh ten opzichte van de kapitaalmarkt (4,5 mrd euro) zouden worden overgenomen door de gewestelijke huisvestingsmaatschappijen.

Aan welke structuur wordt er gedacht ?

Over welk bedrag gaat het langs Vlaamse kant ?

Zal de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij die schuld overnemen ?

Kan ze de interest- en aflossingslast dragen zonder bijkomende dotatie ?

Antwoord

Bij de federale begrotingsbesprekingen 2004 is het idee gelanceerd om de Maastrichtschuld te verminderen door de schulden van Alesh naar de regionale huisvestingsmaatschappijen over te dragen. Be-doeling was om deze overdracht nog in 2003 te laten plaatsvinden zodat de overheidsschuld – in de zin van Maastricht – met 4,4 miljard euro zou verminderen.

De wenselijkheid, de haalbaarheid en mogelijke modaliteiten van deze operatie werden voor het eerst besproken op een vergadering met vertegenwoordigers van gewestelijke ministers van Financiën.

Op dit overleg werd afgesproken dat de gewesten principieel akkoord kunnen gaan met een eventuele overdracht van de schulden van Alesh naar de regionale huisvestingsmaatschappijen, maar enkel op voorwaarde dat deze operatie voor de gewesten budgettair, financieel en ESR-neutraal is. De mogelijke modaliteiten van een overdracht met daarbij het aftoetsen van de gestelde voorwaarden worden momenteel technisch onderzocht.

De Vlaams minister bevoegd voor Financiën en Begroting, vertegenwoordigt het Vlaams Gewest bij deze besprekingen.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde vragen kunnen dan ook pas beantwoord worden zodra de technische besprekingen rond deze aangelegenheid zijn afgerond.

Vraag nr. 18 van 30 oktober 2003 van de heer JOS DE MEYER

Sociale huisvesting – Oost-Vlaanderen

Net zoals in vele andere regio's van Vlaanderen is wonen in de provincie Oost-Vlaanderen een dure aangelegenheid geworden. De prijzen van woningen en bouwgronden zijn de laatste jaren alsmaar gestegen.

Gevolg daarvan is dat steeds meer gezinnen aangewezen zijn op de sociale huur- en koopmarkt. Ook daar is het echter vaak zeer lang wachten op een geschikte woning.

1. Kan de minister meedelen hoeveel sociale huur- en koopwoningen er de laatste vijf jaar, onderverdeeld per jaar, gerealiseerd zijn in de provincie Oost-Vlaanderen ?
2. Zijn er gemeenten in de provincie Oost-Vlaanderen die de laatste vijf jaar geen enkele sociale woning op hun grondgebied gerealiseerd hebben ? Welke gemeenten ?

Zo ja, welke maatregelen werden genomen om die gemeenten er toch toe aan te zetten de nodige initiatieven te nemen om sociale woningen op hun grondgebied te realiseren ?

3. Kan de minister een overzicht geven van het aantal wachtenden op een sociale huurwoning in de provincie Oost-Vlaanderen (en dit per gemeente) ?

Antwoord

1. In de periode tussen 1 januari 1999 en 31 oktober 2003 zijn er in de provincie Oost-Vlaanderen 2.857 sociale woningen gerealiseerd. Zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel – die een overzicht geeft per jaar – gaat het om 2.329 sociale huurwoningen en 528 sociale koopwoningen.

Jaar	Huur	Koop	Totaal
1999	369	83	452
2000	556	172	728
2001	592	62	654
2002	558	145	703
2003 (t.e.m. 10/03)	254	66	320
Totaal	2.329	528	2.857

2. In diezelfde periode van bijna vijf jaar, werd in vijftien gemeenten uit de provincie geen enkele sociale woning, huur noch koop, gerealiseerd. Het gaat om de gemeenten Assenede, De Pinte, Horebeke, Kaprijke, Kluisbergen, Knesselare, Laarne, Lovendegem, Maarkedal, Moerbeke, Nazareth, Sint-Laureins, Waarschoot, Waasmunster en Zomergem. Teneinde deze informatie te

kunnen plaatsen, bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger een tabel waarin voor deze vijftien gemeenten telkens ook een overzicht wordt gegeven van het aantal beschikbare sociale huurwoningen en van het aantal woningen dat gepland wordt voor de nabije toekomst.

De gegevens omtrent het beschikbare sociale huurpatrimonium kunnen de informatie over de gebrekkige bouwactiviteit in bepaalde gemeenten in de loop van de laatste vijf jaar enerzijds nuanceren, of anderzijds juist beklemtonen.

Zo beschikken Waasmunster, Waarschoot, Moerbeke en in mindere mate ook Zomergem en Knesselare reeds over een behoorlijk patrimonium, zodat een wat mindere activiteit in een bepaalde periode zeker geen ramp hoeft te zijn.

Daartegenover staan die gemeenten die nog geen enkele sociale huurwoning op hun grondgebied hebben, namelijk De Pinte, Horebeke en Sint-Laureins en de gemeenten met een erg beperkt partrimonium zoals Nazareth, Kaprijke en Maarkedal. Destelbergen en Kruishoutem, twee gemeenten die niet in het lijstje zijn terug te vinden omdat er de afgelopen vijf jaar wel sociale koopwoningen gerealiseerd werden, beschikken tot op heden evenmin over sociale huurwoningen op hun grondgebied.

De gegevens over de realisaties die op relatief korte termijn in de pijplijn zitten, geven bijvoorbeeld aan dat de "0" op het actief van Sint-Laureins binnenkort tot het verleden zal behoren. Dit initiatief is mede het gevolg van een intergemeentelijk woonoverleg dat sinds enkele jaren werd opgestart in het Meetjesland en dat toch stilaan vruchten lijkt af te werpen.

Dit lokale woonoverleg, waaraan verschillende gemeentelijke partners, maar ook mijn eigen administratie en de VHM deelnemen, tracht de gemeenten te stimuleren om initiatieven te nemen op hun grondgebied. Ook in meer stedelijke omgevingen zoals in Gent, Aalst en Gerardsbergen is er reeds dergelijk overleg opgestart, maar zowel op gemeentelijk vlak als binnen de eigen administratie ontbreken soms de middelen om dergelijk overleg inzake lokaal woonbeleid op alle plaatsen ten volle te ontwikkelen. In de toekomst moet dan ook zonder meer worden getracht om deze ondersteuning van lokale initiatieven maximaal uit te breiden.

Gemeente	Patrimonium	Geplande realisaties
Assenede	109	34 woningen
De Pinte	-	-
Horebeke	-	-
Kaprijke	44	-
Kluisbergen	80	-
Knesselare	144	3 woningen
Laarne	122	30 woningen
Lovendegem	83	3 woningen
Maarkedal	54	-
Moerbeke	196	22 woningen
Nazareth	29	57 woningen
Sint-Laureins	-	10 woningen
Waarschoot	243	-
Waasmunster	248	50 woningen
Zomergem	166	-

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

Nihil.

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil.

3. Tot slot bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook een overzicht van het aantal kandidaat-huurders in de provincie Oost-Vlaanderen. Deze gegevens zijn enkel beschikbaar per arrondissement.

Op 31 december 2002 waren 16.293 kandidaat-huurders ingeschreven op de wachtlijsten van de socialehuisvestingsmaatschappijen.

Arrondissement	Kandidaat-huurder
Aalst	1.810
Dendermonde	2.249
Eeklo	504
Gent	7.806
Oudenaarde	382
Sint-Niklaas	3.542
TOTAAL	16.293

(De provincie Oost-Vlaanderen telde op 31 december 2002 in totaal 31.346 sociale wooneenheden, zijnde 16.129 huurappartementen en 15.217 eengezinswoningen)

* datum van afsluiting : 10/12

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
B. SOMERS, minister-president van de Vlaamse regering				
△ 7	15.10.2003	J. Sauwens	<i>Ford Genk – Toelichting gang van zaken 2002-2003</i>	1259
16	07.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vice-gouverneur Brussel – Functionering</i>	1151
△ 18	07.11.2003	K. Van Dijk	<i>Publiek-private samenwerking – Initiatieven</i>	1151
R. LANDUYT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme				
11	24.10.2003	J. Verfaillie	<i>Westoria Diksmuide – Subsidiëring</i>	1261
12	30.10.2003	J. Loones	<i>Campings – Bewegwijzering</i>	1154
13	30.10.2003	J. Loones	<i>Motorhomes – Eénmalige overnachting</i>	1154
14	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Inspectie Werkgelegenheid – Controles topsport</i>	1262
15	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1267
16	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1155
17	30.10.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Minderhedendecreet – Voortgangsrapport 2002</i>	1267
19	07.11.2003	J. Verfaillie	<i>Opleidingscheques – Stand van zaken</i>	1156
M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming				
6	03.10.2003	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Overstap loopbaanonderbreking-ouderschapsverlof</i> .	1271
7	03.10.2003	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Ouderschapsverlof</i>	1272
8	03.10.2003	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Uitzonderlijk verlof samenwonenden</i>	1273
9	03.10.2003	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Uitvoering CAO's</i>	1274
23	30.10.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Minderhedendecreet – Voortgangsrapport 2002</i>	1274
25	07.11.2003	V. Heeren	<i>Huisonderwijs – Controle</i>	1157
29	14.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kunstinitiatie Turkse instrumenten – Taalgebruik</i>	1160
D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie				
14	30.10.2003	A.-E. Bogaert	<i>Luchthaven Deurne – PPS-dossier</i>	1161
16	30.10.2003	F. Ramon	<i>LAR II Kortrijk – Stand van zaken</i>	1162
17	30.10.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Ontsluiting westelijk deel</i>	1163
18	30.10.2003	A. De Maght-Aelbrecht	<i>Bouwdossiers Oost-Vlaanderen – Behandelingsduur</i>	1164
19	30.10.2003	J. Sauwens	<i>Vlaamse openbare instellingen – Kasreserve</i>	1165

20	30.10.2003	J. Sauwens	<i>Investeringsbeleid – Publicatie economische hergroepering</i>	1166
21	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1167
22	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1167
23	30.10.2003	J. De Meyer	<i>Motorcross in agrarisch gebied – Stand van zaken</i>	1167
25	04.11.2003	C. Decaluwe	<i>Ruimtelijke structuurplanning en milieu – Afstemming</i>	1167
26	04.11.2003	C. Decaluwe	<i>Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Evaluatie</i>	1171
27	04.11.2003	C. Decaluwe	<i>Ruimtebalans – Zonevreemde bedrijven</i>	1173
30	14.11.2003	A. Van Nieuwkerke	<i>Strandbebouwing – Beleidscoherentie</i>	1174
31	14.11.2003	C. Decaluwe	<i>Afbakening stedelijke gebieden – Stand van zaken</i>	1176

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

192	04.07.2003	A. Moreau	<i>KVK Tienen en Stade Leuven – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven</i> . .	1178
25	30.10.2003	J. Verfaillie	<i>Kemmelberg en Westhoek Rally – Stand van zaken</i>	1182
△ 26	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1182
27	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1194
28	30.10.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrouwen en jongeren in de politiek – Stand van zaken</i>	1194

G. BOSSUYT, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

40	30.10.2003	A.-E. Bogaert	<i>Waterbouwwerken – Aanbesteding</i>	1195
41	30.10.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Ontsluiting westelijk deel</i>	1196
42	30.10.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Oude zeesluis Wintam – Demping</i>	1197
43	30.10.2003	J. Sauwens	<i>Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel – Financieel plan</i>	1198
44	30.10.2003	J. Sauwens	<i>De Lijn – Abonnementen derdebetalersstelsel</i>	1200
45	30.10.2003	J. Sauwens	<i>De Lijn – Beheersovereenkomst</i>	1201
46	30.10.2003	J. Maes	<i>Fietspaden N331-N336 – Programmering</i>	1206
47	30.10.2003	C. Van Eyken	<i>De Lijn Vlaams-Brabant – Taalgebruik dienstregelingen</i>	1207
48	30.10.2003	J. Sauwens	<i>Website VREG – Vergelijkingstabel elektriciteitsprijzen</i>	1207
49	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1209
50	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1209
51	30.10.2003	J. Sauwens	<i>Gratis elektriciteit – Regels voor toekenning en berekening</i>	1209
52	30.10.2003	F. Ory	<i>N80 Hasselt-St.-Truiden – Geluidshinder</i>	1211

L. SANNEN, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

18	30.10.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Ontsluiting westelijk deel</i>	1212
19	30.10.2003	D. Guns	<i>Schelde – Waterkwaliteit en visbestand</i>	1212

	20	30.10.2003	J. Loones	<i>Zwembaden op campings – Redders</i>	1217
	21	30.10.2003	F. Vermeiren	<i>Grondwatervoorraad – Stand van zaken</i>	1218
	23	30.10.2003	F. Vermeiren	<i>Vogelpopulatie – Stand van zaken</i>	1219
	24	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Loden waterleidingen – Stand van zaken</i>	1221
	25	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1222
	26	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1222
△	27	30.10.2003	J. De Meyer	<i>Motorcross in agrarisch gebied – Stand van zaken</i>	1222
	28	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Leegstaande tankstations – Sanering</i>	1227
	29	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Bodembeheerorganisaties – Toezicht</i>	1228
	30	30.10.2003	J. Loones	<i>Zwerfvuil – Werkgroep</i>	1229
	31	04.11.2003	C. Decaluwe	<i>Grondverzetregeling – Operationalisering</i>	1230
	32	04.11.2003	C. Decaluwe	<i>Bodembeheerorganisaties – Erkenning</i>	1231
	34	04.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Baggerspecie Schelde – Gebruikscertificaten</i>	1234
	38	07.11.2003	C. Decaluwe	<i>Vogel- en Habitatrichtlijngebieden – Herziening</i>	1234
	39	07.11.2003	M. van den Eynde	<i>NV DEC (Niel) – Geurhinder</i>	1236
	40	07.11.2003	F. Vermeiren	<i>Recyclage elektrische apparaten – Stand van zaken</i>	1237
	41	07.11.2003	J. Loones	<i>IJzermonding – Zwerfvuil</i>	1239

A. BYTTEBIER, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

△	18	17.10.2003	K. Van Dijck	<i>Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven</i>	1275
	19	30.10.2003	F. Dewinter	<i>Decreet etnisch-culturele minderheden – Uitvoering</i>	1240
	20	30.10.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Geestelijke gezondheidszorg – Teams kinderpsychiatrie</i>	1243
	21	30.10.2003	F. Dewinter	<i>Communicatiebegeleiding – Opdracht CVBA Choco</i>	1245
	24	30.10.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrouwen en jongeren in de politiek – Stand van zaken</i>	1287

P. CEYSENS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government

	8	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1246
	10	04.11.2003	J. Laurys	<i>Economische missie Vietnam – Kostprijs</i>	1246
	11	07.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Kantoor Seattle</i>	1246

M. KEULEN, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport

	15	30.10.2003	F. Sarens	<i>Sociale huurders – Inkomensvoorwaarde en schuldenlast</i>	1287
	16	30.10.2003	A. De Martelaer	<i>VHM – Rapporten speciaal adviseur</i>	1288
	17	30.10.2003	J. Sauwens	<i>Alesh-operatie – Schuldovername door VHM</i>	1289
	18	30.10.2003	J. De Meyer	<i>Sociale huisvesting – Oost-Vlaanderen</i>	1289

21	04.11.2003	C. Decaluwe	<i>Verkoop sociale woningen – Evaluatie</i>	1247
22	04.11.2003	C. Decaluwe	<i>Sociaal patrimonium – Leegstand</i>	1250
23	04.11.2003	C. Decaluwe	<i>Huurachterstallen SHM's – Minnelijke schikkingen</i>	1251
24	04.11.2003	C. Decaluwe	<i>Herziening sociale huurprijs – Gehandicaptten</i>	1253
26	07.11.2003	C. Decaluwe	<i>Woonkwaliteitsbewaking – Evaluatie</i>	1254
28	14.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>E-government en digitale televisie – Brusselse Vlamingen</i>	1257